

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΗ'

Πέμπτη 25 Νοεμβρίου 2010

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1681
2. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Μ. Χαρακόπουλου, σελ. 1630
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού, το 11ο Δημοτικό Χαλανδρίου, το 1ο Γενικό Λύκειο Νέας Σμύρνης, το Αρσάκειο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης, αντιπροσωπεΐα δημοσιογράφων από το Ισραήλ και μέλη των Φίλων του Αρχαιολογικού Μουσείου, σελ. 1643, 1645, 1661, 1673
4. Ειδική συζήτηση με θέμα τη βία κατά των γυναικών με αφορμή τη "Διεθνή Ημέρα για την πάταξη της βίας κατά των γυναικών" σελ. 1645

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 1615-1617
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεις Βουλευτών, σελ. 1617-1626
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 26 Νοεμβρίου 2010, σελ. 1654
4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:
 - i. σχετικά με την ανάκληση των απολύσεων των εργαζομένων στην «COCA COLA 3E» κ.λπ., σελ. 1627
 - ii. σχετικά με την υποχρεωτική ασφάλιση στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (Ο.Α.Ε.Ε.) κ.λπ., σελ. 1632
 - β) Προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την αύξηση της εγκληματικότητας στην Εύβοια κ.λπ., σελ. 1628
 - γ) Προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αύξηση των τελικών τιμών πώλησης των αγροτικών προϊόντων κ.λπ., σελ. 1631

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: "Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης - Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις", σελ. 1653

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής συζήτησης:

ΔΙΩΤΗ Η. ,	σελ. 1651
ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ. 1650
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 1649
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 1661
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. ,	σελ. 1648
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,	σελ. 1650, 1651
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. ,	σελ. 1645
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. ,	σελ. 1647
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 1652
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε. ,	σελ. 1647

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 1627
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 1627, 1628
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. ,	σελ. 1633, 1634
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 1631, 1632
ΟΘΩΝΑΣ Ε. ,	σελ. 1629, 1630
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 1631
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,	σελ. 1628, 1629, 1630
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η. ,	σελ. 1632, 1633

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης:

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. ,	σελ. 1635, 1676, 1677
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο. ,	σελ. 1659
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. ,	σελ. 1671
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. ,	σελ. 1662
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. ,	σελ. 1665, 1666, 1668
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 1655, 1674, 1675, 1676, 1679
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 1660
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 1668, 1670, 1671
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. ,	σελ. 1661
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε. ,	σελ. 1658
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. ,	σελ. 1643, 1645, 1678
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,	σελ. 1654, 1678
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 1673
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 1664
ΣΑΛΜΑΣ Μ. ,	σελ. 1663
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε. ,	σελ. 1640, 1641, 1642, 1678
ΤΣΟΥΜΑΝΗ - ΣΠΕΝΤΖΑ Ε. ,	σελ. 1639, 1640, 1677

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΗ'

Πέμπτη 25 Νοεμβρίου 2010

Αθήνα, σήμερα στις 25 Νοεμβρίου 2010, ημέρα Πέμπτη και ώρα 09.40' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από την κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, Βουλευτή Ευβοίας, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. **ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Συντονιστικό Όργανο νεοδιόριστων εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης κατά το σχολικό έτος 2010-11 αιτείται την κατάργηση της διάταξης της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 3848/2010 - ΦΕΚ 71/Α/2010 περί υποχρεωτικής τριετούς παραμονής στον τόπο πρώτου διορισμού.

2) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. **ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ** κατέθεσε αναφορά με την οποία οι κύριοι Ηλίας Τσιαμήτρος Ιατρικός Βιοχημικός, Πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων 3ου Γυμνασίου Βεροίας και Γιώργος Ποπετσιδής Πρόεδρος ΔΣ του Πανελληνίου Συλλόγου Καθηγητών Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας αιτούνται την κάλυψη των κενών θέσεων αναπληρωτών εκπαιδευτικών της Ιταλικής γλώσσας.

3) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Βεντισανόπουλος αιτείται τη ρύθμιση του θέματος της μετάταξης του στο ΙΚΑ-TEAM Γιαννιτσών.

4) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αντιδήμαρχος Νέας Αλικαρνασσού Ν. Ηρακλείου αιτείται την άμεση θετική γνωμοδότηση του Γ' τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου για την θεώρηση των ενταλμάτων πληρωμής των συμβασιούχων υπαλλήλων του.

5) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Αλιμπάκη, καθηγήτρια του κλάδου ΠΕ06 αιτείται να πληροφορηθεί τους λόγους καθυστέρησης πρόσληψης της κ.λπ..

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ** κα-

τέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του ΔΣ του Εθελοντικού Σώματος Ελλήνων Πυροσβεστών Αναδασωτών κ. Νίκος Σαχινίδης αιτείται συνάντησης με τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη για την επίλυση των προβλημάτων του Σώματος.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο πρόεδρος της Πανελλήνιας Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας Νοσηλευτικού Προσωπικού κ. Ι. Καναβός αιτείται την άμεση πρόσληψη νοσηλευτικού προσωπικού στο ΕΣΥ.

8) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Αλμωπίας, «ο Μέγας Αλέξανδρος» αιτείται τη εξεύρεση λύσης για το θέμα της μετακίνησης μαθητών στα σχολεία της περιοχής.

9) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Βένου Παρασκευή αιτείται να πληροφορηθεί αν έχει δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος βοηθού νοσηλεύτη.

10) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κωνσταντίνος Χρηστάκος Διευθύνων Σύμβουλος της ΑΚΕΚ Α.Ε. αιτείται την αναθεώρηση της ΚΥΑ 166251 (ΦΕΚ Β'276/16-3/2010) σχετικά με την απαγόρευση της χρήσης ορυκτών στερεών καυσίμων στις βιομηχανίες παραγωγής κεραμικών ειδών.

11) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Μπητσιάκης Δημήτριος αιτείται να πληροφορηθεί για το θέμα της συνταξιοδότησης του από τον ΟΓΑ.

12) Ο Βουλευτής Πέλλης κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Τσουμάγκα Ευθαλία αιτείται να πληροφορηθεί για το θέμα της συνταξιοδότησης της από τον ΟΓΑ.

13) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. **ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νίκος Γιαλλούρης Πρόεδρος και η κ. Παρασκευή Τσαβαλιά Γραμματέας του Σωματείου Εθνικής Ομοσπονδίας Τυφλών αιτούνται την απόσυρση του ισχύοντος μηχανογραφικού, την κατάργηση του άρθρου 35 του ν.3794/2009 καθώς και την τήρηση των νόμων για την ίση μεταχείριση στην εκπαίδευση όλων των πολιτών.

14) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο του Πανελληνίου Επιστημονικού Συλλόγου Ειδικής Αγωγής - ΠΕΣΕΑ ζητεί να καταργηθούν ρυθμίσεις που οδηγούν σε αδικίες και ανισότητες εις βάρος ατόμων με αναπηρία ή με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες και εργαζομένων στο υποσύστημα της ειδικής αγωγής.

15) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Κινηματογραφικών Λεσχών Ελλάδος αιτείται την τροποποίηση του άρθρου 35 του σχεδίου νόμου «Ενίσχυση και ανάπτυξη της κινηματογραφικής τέχνης και άλλες διατάξεις».

16) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δ.Σ. του Συλλόγου Καθηγητών Ιταλικής αιτείται την κάλυψη των κενών θέσεων εκπαιδευτικών της Ιταλικής γλώσσας.

17) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Διοικητικό Συμβούλιο της Β' ΕΛΜΕ Έβρου αιτείται την άμεση επίλυση προβλημάτων που έχουν σχέση με τη λειτουργία των σχολείων όπως η ανυπαρξία κατάλληλων κτηριακών εγκαταστάσεων, ελλείψεις σε διδακτικό προσωπικό κ.λπ..

18) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Αντωνία Ζωγράφου, Εκπαιδευτικός Πληροφορικής αιτείται την κατάργηση των αλλαγών του σχεδίου νόμου περί του Νέου Λυκείου για το μάθημα της πληροφορικής.

19) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την αποκατάσταση υπαλλήλων της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού οι οποίοι εργάζονται με απόσπαση μέχρι τις 31.12.2010.

20) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Αλεξανδράτος Χαράλαμπος, Δάσκαλος στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Ιλίου και πρώην Διευθυντής Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας αιτείται την τοποθέτησή του στην κενή θέση του Προϊσταμένου Γραφείου Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στην Ελευσίνα, καθώς βάσει του ν.3467/2006, παραμένει εγγεγραμμένος στον πίνακα των προϊσταμένων γραφείων, καταλαμβάνοντας την πρώτη θέση.

21) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Κωνσταντίνος Δροσάτος αιτείται την επανεξέταση των αλλαγών του προσχεδίου νόμου για το Νέο Λύκειο στο μάθημα της Βιολογίας.

22) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εκδοτών Βιβλίου Αθηνών αιτείται την λήψη μέτρων για την ενίσχυση και προστασία του βιβλίου κ.λπ..

23) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ενωτική Κίνηση Γυμναστών αιτείται την άμεση κάλυψη κενών θέσεων καθηγητών Φυσικής Αγωγής στα αθλητικά σχολεία, καθώς και την λήψη μέτρων για την εύρυθμη λειτουργία των σχολείων αυτών.

24) Η Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕ-ΜΠΕΡΓΚ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Προσωπικού ΔΕΗ κ. Αθανάσιος Κατσέτης και ο Γενικός Γραμματέας Ευστάθιος Χρονόπουλος αιτούνται την ανάκληση την απόφασης υπ' αριθμ 125/6/9/2010, χορήγησης δανείου 500.000.000 ευρώ στη συνδικαλιστική οργάνωση ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ.

25) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κα-

τέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Πληροφορικών Ελλάδος αιτείται να γίνουν αλλαγές στο μάθημα «Ανάπτυξη Εφαρμογών σε Προγραμματιστικό Περιβάλλον» της Γ' Λυκείου.

26) Ο Βουλευτής Β' Αθηνών κ. ΦΩΤΙΟΣ - ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εργοληπτών Γεωπόνων Έργων Πρασίνου αιτείται την άμεση εξόφληση των χρημάτων που οφείλει το Υπουργείο στους γεωτεχνικούς εργολήπτες πρασίνου.

27) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Ελένη Κάβουρα, Φιλολόγος αιτείται την επανεξέταση προϋποθέσεων διορισμού των εκπαιδευτικών.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας αφορά στην κινητοποίηση των νοσοκομειακών γιατρών ενάντια κάθε εισπρακτικής διαδικασίας σε σχέση με τους ασθενείς.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην προειδοποίηση του κ. Λουκά Παπαδήμου για τις σοβαρές επιπτώσεις νέας φορολογικής επιβάρυνσης σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανησυχία των κατοίκων των νοτιών συνοικιών για την τύχη της Πειραικής - Πατραϊκής, καθώς η ηγεσία του ΟΛΠΑ δεν αποκαλύπτει τα σχέδια του σχετικά με την αξιοποίηση του παλιού εργοστασίου.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αυξανόμενες ελλείψεις κρεβατιών στις μονάδες εντατικής θεραπείας.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΜΙΧΑΗΛ ΜΠΕΚΙΡΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε επτά σημαντικά φορολογικά θέματα που πλήττουν την εμπορική δραστηριότητα σύμφωνα με τους εκπροσώπους της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου.

33) Η Βουλευτής Καρδίτσας κ. ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΧΑΡΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Συλλόγων Αμβυκούχων Αμπελοκαλλιερητών Ελλάδος εκφράζει την ανησυχία της για τη ρύθμιση που περιλαμβάνεται στο προσχέδιο νόμου για τα αλκοολούχα ποτά και προβλέπει ότι η παραγωγή απόσταξης θα είναι για ιδιωτική κατανάλωση, σε ποσότητα που δεν θα υπερβαίνει τα διακόσια χιλιόγραμμα ανά παραγωγό.

34) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Περιφερειακή Ομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία Θεσσαλίας ζητεί από την πολιτεία να αντιμετωπίσει το παθογόνο φαινόμενο της επαιτείας, να εξαρθρώσει το «κύκλωμα» των εμπορών της αναπηρίας και να προασπίσει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους.

35) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Νικόλαος Χατζησάββας αιτείται την επίλυση του θέματος που αφορά την εισαγωγή αποφοίτων των ΕΠΑΛ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση με τις ειδικές πανελλαδικές εξετάσεις.

36) Ο Βουλευτής Τρικάλων κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ομοσπονδία Επαγγελματιών-Βιοτεχνών και Εμπόρων, το Επιμελητήριο Τρικάλων, το Εργατο-ϋπαλληλικό Κέντρο και η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Νομού Τρικάλων εκφράζουν την έντονη ανησυχία τους για το ενδεχόμενο κατάργησης ή μεταφοράς των δύο τμημάτων ΤΕΙ που εδρεύουν στα Τρίκαλα σε άλλη περιοχή.

37) Οι Βουλευτές Λαρίσης κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ και Μα-

γνησίας κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος και το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Τυρνάβου Νομού Λάρισας εκφράζουν την έντονη ανησυχία τους για την πρόθεση της Κυβέρνησης να καταργήσει τη ΔΟΥ Τυρνάβου.

38) Οι Βουλευτές Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ και Β' Αθηνών κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Καθηγητών Ιταλικής Γλώσσας και Φιλολογίας αιτείται την επίλυση θεμάτων που αντιμετωπίζει ο κλάδος τους όπως την άμεση κάλυψη των εναπομείναντων κενών του κλάδου ΠΕ34 Ιταλικής για το σχολικό έτος 2010-2011, τη μείωση του προβλεπόμενου αριθμού για τη συγκρότηση τμημάτων στη δεύτερη ξένη γλώσσα κλπ..

39) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την επανεξέταση του θέματος για την άρση της αδικίας που προκαλεί το προς υπογραφή προεδρικό διάταγμα για τον Οργανισμό Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

40) Η Βουλευτής Έβρου κ. ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία αιτείται την έκδοση προεδρικού διατάγματος για την εκκαθάριση δαπανών, που δεν έχουν κοστολογηθεί με το κρατικό τιμολόγιο και διενεργούνται μετά την 4η Αυγούστου.

41) Η Βουλευτής Μεσσηνίας κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ (ΝΑΝΤΙΑ) ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία Νοσηλευτικού Προσωπικού εκφράζει την έντονη ανησυχία της για την έλλειψη επαρκούς εργατικού δυναμικού στο χώρο της υγείας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 3184/22-09-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Νικολόπουλου Νικόλαου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 119050/ΙΗ/8-11-2010 έγγραφο από την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. – Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 23 20
FAX : 210-344 32 45
GKOSK

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

09 Νοε. 2010

Μαρούσι, 8- 11- 2010
Αρ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
119050/ΙΗ

ΠΡΟΣ : Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
✓ Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ: Βουλευτή κ.
- Νίκο Ι. Νικολόπουλο
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ : «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 3184/22-9-2010»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 3184/22-9-2010, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Νίκος Ι. Νικολόπουλος σχετικά με την έναρξη λειτουργίας του Αξονικού Τομογράφου στο Καραμανδάνειο Νοσοκομείο Παίδων στην Πάτρα, σας κάνουμε γνωστά τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τους Κανονισμούς Ακτινοπροστασίας, η άδεια λειτουργίας των ιατρικών εργαστηρίων ακτινοβολιών, εκδίδεται από τις κατά τόπους Νομαρχίες, μετά από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ιοντιζουσών Ακτινοβολιών του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Για την έκδοση της άδειας λειτουργίας απαιτείται μια σειρά εγγράφων, ένα από τα οποία είναι και το Πιστοποιητικό Καταλληλότητας από πλευράς Ακτινοπροστασίας, το οποίο εκδίδεται από την Ελληνική Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας (ΕΕΑΕ) μετά από αξιολόγηση των υποβληθεισών εκθέσεων και των αποτελεσμάτων των επιτόπιων ελέγχων που διενεργούνται από επιστήμονες της ΕΕΑΕ.

Στις 28.05.10 η ΕΕΑΕ πραγματοποίησε επιτόπιο έλεγχο στον αξονικό τομογράφο Philips Brilliance 16 του εργαστηρίου ακτινοβολιών, κατηγορίας X-2 του Γενικού Νοσοκομείου Παίδων Πατρών «ΚΑΡΑΜΑΝΔΑΝΕΙΟ» στα πλαίσια των διαδικασιών έκδοσης της άδειας λειτουργίας του. Από τον έλεγχο προέκυψε η ανάγκη διορθωτικών ενεργειών, ώστε το εργαστήριο να ικανοποιεί τις σχετικές απαιτήσεις των κανονισμών ακτινοπροστασίας.

✓
✓
Στις 06.09.2010 η ΕΕΑΕ πραγματοποίησε εκ νέου επιτόπιο έλεγχο στο εργαστήριο. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι μετά την πραγματοποίηση των απαιτούμενων ενεργειών ο

αξονικός τομογράφος και οι χώροι εγκατάστασής του ικανοποιούν τις απαιτήσεις των κανονισμών ακτινοπροστασίας. Για αυτό το λόγο και η ΕΕΑΕ προχώρησε στην έκδοση του πιστοποιητικού καταλληλότητας το οποίο διαβιβάστηκε στο Υπουργείο Υγείας Πρόνοιας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και κοινοποιήθηκε στην Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αχαΐας και στο ακτινολογικό εργαστήριο του Νοσοκομείου. Επομένως οι ενέργειες αρμοδιότητας ΕΕΑΕ έχουν ολοκληρωθεί από τις 10.09.2010.

Η ΕΕΑΕ, στα πλαίσια ελέγχου των εργαστηρίων ιοντιζουσών ακτινοβολιών από πλευράς ακτινοπροστασίας, τηρεί συγκεκριμένο πρόγραμμα πραγματοποίησης επιτόπιων ελέγχων για την όσο το δυνατό πιο άμεση ικανοποίηση των υποβληθέντων αιτημάτων. Ο προγραμματισμός των ελέγχων βασίζεται στη χρονική προτεραιότητα, το είδος των αιτημάτων καθώς και στους υπάρχοντες πόρους (προσωπικό, εξοπλισμός). Επισημαίνεται δε ότι για την περαιτέρω βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών, το Τμήμα Αδειών και Ελέγχων της ΕΕΑΕ πρόκειται σύντομα να αξιολογηθεί από το ΕΣΥΔ με σκοπό τη διαπίστευσή του σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO/IEC: 17020:1998.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική διανομή

1. Γραφείο κ.Υπουργού
2. Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας
3. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

2. Στην με αριθμό 3511/27-09-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ψαριανού Γρηγορίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 121389/ΙΗ/8-11-

2010 έγγραφο από την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365

PARA

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 3511/27-9-10»

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

09 VOL 2010

Μαρούσι, 8 - 11 - 2010
Αριθμ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
121389/ ΙΗ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: 1. Υπουργεία:
✓ - Εσωτερικών
✓ - Οικονομίας, Ανταγωνιστι-
κότητας και Ναυτιλίας
✓ - Εξωτερικών
✓ - Εθνικής Άμυνας
✓ - Εργασίας και Κοιν. Ασφάλισης
✓ - Υγείας και Κοινωνικής
Αλληλεγγύης
✓ - Υποδομών, Μεταφορών και
Δικτύων
✓ - Περιβάλλοντος, Ενέργειας και
Κλιματικής Αλλαγής
✓ - Προστασίας του Πολίτη
✓ - Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων
✓ - Πολιτισμού και Τουρισμού
✓ - Αγροτικής Ανάπτυξης και
Τροφίμων
(γραφεία κ.κ. Υπουργών)
2. Βουλευτή κ.
- Γρηγ. Ψαριανό
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 3511/27-9-10, την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γρηγ. Ψαριανός, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Η προμήθεια χαρτιού για τις ανάγκες των Υπηρεσιών του Υπ.Π.Δ.Β.Μ.Θ. πραγματοποιείται, ανάλογα με την εκάστοτε εγκεκριμένη πίστωση, με την διενέργεια είτε πρόχειρου, είτε ανοικτού δημόσιου διαγωνισμού.

Μετά την εξάντληση των υπαρχόντων αποθεμάτων, θα ερευνηθεί η δυνατότητα προμήθειας ανακυκλωμένου χαρτιού, σε εκτέλεση των εγκεκριμένων πιστώσεων του αντίστοιχου ΚΑΕ.

Επίσης, η Κ.Υ. χρησιμοποιεί και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αλλά και το τηλεμοιότυπο, προκειμένου για την επικοινωνία με τους εποπτευόμενους φορείς και την ενημέρωσή τους, παραπέμποντάς τους σε ιστοσελίδες όπου αναρτώνται νόμοι, προεδρικά διατάγματα και εγκύκλιοι.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κας Υπουργού
2. Γραφείο κας Υφυπουργού
3. Δ/ση Δ/κού
4. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

3. Στην με αριθμό 4996/14-10-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βελόπουλου Κυριάκου, Ανατολάκη Γεωργίου και Μαρ-

κάκη Παύλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β.2101/8-11-2010 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΙΣΤ. ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ Α'

08 ΝΟΕ 2010

Αθήνα, 8-11-2010
Α.Π.: /Β.2101

Ταχ. Δ/ση: Νίκης 5-7, Πλ. Συντάγματος
Ταχ. Κώδικας: 101 80
Πληροφορίες: Στ. Καλλίγα
Τηλέφωνο: 210 3332539

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: Βουλευτές:
- Κ. Βελόπουλο
- Γ. Ανατολάκη
- Π. Μαρκάκη

ΘΕΜΑ: Η ερώτηση 4996/14-10-2010

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας επισυνάπτουμε το με αριθ. πρωτ. 1873/26-10-2010 έγγραφο της Τράπεζας της Ελλάδος, το οποίο απαντά στα ερωτήματα που έχουν τεθεί.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Ακριβές αντίγραφο
Η προϊστάμενη της Δ/νσης
Αγγελος Δ. Τζανετάτος
ΔΕ/Α' ΕΦΟΡΙΑΚΩΝ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κ. Γεν. Γραμματέα
2. Γεν. Δ/ση Οικον. Πολιτικής
3. Δ/νση Πιστ. και Δημ. Υποθέσεων
4. Τμήμα Α
5. Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓ ✓

4. Στην με αριθμό 5054/15-10-2010 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Βελόπουλου Κυριάκου, Ανατολάκη Γεωργίου και Μαρκάκη Παύλου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 131037/ΙΗ/8-11-2010 έγ-

γραφο από την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365

PARA

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 5054/15-10-10»

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

09 ΝΟΕ 2010

Μαρούσι, 8 -11 - 2010
Αριθμ.Πρωτ. Βαθμός Προτερ.
131037/ ΙΗ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.:Βουλευτές κ.κ.
-Κ. Βελόπουλο
-Γ. Ανατολάκη
-Π. Μαρκάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 5054/15-10-10 την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Κ. Βελόπουλος, Γ. Ανατολάκης και Π. Μαρκάκης και αφορά στην αντιμετώπιση των δαπανών θέρμανσης των σχολείων της Βόρειας Ελλάδας, σας γνωρίζουμε ότι η χρηματοδότηση των σχολείων για την αντιμετώπιση των λειτουργικών τους δαπανών γίνεται από πιστώσεις του Υπουργείου Εσωτερικών και με τη φροντίδα του Υπουργείου αυτού μέσω των οικείων Δήμων, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 3α του άρθρου 25 του Ν. 1828/89 όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν μεταγενέστερα με τις διατάξεις της παρ.6β του άρθρου 113 του Ν. 1892/90, του άρθρου 55 του Ν. 1945/91 και του άρθρου 23 του Ν. 3274/04.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κας Υπουργού
2. Δ.Ο.Υ.
3. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΣΤΑΜΕΝΟΣ

✓ ✓

5. Στην με αριθμό 5056/15-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βελόπουλου Κυριάκου δόθηκε με το υπ αριθμ. 313/8-11-2010 έγ-

γραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΑΚΡΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ & ΠΡΟΒΛΕΨΕΩΝ

08 ΝΟΕ 2010

Αθήνα, 8 Νοεμβρίου 2010
Αριθ. πρωτ. : / 313

Ταχ. Διεύθυνση : Πλ. Συντάγματος
 Ταχ. κώδικας : 101 80
 Telex :
 Telefax : 333 2716
 Πληροφορίες : Α. Σείμένη
 Τηλέφωνο : 333 2664

Προς :
Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

Κοινοποίηση :
Βουλευτή κ. Κυρ. Βελόπουλο

ΘΕΜΑ : Ερώτηση με αριθ. πρωτ. 5056/15.10.2010
 του βουλευτή κ. Κυριάκου Βελόπουλου.

Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, σας ενημερώνουμε ότι :

Το κύριο δανειοδοτικό πρόγραμμα που χρησιμοποιεί το ΔΝΤ για τις εθνικές οικονομίες που βρίσκονται σε κρίση, είναι η Διευθέτηση Ετοιμότητας Διάθεσης (ΔΕΔ ή Stand By Arrangement). Σύμφωνα με το πρόγραμμα, η χρηματοδότηση παρέχεται για την υποστήριξη της προσαρμογής της οικονομίας και εκταμιεύεται τμηματικά με βάση τους όρους που διατυπώνονται στο πρόγραμμα. Τα μεγαλύτερα σε ύψος δάνεια του ΔΝΤ παρέχονται βάσει αυτού του προγράμματος. Το πρόγραμμα χρηματοδότησης που έχει εγκριθεί για την Ελλάδα είναι αυτής της μορφής και τα επιτόκια ακολουθούν το αντίστοιχο τρίμηνο EURIBOR με περιθώριο 300 μονάδες βάσης.

Από το Ιανουάριο του 2010 το ΔΝΤ δημιούργησε ένα νέο χρηματοδοτικό πρόγραμμα, στο πλαίσιο του Ταμείου για τη μείωση της Φτώχειας και την Ανάπτυξη (Poverty Reduction and Growth Trust), με σκοπό την ευέλικτη ενίσχυση των Χωρών χαμηλού εισοδήματος (Low-Income Countries) που έχουν ανάγκη χρηματοδότησης. Το συγκεκριμένο πρόγραμμα χρηματοδότησης, λόγω του σκοπού που δημιουργήθηκε, έχει χαμηλό επιτόκιο και πρόσφατα (9 Οκτωβρίου) ανακοινώθηκε στο πλαίσιο της 22^{ης} συνδιάσκεψης της Χρηματοδοτικής Επιτροπής του ΔΝΤ, ότι είναι στη διάθεση χωρών χαμηλού εισοδήματος.

Ο Υπουργός Οικονομικών

Γ. Παπακωνσταντίνου

Εσωτερική Διανομή

- Γραφείο Υπουργού κ. Γ. Παπακωνσταντίνου
- Γραφείο Γεν. Γραμματέα κ. Ηλ. Πλασκοβίτη
- Γενική Διεύθυνση Οικονομικής Πολιτικής
- Διεύθυνση Μακροοικονομικής Ανάλυσης και Προβλέψεων
- Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓ ✓

6. Στην με αριθμό 5068/15-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Βορίδη Μαυρουδή (Μάκη) δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β.2060/8-11-

2010 έγγραφο από τον Υπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

08 ΝΟΕ. 2010

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Δ/ΝΣΗ ΠΙΣΤ/ΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜ/ΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ Γ'

Πληροφορίες: Β. Μιχαήλ

Τηλ.: 210-3332835

Fax: 210-3332810

Ταχ. Δ/ση: Νίκης 5-6

Τ.Κ.: 101 80, Αθήνα

Αθήνα, 08-11-2010

Α.Π.: Β.2060

✓ ΠΡΟΣ

Τη Βουλή των Ελλήνων

Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗ

Βουλευτή κ. Μαυρουδή Βορίδη

ΘΕΜΑ: Ερώτηση με αριθμ. πρωτ. 5068/15-10-2010 της Βουλής των Ελλήνων.

Σχετικά με την ανωτέρω Ερώτηση σας διαβιβάζουμε το υπ' αριθμ. 1416/25-10-2010 έγγραφο της ΕΠ.Ε.Ι.Α. το οποίο απαντά στα σχετικά ερωτήματα.

Επιπλέον, όσον αφορά το τρίτο ερώτημα διευκρινίζεται ότι σύμφωνα με το άρθρο 1 του ν. 3867/2010, οι αρμοδιότητες εποπτείας της ιδιωτικής ασφάλισης μεταβιβάζονται από την ΕΠ.Ε.Ι.Α. στην Τράπεζα της Ελλάδος από 01-12-2010.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο Προϊστάμενος
του Τμήματος Γραμματείας

Υπολ. Α. Τσαντάτος
ΔΕ/Α' ΕΦΟΡΙΑΚΩΝ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Συνημμένα:

-Το υπ' αριθμ. 1416/25-10-2010 έγγραφο της ΕΠ.Ε.Ι.Α. (σελ. 2)

Εσωτερική Διανομή:

-Γραφείο του Υπουργού

-Γραφείο του Υφυπουργού

-Γραφείο του Γενικού Γραμματέα

-Γεν. Δ/ση Οικονομικής Πολιτικής

-Δ/ση Πιστωτικών και Δημ/κών Υποθέσεων-Ε

-Γραφείο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου

✓ ✓

7. Στην με αριθμό 5109/18-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ανατολάκη Γεωργίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 131923/ΙΗ/8-11-

2010 έγγραφο από την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΤΜΗΜΑ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Ταχ. Δ/ση : Α. Παπανδρέου 37
Τ.Κ. - Πόλη : 151 80 ΜΑΡΟΥΣΙ
Ιστοσελίδα : www.yperth.gr
Τηλέφωνο : 210-344 2320
FAX : 210-344 2365

PARA

Βαθμός Ασφαλείας:
Να διατηρηθεί μέχρι:

6 9 Νοε 2010

Μαρούσι, 8 - 11 - 2010
Αριθμ.Πρωτ. Βαθμός Πρωτερ.
131923 / ΙΗ

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Διεύθυνση Κοινοβουλευτικού
Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ.: Βουλευτή κ.
- Γεώργιο Ανατολάκη
(Δια της Βουλής των Ελλήνων)

ΘΕΜΑ: «Απάντηση στην Ερώτηση
με αριθμό 5109/18-10-10»

Απαντώντας στην Ερώτηση με αριθμό 5109/18-10-10 την οποία κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Ανατολάκης και αφορά στην επισκευή και συντήρηση των σχολικών κτιρίων, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 2880/01 οι ΟΤΑ χρηματοδοτούνται από το Υπ. Εσωτερικών για τις επισκευές των σχολικών μονάδων της περιφέρειάς τους.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο κας Υπουργού
2. Τ.Κ.Ε.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

✓ ✓

8. Στην με αριθμό 5251/20-10-2010 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γαληνού Σπυρίδωνος δόθηκε με το υπ' αριθμ. 153873/2010/8-11-

2010 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ : 42η
ΤΜΗΜΑ : Δ'

12 Νοε. 2010

Αθήνα 8/11 2010

Αρ. Πρωτ.: 153873/2010

Ταχ. Δ/ση: Κάνιγγος 29
10682, Αθήνα
Πληροφορίες: Ε.ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Τηλέφωνο: 210-3329239

Fax:

ΠΡΟΣ Την Βουλή των Ελλήνων
✓ Δ/ση Κοινοβουλευτικού Ελέγχου
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ. 1)Βουλευτή κ. Σπύρο Γαληνό

2)Γραφ. κ. Υφυπουργού Οικ/κων στο Γ.Λ.Κ.

3)Υπουργείο Οικονομικών
Αυτοτελές Γραφείο Κοινοβ/κού Ελέγχου
Λεωχάρους 2
10562 ΑΘΗΝΑ

ΘΕΜΑ Παρέχονται πληροφορίες σχετικά με το συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων που μετατάχθηκαν στο σώμα της Αγροφυλακής .

Σε απάντηση της με αριθ. πρωτ. 5251/20-10-2010 ερώτησης του Βουλευτή κ. Σπύρου Γαληνού, σχετικά με το συνταξιοδοτικό καθεστώς των υπαλλήλων που μετατάχθηκαν στο σώμα της Αγροφυλακής, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα

Με το άρθρο 13 του ν. 3865/2010 (Συνταξιοδοτικό καθεστώς του αγρονομικού προσωπικού της Ελληνικής Αγροφυλακής) ορίζεται ότι το αγρονομικό προσωπικό της Ελληνικής Αγροφυλακής δικαιούται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο με εφαρμογή όλων των διατάξεων που ισχύουν κάθε φορά για την απονομή σύνταξης στους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους.

Συνεπώς, μετά την παραπάνω νομοθετική ρύθμιση, παύει η εκκρεμότητα του συνταξιοδοτικού καθεστώτος των υπαλλήλων της Αγροφυλακής και η αρμόδια Υπηρεσία ήδη ξεκίνησε τις απαραίτητες ενέργειες, για την διεκπεραίωση όλων των σχετικών υποθέσεων.

Εσωτ. Διανομή Δ42

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φίλιππος Σαχινίδης

✓ Ακριβές αντίγραφο
Ο Τμήχης Διεκπεραίωσης

Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΑΝΤΩΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 208/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ηλία Θεοδωρίδη προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, σχετικά με τη μεταφορά των μαθητών στα σχολεία κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος του ερωτώμενου Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 213/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Γεωργίου Κοντογιάννη προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, σχετικά με τη λειτουργία του πολιτικού αεροδρομίου Ανδραβίδας κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος του ερωτώμενου Υπουργού και διαγράφεται.

Θα συζητηθεί τώρα η τρίτη με αριθμό 220/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την ανάκληση των απολύσεων των εργαζομένων στην «COCA COLA 3E» κ.λπ..

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Καραθανασόπουλου θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Κεγκέρογλου.

Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για να αναπτύξετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Το συγκεκριμένο παράδειγμα, δηλαδή το παράδειγμα της «COCA COLA 3E» που προχώρησε σε απολύσεις ουσιαστικά πενήντα εργαζομένων από το τμήμα των πωλήσεων με τη μέθοδο της εθελουσίας εξόδου, είναι αποκαλυπτικό. Τι επιβεβαιώνει δηλαδή; Ότι οι μονοπωλιακοί όμιλοι αξιοποιούν την καπιταλιστική κρίση για να επιτεθούν με μεγαλύτερη σφοδρότητα στην τιμή της εργατικής δύναμης, στα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Πρόκειται για έναν πολυεθνικό κολοσσό, ο οποίος κατέγραψε το εννιάμηνο κέρδη της τάξης των 417.000.000 ευρώ, 1% παραπάνω από το αντίστοιχο διάστημα του 2009. Και αυτό, όπως δήλωσε ο ίδιος ο διευθύνων σύμβουλος της επιχείρησης, το κατάφεραν μέσα από τον περιορισμό του κόστους. Σ' αυτό, λοιπόν, το πλαίσιο για ακόμα μεγαλύτερο περιορισμό του κόστους, η εταιρεία προχωρά στην αναδιάρθρωση, στην επίθεση, στις απολύσεις του εργατοϋπαλλήλικού της δυναμικού, για να έχει μεγαλύτερη κερδοφορία.

Τι είναι, λοιπόν, για την «COCA COLA 3E» οι πενήντα εργαζόμενοι; Ένα κόστος, το οποίο πρέπει να το συμπίεσει, να κατεδαφίσει δηλαδή τα εργασιακά δικαιώματα. Και γι' αυτό ακριβώς το λόγο προχωρά σε αντικατάσταση αυτών των εργαζομένων με φτηνό ευέλικτο εργασιακό δυναμικό, χωρίς εργατικά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Ταυτόχρονα η εργοδοσία αξιοποιεί την ευρωενωσιακή πολιτική, την πολιτική των κυβερνήσεων, αξιοποιεί όλο το αντιδραστικό αντεργατικό νομοθετικό οπλοστάσιο που έχουν ψηφίσει από κοινού ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία, στο όνομα της ανταγωνιστικότητας, που ακριβώς σ' αυτό το κολαστήριο της ανταγωνιστικότητας θυσιάζονται οι ελλπίδες, οι προοπτικές και τα οράματα των εργαζομένων. Θέλουν, δηλαδή, να τους μετατρέψουν σε φτηνούς, ευέλικτους εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα.

Ερωτάται και ελέγχεται σήμερα η Κυβέρνηση για το τι μέτρα θα πάρει για να σταματήσει αυτή η ανεξέλεγκτη δράση των πολυεθνικών σε βάρος των εργαζομένων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Κεγκέρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο συνάδελφος έφερε ένα θέμα στη Βουλή για συζήτηση το οποίο εντάσσεται μέσα στο γενικότερο πρόβλημα της κρίσης, ανεξάρτητα του πώς θα την ονομάσουμε, καπιταλιστική, του

ιδιωτικού τομέα, του δημόσιου ή οτιδήποτε άλλο. Είναι μια πραγματικότητα που βιώνει ο τόπος μας.

Τα ερωτήματά σας είναι: Πρώτον, οι επιχειρήσεις και ιδιαίτερα οι πολυεθνικές που προχωρούν σε απολύσεις νομότυπες ή μη, το κάνουν επειδή πραγματικά υπάρχει ανάγκη ή το κάνουν εκμεταλλευόμενες τη γενικότερη κρίση που υπάρχει; Δεύτερον, τι κάνει η Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης.

Ως προς το πρώτο, θεωρώ ότι υπάρχουν περιπτώσεις –ιδίαιτερα από μικρές επιχειρήσεις– που, πραγματικά, βιώνουν αυτήν την κρίση πάρα πολύ έντονα και οδηγούνται, ακόμα και σε περιπτώσεις που δεν θα ήθελαν, στο να μεταφέρουν το βάρος στους εργαζόμενους.

Η Κυβέρνηση, σε σχέση ακριβώς με την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης, για πρώτη φορά συνέδεσε τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης με προγράμματα που έχουν να κάνουν με την ενίσχυση από πλευράς του ΟΑΕΔ. Για πρώτη φορά κάνουμε, αν θέλετε, προληπτικά παρέμβαση στην οικονομία προκειμένου να διατηρηθούν θέσεις εργασίας.

Γνωρίζετε πολύ καλά ότι το μεγάλο πρόγραμμα –το οποίο εσείς, βέβαια, το χαρακτηρίσατε ως δώρο προς τους εργοδότες και εμείς λέμε ότι είναι ένα ανάχωμα για την αύξηση της ανεργίας– για τη διατήρηση τετρακοσίων χιλιάδων θέσεων απασχόλησης είναι πάρα πολύ σοβαρό. Ήδη θα πρέπει να σας πω ότι έχουν αιτηθεί για ενίσχυση επιχειρήσεις για εκατό χιλιάδες περίπου θέσεις εργασίας –λίγο λιγότερο– που σημαίνει διατήρηση διακοσίων χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Πιστεύουμε ότι θα εξαντληθεί –μέχρι 31 Δεκεμβρίου που είναι το περιθώριο για αιτήσεις– αυτή η δυνατότητα προκειμένου να συμβάλλουμε στη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης. Μας ενδιαφέρει περισσότερο η διατήρηση σ' αυτήν τη φάση η όλη τι κάνουμε αφού μένει άνεργος κάποιος. Το θέμα είναι να προλάβουμε.

Ταυτόχρονα ανακοινώσαμε το Πρόγραμμα Διαρθρωτικής Προσαρμογής για επιχειρήσεις με πάνω από πενήντα εργαζόμενους. Είμαστε στη φάση κατάθεσης των αιτήσεων και των προτάσεων από πλευράς των επιχειρήσεων. Έχει ακριβώς τον ίδιο στόχο, αλλά και επιπλέον να διαμορφώσει εκείνες τις συνθήκες για κάθε επιχείρηση που να της επιτρέψουν, στο πλαίσιο του καπιταλιστικού ανταγωνισμού, να ανταπεξέλθει.

Έχουμε, λοιπόν, από την πλευρά της Κυβέρνησης, συγκεκριμένα προγράμματα για την αντιμετώπιση αυτής της κατάστασης. Όμως δεν αφήνουμε κάθε περίπτωση, που είτε υπάρχει αυθαιρέσια είτε νομότυπη διαδικασία απόλυσης, στην τύχη της.

Έτσι, λοιπόν, μετά από αίτημα των εργαζομένων στην «COCA COLA», την επόμενη εβδομάδα θα έχουμε τριμερή συνάντηση στο Υπουργείο, προκειμένου να εκφράσουμε την πολιτική μας βούληση και την αντίθεσή μας σ' αυτήν την επιλογή και τακτική, να μεταφέρεται στους εργαζόμενους το όποιο πρόβλημα, αν υπάρχει και σε όποια επιχείρηση υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Καραθανασόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το ζήτημα, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής.

Κατ' αρχάς κάνατε μία προσπάθεια να βάλετε στο ίδιο τσουβάλι τους επιχειρηματικούς όμιλους, τις πολυεθνικές, τους μονοπωλιακούς ομίλους με τις πολύ μικρές επιχειρήσεις, με τους βιοπαλαιστές ουσιαστικά, οι οποίοι προσπαθούν να τα φέρουν βόλτα, στο όνομα της επιχειρηματικότητας, ενώ ο βασικός εχθρός, ο αντίπαλος είναι αυτοί οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι οποίοι την ανάγκη που θέλουν να διασφαλίσουν, ανεξάρτητα αν είναι σε περίοδο κρίσης ή σε περίοδο ανάπτυξης, είναι της κερδοφορίας τους, της ακόρεστης κερδοφορίας, και σ' αυτό το ζήτημα δεν σταματάνε πουθενά. Δεν σταματάνε πουθενά στο να κατεδαφίζουν εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, στο να πυροβολούν στην κυριολεξία τη ζωή και την αξιοπρέπεια του εργαζόμενου. Και σ' αυτήν την προσπάθειά τους έχουν αρωγό τις κυβερνήσεις, έχουν αρωγό την Ευρωπαϊκή Ένωση με τη λογική της απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας, της ευελιξίας στην αγορά εργασίας. Την έχουν αρωγό τους στο ξεθεμελίωμα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Άρα, λοιπόν, αποτελεί πρόσχημα η όποια προσπάθεια για τη

διατήρηση των θέσεων εργασίας από τη στιγμή που οι κεφαλαιοκράτες αυτό το οποίο επιδιώκουν, και μέσω της αύξησης της ανεργίας, είναι να δημιουργήσουν έναν εφεδρικό στρατό εργαζόμενων για να τους έχουν ως φθηνό, ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Και το πρόβλημα το οποίο προκύπτει είναι ότι με πρόσχημα τη διατήρηση της απασχόλησης τροφοδοτείτε με νέα κονδύλια, δηλαδή με χρήματα των ιδίων των εργαζόμενων, τους ίδιους τους κεφαλαιοκράτες για να προχωράνε στα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα τους.

Κι εδώ το βασικό πρόβλημα, κύριε Υπουργέ, είναι το εξής. Είναι το πώς μπορούν οι εργαζόμενοι να αντισταθούν σ' αυτήν την πολιτική. Εμείς το λέμε καθαρά: Η Κυβέρνησή σας δεν έχει διάθεση να σταματήσει την ασύδοτη δράση του κεφαλαίου. Θα θέλαμε μια συγκεκριμένη ενέργεια, μια συγκεκριμένη πράξη. Αυτή η κατάσταση υπάρχει εδώ και δέκα μέρες. Μετά από μια βδομάδα, λοιπόν, από σήμερα, την επόμενη εβδομάδα θα κάνετε τριμερή, για να συζητήσουν από κοινού το πώς θα αντιμετωπιστεί η κατάσταση. Μα είναι δυνατόν με τέτοιους τρόπους να θεωρείτε ότι μπορεί να αντιμετωπιστεί η κατάσταση, όταν στην κυριολεξία διαμορφώνετε ένα πεδίο ασυδοσίας στη δράση τους κι όταν βγαίνει με τέτοιο προκλητικό τρόπο ο ίδιος ο διευθύνων σύμβουλος της «COCA COLA» και λέει ότι «εμένα το μόνο που με ενδιαφέρει είναι να συμπιέσω, να ποδοπατήσω, να τσακίσω το κόστος, να τσακίσω τους εργαζόμενους» και συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον βάρβαρο τρόπο; Ποιος του έδωσε το δικαίωμα να συμπεριφέρεται έτσι εάν όχι αυτό το αντιδραστικό νομοθετικό πλαίσιο το οποίο έχει δημιουργηθεί, ξέροντας πολύ καλά ότι ουδμία επίπτωση θα έχει στη λειτουργία της επιχείρησης αυτή η αντεργατική στάση και δράση της εργοδοσίας της «COCA COLA 3E», της πολυεθνικής αυτής επιχείρησης;

Άρα, λοιπόν, το ζήτημα χρειάζεται συγκεκριμένα μέτρα κι εμείς απαιτούμε από την Κυβέρνηση να πάρει συγκεκριμένα μέτρα, ώστε να ανακληθούν αυτές οι απολύσεις, να σταματήσει αυτή η ασύδοτη δράση κι εκμεταλλεζόμενη η «COCA COLA» το οποίο νομότυπο πλαίσιο να μην προχωρήσει παραπέρα, σε ακόμη περισσότερες απολύσεις και συρρίκνωση του εργατοτεχνικού δυναμικού της, αντικαθιστώντας το με εργαζόμενους χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, στη λογική της ευέλικτης και ανασφάλιστης εργασίας. Αυτό είναι το ζήτημα. Κι εδώ θέλουμε συγκεκριμένα μέτρα, κύριε Υπουργέ, από τη μεριά της Κυβέρνησης και όχι γενικά μια συζήτηση περί κρίσης, προστασίας και προσπάθειας να συζητήσουμε με την εργοδοσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε, κύριε Καραθανάσπουλε.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τρία λεπτά για τη δευτερολογία σας. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, τα μέτρα και οι πολιτικές που εφαρμόζει η Κυβέρνηση είναι συγκεκριμένα. Τα 2,5 δισεκατομμύρια που ανακοινώθηκαν πριν από έναν περίπου μήνα από τον Πρωθυπουργό για την ανάλυση της ανεργίας και τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης είναι συγκεκριμένα. Είναι προγράμματα, τα οποία έχουν μπει σε εφαρμογή. Και ή θα συμφωνήσουμε ότι πρέπει να κάνουμε προγράμματα για τη διατήρηση των θέσεων αφ' ενός και προγράμματα για τη δημιουργία νέων θέσεων και να τα ενισχύσουμε, να τα εμπλουτίσουμε, να αυξήσουμε τα ποσά, αλλά να συμφωνήσουμε ότι χρειάζονται και να συμφωνήσετε κι εσείς, που μέχρι τώρα δεν έχετε συμφωνήσει, ή θα μας πείτε με ποια άλλα προγράμματα μπορεί αυτό να γίνει και να μας καταθέσετε συγκεκριμένη πρόταση για την αξιοποίηση, πράγματι, αυτών των σημαντικών ποσών που προορίζονται γι' αυτόν το σκοπό.

Εδώ θέλω να ξεκαθαρίσω, για την πληροφόρηση και των εργαζομένων και των επιχειρήσεων, ότι το πρόγραμμα του 1 δισεκατομμυρίου για τη διατήρηση τετρακοσίων χιλιάδων θέσεων απασχόλησης είναι πραγματικά μια καινοτόμος δράση στην κρίση την οποία βιώνουμε, για την ανάλυση της ανεργίας. Αποτελεί ανάγκη στην ανεργία, όπως και να το κάνουμε. Καμμία απόλυση δεν επιτρέπεται για δεκαοκτώ μήνες, φόσος ενταχθεί μια επιχείρηση σ' αυτό το πρόγραμμα. Καμμία απόλυση δεν πρέπει να έχει γίνει το προηγούμενο διάστημα, το προηγούμενο τρί-

μηνο πριν την αίτηση για να ενταχθεί στο πρόγραμμα. Εάν αυτό δεν είναι πρόγραμμα διατήρησης θέσεων τότε πείτε μου τι είναι. Πάντως σε καμμία περίπτωση δεν είναι «δώρα» προς τους επιχειρηματίες που λέτε εσείς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΠΟΥΛΟΣ: Οι εθελούσιες έξοδοι είναι απολύσεις;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είναι δεύτερο αυτό. Θα έρθω και σ' αυτό. Έχουμε το πρόγραμμα για τη διαρθρωτική προσαρμογή, που ακριβώς εκεί στοχεύει και επιπλέον θα διαμορφώσει τις συνθήκες ούτως ώστε οι επιχειρήσεις οι δικές μας να μπορούν να ανταποκριθούν στα νέα δεδομένα.

Ταυτόχρονα έχουμε και τα προγράμματα για νέες θέσεις απασχόλησης, τα οποία λίγο πολύ τα καταράσθε, απ' ό,τι κατάλαβα. Είναι δυνατόν να σταματήσουμε τα προγράμματα για νέες θέσεις απασχόλησης, τη μέριμνα για νέους ανθρώπους που ψάχνουν μια θέση στον ήλιο; Ταυτόχρονα με τη διατήρηση των θέσεων παλεύουμε κι αγωνιζόμαστε και για δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης. Και πρέπει να σας πω ότι οι τριάντα χιλιάδες θέσεις εργασίας που δημιουργήθηκαν απ' αυτά τα προγράμματα με νέες θέσεις απασχόλησης μπορεί να μην είναι ο μεγάλος αριθμός που θα λύσει το πρόβλημα, αλλά είναι μία ελπίδα, αν θέλετε, ότι με τη διεύρυνσή τους μπορούμε να ενισχύσουμε αυτήν την κατάσταση.

Βέβαια η λύση του ζητήματος είναι στην επανεκκίνηση της οικονομίας, στη νέα αναπτυξιακή πορεία του τόπου και προσπαθούμε συνολικά με την πολιτική της Κυβέρνησης να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις γι' αυτήν τη νέα αναπτυξιακή πορεία.

Τώρα, σε σχέση με τις απολύσεις και για τη συγκεκριμένη εταιρεία και για άλλες -γιατί, όπως είπαμε και συμφωνήσαμε τουλάχιστον σ' αυτό, πολλοί εκμεταλλεύονται το πλαίσιο της κρίσης και τη συζήτηση της κρίσης, καπιταλιστικής ή μη, και προχωρούν- εγώ διαχώρισα τις μικρές από τις μεγάλες επιχειρήσεις και η Κυβέρνηση διαχωρίζει το πρόβλημα. Γι' αυτό τα προγράμματα που προανέφερα αφορούν επιχειρήσεις μέχρι ογδόντα εργαζόμενους. Αφορούν επιχειρήσεις μέχρι δέκα εργαζόμενους κατά το μεγαλύτερο ποσοστό και μέχρι είκοσι εργαζόμενους κατά το υπόλοιπο. Επομένως δίδεται ιδιαίτερη μέριμνα στις μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, προκειμένου να διατηρήσουν τις θέσεις.

Η «COCA COLA» προχώρησε σε είκοσι επτά απολύσεις από τους διακόσιους εβδομήντα επτά εργαζόμενους, νομότυπα, με την έννοια ότι καλύπτεται το ποσοστό. Όμως εδώ είναι και ο ρόλος ο δικός μας ο ελεγκτικός μέσω του ΣΕΠΕ και ο ρόλος των συνδικάτων, να δούμε αν, πραγματικά, όλα αυτά συνέβησαν έτσι αθώα, αν οι εθελούσιες έξοδοι, πραγματικά, είναι εθελούσιες ή αν εμπεριέχουν και το στοιχείο του εκβιασμού. Κι εδώ θέλει τη συνεργασία και των συνδικάτων και τη δική σας συνεργασία, προκειμένου να διασφαλίσουμε ότι δεν θα υπάρχει εκβιασμός στους εργαζόμενους για δήθεν εθελούσιες εξόδους.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εμείς σας ευχαριστούμε.

Επόμενη είναι η τέταρτη με αριθμό 216/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανίας Παπανδρέου-Παπαδάκη προς τον Υπουργό Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με την αύξηση της εγκληματικότητας στην Εύβοια κ.λπ..

Κυρία Παπαδάκη, έχετε δύο λεπτά για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Να προσθέσω κάτι, κυρία Πρόεδρε. Όχι μόνο στην Εύβοια αλλά στην ευρύτερη περιοχή της Στερεάς Ελλάδος έχει αυξηθεί η εγκληματικότητα.

Κύριε Υφυπουργέ, πριν από μια εβδομάδα, την περασμένη Παρασκευή οι συνάδελφοί μου στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό είχαν καταθέσει και συζητήθηκε εδώ μία επίκαιρη επερώτηση για την εγκληματικότητα. Είναι το πρόβλημα που απασχολεί κάθε Έλληνα σήμερα. Συζητήθηκε, βέβαια, η εγκληματικότητα κυρίως στην περιοχή Αθηνών και στην Περιφέρεια Αττικής.

Κύριε Υπουργέ, κι εσείς νομίζω ότι πιστεύετε ότι Ελλάδα δεν είναι μόνο η Αθήνα και περιφέρεια δεν είναι μόνο η Περιφέρεια

της Αττικής. Υπάρχουν κι άλλες περιφέρειες, υπάρχει κι η άλλη Ελλάδα και σαν Βουλευτές επαρχίας -εγώ μάλιστα στο Νομό της Εύβοιας- είμαστε υποχρεωμένοι να αναδεικνύουμε και την εγκληματικότητα στην άλλη Ελλάδα. Γι' αυτό, λοιπόν, κατέθεσα σήμερα αυτήν την ερώτηση, για να σας ξαναθυμίσω -πιστεύω ότι το ξέρετε, αλλά η υπενθύμιση πρέπει να υπάρχει- ότι η εγκληματικότητα δυστυχώς αλλάζει πλέον και περιοχές. Αν αντιμετωπίστηκε κατά κάποιο τρόπο στην περιοχή των Αθηνών ή της Αττικής, έχει μεταναστεύσει πλέον στην περιφέρεια.

Και κατά δεύτερον, γιατί θέλω ειλικρινά να σας μεταφέρω και μια προσωπική μου εμπειρία. Πριν από κάποιες ημέρες έζησα τη χαρά στο γάμο δύο νέων παιδιών των 700 ευρώ, κύριε Υπουργέ, που αγωνίστηκαν για αρκετό καιρό να φτιάξουν το σπίτι τους και να καταφέρουν να παντρευτούν. Μετά, λοιπόν, τη γαμήλια τελετή τα δύο παιδιά γύρισαν στο σπίτι τους. Και εκεί, κύριε Υπουργέ -για να το πούμε στη γλώσσα του λαού μας- το σπίτι τους ήταν «καλοκαιρινό». Δεν υπήρχε απολύτως, τίποτα. Και αυτό συνέβη σε μια μεγάλη πόλη της βορείου Ευβοίας. Δεν ξέρω αν συμβούλευσα σωστά το ζευγάρι, γιατί τους είπα: «Υπομονή παιδιά, είστε νέοι, θα ξαναφτιάξετε τη ζωή σας». Τα παιδιά αυτά, όπως και κάθε Έλληνας πλέον, είναι αποφασισμένα να πάρουν το νόμο στα χέρια τους, διότι η πολιτεία αδυνατεί να τους προστατεύσει.

Θα αναφερθώ στη δευτερολογία μου σε λεπτομερή στοιχεία, τα οποία βεβαίως έχω πάρει από το site της Ελληνικής Αστυνομίας, όσον αφορά την εγκληματικότητα στην Εύβοια και στη γενικότερη περιοχή.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Στην επίκαιρη ερώτηση της κ. Παπανδρέου, θα απαντήσει ο Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη, κ. Όθωνας.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ και τη συνάδελφο, για τη δυνατότητα που μου δίνει να απαντήσω σε ένα καίριο πρόβλημα που, πράγματι, δεν αφορά μόνο τα οξυμένα προβλήματα του ιστορικού κέντρου της Αθήνας, αλλά και του λεκανοπεδίου Αττικής, αλλά αφορά όλη την Ελλάδα. Και προφανώς, κυρία Παπανδρέου, σωστά προβλέψατε ότι ως προερχόμενος από νομό της ελληνικής περιφέρειας -και μάλιστα με ιδιαίτερα προβλήματα στον τομέα της παραβατικότητας κατά καιρούς- έχω επίγνωση και της αγωνίας των τοπικών κοινωνιών για συνεχώς εξελισσόμενες μορφές παραβατικότητας και εγκληματικότητας που παρουσιάζονται και που η ελληνική πολιτεία, διά των οργάνων της έχει την ευθύνη και την υποχρέωση να αντιμετωπίσει. Όπως, επίσης, κατανοώ απολύτως και τη δική σας ευαισθησία, και την ευαισθησία όλων των συναδέλφων του Κοινοβουλίου, να εκφράσουν όλη αυτήν την αγωνία των κοινωνιών που εκπροσωπούν και να τη μεταφέρουν στο Κοινοβούλιο, στην Κυβέρνηση, ούτως ώστε να αναζητήσουμε τις βέλτιστες, δυνατές λύσεις στα πολύ έντονα αυτά φαινόμενα.

Επειδή ακριβώς, τα προβλήματα αυτά τα τελευταία χρόνια -ιδιαίτερα μέσα σε συνθήκες μιας βαθιάς οικονομικής και επομένως και κοινωνικής κρίσης- είναι ιδιαίτερα έντονα, το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη έχει εκπονήσει και έχει ολοκληρώσει ένα πρόγραμμα αντεγκληματικής πολιτικής για την περίοδο 2010-2014, ένα πρόγραμμα στο οποίο υπάρχουν προτεραιότητες, στόχοι, σχεδιασμός, χρονοδιάγραμμα, με εξειδίκευση δράσεων αστυνόμευσης σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Έχει εκπονηθεί αυτό -δεν είναι ένα σχέδιο επί χάρτου, δεν είναι μια στενή θεωρητική προσέγγιση- σε στενή συνεργασία με τις αστυνομικές διευθύνσεις σε όλη τη χώρα. Και η εφαρμογή αυτού του σχεδίου -έχει ήδη εδώ και μερικούς μήνες ξεκινήσει. Βρίσκεται, πράγματι, σε αρχικό στάδιο, όμως νομίζω σε μια σειρά από τομείς, όπως είναι οι τομείς της εμφανούς αστυνόμευσης, έχει πάρει κάποια αποτελέσματα και κυρίως στο κομμάτι που αφορά τη δίκυκλη αστυνόμευση, την επανεργοποίηση και αναβάθμιση του θεσμού του «αστυνομικού της γειτονιάς», την ενίσχυση των τμημάτων ασφαλείας. Είναι μια προσπάθεια που ο συνδυασμός αυτών των πραγμάτων -όχι σε όλες τις περιοχές της χώρας με

τον ίδιο τρόπο και με την ίδια επιτυχία- σιγά-σιγά δημιουργεί ένα άλλο περιβάλλον ασφάλειας, το οποίο βεβαίως επιδέχεται και θα επιδέχεται συνεχώς βελτιώσεις και θα κρίνεται από την καθημερινή παρουσία και αποτελεσματικότητα του.

Σε ό,τι αφορά, παρ' όλο που θα επανέλθω, κυρία Πρόεδρε, στη δευτερολογία μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Στη δευτερολογία σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): ...αφού ακούσω και την ανάπτυξη από εσάς, κ. Παπανδρέου. Πράγματι με βάση τα στοιχεία που έχουμε στην περιοχή ευρύτερα της Στερεάς Ελλάδας και της Εύβοιας πιο συγκεκριμένα, υπάρχουν δείκτες οι οποίοι αλλού δείχνουν μια οριακή, αλλού μια λίγο πιο αισθητή αύξηση δεικτών εγκληματικότητας σε ορισμένες κατηγορίες παραβάσεων, όπως υπάρχουν και άλλοι, οι οποίοι δείχνουν πάλι, μια σχετική οριακή μείωση. Εγώ θα ήθελα να μη στεκόμαστε πάρα πολύ σε αυτά τα στατιστικά, όταν ειδικότερα είναι αυτού του οριακού μεγέθους. Ούτε να επιχαίρουμε την οριακή μείωση ούτε να πανικοβαλόμεθα για τη συγκεκριμένη, οριακή αύξηση. Αλλά θα έχω τη δυνατότητα, αφού σας ακούσω να είμαι πιο συγκεκριμένος στη δευτερολογία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής, κ. Παπανδρέου.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, αυτά που ακούω σήμερα από εσάς, δηλαδή τις ασκήσεις επί χάρτου, τα προγράμματα σας, τα είχα ακούσει ακριβώς το Φεβρουάριο, που είχα καταθέσει ανάλογη ερώτηση για την εγκληματικότητα στην Εύβοια -τότε, τώρα βέβαια είναι στην ευρύτερη περιοχή- από τον προκάτοχο Υπουργό, τον κ. Χρυσόχοϊδη.

Θέλω να σας πω, χρησιμοποιώντας και την ιατρική μου ειδικότητα, ότι με ασπιρίνες παιδικές, κύριε Υπουργέ, δεν μπορείτε να θεραπεύσετε τον καρκίνο. Και αυτήν τη σιγή της εγκληματικότητας -μιλώ και θα πω για την περιφέρεια- είναι όντως ένα καρκίνωμα. Και θα σταματήσω έτσι, ξεκινώντας από στοιχεία τα οποία έχω πάρει από το site της Ελληνικής Αστυνομίας.

Για το 2009, λοιπόν, να μιλήσω μόνο για την Εύβοια, οι ληστείες αυξήθηκαν, κύριε Υπουργέ, κατά 105%, οι κλοπές και οι διαρρήξεις κατά 98%, οι βιασμοί κατά 500%. Και είναι βιασμοί γερόντων, κύριε Υπουργέ! Και αντιλαμβάνεστε την ευαισθησία, όλων μας, όταν σκεπτόμεθα ότι μπορεί να βιαστούν οι γονείς μας. Οι ζωοκλοπές αυξήθηκαν -επειδή προέρχεστε από μια περιοχή, γιατί και εγώ είμαι στις ρίζες μου από την Κρήτη, που και η ζωοκλοπή ήταν ένα sport, τώρα βλέπουμε ότι αναβιώνεται αυτό το sport με 76%, οι απάτες με 750%. Για τα ναρκωτικά, θα πρέπει να επανέλθουμε άλλη φορά, κύριε Υπουργέ, γιατί εκεί πλέον, είναι μια άλλη κατάσταση, την οποία, δυστυχώς, βλέπουμε καθημερινά να γιγαντώνεται. Και βεβαίως η επατεία, ένα καινούργιο sport το οποίο αυξάνεται και αυτό καθημερινά, κατά 40%.

Σημειώθηκε και θεωρείται ότι αυτό πλέον, λέγεται φαινόμενο της Εύβοιας, γιατί, κύριε Υπουργέ, πρέπει να καταλάβουμε ότι η Εύβοια είναι δίπλα στην Αθήνα, είναι όμοροι νομοί, όπως είναι η Βοιωτία, όπως είναι πιθανώς η Κόρινθος και άλλοι νομοί, αλλά εγώ επικεντρώνομαι στη δική μου περιοχή. Και όλα αυτά, βέβαια, τα στοιχεία θα τα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, για να μπορέσετε να τα δείτε με περισσότερη λεπτομέρεια.

Έρχομαι τώρα στη γείτονα Βοιωτία, κύριε Υπουργέ, που έχουμε επιθέσεις και κακοποιήσεις πλέον εκεί, σε ιερείς από αλλοδαπούς μουσουλμάνους. Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά, και θέλω να τα δείτε. Ξέρετε γιατί επετέθησαν σε ιερείς; Γιατί φορούσαν, λέει, το ράσο! Γιατί πλέον, δεν τους αρέσει το ράσο! Πρέπει να βάλουμε μπουργκας, κύριε Υπουργέ!

Αυτή είναι η καθημερινότητα και αυτήν την καθημερινότητα ζει ο Έλληνας σήμερα. Και εσείς σαν επίσημη υπηρεσία το επιτρέπετε!

Δεν παίρνετε μέτρα. Δεν έχω δει ένα μέτρο, όχι εγώ, ο απλός κοσμάκης, ο οποίος το απαιτεί. Δεν έχει ψωμί, δεν έχει φαγητό, δεν έχει χρήματα, αλλά θέλει τουλάχιστον την ηρεμία του. Θέλει να ζει στο σπίτι του χωρίς να φοβάται ότι το βράδυ θα μπει ο λη-

στής και θα του κόψει το κεφάλι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Συνεχίζω με τα στοιχεία που αφορούν στη Βοιωτία, κύριε Υπουργέ. Οι ληστείες έχουν αυξηθεί κατά 60%, οι κλοπές και οι διαρρήξεις κατά 23%. Οι ζωοκλοπές –και επιμένω σε αυτό– έχουν αυξηθεί στη Βοιωτία κατά 144%! Και ποιοι είναι οι ζωοκλέπτες εκεί, κύριε Υπουργέ; Είναι οι χωρίς χαρτιά, οι λαθρομετανάστες, οι πεινασμένοι αυτοί άνθρωποι –γιατί είναι άνθρωποι που πεινούν– οι οποίοι έχουν ξαμοληθεί στα χωράφια και στα χωριά και δεν έχουν αφήσει πλέον στον κόσμο ούτε ένα ζώο, ούτε μια κατσίκα στην αυλή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Όλα αυτά θα σας τα καταθέσω γιατί νομίζω ότι δεν μπορείτε πλέον, κύριε Υπουργέ, να παραβλέπετε την καθημερινότητα, να παραβλέπετε αυτά τα στοιχεία. Και βέβαια δεν θα επεκταθώ σε άλλους νομούς, όπως είναι η Φθιώτιδα, που και εκεί τα πράγματα δεν είναι καλύτερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Καταθέστε τα στοιχεία, γιατί έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Θα σας καταθέσω όλα τα στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τι θέλουν, λοιπόν, οι άνθρωποι, κύριε Υπουργέ; Αν δεν μπορείτε να τους προστατεύσετε, δώστε τους το δικαίωμα να αυτοπροστατευθούν, να πάρουν το νόμο στα χέρια τους. Εξάλλου και στην Κρήτη γίνεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Παπανδρέου, σας ευχαριστώ.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Μα έχετε ήδη τελειώσει.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Εγώ μπορώ να σας δώσω ονόματα περιοχών της Εύβοιας που οι άνθρωποι πλέον αυτοπροστατεύονται και, εν πάση περιπτώσει, υποστηρίζετε λίγο αυτά τα τμήματα. Μόνο στην Εύβοια οι εν ενεργεία αστυνομικοί είναι κατά 55% λιγότεροι από αυτούς που έπρεπε να υπάρχουν. Οι άνθρωποι κάνουν υπεράνθρωπες προσπάθειες, αλλά δεν επαρκούν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη καταθέτει να Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τρία λεπτά για τη δευτερολογία σας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Θα προσπαθήσω να είμαι συνεπής στο χρόνο.

Θέλω να ξεκινήσω, κ. Παπανδρέου, από την επισημάνση –ήθελα να το κάνω και στην πρωτομιλία μου, το θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό– ότι είναι επιτόλαιο και θα έλεγα –συγχωρέστε μου την αυστηρότητα– επικίνδυνο να γράφουμε στις κοινοβουλευτικές διαδικασίες των ερωτήσεων, αλλά και πολύ περισσότερο θα έλεγα να διατυπώνουμε με τον τρόπο που μόλις το κάνατε απόψεις που ουσιαστικά υιοθετούν πρακτικές είτε αυτοδικίας είτε...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Η αλήθεια, κύριε Υπουργέ, πρέπει να λέγεται και να διατυπώνεται! Αυτός είναι ο ρόλος μου εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ, κ. Παπανδρέου, μη διακόπτετε.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρία Παπανδρέου, επιτρέψτε μου. Νομίζω ότι δεν προσφέρετε ούτε στην κοινωνία της Εύβοιας, την οποία εκπροσωπείτε και προσπαθείτε να το κάνετε όσο καλύτερα γίνεται, αλλά δεν νομίζω ότι προσφέρετε και στην προαγωγή του διαλόγου που αναπτύσσουμε εδώ μέσα, διατυπώνοντας απόψεις, οι οποίες είμαι βέβαιος –χωρίς να είμαι από εκεί– πως ούτε κατ' ελάχιστον

δεν αντιστοιχούν σε ένα πραγματικό κοινωνικό αίσθημα, υπό την έννοια ότι δεν υπάρχει περίπτωση άνθρωποι της τοπικής κοινωνίας να σκέφτονται να επιλύσουν τα υπαρκτά προβλήματα που πιθανόν να αντιμετωπίζουν με τέτοιους τρόπους. Θα ήθελα, ειλικρινά, να σας παρακαλέσω αυτό να είναι το πρώτο σημείο της συμφωνίας μας.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, δεν ζείτε την πραγματικότητα; Εγώ αυτή μεταφέρω εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ μη διακόπτετε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Το αίσθημα της ασφάλειας των πολιτών για εμάς και για όλους μας φαντάζομαι είναι αναφαίρετο δικαίωμα στις σύγχρονες κοινωνίες και αυτό το δικαίωμα είναι υποχρεωμένη η πολιτεία με τις υπηρεσίες της να το διασφαλίζει στον καλύτερο δυνατό βαθμό. Ελάτε να δούμε πώς από κοινού θα γίνεται αυτό καλύτερα και αυτό είναι πρωτίστως –επαναλαμβάνω– σε αυτήν τη φάση δική μας υποχρέωση. Όλα τα υπόλοιπα δεν χρειάζονται, κυρία συνάδελφε.

Σας έκανα μια έμμεση έκκληση στην πρωτολογία μου να μην μπούμε σε αυτό το παιχνίδι των εντυπώσεων μέσω των αριθμών. Εγώ δεν έχω καμμία διάθεση, ειλικρινά, να ωραιοποιήσω την οποιαδήποτε κατάσταση. Εξάλλου, παραδέχθηκα...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Με συγχωρείτε πάρα πολύ! Παιχνίδι εντυπώσεων είναι τα στοιχεία της Ελληνικής Αστυνομίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Παπανδρέου, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε έτσι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ναι, γιατί κατά 90%, κ. Παπανδρέου, είναι ανακριβή τα στοιχεία...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Υφυπουργέ, ολοκληρώστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τα έχω καταθέσει στα Πρακτικά!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Έχω εδώ να σας καταθέσω εκατόν πενήντα πίνακες! Σας παρακάλεσα να μην μπούμε σε αυτό το παιχνίδι.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Είναι από το site της Ελληνικής Αστυνομίας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Παπανδρέου, δεν ακούγεστε. Διακόπτετε χωρίς να ζητάτε το λόγο! Σας παρακαλώ!

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Μα δεν μπορώ, κυρία Πρόεδρε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ναι, αλλά αυτή δεν είναι διαδικασία επίκαιρης ερώτησης, κυρία συνάδελφε.

Έχουμε πάρα πολύ λίγο χρόνο και εσείς και εγώ να αναπτύξουμε τις απόψεις μας και με αυτόν τον τρόπο η διαδικασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Παρακαλώ ολοκληρώστε τη σκέψη σας, κύριε Υφυπουργέ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Θα σας έλεγα, λοιπόν, ότι αν ήθελα να πάμε σε αυτήν τη λογική των στατιστικών στοιχείων, τα στοιχεία που διαβάσατε πριν –τα έχω όλα εδώ– είναι στατιστικά στοιχεία που αφορούν το 2008-2009 και όχι το 2009-2010.

Όμως, δεν είναι εκεί το θέμα. Το θέμα είναι –σας είπα από την αρχή– ...

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κατέθεσα στοιχεία για το πρώτο εξάμηνο του 2010!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Παπανδρέου, μας φέρντε σε δύσκολη θέση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ (Υφυπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ολοκλήρωσα, κυρία Πρόεδρε.

Πάντως, κ. Παπανδρέου, αφήστε να μιλήσουν και οι άλλοι! Αν είναι δυνατόν!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος ζητεί άδεια

απουσίας από 29.11.2010 έως 2.12.2010 για μετάβασή του στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Θα συζητηθεί τώρα η πέμπτη με αριθμό 222/22.11.2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Δημητρίου Παπαδημούλη προς τους Υπουργούς Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αύξηση των τελικών τιμών πώλησης των αγροτικών προϊόντων κ.λπ..

Κύριε Παπαδημούλη, έχετε δυο λεπτά για να παρουσιάσετε την επίκαιρη ερώτησή σας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Περίμενα να είναι εδώ ο Υπουργός κ. Χρυσόχοϊδης. Ερχόμενος στη Βουλή τον άκουσα να μιλά σε ένα ραδιόφωνο. Θα ήταν προτιμότερο αυτά που έλεγε στο ραδιόφωνο για την καταπολέμηση της ακρίβειας να τα πει ενώπιον της Ολομέλειας της Βουλής, γιατί ο ίδιος έχει δεσμευθεί για πολλά.

Θυμάμαι τον κ. Χρυσόχοϊδη, επικεφαλής της αντιπολίτευσης για τα θέματα της ακρίβειας, να δεσμεύεται ότι αν γίνει το ΠΑΣΟΚ κυβέρνηση, θα μειωθούν οι τιμές μέσα στους πρώτους έξι μήνες κατά 10%, ότι θα πάψει να κοιμάται η Επιτροπή Ανταγωνισμού και θα σπάσει τα καρτέλ και θα βάλει πρόστιμα, ότι θα μειωθούν τα τιμολόγια στις ΔΕΚΟ που παράγουν κρατική ακρίβεια.

Αντί για αυτά, τι έχουμε; Η απόσταση των τιμών από το χωράφι στο ράφι, σύμφωνα με το ΚΕΠΕ, είναι 675%, επτά φορές πάνω! Ο πληθωρισμός θα κλείσει το 2010 πάνω από 5%, τρεις φορές παραπάνω από το στόχο του μνημονίου και της Κυβέρνησης που έλεγε για 1,9% ετήσιο πληθωρισμό το 2010.

Γιατί πέσατε έξω τόσο πολύ; Διότι η ακρίβεια ροκανίζει το εισόδημα των εργαζομένων και τους αφαιρεί πρόσθετο εισόδημα από αυτό που τους κόψατε, κόβοντας μισθούς και συντάξεις.

Η κ. Κατσέλη που ήταν Υπουργός στη θέση του κ. Χρυσόχοϊδη έλεγε ότι αυτό το 5,5% πληθωρισμού οφείλεται κατά 4% στην υπερφορολόγηση εμμέσων φόρων, στο ότι ρημάξατε τον κόσμο στους έμμεσους φόρους και κυρίως στην αύξηση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης και κατά 1,5% στα καρτέλ που ζουν και βασιλεύουν.

Υιοθετείτε αυτήν την εξήγηση ή έχετε άλλη; Και αν υιοθετείτε αυτήν την εξήγηση, γιατί συνεχίζετε να υπερφορολογείτε με έμμεσους φόρους –που είναι οι πιο άδικοι φόροι!– τα φτωχότερα λαϊκά στρώματα; Η αδυναμία σας να υποχρεώσετε τους πλούσιους να πληρώσουν φόρους, η αδυναμία σας να περιορίσετε τη φοροδιαφυγή και την ασυλία των ισχυρών, σας οδηγεί σε υπερφορολόγηση.

Και κάτι ακόμη. Εσείς που θα βάζατε την Επιτροπή Ανταγωνισμού να δουλεύει και όχι να κοιμάται, όπως λέγατε επί Νέας Δημοκρατίας, γιατί την αφήσατε να κοιμάται με την ίδια διοίκηση, με τις ίδιες ανεπάρκειες επί ένα χρόνο; Μπορείτε να μου πείτε, κύριε Υπουργέ, πόσα καρτέλ έσπασε η Επιτροπή Ανταγωνισμού και η Κυβέρνηση το χρόνο που πέρασε και πόσα πρόστιμα επιβλήθηκαν;

Περιμένω τις απαντήσεις σας και θα επανέλθω στη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Παπαδημούλη θα απαντήσει ο Υφυπουργός κ. Κουτσούκος.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε,

Κύριε Παπαδημούλη, μας δώσατε τη δυνατότητα με αυτήν την επίκαιρη ερώτηση να εντυφλώσουμε στη μελέτη του ΚΕΠΕ, την οποία επικαλείστε και η οποία φυσικά πουθενά δεν λέει ότι το άνοιγμα της ψαλίδας στα αγροτικά προϊόντα είναι 675%. Γιατί το παράδειγμα που χρησιμοποιείτε είναι της μεταποιημένης τομάτας, δηλαδή του τοματοπολτού, που στο ράφι δεν είναι αγροτικό προϊόν. Μεσολαμβάνει πάρα πολλοί άλλοι παράγοντες, όπως γνωρίζετε.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι, κύριε Παπαδημούλη, ότι τα φαινόμενα, τα οποία και εσείς περιγράψατε, είναι υπαρκτά. Έχουμε δηλαδή, μια υπερβολική απόσταση από το χωράφι στο ράφι. Και αυτό, βέβαια, δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Θα έλεγα ότι μπορεί να έχει ιδιαίτερη ένταση στην Ελλάδα.

Γι' αυτό επειδή είστε ένας άνθρωπος που παρακολουθεί τις εξελίξεις –και το ξέρω πάρα πολύ καλά– θα είδατε ότι στην τελευταία ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Κοινή Αγροτική Πολιτική, την αναθεώρησή της και την προγραμματική περίοδο 2007-2013, εντοπίζει το ζήτημα και το θέτει στους στόχους της νέας προγραμματικής περιόδου.

Σε ό,τι μας αφορά και εσείς και εμείς και ο κ. Χρυσόχοϊδης στον οποίο αναφερθήκατε και οι άλλοι συνάδελφοι στην Αίθουσα πιστεύω ότι έχουμε την ίδια αγωνία για να προστατεύσουμε το εισόδημα του καταναλωτή. Φυσικά δεν έχουμε όλοι τις ίδιες ευθύνες. Έχουμε εμείς περισσότερες ευθύνες, αλλά έχετε και εσείς.

Θεωρώ ότι δεν είναι σκόπιμο να αναπαράγουμε ένα κλίμα, το οποίο δημιουργεί μια τρομοκρατία στον καταναλωτή γύρω από τον πληθωρισμό και τις αυξήσεις.

Εμείς, κύριε Παπαδημούλη, θέσαμε το ζήτημα και σε επίπεδο Ευρώπης –την προηγούμενη βδομάδα ο κ. Σκανδαλίδης– για τον έλεγχο στη διατροφική αλυσίδα. Θέσαμε και συγκεκριμένους στόχους, που αφορούν τη διαδικασία των υπερβολικών κερδών, γιατί όπως είπαμε, το θέμα είναι και ευρωπαϊκό.

Η Ελλάδα, όμως, έχει ανολοκλήρωτες δομές στην αγορά και πάσχουν και οι οργανώσεις των παραγωγών. Η διαπραγματευτική τους δύναμη είναι μειωμένη. Γι' αυτό θα έλεγα ότι εμείς στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης κινούμαστε σε όλα τα επίπεδα: πρώτον, με το νέο νόμο που ετοιμάζουμε για να ενισχύσουμε το συνεταιρισμό νέου τύπου και τις ομάδες παραγωγών. Δεύτερον, για να καθιερώσουμε το μητρώο των εμπόρων των αγροτικών προϊόντων, για να φύγουν οι αεριτζήδες, αυτοί που νοθεύουν το σύστημα από την αγορά. Τρίτον, συνεργαζόμαστε με το Υπουργείο Ανάπτυξης για να εφαρμοστεί η αγορανομική διάταξη για την ιχνηλασιμότητα, δηλαδή όλο το στάδιο της αλυσίδας από την παραγωγή, την τυποποίηση και την διακίνηση των αγροτικών προϊόντων.

Πρόσφατα εκδώσαμε αγορανομική διάταξη για τον έλεγχο στις εισροές των αγροτικών προϊόντων. Με τη νέα αρχιτεκτονική της περιφέρειας σχεδιάζουμε την οργάνωση του καλαθιού των προϊόντων της περιφέρειας, την προώθησή του και την προβολή του.

Φυσικά και συμφωνώ μαζί σας ότι πρέπει να είναι στις προτεραιότητές μας και είναι στο σχεδιασμό της Κυβέρνησης η ενίσχυση του ρόλου και η αλλαγή των ρυθμών λειτουργίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού, διότι, πράγματι, παρατηρούνται φαινόμενα καρτελοποίησης και αθέμιτων πρακτικών στην αγορά, τα οποία αν δεν τα αντιμετωπίσουμε, δεν πρόκειται να επιστρέψουμε τον ιδρώτα στον παραγωγό και να προστατεύσουμε το εισόδημα του καταναλωτή.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, λυπάμαι αλλά για την ταμπακίερα δεν είπατε τίποτα.

Ένας κτηνοτρόφος χρειάζεται να πουλήσει δέκα κιλά γάλα, για να πει ένα καφέ. Ένας ελαιοπαραγωγός χρειάζεται να πουλήσει τουλάχιστον δύο κιλά λάδι, για να πει ένα καφέ και εσείς μου λέτε περί διαγραμμάτων, τριάντα πέντε χρόνια μετά από μια κατάσταση που τα καρτέλ ζουν και βασιλεύουν.

Τον πολίτη τον ταλαιπωρεί η ακρίβεια. Έπρεπε να είναι εδώ ο Υπουργός «ακρίβειας» για να απαντήσει. Δεν είναι αρμοδιότητα του Κουτσούκου και του Σκανδαλίδη η καταπολέμηση της ακρίβειας. Έχετε ένα πολύ μικρό κομματάκι στην πίτα. Αλλά εκπροσωπείτε την Κυβέρνηση. Αυτή σας επέλεξε.

Απαντήστε μου λοιπόν. Γιατί, ενώ είχε στόχο η Κυβέρνηση να κλείσει το 2010 με πληθωρισμό 1,9%, ο πληθωρισμός είναι τρεις φορές πάνω, πάνω από το 5%; Γιατί, ενώ μειώνονται οι μισθοί και το εργατικό κόστος, αυξάνονται οι τιμές;

Η κ. Κατσέλη έδωσε μια εξήγηση. Είπε, ότι ο κ. Παπακωνσταντίνου έχει ρημάξει τον κόσμο στους έμμεσους φόρους και το 4% του πληθωρισμού οφείλεται στην υπέρογκη διόγκωση των έμμεσων φόρων και το 1,5% είναι γιατί βασιλεύουν τα καρτέλ.

Σας ερωτώ, λοιπόν, εσείς που για να γίνεται Κυβέρνηση τάξατε διά του κ. Χρυσοχοϊδη -ο οποίος είναι τώρα ο αρμόδιος Υπουργός- μείωση τιμών κατά 10%, τι κάνετε για να μειωθούν οι τιμές; Τι κάνετε για να μην πέσουν έξω -τουλάχιστον- οι δικές σας προβλέψεις;

Απάντηση. Κάνετε τα ανάποδα. Αντί να μαζέψετε άμεσους φόρους από αυτούς που έχουν και δεν πληρώνουν φόρους -γιατί στην Ελλάδα η ελίτ, η άρχουσα τάξη δεν πληρώνει φόρους- αντί να φτιάξετε αποτελεσματικούς φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς και να υποχρεώσετε όσους κλέβουν το δημόσιο να πληρώσουν, ρημάζετε στη μείωση εισοδήματος τους φτωχότερους Έλληνες και κόβοντας τις αποδοχές τους και προσθέτοντάς τους στο κεφάλι έμμεσους φόρους.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα όχι τον αποπληθωρισμό -που είπε ο Ντομνίκ Στρος Καν, ο σύντροφός σας και επικεφαλής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου μείωση αμοιβών, μείωση τιμών- αλλά στην Ελλάδα να έχουμε στασιμοληθωρισμό. Έχουμε μείωση αμοιβών και αύξηση τιμών, παρ' ότι το εργατικό κόστος μειώνεται.

Σας ερωτώ. Πού είναι τα μέτρα; Πού είναι οι ενέργειες; Οι απαιτήσεις του τύπου «πήγαμε και τα συζητήσαμε τις Βρυξέλλες και μετά ήπιαμε και ένα καφέ στην Grand Place», δεν πείθουν καθόλου.

Εδώ χρειάζονται μέτρα. Έχετε αποτύχει. Εκτός εάν παραδεχθείτε ότι δεν αποτύχατε, αλλά είπατε συνειδητά στους Έλληνες πολίτες πράγματα που δεν είχατε σκοπό να πραγματοποιήσετε, για να πάρετε τα ψηφάκια και μετά να συνεχίσετε τον ίδιο χαβά.

Επ' αυτών, κύριε Κουτσούκο, παρ' ότι δεν είστε ο πρώτος υπεύθυνος για την ακρίβεια μέσα στην Κυβέρνηση, ζητώ απαντήσεις. Εσάς όρισε η Κυβέρνηση και άφησε τον κ. Χρυσοχοϊδη, να δίνει συνεντεύξεις στα ραδιόφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο κ. Κουτσούκος.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ (Υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων): Αντιλαμβάνομαι, κύριε Παπαδημούλη, την ανάγκη της γενίκευσης της αντιπολιτευτικής τακτικής σε μια συζήτηση που αφορά ένα μείζον θέμα, την ακρίβεια και τον πληθωρισμό.

Θέλω, όμως, να σας παρακαλέσω να μείνουμε στο θέμα, το οποίο εσείς προσδιορίσατε με την επίκαιρη ερώτησή σας. Όλα αυτά που είπατε για την υπερφορολόγηση και τη διαμόρφωση του δείκτη τιμών καταναλωτή, θα μπορούσατε να τα θέσετε με μια άλλου περιεχομένου επίκαιρη ερώτηση.

Εμένα μου έδωσαν και με εξουσιοδότησαν να απαντήσω σ' αυτήν τη συγκεκριμένη ερώτηση που αναφέρεται στην έρευνα του ΚΕΠΕ και στο άνοιγμα της ψαλίδας από το χωράφι στο ράφι. Και εκεί προσπάθησα να σας απαντήσω.

Φυσικά δεν έκανα καμμία προσπάθεια υπεκφυγής, αλλά μιας και έχετε θητεύσει στα ευρωπαϊκά όργανα και γνωρίζετε καλύτερα από εμένα τις Βρυξέλλες όπως είπατε, προσπάθησα να σας μεταφέρω το κλίμα που επικρατεί και εκεί και πώς η ελληνική Κυβέρνηση αξιοποιεί αυτές τις διαπιστώσεις που υπάρχουν, προκειμένου να θέσει το ζήτημα και να απαιτήσει συγκεκριμένα μέτρα.

Αυτό το πρόβλημα της καρτελοποίησης της αγοράς δεν είναι μόνο ελληνικό. Φυσικά επειδή φαντάζομαι ότι αυτήν τη μελέτη στην οποία αναφερθήκατε στην επίκαιρη ερώτησή σας, την είδατε, πρέπει να σας πω ότι από την περίοδο που έχει γίνει μέχρι σήμερα, έχουν χειροτερευτεί πολύ τα πράγματα. Δεν υπάρχει πια το μικρό μπακάκι της γειτονιάς. Όλη η αγορά είναι στα σούπερ μάρκετ.

Εμείς, λοιπόν, στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης, σε συνεργασία με το Υπουργείο Ανάπτυξης που προϊστάται ο κ. Χρυσοχοϊδης, προσπαθούμε να κάνουμε συγκεκριμένα πράγματα για να προστατεύσουμε αυτό το οποίο έχουμε εντολή από τον ελληνικό λαό, το εισόδημα του αγρότη και του καταναλωτή, που

όπως σωστά και εσείς παρατηρήσατε, σε αυτήν την περίοδο στερείται εισοδημάτων. Είναι μια πράξη που έχει να κάνει με ένα μέγιστο στόχο, τη σωτηρία της πατρίδας.

Αυτά που σας είπα εγώ νωρίτερα, δηλαδή το Μητρώο των εμπόρων, η τήρηση των αγορανομικών διατάξεων, είναι συγκεκριμένα μέτρα και πρακτικές, τα οποία ευελπιστούμε ότι σύντομα θα αποδώσουν αποτελέσματα. Ξέχασα να σας πω, επειδή με ρωτήσατε για τους ελέγχους, ότι για παράδειγμα το τελευταίο τρίμηνο έχουν γίνει πάνω από διακόσιοι ογδόντα έλεγχοι και έχουν επιβληθεί πρόστιμα σε ενενήντα επιχειρήσεις.

Τι δείχνει αυτό; Δείχνει από τη μια μεριά την πολιτική βούληση και από την άλλη ότι, πράγματι, υπάρχει ανομία στην αγορά.

Ταυτόχρονα σας είπα ότι συμφωνώ με την παρατήρησή σας, διότι περιμένουμε και εμείς αποτελέσματα από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία υποτίθεται ότι βρίσκεται στο στάδιο αυτήν τη στιγμή της διερεύνησης της κατάστασης που υπάρχει στα σούπερ μάρκετ και ακόμη δεν έχει εκδώσει το σχετικό πόρισμα. Θα ήταν πολύ ενδιαφέρον για όλους μας αυτό.

Παράλληλα πρέπει να σας πω ότι έχουμε εντοπίσει και άλλες αθέμιτες πρακτικές που έχουν να κάνουν με το άνοιγμα της ψαλίδας, όπως τα πιστωτικά τιμολόγια τα οποία τα χρησιμοποιούν οι μεγάλες αλυσίδες για να αυξάνουν πλασματικά την τιμή της αγοράς από τον αγρότη και να διευρύνουν το ποσοστό κέρδους. Αυτά τα συζητάμε με το Υπουργείο Οικονομικών για το πώς θα τα αντιμετωπίσουμε.

Επίσης, θέλω να σας πω, καθώς γνωρίζω την υπευθυνότητα με την οποία αντιμετωπίζετε τα ζητήματα, ότι ένα μεγάλο θέμα έχει να κάνει και με την ίδια την ευθύνη των αγροτών. Η Κυβέρνηση με το φορολογικό νόμο -επειδή παρακολουθείτε τα οικονομικά- θέσπισε τη διαδικασία της έκδοσης του τιμολογίου στο χωράφι. Αυτό το έκανε και για φορολογικούς λόγους και σε σχέση με την τιμή, η οποία δίνει μία μεγάλη συνυπευθυνότητα στον αγρότη. Όταν, δηλαδή, η τιμολόγηση γίνεται σε τιμή πολύ παραπάνω από αυτήν που πωλείται το προϊόν, δεν υπάρχει δυνατότητα κανενός ελεγκτικού μηχανισμού να ελέγξει την τελική του διαμόρφωση.

Με αυτά, κύριε Παπαδημούλη, θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι γίνεται μία συντονισμένη προσπάθεια. Σας είπα για την Επιτροπή Ανταγωνισμού, σας είπα για την ιχνηλασιμότητα και πιστεύω ότι, επειδή είστε έμπειρος κοινοβουλευτικός, τα υπόλοιπα που θέσατε, θα έχετε τη δυνατότητα να τα θέσετε στον αρμόδιο Υπουργό, τον Υπουργό Οικονομικών, για να σας απαντήσει για τη φορολογία κ.λπ.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Υφυπουργέ.

Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Η πρώτη με αριθμό 207/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Μιχαήλ Κατρίνη προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τις αλλαγές στο δικαίωμα μετεγγραφής των φοιτητών κ.λπ., δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της κυρίας Υπουργού και διαγράφεται.

Η δεύτερη με αριθμό 219/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Παπακωνσταντίνου προς την Υπουργό Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη μεταφορά μαθητών των Τμημάτων Άθλησης Διευκόλυνσης (ΤΑΔ) κ.λπ., δεν θα συζητηθεί λόγω κωλύματος της κυρίας Υπουργού και διαγράφεται.

Ακολουθεί η τρίτη με αριθμό 217/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατιδή προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την υποχρεωτική ασφάλιση στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) κ.λπ..

Κύριε Πολατιδή, έχετε το λόγο για δύο λεπτά για την πρώτη παρουσίαση της επίκαιρης ερώτησής σας.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υφυπουργέ, το θέμα είναι γνωστό και σε εσάς. Έχει τεθεί από συναδέλφους -νομίζω- όλων των πτερόγων της Βουλής πάρα πολλές φορές, γιατί είναι ένα υπαρκτό ζήτημα για την ελληνική περιφέρεια. Γινόμαστε -γίνομαι κι εγώ προσωπικά, φα-

ντάζομαι και όλοι οι Βουλευτές της περιφέρειας- δέκτες των παρπόνων των πολιτών γι' αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση, την οποία δημιουργεί ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών κι αυτή η εμμονή του Υπουργείου σε μία πολιτική, την οποία μπορώ να τη χαρακτηρίσω αντιπαραγωγική.

Υπάρχει ένα σημαντικότερο θέμα. Υπάρχουν αυτοί, οι οποίοι επέλεξαν να είναι ασφαλισμένοι στον ΟΓΑ, που το έκαναν για δύο λόγους: Πρώτον, το αγροτικό εισόδημα πέφτει συνεχώς. Άρα δεν μπορούν να επιζήσουν από το αγροτικό εισόδημα. Άρα είναι μία υποχρεωτική γι' αυτούς κίνηση να ασκήσουν και κάποιο άλλο επάγγελμα. Δεύτερον, υπήρξε και κατάχρηση αυτού του δικαιώματος από ορισμένους που ασκούσαν, πράγματι, το επάγγελμά τους σε πόλεις και βρήκαν ένα τρόπο, ούτως ώστε να ξεπεράσουν τις δυσβάσταχτες ασφαλιστικές εισφορές.

Αντί να ξεχωρίσετε, όμως, αυτά τα δύο πράγματα, έρχεστε εσείς με τη λογική «πονάει κεφάλι, κόβει κεφάλι». Δεν ξεχωρίζετε αυτούς που πραγματικά ζουν και ασκούν το επάγγελμά τους συμπληρωματικά στο αγροτικό τους επάγγελμα στην περιφέρεια και είναι, πράγματι, κάτοικοι των χωριών με αυτούς που το έκαναν μόνο για να γλιτώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές.

Σας το έχω θέσει και σε προηγούμενες ερωτήσεις, στις οποίες αποφύγατε να απαντήσετε. Σας το έθεσα εδώ κατά τη διάρκεια του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, που όταν συζητείτο, πάλι αποφύγατε να απαντήσετε. Η ουσία είναι ότι οδηγούμαστε σε μία τεράστια πληθυσμιακή συρρίκνωση της υπαίθρου -και για άλλους λόγους, όχι φυσικά μόνο γι' αυτό- και έρχεται η συγκεκριμένη πρακτική σας να χειροτερέψει ακόμη περισσότερο τα πράγματα γι' αυτούς τους δύσμοιρους κατοίκους των περιοχών που είναι κάτω των χιλίων κατοίκων.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, Ο κ. Κουτρουμάνης, Αναπληρωτής Υπουργός, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, δεν απέφυγα ποτέ να απαντήσω ούτε κατά τη συζήτηση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου ούτε στην τροποποίηση που έγινε στο συγκεκριμένο νόμο και αφορά τις περιοχές κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων και ούτε σήμερα θα αποφύγω να απαντήσω επί της ουσίας.

Όπως γνωρίζετε, πριν από οκτώ χρόνια με το ν. 3050 θεσμοθετήθηκε για πρώτη φορά η δυνατότητα να ασφαλίζονται στον ΟΓΑ επαγγελματίες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται σε περιοχές κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων. Έτσι, λοιπόν, δινόταν και δίνεται η δυνατότητα και σε κάποιον αγρότη, αλλά ταυτόχρονα και σε κάποιον μικροεπαγγελματία, να ασφαλιστεί στον ΟΓΑ με πολύ χαμηλότερες εισφορές αντί να ασφαλιστεί στον ΟΑΕΕ, όπου οι εισφορές ήταν ψηλές και είναι υψηλές. Στόχος ήταν να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα σ' αυτές τις περιοχές και βέβαια, να υπάρξει, όσο το δυνατόν, συγκράτηση του πληθυσμού στα χωριά και στις κωμοπόλεις.

Χρειάστηκε, πριν από λίγους μήνες, να υπάρξει μία τροποποίηση γιατί υπήρχε καταστρατήγηση αυτού του νόμου και θα εξηγήσω ακριβώς τι συνέβη. Επαγγελματίες, οι οποίοι είχαν την έδρα τους σε πόλεις, μετέφεραν την έδρα τους στα χωριά, προκειμένου να αποφύγουν την ασφαλιστική εισφορά του ΟΑΕΕ.

Τίθεται τώρα το ερώτημα: Μπορεί να ισχύσει ένα τέτοιο καθεστώς διαφορετικό για κάποιον που έχει κάνει μία εικονική μεταφορά της έδρας; Η απάντηση φαντάζομαι και η δική σας θα ήταν «όχι». Πρέπει να βάλλουμε ορισμένα όρια και κανόνες. Και αυτούς τους κανόνες βάλαμε με το ν. 3846, έτσι ώστε να καταβάλλουν εισφορές στον ΟΑΕΕ εκείνοι που έχουν επαγγελματική δραστηριότητα και έχουν και εισόδημα πάνω από τετρακόσια ημερομίσθια ανεξιδευτού εργάτη, δηλαδή περίπου 13,5 χιλιάδες ευρώ.

Σε σχέση με τους μικροεπαγγελματίες, οι οποίοι δραστηριοποιούνται σε άλλες περιοχές, ο νόμος προβλέπει ότι αν η δραστηριότητά τους περιορίζεται στις περιοχές αυτές, δηλαδή στις πόλεις και τα χωριά που είναι κάτω από δύο χιλιάδες κατοίκους, δεν έχουν κανένα πρόβλημα και ασφαλίζονται στον ΟΓΑ. Εάν, όμως, ο επαγγελματίας δραστηριοποιείται ευρύτερα, όχι στα χωριά, αλλά και στην πόλη, τότε είναι υποχρεωμένος -διαφορε-

τικά θα ήμασταν άδικοι- να καταβάλλει τις εισφορές που καταβάλλει και ο άλλος επαγγελματίας, ο οποίος μπορεί να έχει την έδρα του μέσα στην πόλη.

Αυτό κάναμε για να ξεπεραστούν και προβλήματα που υπήρχαν στον ΟΑΕΕ και αυθαιρεσίες που παρατηρήθηκαν το προηγούμενο διάστημα επειδή δεν υπήρχε σαφής οριοθέτηση. Επομένως, έχουμε κάνει ένα πλαίσιο, το οποίο είναι απόλυτα σαφές, είναι δίκαιο και σε ό,τι αφορά ορισμένες ομάδες. Για παράδειγμα, θα μπορούσα να αναφέρω τις γυναίκες που δραστηριοποιούνται στους γυναικείους αγροτικούς συνεταιρισμούς ή τις μικρές ξενοδοχειακές μονάδες. Είναι θέματα που τα εξετάζουμε και θα έχουμε συμπληρωματικές ρυθμίσεις. Όμως, το πλαίσιο που έχουμε φτιάξει σήμερα είναι και δίκαιο και νομίζω και αποτελεσματικό σε σχέση με την ασφάλιση και στα δύο ταμεία.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ο ερωτών Βουλευτής κ. Ηλίας Πολατίδης έχει το λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αυτό που δεν απαντήσατε και σήμερα είναι αν έχει διαφορά, αν έχει κάποια δυσμείνεια ο κάτοικος του μικρού χωριού. Είναι απομακρυσμένος από τις εφορείες, από τις δημόσιες υπηρεσίες. Έχει, δηλαδή, κάποια μειονεκτήματα έναντι αυτού που ασκεί το ίδιο επάγγελμα;

Ας πούμε ένα παράδειγμα, το επάγγελμα του ηλεκτρολόγου, που θεωρητικώς μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα σε όλο το νομό και σε όλη την επικράτεια, έχοντας την έδρα του, είτε σε μία πόλη είτε σε κάποιο χωριό. Μπορείτε να διαπιστώσετε εσείς εάν αυτός, πράγματι, δήλωσε ως έδρα μία μικρή κοινότητα, ούτως ώστε να αποφύγει τις ασφαλιστικές εισφορές; Μπορείτε να το διαπιστώσετε με τον εξής απλό τρόπο: Να ζητήσετε από το δήμο, αν, πράγματι, είναι μόνιμος κάτοικος, να δείτε σε ποιο σχολείο φοιτούν τα παιδιά του, να δείτε αν έχει άλλα συμφέροντα στην κοινότητα ή απλώς είναι ένας κάτοικος πόλεως, ο οποίος για να γλιτώσει τις ασφαλιστικές εισφορές μετέφερε εικονικώς την έδρα του στην κοινότητα. Αυτό μπορείτε να το κάνετε πολύ εύκολα για λόγους φοροεπιστημονικούς.

Κάποιοι σοφοί μανδρινίνοι στο Υπουργείο σας θεωρούν ότι με αυτόν τον τρόπο θα λύσουν το οικονομικό πρόβλημα του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών και σας εισηγούνται να το κάνετε κι έτσι να αυξήσετε την ύλη του οργανισμού.

Είναι αντιπαραγωγικό γιατί θα οδηγήσετε όλους αυτούς τους ανθρώπους που σήμερα είναι στο χωριό να μετακομίσουν στις πόλεις διότι ένα από τα ελάχιστα πλεονεκτήματα, τα οποία είχαν βάσει του νόμου από την ελληνική πολιτεία, το χάνουν πλέον. Και νομίζω ότι θα πρέπει όλοι οι εχέφρονες σ' αυτήν την Αίθουσα και στην Κυβέρνηση να μη θέλουν περαιτέρω συρρίκνωση των κοινοτήτων και αύξηση της αστυφιλίας.

Και το δεύτερο, είναι ότι δημιουργείται πλέον μία κατάσταση που όλοι θα μεταφερθούν στη «μαύρη» οικονομία. Ένα από τα δύο θα γίνει. Ότι θα μπορέσουν υπό συνθήκες οικονομικής κρίσεως, οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι να πληρώσουν τις δυσβάσταχτες εισφορές στον Οργανισμό Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, αυτό να το ξεχάσετε. Και από τα στοιχεία τα οποία έχετε, αν κάνετε το σχετικό έλεγχο στο Υπουργείο, θα δείτε ότι αυτή είναι η κατάσταση. Φεύγουν πλέον και μετακινούνται στη «μαύρη» οικονομία και δεν χάνει πλέον μόνο ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών, αλλά διογκώνεται η «μαύρη» οικονομία, χάνει ΦΠΑ και χάνει έσοδα από φορολογίες εισοδήματος το κράτος.

Αυτά τα πράγματα είναι σοβαρά και κυρίως είναι από πίσω το ιδεολογικό υπόβαθρο. Θέλουμε να έχουμε υγιή περιφέρειες; Θέλουμε να έχουμε υγιείς κοινωνίες, όχι κοινωνίες συνταξιούχων και γερόντων στα χωριά; Αυτό είναι που πρέπει να δούμε, αν η νομοθεσία σας οδηγεί στο να κάνει τα χωριά μας ερείπια, φαντάσματα ή εάν θα έχουμε μία νομοθεσία η οποία θα δημιουργεί υγιείς κοινωνίες, να έρχονται πλέον και παραγωγικές ηλικίες και να μένουν στα χωριά.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Πολατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται

στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κύριε Υφυπουργέ, έχετε τρία λεπτά, για τη δευτερολογία σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω, επισημαίνοντας τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στον ΟΓΑ και στον ΟΑΕΕ, κύριε συνάδελφε. Στον ΟΓΑ ένας ασφαλισμένος πληρώνει 480 ευρώ το χρόνο για να καλυφθεί και για υγειονομική περίθαλψη και να πάρει και τη σύνταξή του. Και είναι μια συνειδητή επιλογή και αυτής της Κυβέρνησης και συνολικότερα της πολιτικής σε αυτήν τη χώρα, έτσι ώστε να ενισχυθεί ο αγρότης για να έχει συνεισφορά του κράτους και να εξασφαλίσει μια καλύτερη σύνταξη από εκείνη που θα έπαιρνε χωρίς να ασφαρίζεται.

Το 1998, λοιπόν, έγινε η μεγαλύτερη τομή -πιστεύω- των τελευταίων χρόνων στο ασφαλιστικό σύστημα. Ο ΟΓΑ μετετράπη σε ταμείο κύριας ασφάλισης και έχει τη δυνατότητα σήμερα ο αγρότης, ο πραγματικός αγρότης, να ασφαλιστεί, να έχει μία αξιοπρεπή σύνταξη.

Αυτό αφορά τους αγρότες. Αφορά και τους μικροεπαγγελματίες, αφορά τον αγρότη που παράλληλα έχει μια τέτοια επαγγελματική δραστηριότητα. Δεν μπορεί, όμως, να αφορά έναν επαγγελματία, ακόμα και αν είναι σε περιοχή κάτω των δύο χιλιάδων κατοίκων, όταν το ετήσιο εισόδημά του είναι 15.000, 18.000, 20.000, 25.000, 30.000 ευρώ. Πώς είναι δυνατόν να απαιτήσουμε από τους Έλληνες πολίτες οι οποίοι συνεισφέρουν για τον ΟΓΑ, να πληρώσουν και για αυτόν τον επαγγελματία; Θα ήταν άδικο.

Γι' αυτό, λοιπόν, λέμε με εισοδηματικό κριτήριο ότι ένας επαγγελματίας ο οποίος δραστηριοποιείται σε μια τέτοια περιοχή και έχει ένα τέτοιο υψηλό εισόδημα, αυτός ο επαγγελματίας θα ασφαλιστεί στον ΟΓΑ. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον, έχουμε τον επαγγελματία εκείνον ο οποίος μετακινείται, δεν ασκεί τη δραστηριότητά του μόνο σε ένα χωριό. Και επειδή είσατε από τις Σέρρες, θα σας πω το εξής παράδειγμα: Αν κάποιος ηλεκτρολόγος, που είπατε πριν, έχει την έδρα του στο Άγιο Πνεύμα, ένα χωριό που ξέρω κοντά στις Σέρρες, αλλά η δουλειά του είναι μέσα στην πόλη, αυτός πρέπει να εξαιρεθεί; Δεν θα πρέπει και αυτός να ασφαλιστεί με τους ίδιους όρους που ασφαρίζεται ο άλλος επαγγελματίας; Πώς το διαπιστώνουμε; Εάν αυτός ο επαγγελματίας που είναι σε αυτό το συγκεκριμένο χωριό, δεν έχει καμμία δραστηριότητα -και αυτό προκύπτει από τα τιμολόγια- στην πόλη, απαλλάσσεται, ασφαρίζεται στον ΟΓΑ.

Εάν, όμως, έχει τη δραστηριότητά του και στην πόλη, τότε και μόνο ασφαρίζεται και υποχρεούται να ασφαλιστεί -και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά- στον ΟΑΕΕ.

Πρέπει να σας πω ότι με αυτό το κενό που υπήρχε μέχρι πριν έξι μήνες, περίπου εκατόν πενήντα χιλιάδες μικροεπαγγελματίες, μικροεπιχειρηματίες και αγρότες ήταν ανασφάλιστοι, γιατί δεν ήταν σαφές το πλαίσιο για την ασφάλισή τους.

Ένας από τους λόγους για τους οποίους είχαμε αύξηση φέτος στα έσοδα του ΟΑΕΕ οφείλεται στο γεγονός ότι οριοθετήθηκε ακριβώς ποιος ασφαρίζεται πού και έτσι και ο ΟΑΕΕ είχε τη δυνατότητα να εντάξει ένα μεγάλο αριθμό μικρών επαγγελματιών στην ασφάλισή του. Θεωρώ ότι, αν διαβάσετε πολύ καλά τον τελευταίο νόμο, θα συμφωνήσετε ότι είναι στη σωστή κατεύθυνση και δεν αδικεί έναν άνθρωπο ο οποίος δραστηριοποιείται σε τέτοιες περιοχές. Αντίθετα, δίνει κίνητρα για να υπάρξει ανάπτυξη τέτοιων επιχειρήσεων στις συγκεκριμένες περιοχές.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Δεν μπορούμε, όμως, σε καμμία περίπτωση να είμαστε άδικοι με τους άλλους επαγγελματίες, οι οποίοι μπορεί να έχουν εισόδημα μικρότερο και από τις 13.000 ή 14.000 ευρώ, να δραστηριοποιούνται στην πόλη και σε αυτούς να επιβάλλουμε την ασφάλιση στον ΟΑΕΕ και στους άλλους όχι. Σε αυτήν την κατεύθυνση κινήθηκε ο νόμος αυτός. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα κινηθούν και οι όποιες βελτιώσεις επιβάλλονται κάθε φορά, γιατί πρέπει να παρακολουθούμε τις εξελίξεις και τις παρακολουθούμε, έτσι ώστε να μην αδικούμε επιχειρηματίες που θέλουν να δημιουργήσουν, να παράγουν σε αυτές τις μικρές περιοχές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Η τέταρτη με αριθμό 221/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκη προς τους Υπουργούς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την ανάγκη δημιουργίας τμήματος υποδοχής 1 στο Γυμνάσιο των Ανωγείων, τη στελέχωση της μαθητικής εστίας κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος Υπουργού και διαγράφεται.

Η πέμπτη με αριθμό 214/22-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Ελευθερίου Αυγενάκη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με την απλοποίηση και επιτάχυνση εγκρίσεων αδειοδότησης των οικοδομικών συνεταιρισμών της χώρας κ.λπ., δεν συζητείται λόγω κωλύματος Βουλευτή και διαγράφεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικείμενων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης – Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις».

Η Διάσκεψη των Προέδρων αποφάσισε στη συνεδρίασή της, της 18-11-2010, τη συζήτηση του νομοσχεδίου σε μία συνεδρίαση.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας, ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας την Βουλευτή Σερρών κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο την Βουλευτή κ. Νικολαΐδου.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης ορίζει ως ειδική αγορήτρια την Βουλευτή κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

Και ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας ορίζει Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο τον Βουλευτή κ. Μιχάλη Κριτσωτάκη.

Πριν δώσω το λόγο στην εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα, θα ήθελα να πω ότι θα συζητηθούν όλα μαζί, επί της αρχής, επί των άρθρων και οι τροπολογίες.

Κυρία Τσουμάνη, θα υπάρξει ανοχή στο χρόνο. Σε ό,τι καινούργιο έχει να καταθέσει ο Υπουργός, θα έχουμε τη δυνατότητα να συζητήσουμε ή να τοποθετηθούμε πάνω σε αυτό. Επαναλαμβάνω ότι η συζήτηση θα γίνει επί της αρχής, των άρθρων και των τροπολογιών που υπάρχουν στο νομοσχέδιο.

Παρακαλώ, έχετε κατ'αρχάς δεκαπέντε λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο δι' ολίγον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Με συγχωρείτε, κυρία Τσουμάνη.

Παρακαλώ κύριε Υφυπουργέ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρία Πρόεδρε, θέλω το λόγο για να ανακοινώσω ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις-προσθήκες, προκειμένου να ληφθούν υπ' όψιν από τους εισηγητές.

Υπάρχουν νομοτεχνικές βελτιώσεις και προσθήκες και στην εισηγητική έκθεση αλλά και σε συγκεκριμένα άρθρα και παραγράφους.

Στην παράγραφο 2 του Γενικού Μέρους στη δεύτερη περίοδο μετά τη φράση: «Για το σκοπό αυτό καταργούνται οι διατάξεις του ν. 3488/2006 –εξαιρουμένων των διατάξεων» προστίθεται η φράση «της παραγράφου 7 του άρθρου 13».

Οι ανάλογες τροποποιήσεις αν δεν χρειάζεται να αναγνωστούν, θα κατατεθούν και θα αναφερθώ μόνο στις νομοτεχνικές βελτιώσεις των άρθρων.

Στον τίτλο του άρθρου 14, προστίθενται οι λέξεις: «- Προστασία έναντι αντιποίνων»

Δεύτερον, στο κυρίως κείμενο του άρθρου 14 στην περίπτωση γ) μετά τις λέξεις: «όταν γίνεται ως αντίδραση του εργοδότη», προστίθενται οι λέξεις: «ή υπεύθυνου για επαγγελματική κατάρτιση».

Στην ίδια περίοδο μετά τις λέξεις, «...σε διαμαρτυρία, καταγγελία, μαρτυρία ή οποιαδήποτε άλλη ενέργεια...» προστίθεται η λέξη «προσώπου».

Στην ίδια περίοδο, παρακάτω, μετά τη λέξη «εργαζομένου», προστίθενται οι λέξεις «επαγγελματικά καταρτιζομένου».

Στην ίδια περίοδο, μετά τις λέξεις «ή εκπροσώπου του, στο χώρο της επιχείρησης» προστίθενται οι λέξεις «ή επαγγελματικής κατάρτισης».

Στο άρθρο 24, στην πρώτη παράγραφο διαγράφεται η λέξη «τεκμαίρεται» και αντικαθίσταται από τη λέξη πιθανολογείται».

Στο ίδιο άρθρο, στην ίδια περίοδο, μετά τη φράση «ο καθ' ου φέρεται το βάρος να», διαγράφεται τα ρήμα «θεμελιώσει» και αντικαθίσταται από το «αποδείξει».

Στο άρθρο 25, στην παράγραφο 9, μετά την περίοδο «Τα στοιχεία αυτά παρέχονται εφόσον δεν παραβιάζεται η νομοθεσία περί προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.» προστίθεται η περίοδος: «Στο πλαίσιο έρευνας για την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού, δεν μπορεί να αντισταχθεί στο Συνήγορο ο χαρακτηρισμός των αιτούμενων στοιχείων ως απορρήτων.»

Στο άρθρο 29, κάτω από τον τίτλο, εντός της παρενθέσεως, μετά τη φράση «Άρθρα 21» διαγράφεται η λέξη «και» και μετά το «22» προστίθεται «και 29».

Τέλος, στο κείμενο του άρθρου 29 προστίθεται τρίτη παράγραφος ως εξής: «3. Κατά τη σύνταξη και εφαρμογή κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων ή πράξεων καθώς και κάθε μορφής προγραμμάτων για την εργασία, την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση, πρέπει να λαμβάνεται ιδιαίτερως υπ' όψιν η αρχή των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών.»

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ να κατατεθούν στα πρακτικά και να διανεμηθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Βασίλειος Κεγκερογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις-προσθήκες, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας, κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα έχει το λόγο.

Έχετε δεκαπέντε λεπτά, κυρία συνάδελφε.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, η εξέλιξη των διακρίσεων στην απασχόληση δεν είναι μόνο ένα ζήτημα δημοκρατίας και κοινωνικής δικαιοσύνης αλλά είναι μία προϋπόθεση οικονομικής ανάπτυξης.

Πρόσφατες μελέτες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής επισημαίνουν ότι η πλήρης ισότητα των φύλων στην αγορά εργασίας θα αύξανε κατά μέσο όρο κατά 30% το ΑΕΠ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατά 40% το ΑΕΠ της χώρας μας, ενώ η αύξηση της γυναικείας απασχόλησης μπορεί να αποτρέψει τις επιπτώσεις της γήρανσης του πληθυσμού.

Ας μη λησμονούμε ότι στην Ελλάδα απασχολείται το 49% των γυναικών έναντι του 73% των ανδρών κι ότι η γυναικεία ανεργία το 2010 έφθασε στο 16% έναντι 9% των ανδρών. Επιπλέον, οι γυναίκες αμείβονται με το 78% των αμοιβών των ανδρών.

Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η νομοθεσία για την ισότητα των φύλων στην εργασία δεν είναι πολυτέλεια, αλλά είναι ένα σημαντικό νομικό εργαλείο που με την αποτελεσματική εφαρμογή του, συμβάλλει στην ενίσχυση της θέσης των γυναικών, στην ανάπτυξη και στην κοινωνική συνοχή. Αυτό επισημαίνεται εξάλλου και στην έκθεση αξιολόγησης των επιπτώσεων του παρόντος σχεδίου νόμου.

Αυτό αποκτά μάλιστα ακόμα μεγαλύτερη βαρύτητα λόγω της έκρηξης της ανεργίας, της έντασης των στρεβλώσεων στην αγορά, της όξυνσης των ανισοτήτων που χαρακτηρίζουν μία κοινωνικοοικονομική κρίση που διέρχεται η χώρα μας και που πλήττει κυρίως τις γυναίκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην όλη πορεία της συμμόρφωσης του εθνικού μας δικαίου προς το κοινοτικό δίκαιο περί ισότητας, ορόσημο απετέλεσε ο ν. 3488/2006. Ο νόμος αυτός, όπως θα αναλύσω στη συνέχεια, αποτελεί τη βάση του σημερινού νομοσχεδίου και είναι μία από τις πιο σημαντικές, θεσμικές παρεμβάσεις της προηγούμενης κυβέρνησης στον τομέα της ισότητας. Χάριν αυτής της πρωτοβουλίας κατετάγη η χώρα μας το 2007 στη δεύτερη και τρίτη θέση πανευρωπαϊκά σε επίπεδο ενίσχυσης θεσμών και μηχανισμών αντίστοιχα.

Έτσι, λοιπόν, η Ελλάδα απέκτησε ένα πλήρες ρυθμιστικό πλαίσιο με πρωτοπόρες για τα ελληνικά δεδομένα ρυθμίσεις, το οποίο συνέβαλε, ώστε να δημιουργηθεί ευρύτερη κουλτούρα ισότητας στις επιχειρήσεις αλλά και στο δημόσιο τομέα.

Αξίζει να αναφέρω ενδεικτικά κάποιες από τις βασικότερες ρυθμίσεις και καινοτομίες του νόμου αυτού.

Κατέστησε τις διακρίσεις λόγω φύλου παράνομες και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα με τις αντίστοιχες ποινές. Εισήγαγε σειρά εννοιών, όπως η σεξουαλική παρενόχληση, η άμεση και η έμμεση διάκριση στο χώρο εργασίας. Θέσπισε την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης, που διευκολύνει τη θέση του θύματος διάκρισης. Αναγνώρισε τη δυνατότητα στα σωματεία και τις ενώσεις να ασκούν τα δικαιώματα του θύματος για διάκριση.

Η σημαντικότερη όμως, απ' όλες τις θεσμικές καινοτομίες του νόμου, είναι ο ορισμός του Συνηγόρου του Πολίτη ως ανεξάρτητου φορέα παρακολούθησης της εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης. Μάλιστα, για πρώτη φορά οι αρμοδιότητες του Συνηγόρου του Πολίτη επεκτάθηκαν και στον ιδιωτικό τομέα. Θεσμοθετήθηκε δε και η υποχρέωση συνεργασίας του Συνηγόρου του Πολίτη με το ΣΕΠΕ για λόγους καλύτερης και αποτελεσματικότερης εξωδικαστικής οδού για την άρση των διακρίσεων.

Όλο, λοιπόν, αυτό το πνεύμα του πρωτοποριακού νόμου και η πλειονότητα των ρυθμίσεων του, αποτελούν τη ραχοκοκαλιά του παρόντος σχεδίου νόμου που συζητούμε σήμερα. Η επεξεργασία αυτού του κειμένου μάλιστα, είχε ξεκινήσει ήδη από το 2008.

Με δεδομένη, λοιπόν, την ανάγκη για συνέχεια και ασφάλεια δικαίου, είναι εύλογο να αναρωτηθεί κανείς για ποιο λόγο χρειάζεται να καταργηθεί ο ν. 3488 που έχει εφαρμοστεί πολύ επιτυχισμένα στην πράξη, αν να τροποποιηθεί ως προς τις διατάξεις αυτές που επιφέρει η οδηγία που ενσωματώνουμε σήμερα.

Έχει μάλιστα δε και μία συμβολική και παιδαγωγική σημασία η συνέχιση ισχύος ενός νόμου τόσο σημαντικού. Άλλωστε το παρόν νομοσχέδιο δεν προβαίνει σε κάποιου είδους κωδικοποίηση, ώστε να δικαιολογεί τη νέα νομοθετική του ρύθμιση: μία κωδικοποίηση που εύλογα προσδοκούμε ούτως ή άλλως, δεδομένου μάλιστα ότι ως κυβέρνηση είχαμε εξασφαλίσει και το σχεδιασμό, αλλά και τα απαραίτητα κονδύλια για τη δημιουργία μίας τέτοιας κωδικοποίησης.

Επίσης, σημειώνω ότι το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου υιοθετεί μια ιδιότυπη και μη λειτουργική, κατά την άποψή μας, δομή υιοθετώντας, αν θέλετε, με πολύ μηχανιστικό και όχι πολιτικό τρόπο τις επισημάνσεις της Επιστημονικής Επιτροπής. Εξ' αυτού του λόγου πιστεύουμε ότι χρειάζεται και άμεσα μία ερμηνευτική εγκύκλιος.

Βεβαίως σε γενικές γραμμές δεν χρειάζεται παρά να σταθούμε θετικά σε μία τέτοια πρωτοβουλία και να συμφωνήσουμε επί της αρχής για τη δημιουργία αυτού του νομοθετικού πλαισίου που εναρμονίζει τη νομοθεσία μας με το ευρωπαϊκό δίκαιο.

Επομένως το υπερψηφίζουμε στο σύνολο του. Αξιολογούμε, επίσης, θετικά μία σειρά από νέες ρυθμίσεις που εισάγει, συμπληρώνοντας τις απαιτήσεις της οδηγίας, ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με τα εξής: Επέκταση του πεδίου εφαρμογής και στις ίσες ευκαιρίες, όπως απαιτεί η οδηγία και ρυθμίσεις που έχουν να κάνουν με την παράταση της προστασίας κατά της απόλυσης και κατά τη διάρκεια της εξάμηνης άδειας λοχίας και μητρότητας, μέτρο που είχαμε εισαγάγει εμείς. Επίσης, θετική είναι και η ρύθμιση για τους δικαιούχους των επιδομάτων σε εναρμόνιση με τη νομολογία των ανωτάτων δικαστηρίων.

Αξιολογείται θετικά και η δυνατότητα του Συνηγόρου του Πολίτη να επιλαμβάνεται υποθέσεων, παρά την εκκρεμοδικία μέχρι την πρώτη συζήτηση. Όπως, επίσης, και η προσθήκη φορέων που συμμετέχουν στον κοινωνικό διάλογο, καθώς και η αρμοδιότητα της ΟΚΕ για την προώθηση της ισότητας.

Ωστόσο, θα ήθελα να κάνω κάποιες επισημάνσεις, κυρίως αυτές που εξέθεσα και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Και θα ήθελα να τις αναφέρω, κύριοι Υπουργοί, έστω και την ύστατη στιγμή, γιατί απαιτείται η δική σας φροντίδα και μέριμνα, προκειμένου να έχουμε ένα καλύτερο αποτέλεσμα. Ήδη με τις τροπολογίες που καταθέσατε, κύριε Υπουργέ, εκτιμώ ότι κάποιες από αυτές τις αδικίες έχουν κατά κάποιο τρόπο αποκατασταθεί.

Παραμένει, όμως, το μεγάλο θέμα των άρθρων 5-10 που αφορούν τη ρύθμιση των θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης, ιδιαίτερα όσον αφορά τα επαγγελματικά συστήματα ασφάλισης. Αυτή η διάταξη αναπαράγει διατάξεις παλαιότερου προεδρικού διατάγματος με βάση το οποίο, αν θέλετε, η χώρα μας είχε καταδικαστεί και από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο.

Αυτά τα άρθρα ως έχουν, κύριοι Υπουργοί, δημιουργούν σύγχυση και ανασφάλεια δικαίου, κάτι που επαναλαμβάνω, γιατί θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό, καθώς αυτά δύσκολα συμβιβάζονται με τις διατάξεις των ν.3863 και 3865 που ψηφίσαμε το περασμένο καλοκαίρι, κυρίως όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής των μεταβατικών διατάξεων.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, επισημαίνεται, όπως θα είδατε, πολύ σωστά και από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής και είναι ένα πολύ μεγάλο ζήτημα, γιατί τίθεται το θέμα τού κατά πόσο συνεχίζουν να ισχύουν οι μεταβατικές διατάξεις ή όχι, κάτι που για μας είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα.

Με την αφορμή δε του θέματος της εξίσωσης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, ήθελα να σημειώσω ότι αυτή δεν νοείται, αγαπητέ και αγαπητοί συνάδελφοι, αν δεν συνοδεύεται άμεσα με πολιτικές στήριξης της οικογένειας, πολιτικές συμφιλίωσης οικογένειας και εργασίας, έτσι ώστε οι γυναίκες να υποστηρίζονται κατά την περίοδο δημιουργίας οικογένειας, τότε δηλαδή που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη και όχι να βγαίνουν στο περιθώριο από μικρότερες ηλικίες. Μόνο έτσι μπορούμε να μιλάμε για ουσιαστική εξίσωση δικαιωμάτων και υποχρεώσεων. Και αυτό ακόμα το αναμένουμε.

Επίσης, η άλλη παρατήρησή μου αφορά το άρθρο 14 για την απαγόρευση εκδικητικών ενεργειών, η οποία πρέπει να καλύπτει και το πεδίο της επαγγελματικής κατάρτισης. Αν κατάλαβα καλά, κύριε Υπουργέ, αυτό το αποκαταστήσατε.

Επίσης, όσον αφορά το θέμα της διάταξης του άρθρου 19 ως προς τα θετικά μέτρα, πρέπει, κατά την άποψή μας, να αναδιατυπωθεί, ώστε να είναι περισσότερο σύμφωνο με τη συνταγματική επιταγή, έτσι ώστε οι θετικές δράσεις να εξασφαλίζονται κυρίως υπέρ των γυναικών και όχι απλώς με την αναφορά στο υπο-εκπροσωπούμενο φύλο.

Επίσης στα άρθρα 22 και 24, τίθενται θέματα δικονομικής φύσεως που προβλέπονται στην οδηγία ως προς την ενεργητική νομιμοποίηση νομικών προσώπων και ενώσεων και την αντιστροφή του βάρους της απόδειξης. Αυτά τα ζητήματα θα πρέπει να ενταχθούν στους αντίστοιχους δικονομικούς κώδικες για την αποτελεσματική προστασία των θυμάτων διάκρισης, αλλά και για την αναγκαία ασφάλεια δικαίου. Ειδικά, οι ρυθμίσεις θα παραμείνουν άγνωστες στους δικαστές, στους δικηγόρους και στα θύματα διάκρισης και κατά συνέπεια ανεφάρμοστες στην πράξη.

Στο άρθρο 24, κύριε Υπουργέ, άκουσα το γεγονός ότι αποδεχθήκατε την πρότασή μας στο να μετατραπεί ο όρος «τεκμαίρεται» με «πιθανολογείται», κάτι που με ικανοποίησε. Και αυτό το λέω, διότι ο όρος «πιθανολογείται» που ισχύει και με το ν. 3488 είναι σίγουρα πιο θετικός, πιο υποστηρικτικός και προστατευτικός για τα θύματα διάκρισης. Ειδικά και έτσι όπως ήταν μέχρι σήμερα η διατύπωση του σχεδίου νόμου, θα επρόκειτο για οπισθοδρόμηση.

Όσον αφορά στο άρθρο 23, απαιτείται επίσης μια συνολική επεξεργασία για την ποινική αντιμετώπιση της σεξουαλικής παρενόχλησης με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, για το οποίο, κύριε Υπουργέ, έχετε την υποχρέωση εσείς να πάρετε την πρωτοβουλία.

Τέλος, το άρθρο 29 της οδηγίας με τον τίτλο: «Συνεκτίμηση ισότητας ανδρών και γυναικών», που αφορά το καίριο ζήτημα το «gender mainstreaming», είναι θετικό ότι έχει ενσωματωθεί στο παρόν σχέδιο νόμου καθώς θα έπρεπε οπωσδήποτε να συμπεριλαμβάνεται, κύριε Υπουργέ. Μπορεί να πρόκειται για μία γενική και γνωστή αρχή, αλλά αν δεν αναφερόταν και μέσα, δεν προχωράμε και δεν επιφέρουμε βελτιώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η νομική κατοχύρωση της ισότητας των φύλων στην απασχόληση είναι μεν σημαντικό βήμα, αλλά από μόνη της δεν αρκεί. Απαιτείται διαμόρφωση μηχανισμών και διαδικασιών για τον έλεγχο και την παρακολούθηση της εφαρμογής της.

Το αξιολόγο με ποιοτικούς και ποσοτικούς όρους έργο του κύκλου της ισότητας των φύλων στο Συνήγορο του Πολίτη, δικαιώσε την απόφαση που είχαμε πάρει το 2006 για τη δημιουργία μιας ανεξάρτητης δομής γι' αυτά τα θέματα.

Σήμερα, όμως, είναι αναγκαίο περισσότερο από ποτέ να υπάρξει μια σαφής πολιτική δέσμευση για τη στήριξη του Συνηγόρου του Πολίτη, αλλά και των κυβερνητικών φορέων ισότητας και ιδιαίτερα των ελεγκτικών μηχανισμών του κράτους, όπως είναι το ΣΕΠΕ.

Ειδικότερα, βεβαίως, είναι απαραίτητη η μηχανοργάνωσή του, κάτι που έχουμε πει ξανά και το αναμένουμε, κύριε Υπουργέ, η στελέχωσή του, η νέα του οργάνωση και η επιμόρφωσή του, έτσι ώστε να μπορέσει να ανταποκριθεί στο έργο του. Πόροι και κονδύλια για τη στήριξη τέτοιων πολιτικών υπάρχουν ήδη δεσμευμένα στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση, Άξονας 3, Ισότητα των Φύλων».

Κυρίως, όμως αγαπητοί συνάδελφοι, οι ίσες ευκαιρίες και η ίση μεταχείριση απαιτούν εκτός από νομοθετικά και άλλα μέτρα, μέτρα ολοκληρωμένης και συνεκτικής στρατηγικής για την ισότητα των φύλων, μια στρατηγική που θα πρέπει να λαμβάνει υπ' όψιν της τον πολυδιάστατο και αναπτυξιακό χαρακτήρα της ισότητας, κάτι που απουσιάζει συντονισμένα σήμερα. Μάλιστα, αυτό αποτελεί και μια διαπίστωση που ενισχύεται και από την αναίτια περιπλάνηση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων από Υπουργείο σε Υπουργείο και ξανά επιστροφή σε άλλο Υπουργείο, χωρίς ποτέ να γνωρίζουμε το λόγο.

Πρόκειται, λοιπόν, για ένα έλλειμμα, το οποίο σε συνδυασμό με τη διοικητική ανεπάρκεια και τη θολή πολιτική βούληση, θέτουν σε κίνδυνο την εφαρμογή του νομοθετικού πλαισίου, αλλά και την αξιοποίηση των πόρων που έχουμε εξασφαλίσει.

Ολοκληρώνοντας, επιτρέψτε μου μερικές σύντομες επισημάν-

σεις όσον αφορά τις τροπολογίες.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω ότι πρόκειται βέβαια για τροπολογίες που είναι άσχετες με το σχέδιο νόμου. Δυστυχώς, μ' αυτό καταδεικνύεται ότι θα συνεχίσει να υπάρχει η ίδια αντίληψη και πρακτική που υπήρχε στο παρελθόν, ενώ είχε αναφερθεί ότι θα σταματήσει να υφίσταται.

Ωστόσο, θέλω να αναφέρω ότι όσον αφορά το θέμα του υπολογισμού των επιδομάτων και των δώρων των ειδικών ευπαθών ομάδων συμπολιτών μας, όπως είναι οι ανάπηροι, οι τυφλοί, οι παραπληγικοί, θεωρούμε ότι πρέπει να αρθεί μια αδικία που είχε εισαχθεί με το μνημόνιο με τη ρύθμιση που εισάγεται τώρα και η οποία είναι θετική και καλύπτει το 99% των ασφαλιστικών ταμείων, ώστε να διευρυνθεί και να καλύψει και τους ασφαλισμένους στα ταμεία του δημοσίου. Αυτό, αν θέλετε, είναι κάτι που αφορά μερικές δεκάδες συμπολίτες μας οι οποίοι εντελώς άδικα εξαιρούνται από αυτήν τη βελτιωτική ρύθμιση.

Για τους ίδιους λόγους δε και όσον αφορά το θέμα των εισοδηματικών κριτηρίων, θα πρέπει να αρθεί ο συνυπολογισμός αυτών των επιδομάτων αυτών, διότι αυτά τα επιδόματα, όπως καταλαβαίνετε, αντιμετωπίζουν τις ιδιαίτερες ανάγκες αυτών των συμπολιτών μας και δεν λαμβάνονται υπ' όψιν ακόμα και στη φορολογία. Κατά συνέπεια, αυτά δεν θα πρέπει να αυξάνουν το εισοδηματικό κριτήριο, έτσι ώστε να αποκλείουν ένα μικρό αριθμό συμπολιτών μας από αυτό το όφελος.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να αναφέρω ότι οι ασφαλισμένοι του NAT αυτής της κατηγορίας έχουν παραλειφθεί. Θα ήταν καλό, λοιπόν, μέσα από αυτήν τη ρύθμιση να μπορέσουν να πάρουν εκείνο το επίδομα για το οποίο είχαν εξαιρεθεί άνευ λόγου και αιτίας. Απ' όσο γνωρίζω, βέβαια, έχετε ήδη υπ' όψιν σας αυτό το θέμα και το έχετε υποσχεθεί.

Το έχετε ήδη φροντίσει για σήμερα;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ναι, περιλαμβάνεται μέσα για το NAT!

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ως προς το θέμα του υπολογισμού, όχι. Όμως, ως προς το να δικαιούνται αυτό το επίδομα σε μόνιμη βάση, νομίζω ότι θα είναι μια ευκαιρία να το επεκτείνετε.

Όσον αφορά την καταβολή έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης σε χαμηλοσυνταξιούχους, να με δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τη στηρίζουμε, αλλά επισημαίνουμε ότι συνεχίζει να αποτελεί ένα αποσπασματικό τρόπο επιδοματικής λογικής και δεν αντιμετωπίζει διαρθρωτικά τα προβλήματα των ευπαθών ομάδων και ιδίως στη σημερινή δύσκολη συγκυρία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, η ρύθμιση των θεμάτων του ΟΑΕΔ για τη χρηματοδότηση της επαγγελματικής κατάρτισης ΑΕ κ.λπ., αφορά θέματα στα οποία, βεβαίως, συμφωνούμε. Άλλωστε, ως κυβέρνηση είχαμε δρομολογήσει αυτήν τη ρύθμιση και θεωρούμε ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Τέλος, ως προς τον ορισμό των μελών συμβουλίων κρίσεων σε νοσοκομεία κατόπιν απόφασης διοικητή, κατ' αρχάς συμφωνούμε, όπως και για την υπαγωγή κέντρων υγείας στα νοσηλευτικά ιδρύματα. Αυτό είναι θετικό. Ωστόσο, εγείρονται και ζητήματα για το θέμα της στήριξης αμεροληψίας και αντικειμενικότητας, κάτι που θα πρέπει να μας απασχολήσει ευρύτερα, έτσι ώστε να μη δημιουργούνται ζητήματα στην αποτελεσματικότητα όσον μέτρων λαμβάνουμε υπ' όψιν.

Εκτιμώντας ότι μ' αυτές τις παρατηρήσεις μας θα υπάρχει έστω και την ύστατη ώρα η ευκαιρία να βελτιωθούν κάποια πράγματα, παραμένω έχοντας την ευχέρεια να συμπληρώσω αυτά που παρατήρησα σήμερα σε μια δεύτερη φάση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

Το Λόγο έχει η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη Τσιαούση.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη από το Προεδρείο

για την καθυστέρηση που είχε να κάνει ακριβώς με αυτήν τη ρύθμιση και για τους συνταξιούχους του δημοσίου, τετραπληγικούς και τυφλούς.

Θα σας παρακαλούσα, κυρία Πρόεδρε, να μου δώσετε λίγο περισσότερο χρόνο λόγω της αναφοράς μου και στις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Θα έχετε την ανοχή του Προεδρείου.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Ευχαριστώ.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι στην ελληνική κοινωνία έχουν συντελεστεί τα τελευταία εξήντα χρόνια τεράστιες αλλαγές. Η μεγαλύτερη ίσως απ' όλες ήταν η αλλαγή του ρόλου της γυναίκας και η είσοδός της στην αγορά εργασίας με τρόπο ισότιμο με τον άνδρα. Η αλλαγή αυτή που, κυρίως, συντελέστηκε στη δεκαετία του '80 στηρίχθηκε στις θεσμικές αλλαγές που η τότε κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου ψήφισε στο ελληνικό Κοινοβούλιο.

Θα θυμίσω ότι μέχρι τη ψήφιση του νέου Αστικού Κώδικα το 1983 και την εισαγωγή του νέου Οικογενειακού δικαίου η γυναίκα σε αυτήν τη χώρα τελούσε υπό την «εποπτεία» του συζύγου. Πρακτικά ήταν υποχρεωμένη να ζήσει σε ένα θεσμικό πλαίσιο φτιαγμένο από άνδρες για άνδρες που κατά περίπτωση της παραχωρούνταν κάποια δικαιώματα.

Η άνοδος όμως, στην εξουσία του κόμματός μας του ΠΑΣΟΚ και η αδιαμφισβήτητη τότε επιρροή της Ένωσης Γυναικών Ελλάδας και της Μαργαρίτας Παπανδρέου προσωπικά μαζί με τη σταδιακή εισαγωγή στη χώρα του κοινοτικού δικαίου έφεραν ένα νέο άνεμο στη θέση της γυναίκας στο κοινωνικό και πολιτικό μας σύστημα. Από τότε, η γυναίκα με τη δουλειά της και την αδιάκοπη προσπάθειά της κατέκτησε ισχυρότερη θέση. Αυτή όμως, η ισχυρότερη θέση συνοδεύτηκε και με νέα προβλήματα, γιατί ακόμη και σήμερα η γυναίκα όσο και αν αναρριχάται επαγγελματικά επιβαρύνεται και με όλα εκείνα τα καθήκοντα που της έχουν αναθέσει νοτοτροπίες ετών σε σχέση με το σπίτι και την ανατροφή των παιδιών. Αυτή η επιβάρυνση αποτελεί και τη διαφοροποίηση στον κοινωνικό της ρόλο.

Από το Σύνταγμα του 1975 έχει κατοχυρωθεί στη χώρα μας η αρχή της ισότητας των πολιτών και ειδικά η αρχή της ισότητας των φύλων και όχι μόνο. Η κατάργηση όμως των διακρίσεων άρχισε να γίνεται επιτακτική από τα τέλη της δεκαετίας του '70 και ειδικά τη δεκαετία του '80, όταν άρχισε να συνειδητοποιεί η Ευρώπη το αυξανόμενο δημογραφικό της πρόβλημα. Έγινε, λοιπόν, επιτακτικό το αίτημα που αποτελούσε για χρόνια και αίτημα του φεμινιστικού κινήματος για ισότητα ευκαιριών στην απασχόληση και ιδιαίτερη προστασία της εργαζόμενης γυναίκας σαν μητέρα ή σαν εν δυνάμει μητέρα.

Με λίγα λόγια και μιλώντας σαν γυναίκα Βουλευτής τα προνόμια που κερδίσαμε τα κερδίσαμε κατά παραχώρηση και όταν το σύστημα της αγοράς εργασίας κατάλαβε την αξία μας σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο. Διότι, είτε το θέλουμε είτε όχι, η γυναίκα παραμένει ο συνεκτικός ιστός σε μια κοινωνία, αποτελεί την αναπαραγωγό δύναμη της κοινωνίας και το βασικότερο κύτταρο στην οικογενειακή μας δομή.

Οι αλλαγές, λοιπόν, σε θεσμικό επίπεδο έφεραν και μετατροπές στο εργασιακό καθεστώς των γυναικών, που ειδικά στη χώρα μας αφορούσε κυρίως άτυπη ή «μαύρη εργασία» στο χωράφι, στην οικογενειακή επιχείρηση, στο εργοστάσιο. Ακόμα και σε επίπεδο αυτοαπασχόλησης πέρασαν πάρα πολλά χρόνια για να καταφέρει η γυναίκα να προχωρήσει και να καθιερωθεί. Και εκεί πάλι η βασική θεσμική αλλαγή της διετίας 1983-1985 -αλλαγές σε Αστικό και Εμπορικό Κώδικα- δημιούργησε το κατάλληλο περιβάλλον για να προχωρήσουμε στην καταξίωση της γυναίκας.

Οι απανωτές κρίσεις όμως, των τριών τελευταίων δεκαετιών δυσχέραναν σε μεγάλο βαθμό την προσπάθεια ισότητας που μόλις είχε ξεκινήσει. Η μερική απασχόληση και η «μαύρη εργασία» διογκώθηκαν σαν μορφές απασχόλησης ειδικά των γυναικών. Σύμφωνα, λοιπόν, με όλες τις μελέτες και τις στατιστικές η μερική απασχόληση είναι αυτή που διευρύνει το χάσμα μεταξύ των δύο φύλων, οδηγώντας τις γυναίκες κυρίως σε χαμηλότερα μεροκάματα και ανασφάλιστη εργασία. Στο θέμα αυτό και πάλι το ΠΑΣΟΚ προχώρησε στη νομοθέτηση για την προστασία της

μητρότητας τόσο το 1997, όσο και το 2003 θεσπίζοντας καλύτερες διατάξεις κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης, της άδειας για την εγκυμοσύνη και μετά, ιδιαίτερα για την προστασία της απασχόλησης σε αυτές τις περιόδους.

Η δε ασφαλιστική μεταρρύθμιση στα τέλη της δεκαετίας του '90, αν είχε ακολουθηθεί με συνέπεια μέχρι σήμερα θα είχε ευεργετικές επιπτώσεις και στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των γυναικών. Αντίθετα, η καταστροφική πολιτική της περιόδου 2004-2009 οδήγησε τη χώρα σε αδιέξοδο και θα περάσουν χρόνια, ώστε η γυναίκα εργαζόμενη και μητέρα να δει βελτίωση των συνταξιοδοτικών της δικαιωμάτων. Το παρόν νομοσχέδιο φυσικά και επιτρέπει τα πολλαπλά όρια συνταξιοδότησης αρκεί να ισχύουν και για τα δύο φύλα σε ισότιμη βάση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό δεν είναι το μόνο πρόβλημα. Η σεξουαλική παρενόχληση στους χώρους εργασίας με όπλο την εργασιακή ανασφάλεια έγινε πιο έντονη τα τελευταία χρόνια. Και όμως, οι καταγγελίες είναι ελάχιστες σήμερα. Όπως είχα επισημάνει και στην επιτροπή, μία στις δέκα γυναίκες ομολογεί –και αυτό προκύπτει από σχετική έρευνα του ΚΕΘΙ- ότι παρενοχλείται σεξουαλικά στην εργασία της. Μία στις δέκα! Από αυτές, το 80% αναγκάζεται να αλλάξει εργασιακό χώρο λόγω της παρενόχλησης. Με λίγα λόγια ο εργοδότης συνεχίζει και κινείται εκδικητικά απέναντι στην εργαζόμενη που δεν υπακούει στις ορέξεις του. Αυτή η λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση είναι που απαντάται ευρύτερα σήμερα και έρχεται το παρόν νομοσχέδιο να αντιμετωπίσει.

Πέραν όλων αυτών, στη σημερινή συγκυρία τα πράγματα θα μπορούσαν για τη γυναίκα να γίνουν πολύ χειρότερα. Σ' επίπεδο διακρίσεων στην απασχόληση οι εργοδότες θα προσπαθήσουν να παρακάμψουν τη νομοθεσία με έμμεσες διακρίσεις και ειδικότερα στις προσλήψεις, στο σύστημα εύρεσης εργασίας, στις εταιρίες μίσθωσης προσωπικού. Εξάλλου, οι στατιστικές ακόμη δείχνουν σταθερή απόκλιση στις αμοιβές γυναικών και ανδρών. Αλλά και σε επίπεδο ιεραρχίας όμως, εντός των χώρων εργασίας ο άνδρας παραμένει ο κυρίαρχος, αφού η γυναίκα έχει να αντιμετωπίσει αυτό που οι επιστήμονες αποκαλούν «γυάλινο ταβάνι», τον περιορισμό δηλαδή, της ιεραρχικής εξέλιξης, που με ένα τρόπο «ανεξήγητο» αντιμετωπίζουν οι γυναίκες.

Ακόμα και σε κλάδους που σήμερα μαζικά γυναικοκρατούνται οι γυναίκες δεν μπορούν να κατέχουν ιεραρχικά ανώτερες θέσεις. Ακόμη και εδώ στο Κοινοβούλιο, αν κοιταχτούμε παραμένουμε λίγες –παρ' όλο που σήμερα είμαστε πλειοψηφία, πράγμα που δείχνει το ενδιαφέρον των ανδρών- ή τουλάχιστον λιγότερες απ' ό,τι θα έπρεπε.

Έρχεται, λοιπόν, η πολιτεία σήμερα να πάρει μια νομοθετική πρωτοβουλία σε εφαρμογή της οδηγίας 2006/54, ώστε να ενισχύσει το νομικό μας οπλοστάσιο για την προστασία, κυρίως, της απασχόλησης των γυναικών σε αυτούς τους δύσκολους και κρίσιμους καιρούς. Πρέπει όλοι να συνειδητοποιήσουμε ότι οι γυναίκα σήμερα χρειάζεται προστασία στην εργασία της. Αν δεν παρέχουμε αυτήν την προστασία, θα αντιμετωπίσουμε ακόμα χειρότερο δημογραφικό πρόβλημα και ακόμη χειρότερη κατάσταση στους εργασιακούς χώρους. Η προστασία πρέπει να είναι και προληπτική και κατασταλτική μέσω των ελεγκτικών μηχανισμών. Πρέπει να δώσουμε ακόμη μεγαλύτερη μάχη, να αλλάξουμε αντιλήψεις σε όλους τους εργασιακούς τομείς και ειδικά στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Τέλος, στην δύσκολη πορεία για ανάπτυξη στο μέλλον πρέπει να επικεντρώσουμε στο πώς θα μειωθεί η ανισότητα και πώς η γυναίκα θα έχει ισότιμο ρόλο και μερίδιο. Πώς ο παρών νόμος αντιμετωπίζει αυτά τα ζητήματα και πώς προσδιορίζει εκ νέου τις εργασιακές σχέσεις, ώστε να μπορέσουμε να αντεπεξέλθουμε στις προκλήσεις που έρχονται;

Κατά πρώτο λόγο, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο θεμελιώνει ως δικαίωμα στην ίση αμοιβή, όχι μόνο για εργασία ίσης αξίας, ποσοτικό μέγεθος, αλλά και για όμοια εργασία, ποιοτική έννοια. Όταν λέμε «όμοια εργασία» εννοούμε ίδια εργασία που παρέχεται στις ίδιες συνθήκες και παράγει ίδιο αποτέλεσμα. Αποτελεί δε η ρύθμιση αυτή μια δικαίωση της νομολογίας όλα αυτά τα χρόνια του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, αλλά και του Αρείου Πάγου στη χώρα μας.

Ένα δεύτερο ζήτημα που επιλύεται με το παρόν νομοσχέδιο είναι σεξουαλική παρενόχληση και ο ορισμός της διάκρισης που οφείλεται σε αυτή. Τώρα θεωρείται και ως διάκριση και η λιγότερο ευνοϊκή μεταχείριση που οφείλεται στην άρνηση του εργαζόμενου να ενδώσει στην παρενόχληση. Με λίγα λόγια θεωρείται ως διάκριση και η εκδικητική συμπεριφορά του εργοδότη. Η σεξουαλική παρενόχληση, βέβαια, όπως όλοι ξέρουμε, έχει στην ιστορική της εξέλιξη προβλήματα στη δικαστική και διοικητική της αντιμετώπιση. Το πιο σημαντικό είναι ο επιμερισμός του βάρους της απόδειξης που με τη ρύθμιση του παρόντος νομοσχεδίου βαρύνει τον καταγγελλόμενο και όχι την καταγγέλλουσα. Επίσης, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο κωδικοποιεί όλες τις νομικές διατάξεις που αφορούν την καταβολή των οικογενειακών επιδομάτων και άλλων πρόσθετων παροχών άνευ κάποιας διάκρισης με βάση το φύλο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Τέλος, ο Συνήγορος του Πολίτη αποκτά καθολική εποπτεία σε κάθε περίπτωση διερεύνησης της σεξουαλικής παρενόχλησης, αλλά και της παραβίασης της έλλειψης διακρίσεων στον εργασιακό χώρο.

Συγκεκριμένα στο άρθρο 1, ορίζεται το πεδίο εφαρμογής του νόμου κατά αντιγραφή του άρθρου 1 της οδηγίας 2006/54 Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στο άρθρο 2, περιλαμβάνονται οι εννοιολογικοί ορισμοί για την εφαρμογή του νόμου και ειδικότερα οι έννοιες της άμεσης, αλλά και της έμμεσης διάκρισης της παρενόχλησης και ειδικότερα της σεξουαλικής, της αμοιβής και τέλος, των επαγγελματικών συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης σε σχέση με την οδηγία 79/7 ΕΟΚ και ειδικά καλύπτοντας τα προαιρετικά ταμεία.

Το άρθρο 3, διατυπώνει την αρχή της ίσης μεταχείρισης όχι μόνο λόγω φύλου, αλλά και λόγω οικογενειακής κατάστασης. Στην έννοια του φύλου ως προς τη σεξουαλική παρενόχληση συμπεριλαμβάνονται και οι εργαζόμενοι που έχουν προχωρήσει σε αλλαγή φύλου καθώς και κάθε διάκριση που σχετίζεται με την αλλαγή αυτή.

Στο άρθρο 4, καλύπτεται η αρχή της ίσης αμοιβής για την εργασία ίσης αξίας ή όμοια. Πέραν, όμως, από την αμοιβή η ισότητα καλύπτει και την προαγωγή και την κατάταξη στον επαγγελματικό χώρο.

Στα άρθρα 5 έως 10, ρυθμίζονται οι διακρίσεις στα επαγγελματικά συστήματα ασφάλισης και ειδικότερα τόσο ως προς τα πρόσωπα, όσο και ως προς την ύλη ασφάλισης. Εξαιρέση από την εφαρμογή του παρόντος νόμου αποτελούν όλα τα συστήματα ασφάλισης που οι εισφορές των εργαζομένων είναι εθελοντικές ή που ο εργοδότης δεν μετέχει στις εισφορές ή στα συστήματα ασφάλισης των αυτοαπασχολούμενων που έχουν μόνο ένα μέλος, καθώς και στις ατομικές συμβάσεις αυτοαπασχολούμενων.

Επίσης, ορίζεται ότι η έκταση της απαγόρευσης των διακρίσεων καλύπτει τόσο το πεδίο εφαρμογής ενός ασφαλιστικού συστήματος που δεν γίνεται να δημιουργεί διακρίσεις στις εισφορές όσο και στον υπολογισμό των παροχών. Ακόμα, ορίζει ο νόμος ποιες διατάξεις αποτελούν παραβίαση της αρχής της ισότητας και ποιες διατάξεις μπορούν να γίνουν δεκτές σε συστήματα κοινωνικής ασφάλισης με κεφαλαιοποίηση και καθορισμένες παροχές. Τέλος, ορίζονται τόσο η εφαρμογή των διατάξεων για τους αυτοαπασχολούμενους, όσο και η αναδρομική τους ισχύ για τους μισθωτούς. Επίσης, ορίζεται και η δυνατότητα πολλαπλών ορίων συνταξιοδότησης αρκεί να ισχύει με τους ίδιους όρους και για τα δύο φύλα.

Στο άρθρο 11, ορίζεται τι είναι διάκριση ως προς την πρόσβαση στην απασχόληση και ειδικά όσον αφορά στις διαδικασίες προσλήψεων.

Στο άρθρο 12, προβλέπεται και απαγόρευση κάθε διάκρισης στους όρους εργασίας, στις συνθήκες καθώς και στα συστήματα προαγωγών.

Κατά τον ίδιο τρόπο στα άρθρα 13 και 14, προστατεύονται από διακρίσεις και τα δύο φύλα στο χώρο του επαγγελματικού προσανατολισμού και της επαγγελματικής κατάρτισης, στη λύση των σχέσεων εργασίας και στις απολύσεις.

Στο άρθρο 15, απαγορεύεται κάθε διάκριση ως προς την εγγραφή σε σωματεία και ενώσεις και στο άρθρο 16, επιτάσσεται η μη διάκριση της απούσας εργαζόμενης με άδεια μητρότητας.

Στο δεύτερο μέρος του νομοσχεδίου ορίζονται τα μέτρα του εθνικού πια νομοθέτη για την εφαρμογή της ισότητας των ευκαιριών. Στο άρθρο 17, λοιπόν, καλύπτονται στην εφαρμογή του νόμου όλα τα άτομα στον εργασιακό χώρο ακόμα και τα υποψήφια προς απασχόληση.

Στο άρθρο 18, ο νομοθέτης επεκτείνει την προστασία του άρθρου 3 και στους γονείς που έχουν άδεια λόγω ανατροφής, φροντίδας, υιοθεσίας ή αναδοχής παιδιού.

Στο άρθρο 19, ορίζεται ως μη διάκριση η λήψη θετικών μέτρων.

Στο άρθρο 20, επεκτείνεται η προστασία της μητρότητας και της πατρότητας κατά την απασχόληση και στην παράγραφο 4 επεκτείνονται οι ρυθμίσεις για την προστασία της απούσας με άδεια εγκυμοσύνης και λοχίας κατά τρεις επιπλέον μήνες.

Στο άρθρο 21, κωδικοποιούνται οι δικαιούχοι των επιδομάτων γάμου και παιδιών, ενώ στην παράγραφο 2 επεκτείνεται η καταβολή των επιδομάτων ακόμα και σε περιπτώσεις επιμέλειας από τρίτα πρόσωπα που δεν εργάζονται.

Στο άρθρο 22, ορίζονται τα θέματα της έννομης προστασίας σε περίπτωση παραβίασης των δικαιωμάτων εκ του νόμου. Με την παράγραφο 2 δε, δίνεται η δυνατότητα και σε συλλογικούς φορείς να ασκήσουν το έννομο δικαίωμα του ατόμου.

Στο άρθρο 23, διατυπώνονται οι κυρώσεις για τις παραβιάσεις του παρόντος νομοσχεδίου και οι βελτιώσεις στο δικονομικό επίπεδο: Άρθρο 663 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, εξίσωση παραβιάσεων με παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας του άρθρου 16 του ν. 2639/98, άρθρο 107 του Κώδικα Δημοσίων Υπαλλήλων και άρθρο 337 του Ποινικού Κώδικα.

Στο άρθρο 24, διατυπώνεται η αρχή του βάρους της απόδειξης στις αστικές δίκες, ενώ σαφέστερα από την αρχή αυτή εξαιρείται η ποινική διαδικασία.

Στα άρθρα 25 και 26, ορίζονται οι λεπτομέρειες της επιτήρησης εφαρμογής του νόμου από το Συνήγορο του Πολίτη ως αρμόδιου φορέα. Οι αρμοδιότητες και εξουσίες του είναι τόσο διοικητικού όσο και συντονιστικού χαρακτήρα.

Στα άρθρα 27 και 28, ορίζεται ο νέος ρόλος του Τμήματος Ισότητας των Φύλων του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας και της Υπηρεσίας Ισότητας των Φύλων του Υπουργείου Εργασίας.

Τέλος, στο άρθρο 29, θεσπίζεται σαν υποχρέωση του κράτους η ενίσχυση του κοινωνικού διαλόγου κατά των διακρίσεων.

Στα άρθρα 30 και 31, ρυθμίζονται οι αντίθετες με το νόμο καταργούμενες διατάξεις και η έναρξη ισχύος τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, θέλω λίγο χρόνο ακόμα για τις τροπολογίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνεχίστε, κυρία συνάδελφε.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Πέραν των ρυθμίσεων αυτών στο νομοσχέδιο έχουν κατατεθεί και οι εξής τροπολογίες:

Η τροπολογία για την επαναφορά εξωιδρυματικών επιδομάτων των ιδιαίτερα ευπαθών ομάδων, τετραπληγικών, παραπληγικών και τυφλών, που παίρνουν το επίδομα απόλυτου αναπηρίας στα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και στο επίδομα αδειάς. Είναι κάτι που αποτελούσε δέσμευση της Κυβέρνησης μας για την προστασία ευπαθών ομάδων πληθυσμού που θα πρέπει να θιγούν λιγότερο εν τω μέσω της οικονομικής κρίσης. Έτσι επιστρέφουμε την καταβολή των επιδομάτων σε αυτές τις δύο κατηγορίες και ως προς τα επιδόματά τους στο καθεστώς πριν την εφαρμογή του ν. 3845/2010.

Στο σημείο εκείνο όπου αναφέρεται ειδικά για το εξωιδρυματικό επίδομα που λαμβάνουν οι συνταξιούχοι των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης, αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του NAT, καθώς και για το επίδομα απόλυτης αναπηρίας με το οποίο προσauxάνεται η σύνταξη τυφλών συνταξιούχων των οργανισμών αυτών, θα πρέπει να προσθέσουμε «καθώς και για εκείνους που λαμβάνουν το επίδομα ανικανότητας του άρθρου 54 του 169 του Κώδικα Πολι-

τικών και Στρατιωτικών Υπαλλήλων, δηλαδή τυφλοί και παραπληγικοί συνταξιούχοι του δημοσίου.

Με την τροπολογία του Υπουργείου Υγείας επιλύονται πρώτον, ζητήματα λειτουργίας των συμβουλίων προσλήψεων κρίσεων, των συμβουλίων επιλογής διευθυντών και των συμβουλίων επιλογής συντονιστών διευθυντών. Καθορίζονται οι ζώνες στις οποίες ανήκουν τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας σε ό,τι αφορά τις εφημερίες. Συγκεκριμένα στη Α' ζώνη ανήκουν τα νοσηλευτικά ιδρύματα Λεκανοπεδίου, της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας, του Ηρακλείου και των Ιωαννίνων, στη Β' ζώνη εκείνα των υπολοίπων νομών ή πόλεων της Αλεξανδρούπολης και της Λάρισας και στην Γ' ζώνη όσα βρίσκονται σε προβληματικές περιοχές σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, καθώς και το ΕΚΑΒ με όλα τα παραρτήματά του.

Τέλος, και εδώ θα ήθελα να σταθώ λίγο, επεκτείνεται και η απαγόρευση του καπνίσματος στα οχήματα δημόσιας και ιδιωτικής χρήσης, όταν σε αυτά επιβαίνουν ανήλικοι κάτω των δώδεκα ετών. Το μέτρο κρίνεται σκόπιμο και έχει κυρίως παιδαγωγικό χαρακτήρα και όχι αστυνομικό. Θέλει να παραδειγματίσει τους γονείς και να τους ευαισθητοποιήσει ως προς τη συμπεριφορά τους ενώπιον των παιδιών τους. Ορίζονται δε και τα πρόστιμα για τη συγκεκριμένη παράβαση.

Η τροπολογία του Υπουργείου Εργασίας σχετικά με τις εταιρείες: «Παρατηρητήριο Απασχόλησης, Ερευνητική Πληροφορική Α.Ε.» και «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.», των οποίων μοναδικός μέτοχος είναι πλέον το Υπουργείο Εργασίας επιλύει το ζήτημα χρηματοδότησής τους με την πρόβλεψη ότι οι πόροι τους προέρχονται και από τον κρατικό προϋπολογισμό και ρυθμίζει λειτουργικά και οργανωτικά ζητήματα, που έχουν να κάνουν με το σκοπό τους, με το μετοχικό τους κεφάλαιο, ζητήματα προσωπικού κ.λπ.. Επίσης, κρίνεται εύλογη η μεταβίβαση των αρμοδιοτήτων του ΚΕΚ ΑΜΕΑ Αθηνών στον ΟΑΕΔ λόγω της μακρόχρονης και της πλούσιας εμπειρίας του στο πεδίο κατάρτισης των ΑΜΕΑ.

Τέλος, καταβάλλεται οικονομική ενίσχυση στους χαμηλοσυνταξιούχους που έχουν υπερβεί το εξηκοστό έτος της ηλικίας τους και το εισόδημά τους ατομικά δεν ξεπερνά τα 10.500 ευρώ και το οικογενειακό 16.500 ευρώ, ύψους 100 έως 300 ευρώ. Συγκεκριμένα, καταβάλλονται 300 ευρώ σε όσους συνταξιούχους έχουν ατομικό ετήσιο εισόδημα έως 7.000 ευρώ και ετήσιο οικογενειακό μέχρι 12.000 ευρώ. Καταβάλλονται 200 ευρώ έκτακτη ενίσχυση για ετήσιο ατομικό από 7.000,01 ευρώ έως 8.500 ευρώ και οικογενειακό έως 14.500 ευρώ και 100 ευρώ έκτακτη ενίσχυση για ετήσιο οικογενειακό εισόδημα 8.500,01 ευρώ έως 10.500 ευρώ και οικογενειακό έως 16.500 ευρώ. Αφορούν εισοδήματα του 2008 που δηλώθηκαν στη φορολογική δήλωση του 2009. Οι δικαιούχοι πρέπει να πληρούν αθροιστικά τις προϋποθέσεις και από το όριο ηλικίας εξαιρούνται όσοι εξ' ιδίου δικαιώματος λαμβάνουν σύνταξη λόγω αναπηρίας καθώς και οι δικαιούχοι μεταβιβάσεως εφόσον είναι δικαιούχοι λόγω θανάτου του συζύγου, δεν έχουν υπερβεί το δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας ή αν σπουδάζουν το εικοστό τέταρτο, είναι ανίκανοι για άσκηση οποιουδήποτε βιοποριστικού επαγγέλματος σε ποσοστό μεγαλύτερο του 67%.

Να σημειώσουμε ότι η ενίσχυση δεν φορολογείται και δεν υπολογίζεται για την καταβολή του ΕΚΑΣ ή άλλης προνοιακής παροχής. Θα καταβληθεί δε με τη σύνταξη του Ιανουαρίου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, τριάντα δυο μαθητές και μαθήτριες και εκπαιδευτικοί από το 2ο Αρσάκειο Δημοτικό Σχολείο Ψυχικού.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥ-

ΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες και εκπαιδευτικοί από το 11ο Δημοτικό Σχολείο Χαλανδρίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει η κ. Βέρα Νικολαΐδου, Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΚΚΕ.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο αυτό συγχωνεύονται σε ένα ενιαίο νομοθετικό κείμενο επτά ισχύουσες οδηγίες που είχαν ενσωματωθεί στην ελληνική νομοθεσία με προηγούμενους νόμους και προεδρικά διατάγματα από το 1984 μέχρι το 2002, εφαρμόζονται στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα και αφορούν στην εφαρμογή των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης σε θέματα απασχόλησης, επαγγελματικής εξέλιξης, κατάρτισης και εκπαίδευσης, στις συνθήκες και στους όρους εργασίας καθώς και στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Ο βασικός στόχος του νομοσχεδίου, όπως άλλωστε διατυπώνεται και ρητά στην αιτιολογική έκθεση είναι να ανταποκριθεί η Ελλάδα στις κατευθύνσεις της νέας πολιτικής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ισότητα των φύλων, για την υλοποίηση των αποφάσεων της Εαρινής Συνόδου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης του Μαρτίου 2006, προκειμένου να στηριχθεί η ανταγωνιστικότητα της Ένωσης.

Σε μια κοινωνία ταξικής εκμετάλλευσης και φυλετικής καταπίεσης η εξίσωση δικαιωμάτων φορτώνει νέα βάρη στις πλάτες των γυναικών και στην πράξη σημαίνει αφαίρεση όσων δικαιωμάτων είχαν κερδηθεί με αγώνες του εργατικού και γυναικείου κινήματος σε βάρος και των δυο φύλων. Αντίθετα, εμείς υποστηρίζουμε ότι χρειάζονται θετικές διακρίσεις υπέρ των γυναικών, όσο εξακολουθεί να υπάρχει και να βαθαίνει η εκμετάλλευση της γυναικείας εργατικής δύναμης, όσο ζούμε σε μια κοινωνία διπλής εκμετάλλευσης και καταπίεσης των γυναικών. Γι' αυτό παλεύουμε και απαιτούμε ουσιαστική προστασία της μητρότητας, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλες, δημόσιο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και σύνταξη στα πενήντα πέντε και στα πενήντα για τα βαριά και ανθυγιεινά, αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν σύστημα υγείας και πρόνοιας.

Η ισότητα που ευαγγελίζεται η οδηγία και το νομοσχέδιο της Κυβέρνησης είναι ισότητα που ενισχύει την ανταγωνιστικότητα του ευρωπαϊκού κεφαλαίου, ισότητα με μισθούς και συντάξεις πείνας και την αφαίρεση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων και από τους άνδρες και από τις γυναίκες. Εξίσωση, λοιπόν, και για τους δυο, άνδρες και γυναίκες, αλλά προς τα κάτω.

Στο όνομα δε των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης λαμβάνονται και εφαρμόζονται τα πιο αντιδραστικά και αντιλαϊκά μέτρα που πλήττουν ιδιαίτερα τις γυναίκες. Στο όνομα της ίσης μεταχείρισης εξισώθηκαν τα όρια ηλικίας ανδρών και γυναικών στα εξήντα πέντε χρόνια –και από ό,τι φαίνεται θα πάμε και πιο πάνω– και φόρτωσαν στην πλάτη των γυναικών του δημοσίου να εργάζονται από πέντε μέχρι δεκαπέντε χρόνια επιπλέον.

Σήμερα αντί οι γυναίκες και οι άνδρες να έχουν δικαίωμα στην πλήρη σταθερή και μόνιμη εργασία, έχουν στην καλύτερη περίπτωση ευκαιρίες για απασχόληση. Σήμερα που η γυναικεία ανεργία είναι υπερδιπλάσια –και αυτά δεν τα λέμε εμείς αλλά τα στατιστικά στοιχεία που δημοσιεύονται– απ' αυτήν των ανδρών, σήμερα που επτά στους δέκα μερικώς απασχολούμενους εργαζόμενους είναι γυναίκες, που οι αμοιβές που λαμβάνουν οι γυναίκες είναι πιο χαμηλές, λόγω των ελαστικών μορφών εργασίας αλλά και τη συγκέντρωσή τους σε κλάδους με χαμηλότερους μισθούς και μεροκάματα, στις πιο κακοπληρωμένες και επισφαλείς θέσεις εργασίας με επιχειρησιακές και ατομικές πλέον συμβάσεις, είναι τουλάχιστον υποκριτική η διάταξη για την ισότητα στις αμοιβές.

Και για να είμαστε και ειλικρινείς, νόμοι υπήρχαν και υπάρχουν ακόμα στα χαρτιά και σήμερα. Παραβιάζονται, όμως, από την εργοδοσία και δεν υπάρχει κανένας έλεγχος ούτε από το Υπουργείο, αλλά ούτε και από τις επιθεωρήσεις εργασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά στην κρίση και τους ενδοϊμπεριαλιστικούς ανταγωνισμούς ο ευρωενωσιακός καπιταλισμός βρίσκει ως διέξοδο στο αντικειμενικό αδιέξοδό του μέτρα που οδηγούν σε σημαντική επιδείνωση των όρων της ζωής των γυναικών. Η λεγόμενη απελευθέρωση των απολύσεων, η επέκταση των ελαστικών μορφών απασχόλησης, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας πλήττουν ιδιαίτερα τις γυναίκες. Η επιμήκυνση του εργασιακού βίου και η εξίσωση ηλικιακών ορίων συνταξιοδότησης με αυτά των ανδρών είναι η πραγματικότητα που έχουν να αντιμετωπίσουν σήμερα.

Η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ανέβουν οι δείκτες της γυναικείας απασχολησιμότητας με ευέλικτα μοντέλα εργασίας, με την ενεργό γήρανση, με προγράμματα κατάρτισης και επανακατάρτισης που διευκολύνουν την εργασιακή περιπλάνηση έχει έναν και μόνο στόχο, τη μεγιστοποίηση των κερδών του κεφαλαίου. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν νοιάζεται για τις γυναίκες, αλλά ενδιαφέρεται για τους κανόνες ανταγωνισμού των κρατών-μελών που για όλους τους εργαζόμενους μεταφράζονται σε χειρότερους όρους εργασίας.

Η προστασία της μητρότητας, οι άδειες, τα επιδόματα, οι κοινωνικές υπηρεσίες και υποδομές είναι για το κεφάλαιο κόστος που περιορίζει τα κέρδη. Γι' αυτό και η Κυβέρνηση και με αυτό το νομοσχέδιο μόνο στα χαρτιά αναγνωρίζει τις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών. Στην πράξη η μητέρα εργαζόμενη, η έγκυος γυναίκα είναι έρμαιο της εργοδοτικής αυθαδσίας που καμιά οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θέλει να αντιμετωπίσει.

Το νομοσχέδιο αναφέρεται στο Β' Κεφάλαιο, στα άρθρα 5 έως 10 στο ζήτημα της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών, στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης, σύμφωνα με την οδηγία 2003/41 της Ευρωπαϊκής Ένωσης με βάση την οποία λειτουργούν είναι μεγάλοι χρηματοπιστωτικοί και ασφαλιστικοί όμιλοι οι οποίοι μπορούν να διαδραματίσουν κεντρικό ρόλο στην ολοκλήρωση, αποτελεσματικότητα και ρευστότητα των χρηματοπιστωτικών αγορών. Αποτελούν το δεύτερο πυλώνα του συνταξιοδοτικού συστήματος που λειτουργεί με καθαρά ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Τα δε επαγγελματικά ταμεία γίνονται μοχλός που συρρικνώνει τη δημόσια ασφάλιση και ταυτόχρονα με τις εισφορές των εργαζόμενων δημιουργούνται νέα κεφάλαια για τις χρηματαγορές.

Για ποια ίση μεταχείριση μπορούμε να μιλάμε, όταν ο κάθε εργαζόμενος έχει τον ατομικό του λογαριασμό και η σύνταξή του εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από το ύψος των προσωπικών εισφορών και τις αποδόσεις τους στην κεφαλαιαγορά; Είναι εξάλλου γνωστό ότι η οδηγία που ενσωματώνεται με το νομοσχέδιο στην ελληνική νομοθεσία, αποτέλεσε ουσιαστικά το θεωρητικό βάθος πάνω στο οποίο στηρίχθηκε η περιβόητη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης για τις εργαζόμενες στο δημόσιο από πέντε έως δεκαεπτά χρόνια.

Το άρθρο 7, από τη μια κλείνει οριστικά την πόρτα σε οποιαδήποτε διαφοροποίηση στην ηλικία συνταξιοδότησης των γυναικών και από την άλλη ανοίγει πολλά παράθυρα και φεγγίτες για τους εργοδότες, προκειμένου να χρησιμοποιούν τα επαγγελματικά ταμεία κατά το δοκούν και για το συμφέρον τους πάντα με στόχο την εξίσωση των εργαζόμενων προς τα κάτω.

Στο άρθρο 29, προωθείται για ακόμα μια φορά ο κοινωνικός διάλογος μεταξύ των κοινωνικών εταίρων που σκοπό έχει να εξασφαλίσει τη συναίνεση των εργαζόμενων στην αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, προκειμένου να μην αποδεχθούν ως μονόδρομο, να συμβιβαστούν στα όρια και στο πλαίσιο του καπιταλισμού και να μη διεκδικήσουν όσα τους ανήκουν. Πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτό το έργο καλούνται να παίξουν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, δηλαδή οι ιδιώτες με στόχο την προαγωγή των ίσων ευκαιριών και τη συμφίλωση επαγγελματικών και οικογενειακών υποχρεώσεων. Καλούνται οι γυναίκες να αποδεχθούν τις εργασιακές σχέσεις-λάστιχο ως λύση που τις διευκολύνει να ισορροπήσουν δίχθεν ανάμεσα στα πολλαπλά βάρη που τους φορτώνει το σύστημα.

Η φιλομονοπωλιακή και αντιλαϊκή προπαγάνδα της Ευρωπαϊ-

κής Ένωσης, της Κυβέρνησης ανατίθεται στις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Με τον τρόπο αυτό δίνεται μεν δημοκρατική επίφαση στην άσκηση της πιο συγγής ταξικής πολιτικής και παράλληλα έχει δοθεί και σημαντικός ρόλος στην ΟΚΕ στο πλαίσιο του κοινωνικού διαλόγου.

Ήδη με την υπ' αριθμόν 234 γνώμη της ΟΚΕ, που υποθέτουμε ότι σας είναι γνωστή, για το νομοσχέδιο που συζητάμε, διατυπώνεται πλήρης συμφωνία με την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κυβέρνησης. Φορέας για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ορίζεται σ' αυτό το νομοσχέδιο ο Συνήγορος του Πολίτη.

Όμως, εκ των πραγμάτων και σύμφωνα με τη νομοθεσία, ο Συνήγορος του Πολίτη δεν μπορεί να έχει ελεγκτικό ρόλο, παρά μόνο να κάνει συστάσεις και διαμεσολαβήσεις. Δεν μπορεί να παίρνει μέτρα κατά της εργοδοτικής αυθαδσίας, παρά μόνο να διατυπώνει ευχολόγια, σύμφωνα πάντα και μέσα στα συγκεκριμένα πλαίσια.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι στην πρώτη ειδική έκθεση του Συνηγόρου του Πολίτη, ένα χρόνο πριν, για το ζήτημα της ίσης μεταχείρισης, όπως του είχε ανατεθεί από το ν. 3488/2006, καταγράφονται μία σειρά στοιχεία που αποδεικνύουν τη δεινή κατάσταση των εργαζόμενων γυναικών στη χώρα μας. Από τους μισθωτούς, για παράδειγμα, που αμείβονται με μισθό μικρότερο από 500 ευρώ, το 75% είναι γυναίκες. Από αυτούς που εργάζονται με προσωρινή απασχόληση, τα 2/3 είναι γυναίκες. Τρία στα τέσσερα άτομα που εργάζονται με μερική απασχόληση είναι γυναίκες.

Είναι αυτονόητο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι εμείς επί της αρχής καταψηφίζουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όσον αφορά τα άρθρα, καταψηφίζουμε το άρθρο 1, που αφορά στην ουσία της πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κυβέρνησης. Στο άρθρο 2, στον ορισμό της έμμεσης διάκρισης τίθεται εξαίρεση παντελώς αόριστη, που μπορεί να χωρέσει οποιαδήποτε διάκριση και να την νομιμοποιήσει. Αναφέρεται, επίσης, στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Φυσικά δεν το ψηφίζουμε.

Το άρθρο 4, θα μπορούσαμε να το ψηφίσουμε θετικά γιατί κάνει αναφορά στο ζήτημα της ίσης αμοιβής για ίση εργασία. Υπάρχει, όμως, στην παράγραφο 2 η φράση «αποκλείεται οποιαδήποτε θετική διάκριση». Αν αυτή η φράση διαγραφεί, θα ψηφίσουμε θετικά. Διαφορετικά δηλώνουμε ότι ψηφίζουμε «παρών».

Τα άρθρα 5 ως 10, τα καταψηφίζουμε, δεδομένου ότι αναφέρονται στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης που συρρικνώνουν τη δημόσια ασφάλιση, ξεθεμελιώνουν τα δικαιώματα των εργαζόμενων και ρίχνουν τα λεφτά των εργαζόμενων στις χρηματαγορές. Επίσης, οι συγκεκριμένες διατάξεις γίνονται όχημα για την εξίσωση προς τα κάτω ανδρών και γυναικών.

Το άρθρο 11, το ψηφίζουμε. Το άρθρο 12, δεν το ψηφίζουμε, γιατί αφορά τις διακρίσεις στους όρους απασχόλησης εργασίας και κατά την εφαρμογή αξιολόγησης προσωπικού απαγορεύει οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου. Δεν λαμβάνονται υπ' όψιν οι κοινωνικές συνθήκες και οι βιολογικές ανάγκες της γυναίκας, που σε πολλές περιπτώσεις επιβάλλουν, αν θέλετε, θυντικές διακρίσεις υπέρ των γυναικών. Για παράδειγμα, πιστεύουμε ότι είναι μεγάλο λάθος η κατάργηση της νυχτερινής εργασίας για τις συγκεκριμένες ομάδες γυναικών, που ήταν αναγκαία.

Το άρθρο 13, αναφέρεται στην επαγγελματική κατάρτιση. Προβλέπει την απαγόρευση διάκρισης στη διά βίου μάθηση. Δεν το ψηφίζουμε. Στα άρθρα 14 και 15, ψηφίζουμε θετικά. Το άρθρο 16, για την επιστροφή μετά την άδεια μητρότητας, ανοίγει κατά την άποψή μας τις κερκόπορτες στην εργοδοτική αυθαιρεσία με τη διατύπωση που έχει στη φράση «ή σε ισοδύναμη θέση». Αν διαγραφεί η συγκεκριμένη φράση, δηλαδή η φράση «ή σε ισοδύναμη θέση», θα το ψηφίσουμε. Διαφορετικά ψηφίζουμε «παρών».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Τα άρθρα 17, 18, 19, 20 και 21, είναι σε θετική κατεύθυνση. Το άρθρο 19, που αναφέρει ότι δεν συνιστά διάκριση η λήψη θετι-

κών μέτρων για την εξάλειψη των υφιστάμενων διακρίσεων εις βάρος του λιγότερου εκπροσωπούμενου φύλου, δεν αποτελεί απλώς κενό γράμμα. Είπα και προηγουμένως ότι κατά την άποψή μας είναι ουσιαστικά ευχολόγια, γιατί, για παράδειγμα, η διαφορά ηλικίας για τη συνταξιοδότηση ανδρών – γυναικών υποστηρίχθηκε ότι αποτελεί διάκριση. Εκεί ακριβώς στηρίχθηκε η εξίσωση των ορίων ηλικίας προς τα κάτω. Τα τέσσερα από αυτά τα άρθρα τα ψηφίζουμε και στο άρθρο 19, ψηφίζουμε «παρών».

Στο άρθρο 22, σχετικά με την έννομη προστασία, ψηφίζουμε θετικά, όπως, επίσης, στα άρθρα 23 και 24, που αφορούν τις αστικές, ποινικές και διοικητικές κυρώσεις. Στο άρθρο 25, για το ρόλο του Συνηγόρου του Πολίτη ως φορέα που στηρίζεται στη συγκεκριμένη οδηγία, ψηφίζουμε αρνητικά. Στο 26, για παροχή πληροφόρησης προς τους εργαζόμενους και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, ψηφίζουμε θετικά. Καταψηφίζουμε τα άρθρα 27, 28 και 29.

Πολύ σύντομα θα αναφερθώ στις τροπολογίες. Έχουμε την τροπολογία που έχει σχέση με τα επιδόματα των συνταξιούχων ΑΜΕΑ. Αφού η Κυβέρνηση πετσόκοψε ουσιαστικά τις συντάξεις των χαμηλοσυνταξιούχων και αναπήρων, επιχειρεί τώρα να εμφανιστεί ευαίσθητη και να συγκαλύψει τη βαρβαρότητα της πολιτικής της, επαναφέροντας τα δώρα και τα επιδόματα για ένα πολύ μικρό μέρος των αναπήρων.

Από το μέτρο εξαιρούνται μεγάλες και πολλές κατηγορίες, που αφορούν εκατοντάδες χιλιάδες ανάπηρους, παιδιά με νοητική στέρηση, βαριές κινητικές αναπηρίες, πλην της παραπληγίας, κωφούς από δεκαοκτώ μέχρι εξήντα πέντε ετών, που δεν παίρνουν κανένα επίδομα και πολλούς άλλους. Εξαιρούνται τυφλοί, παραπληγικοί κ.λπ..

Εμείς λέμε να μην υπάρξει καμία εξαίρεση στα ΑΜΕΑ. Να συμπεριληφθούν όλα στην τροπολογία. Επίσης, να επεκταθεί αυτή η τροπολογία και στους υπόλοιπους συνταξιούχους και εργαζόμενους. Φυσικά τη στηρίζουμε την τροπολογία, έστω και για τα ψίχουλα που δίνει σε ορισμένες κατηγορίες, αλλά πιστεύουμε ότι πρέπει να επεκταθεί και σ' όλα τα υπόλοιπα.

Έχουμε την τροπολογία που έχει σχέση με ένα έκτακτο επίδομα στους συνταξιούχους από 100 έως 300 ευρώ, που ήταν μία προεκλογική υπόσχεση, δέσμευση της Κυβέρνησης. Δεν έχουν βέβαια και πολύ σχέση οι τροπολογίες με το νομοσχέδιο που κουβεντιάζουμε.

Θα την στηρίξουμε παρ' ότι είναι ψίχουλα και κατά την άποψή μας είναι κυνική κοροϊδία, θα έλεγα, αυτή η παροχή, γιατί από τη μια τους έκοψε τη δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύνταξη και έρχεται τώρα με τη μορφή πτωχοκομείου να δώσει ελεημοσύνη των 100, 200 ή 300 ευρώ και αυτό πάλι με πάρα πολλές εξαιρέσεις, προϋποθέσεις και περιορισμούς. Την ψηφίζουμε μεν, αλλά είναι κοροϊδία.

Η επόμενη είναι η τροπολογία που έχει σχέση με τις προσλήψεις και τις κρίσεις γιατρών. Ουσιαστικά αφορά τη λειτουργία ενός συμβουλίου, που θα κρίνει πιθανόν πιο γρήγορα τις προσλήψεις και τις κρίσεις, σύμφωνα με τη συγκεκριμένη αντιλαϊκή κατεύθυνση της πολιτικής της Κυβέρνησης, όπως το ότι μονιμοποιούνται στα δέκα χρόνια αφού περάσουν δύο αξιολογήσεις ανά πενταετία.

Το πρόβλημα τόσο της εξέλιξης όσο και της επαγγελματικής διεξόδου των γιατρών είναι πάρα πολύ σύνθετο και δεν πιστεύουμε ότι χρειάζονται αυτές οι αξιολογήσεις. Υπάρχουν κριτήρια...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα παρακαλούσα, κυρία Νικολαΐδου, να ολοκληρώσετε.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριε Πρόεδρε, οι προηγουμένως εισηγήτριες μίλησαν είκοσι λεπτά περίπου. Υπήρξε ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κακώς.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι, κακώς. Είναι πάρα πολλά τα θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Εννοώ κακώς που υπήρξε τέτοια ανοχή και προηγουμένως. Φτάσαμε ήδη στο δέκατο έβδομο λεπτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ολοκληρώνω, αλλά δεν νομίζω ότι πρέπει να πιεστεί ειδικά το Κομ-

μουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν έχει να κάνει με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αυτό που σας λέω. Υπάρχει ανοχή, αλλά σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Στη συγκεκριμένη τροπολογία, λοιπόν, ψηφίζουμε για πάρα πολλούς λόγους «παρών».

Έχουμε ακόμη την τροπολογία που έχει σχέση με την ένταξη των μονάδων υγείας στις ζώνες εφημέρευσης. Δεν μπορούμε να την ψηφίσουμε. Πρακτικά ενοποιούνται νοσοκομεία, κέντρα υγείας κ.λπ.. Δεν είναι θέμα μόνο της ενοποίησης. Σήμερα, τα κέντρα υγείας και τα νοσοκομεία αντιμετωπίζουν τόσα προβλήματα και αντί η Κυβέρνηση να σκύψει για να λύσει τα προβλήματα αυτά, έρχεται δήθεν πυροσβεστικά, χωρίς προσλήψεις, χωρίς υποδομές, χωρίς ιατροφαρμακευτικά υλικά, να κάνει ασκήσεις επί χάρτου.

Η κατάσταση θα επιδεινωθεί. Τα αξιοποιούν όλα αυτά ιδιώτες και γι' αυτό ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια σε κάθε γειτονιά –ακόμα και στις πιο λαϊκές γειτονιές- ιδιωτικά κέντρα. Μόνο που σ' αυτά δεν ξέρω, το ποιο θα μπορούν σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα να τα επισκεφθούν.

Τέλος, έχουμε την τροπολογία που έχει σχέση με την απαγόρευση του καπνίσματος στο αυτοκίνητο, όταν επιβαίνουν ανήλικοι κάτω των δώδεκα ετών. Εμείς ψηφίσαμε το θέμα της απαγόρευσης του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους. Έχουμε συμφωνήσει για τις δημόσιες υπηρεσίες και ήδη αυτό εφαρμόζεται.

Πιστεύουμε όμως, όσον αφορά το θέμα του αυτοκινήτου, ότι είναι ιδιωτικός χώρος, όπως είναι και το σπίτι του καθενός και δεν μπορεί με τέτοια μέτρα που είναι ουσιαστικά για να μαζεύουν τα πρόστιμα, δηλαδή με μέτρα πολιτικής χειραγώγησης και καταστολής, να λύνεται το πρόβλημα. Αντίθετα, μπορεί να υπάρξει ενημέρωση, μπορεί να υπάρξει και στα σχολεία μια πλατύτερη ενημέρωση, αλλά δεν είναι λύση αυτή που προτείνει η Κυβέρνηση και γι' αυτό ψηφίζουμε «Παρών».

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητρίες και μαθητές, καθώς και εκπαιδευτικοί από το 1ο Γενικό Λύκειο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε για λίγο, περίπου για ένα ημίωρο τη συζήτηση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και θα παρεμβάλουμε την ειδική συζήτηση με θέμα τη βία κατά των γυναικών, με αφορμή τη «Διεθνή Ημέρα για την πάταξη της βίας κατά των γυναικών» και αμέσως μετά θα συνεχίσουμε και πάλι τη συζήτηση επί του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η 25η Νοεμβρίου -είναι και της Αγίας Αικατερίνης σήμερα, αν δεν κάνω λάθος, και θα ήθελα να πω χρόνια πολλά και στις εορτάζουσες- έχει καθιερωθεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως Διεθνής Ημέρα πάταξης της βίας κατά των γυναικών.

Πέρυσι, με εισήγηση της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης, που μεταξύ άλλων δραστηριοποιείται στα θέματα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ισότητας μεταξύ των δύο φύλων, πήραμε την πρωτοβουλία και εδώ, στην Ολομέλεια, και σε ειδική συνεδρίαση συζητήσαμε για το ρόλο των κοινοβουλίων στην πάταξη της βίας κατά των γυναικών.

Συχνά, βέβαια, οι ημέρες αυτές που αφιερώνονται στην υπενθύμιση σε όλους μας ενός θέματος, ενός προβλήματος, μιας επετείου αντιμετωπίζονται με σκεπτικισμό. Θεωρώ ωστόσο ότι είναι απαραίτητες αυτές οι ημέρες για το άλφα ή βήτα θέμα, τουλάχιστον για να αναζωπυρώνεται το ενδιαφέρον μας και να προκλούνται συζητήσεις για την αναζήτηση λύσεων για τα διάφορα θέματα και προβλήματα. Και το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών είναι από τα μεγαλύτερα προβλήματα που δυστυχώς χα-

ρακτηρίζουν και τη δική μας εποχή.

Η προσπάθεια αντιμετώπισης της βίας κατά των γυναικών ωστόσο απαιτεί συνεχή εγρήγορση, συστηματική δουλειά όλο το χρόνο και όχι μόνο τις αναφορές μιας μέρας για να αποδώσει καρπούς.

Θύματα βίας, όπως όλοι γνωρίζουμε, είναι οι γυναίκες σε όλο τον κόσμο, είναι γυναίκες κάθε μορφωτικού, οικονομικού και κοινωνικού επιπέδου. Η ζυγαριά βέβαια κλίνει αρνητικά προς τις ευπαθείς ομάδες, όπως είναι αυτές των μεταναστριών, καθώς επίσης και των οικονομικά εξασθενημένων γυναικών. Υπάρχουν γυναίκες θύματα που δυστυχώς γεννήθηκαν σ' ένα δυσμενές περιβάλλον, στο οποίο δεν αναγνωρίζονται τα δικαιώματά τους ως ισότιμα μέλη της κοινωνίας. Άλλες πάλι γυναίκες εγκλωβίζονται στις προσωπικές επιλογές τους.

Το θέμα της φετινής εκστρατείας της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης για την 25η Νοεμβρίου είναι –διαβάζω επί λέξει– «η οικοδόμηση εταιρικών σχέσεων για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών». Σ' αυτό το πλαίσιο και φέτος η Βουλή των Ελλήνων οργανώνει αυτήν την ειδική συνεδρίαση – συζήτησης, εστιάζοντας στη σημαντική παράμετρο της οικοδόμησης εταιρικών σχέσεων, δηλαδή της οικοδόμησης συνεργασίας και αμοιβαίας υποστήριξης.

Θεωρώ ότι όπως σε πολλά κακώς κείμενα γύρω μας έτσι και στο θέμα «βία κατά των γυναικών» σημαντικό ρόλο διαδραματίζει ο ίδιος ο τρόπος σκέψης μας, οι νοοτροπίες που ισχύουν, που μας χαρακτηρίζουν. Εκεί, για να το πω πιο απλά, βρίσκεται κυρίως η ρίζα του κακού. Οι ίδιοι εμείς ως γονείς μεταφέρουμε συχνά ηθελημένα ή άθελά μας εσφαλμένα πρότυπα στα παιδιά μας. Και το σχολείο πάρα πολλές φορές δεν καταφέρει να καταπολεμήσει τα στερεότυπα στις σχέσεις των δύο φύλων ή ορισμένες φορές, δυστυχώς, αναπαράγονται αυτά τα στερεότυπα και μέσα στο ίδιο το σχολείο, στο εκπαιδευτικό σύστημα. Και βέβαια αργότερα η ίδια η κοινωνία επαναλαμβάνει αυτά τα στερεότυπα και τα ενισχύει.

Βέβαια η βία δεν είναι ένα νέο φαινόμενο. Δεν είναι φαινόμενο που χαρακτηρίζει μόνο την εποχή μας. Υπήρχε ως ένστικτο, επιβίωσης όμως, ήδη στις πρωτόγονες κοινωνίες. Σήμερα όμως η βία εμφανίζεται με μορφές που δεν δικαιολογούνται πλέον στο σημερινό, σύγχρονο πολιτισμό μας. Και μια μορφή βίας που δεν δικαιολογείται καθόλου είναι ακριβώς η βία κατά των γυναικών που, εκτός από σωματική, μπορεί να είναι –και είναι σήμερα– ψυχολογική σε πολλές περιπτώσεις ή οικονομική ή ακόμη και πνευματική.

Συνήθως είναι απόρροια, όπως είπαμε, των εσφαλμένων προτύπων που συνεχίζουν να κυριαρχούν. Σε πολλές όμως περιπτώσεις επίσης διαπιστώνουμε, με τη δυνατότητα της ταχύτατης ενημέρωσης που έχουμε πλέον σ' αυτό το μεγάλο «χωριό» στο οποίο έχει μετατραπεί ο πλανήτης μας, ότι η βία οφείλεται και σε κοινωνικές προκαταλήψεις, καθώς και σε αγκυλώσεις θρησκευτικών πεποιθήσεων και φανατισμού. Για μένα προσωπικά είναι από τις πιο φρικώδεις μορφές βίας η βία που διαπιστώνουμε να ασκείται λόγω τέτοιων αγκυλώσεων: ο ακρωτηριασμός γυναικών, ο λιθοβολισμός γυναικών τον 21ο αιώνα, στη σημερινή εποχή.

Κύριες μορφές βίας βέβαια ή οι πιο συχνά συναντούμενες είναι: Η ενδοοικογενειακή βία, που είναι ίσως πάρα πολύ συχνή και κατά τις στατιστικές και κατά τους ειδικούς, αλλά πολύ δύσκολα διαπιστούμενη. Συχνά αποκρύπτεται από τα θύματα λόγω συναισθημάτων φόβου, ενοχής, ντροπής για το τι θα πει ο κόσμος αν πληροφορηθεί το γεγονός, για να το πω πιο απλά. Και βέβαια μια ιδιαίτερα απεχθής σύγχρονη μορφή βίας κατά των γυναικών είναι η εμπορία τους για σεξουαλική εκμετάλλευση, που έχει αναπτυχθεί πλέον σε μία από τις πιο κερδοφόρες παγκόσμια –όπως επίσης τα στοιχεία δείχνουν– εγκληματικές δραστηριότητες, που δύσκολα αντιμετωπίζεται λόγω αυτού του οργανωμένου δικτύου ή δικτύων που αναπτύσσονται πλέον παγκοσμίως.

Θα ήθελα, τέλος, να σταθώ και σε μια άλλη μορφή βίας, που εμένα με ενοχλεί επίσης πάρα πολύ. Είναι μια μορφή βίας που δεν την αντιλαμβανόμαστε αμέσως. Θα έλεγα ότι δεν την αντιλαμβάνεται κανείς εύκολα. Και εννοώ τη βία που ασκείται σή-

μερα, με περισσότερο ύπουλο θα έλεγα τρόπο, που ζούμε στην εποχή της εικόνας και των ηλεκτρονικών μέσων της εικόνας, μέσα από τηλεοπτικές εκπομπές που υποβαθμίζουν και παραμορφώνουν την εικόνα της γυναίκας, κυρίως τις λεγόμενες απογευματινές εκπομπές, τα «απογευματινάδικα», όπως τα λέει ο κόσμος, μέσα από την έκθεση προσωπικών στιγμών γυναικών, μέσα από την παρουσίαση γεγονότων ή περιπετειών της οικογενειακής ζωής των γυναικών κυρίως, που παρουσιάζονται με έναν τρόπο υποτιμητικό, πολλές φορές εξευτελιστικό, θίγοντας τη γυναίκα αξιοπρέπεια και προσβάλλοντας την προσωπικότητά τους. Και λέω ότι είναι και αυτή στην ουσία μια μορφή βίας γιατί στην εποχή αυτή της εικόνας, που έχει τόσο μεγάλη δύναμη, μέσα από την επανάληψη τέτοιων εικόνων διασύρεται και εκθέτεται η γυναίκα, με αποτέλεσμα σιγά-σιγά να εθίζεται και το κοινό σ' ένα λανθασμένο πρότυπο της γυναίκας.

Θα ήθελα επίσης να υπογραμμίσω ότι στην εξάπλωση της βίας κατά των γυναικών ή και στη λειψή αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος συντελεί και κάτι ακόμη. Είναι το πρότυπο του σκληρού, του επιθετικού άνδρα. Δηλαδή ο ίδιος ο άνδρας είναι συχνά θύμα της ψυχολογικής πίεσης που του ασκείται από το κοινωνικό σύνολο με το ρόλο που του έχει απονεμηθεί. Είναι αυτός ο ρόλος που απονέμεται στους άνδρες, «να είσαι δυνατός, να είσαι σκληρός, να είσαι ο αφέντης, να είσαι ο αποφασιστικός, να μη σηκώνεις κουβέντα. Τότε είσαι άνδρας». Είναι ένα πρότυπο που, πραγματικά, συμβάλλει, δυστυχώς, στην εμφάνιση και στην εξάπλωση τέτοιων φαινομένων, ενώ αντίθετα θα έπρεπε και για τον άνδρα το πρότυπο να είναι του συνεργάτη, του συντρόφου, του επί ίσοις όροις συμβιούντος με το άλλο φύλο.

Έχουμε ακόμη να διανύσουμε πολύ δρόμο φαντάζομαι προς εκείνη την κατεύθυνση. Και πολλοί δεν αντιλαμβάνονται ότι πιο άντρας είναι αυτός ακριβώς που έχει αυτά τα χαρακτηριστικά του συντρόφου, του έχοντος την κατανόηση, του έχοντος ως κανόνα τη συνεργασία με το «άλλο μισό του ουρανού», όπως συνηθίζουμε να λέμε.

Και βέβαια τα φαινόμενα βίας επιδεινώνονται και για λόγους που ανάγονται και στην έλλειψη πρόληψης από την πλευρά όλων των οργανωμένων δομών από το επίπεδο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μέχρι και το κεντρικό κράτος. Η έλλειψη υποδομών και μέσων και μέτρων πρακτικής αντιμετώπισης σε κάθε επίπεδο, αφήνει με τη σειρά της στη βία περιθώρια να εκδηλώνεται ακόμα περισσότερο χωρίς τα σχετικά αναχώματα και σε πάρα πολλές περιπτώσεις χωρίς τιμωρία.

Το πρόβλημα επομένως κατά την άποψή μου είναι σύνθετο, πολύ σύνθετο και μερίδιο ευθύνης έχουμε όλοι για τη μη επίλυση του στο βαθμό που θα θέλαμε, για την πρόληψή του πάνω απ' όλα. Για το λόγο αυτόν η οικοδόμηση εταιρικών σχέσεων όπως επισημαίνει η Διακοινοβουλευτική Ένωση είναι αναγκαία. Θεσμικό πλαίσιο με τις όποιες ελλείψεις και αδυναμίες του στη χώρα μας υπάρχει. Αυτό που λείπει εκτιμώ περισσότερο είναι η διασύνδεση των εμπλεκόμενων μερών, η συνεργασία μεταξύ των οργανώσεων που έχουν ως σκοπό την προστασία της γυναίκας, της πολιτείας, όσων ειδικών επιστημόνων ασχολούνται με το ζήτημα και επίσης των εθελοντών και φυσικά των ίδιων των θυμάτων. Η συνεργασία όλων αυτών είναι απόλυτα απαραίτητη. Χρειάζεται η εποικοδομητική συνένωση των δυνάμεών μας. Η ευαισθητοποίηση ολόκληρης της κοινωνίας και η συμπαράταξη απέναντι σε αυτό το πρόβλημα. Χρειάζονται βέβαια στοχευμένες επίσης, λογικές δράσεις των αρμοδίων οργανώσεων και της πολιτείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών, είναι ένα όπως είπαμε ιδιαίτερα μεγάλο, σημαντικό, κοινωνικό πρόβλημα που εμποδίζει εκτός των άλλων και την πρόοδο και την ευημερία, αφού εγκλωβίζει τις γυναίκες στο ρόλο του θύματος και δεν τους επιτρέπει την απελευθέρωση των δημιουργικών τους δυνάμεων. Όλοι αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της αντιμετώπισής του, της καταπολέμησής του, προκειμένου να μπορούμε να ζούμε σε μια κοινωνία καλύτερη, μία κοινωνία πιο δίκαιη, κοινωνία πιο δημοκρατική και πάνω απ' όλα σε μια πιο ανθρώπινη κοινωνία.

Εκφράζοντας την ελπίδα η φετινή συνεδρίαση, η σημερινή συνεδρίαση να αναδείξει νέες πτυχές του ζητήματος αλλά και τη

σημασία της συστράτευσής μας στον κοινό σκοπό της αντιμετώπισης του προβλήματος σας ευχαριστώ που είχατε την υπομονή να με ακούσετε.

Καλώ τώρα στο Βήμα εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ, την κ. Μαρία Σκραφνάκη.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η καθιέρωση της 25ης Νοεμβρίου από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, υπογραμμίζει την ανάγκη ευαισθητοποίησης και δράσης όλων μας, για την αντιμετώπιση ενός σοβαρού κοινωνικού προβλήματος που στιγματίζει το σύγχρονο κόσμο.

Γενικά η άσκηση βίας από άνθρωπο σε άνθρωπο είναι ένα πολυσύνθετο κοινωνικό πρόβλημα που δεν γνωρίζει μάλιστα, εθνικά, γεωγραφικά, κοινωνικά και ταξικά όρια. Η βία στις περισσότερες περιπτώσεις στρέφεται ενάντια στις γυναίκες χωρίς όμως να αποκλείονται οι άντρες ως θύματα, ενώ μεγάλος αριθμός περιστατικών αφορά τα παιδιά.

Οι διεθνείς έρευνες αποδεικνύουν ότι οι γυναίκες είναι δέκτες των περισσότερων περιστατικών βίας στην οικογένεια, όπως επίσης και της διακίνησης προσώπων με σκοπό την εκμετάλλευσή τους. Η βία ενάντια στις γυναίκες αποτελεί την πιο απάνθρωπη μορφή διάκρισης σε βάρος της γυναίκας αλλά και ντροπή και όνειδος, για το σύγχρονο πολιτισμό. Η βία κατά των γυναικών, όπως αποτυπώθηκε στη Διάσκεψη του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών στο Πεκίνο το 1995 δεν είναι μόνο σωματική, αλλά μπορεί να είναι και σεξουαλική και ψυχολογική, αλλά και οικονομική και πνευματική.

Τα αποτελέσματα και οι επιπτώσεις της άσκησης βίας είναι καταστρεπτικά για τα θύματα. Καταπατούν κατάφωρα τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, καταρρακώνουν την προσωπικότητά τους, την αξιοπρέπεια και την ανθρωπινή υπόστασή τους και εμποδίζουν γενικά την ομαλή λειτουργία και εξέλιξή τους, όπως και την ενεργή συμμετοχή τους στο κοινωνικό γίγνεσθαι. Έχουν ακόμα αρνητικές επιπτώσεις στη συναισθηματική και ψυχική υγεία των παιδιών τους δημιουργώντας νέους κύκλους βίας, διαιωνίζοντας έτσι το φαινόμενο. Έχει αποδειχθεί ότι όσα παιδιά ήταν μάρτυρες βίας στην οικογένειά τους είναι τρεις φορές πιο πιθανόν να κακοποιήσουν τα δικά τους παιδιά όταν θα γίνουν γονείς. Οι έρευνες έχουν καταδείξει επίσης, ότι η κύρια διαφορά μεταξύ παιδιών με εγκληματικό παρελθόν και παιδιών χωρίς τέτοιο παρελθόν, είναι η βία που έζησαν μέσα στην ίδια τους την οικογένεια. Η βία μεταδίδεται από γενιά σε γενιά και αυτός είναι από μόνος του ένας σοβαρός λόγος για τον οποίο πρέπει να καταπολεμήσουμε συντονισμένα και όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικά, το φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συγγνώμη, κυρία Σκραφνάκη, θα παρακαλούσα τους άνδρες, εκεί στα ορενά αποκαλούμενα έδρανα, να κάνουν περισσότερη ησυχία.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Αυτό αποτελεί βία για τις γυναίκες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν θέλω να πω ότι είναι αφορμή συζητήσεων μεταξύ σας, για να μην ακούσετε όσα αναπτύσσονται για τη βία κατά των γυναικών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Να ακούν περισσότερο τις γυναίκες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Να ακούν περισσότερο τις γυναίκες και ειδικά σήμερα που το θέμα αφορά τη βία κατά των γυναικών.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία του ΟΗΕ είναι αποκαλυπτικά. Μία στις τρεις γυναίκες παγκοσμίως υφίσταται βία κάθε μορφής κατά τη διάρκεια της ζωής της. Ακόμη η βία αποτελεί σοβαρή αιτία θανάτου ή αναπηρίας για γυναίκες ηλικίας δεκαπέντε έως σαράντα τεσσάρων ετών μεγαλύτερη από ότι ο καρκίνος ή τα ατυχήματα.

Το φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών θα είναι λάθος να θεωρηθεί σαν φαινόμενο απομονωμένο και ξεκομμένο από την κοινωνική πραγματικότητα, αφού είναι αποτέλεσμα του κυρίαρχου προτύπου της ίδιας της κοινωνίας. Ο ανταγωνισμός, ο ατομικισμός, η ανισότητα, η επιβολή του δυνατού στον αδύνατο, η

καταξίωση μέσα από το χρήμα και τη δύναμη κυριαρχούν σήμερα σαν αξίες και δεν επιτρέπουν να επικρατήσουν αξίες στις οποίες θα έπρεπε να βασίζεται η κοινωνία μας όπως η συντροφικότητα, η συνεργασία, η ισότητα, η αλληλεγγύη, η ανοχή, η αγάπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε όλοι μας να δράσουμε συντονισμένα και αποτελεσματικά σε όλα τα επίπεδα προκειμένου να περιορίσουμε το φαινόμενο, έως ότου το εξαλείψουμε. Πιστεύω ότι πρέπει να δώσουμε ιδιαίτερη έμφαση στο εκπαιδευτικό σύστημα για την καλλιέργεια σωστών προτύπων και την προετοιμασία των παιδιών, ώστε αυτά να δημιουργήσουν αύριο σωστές οικογένειες. Μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο σε αυτό οι εκπαιδευτικοί και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλουμε, τέλος, ως ελληνική πολιτεία να υλοποιήσουμε άμεσα το εθνικό πρόγραμμα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών που κατάρτισε η Κυβέρνησή μας, που προβλέπει τη βελτίωση και ενίσχυση του εθνικού θεσμικού πλαισίου για την αντιμετώπιση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών, την ανάπτυξη σε κάθε γωνιά της χώρας των συμβουλευτικών κέντρων και ξενώνων, αλλά και των υπηρεσιών υποστήριξης της νομικής βοήθειας και της ηλεκτρονικής πληροφόρησης, την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης με καμπάνιες ενημέρωσης, ώστε να ενθαρρυνθούν τα θύματα να σπάσουν τη σιωπή τους και να ζητήσουν αρωγή, την κατάρτιση του στελεχικού δυναμικού της Δημόσιας Διοίκησης που απευθύνονται τα θύματα για να ζητήσουν βοήθεια, την περαιτέρω έρευνα και τεκμηρίωση του φαινομένου, την ενεργοποίηση και συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών και των γυναικείων οργανώσεων και τέλος τη δραστηριοποίηση του παρατηρητηρίου για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και την προώθηση της συνεργασίας των συναρμόδιων Υπουργείων: Δικαιοσύνης, Προστασίας του Πολίτη, Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι η οικονομική και κοινωνική κρίση που βιώνουμε σήμερα αυξάνει την ευάλωτη θέση των γυναικών, αφού η φτώχεια, η ανεργία αποτελούν καθημερινή απειλή ειδικά για τις γυναίκες και τις οικογένειές τους. Η αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας κατά των γυναικών είναι ζήτημα δικαίου, είναι ζήτημα πολιτισμού. Και είναι ζήτημα όλων μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Μαρία Σκραφνάκη.

Τώρα το λόγο έχει εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας η κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διεθνής ημέρα για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών υπενθυμίζει τη σοβαρότητα αυτής της παθολογίας, αλλά και τη συνεχή και συντονισμένη προσπάθεια που απαιτείται για την αντιμετώπισή της.

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1990 επικρατούσε η αντίληψη ότι η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αφορούσε μόνο τις σχέσεις κράτους και ατόμου και όχι στον ιδιωτικό τομέα. Αποτέλεσμα αυτού ήταν να μην μπορεί να αξιολογηθεί και να εκτιμηθεί το φαινόμενο της βίας με τις σύγχρονες διαστάσεις του.

Χρειάστηκε μία Διεθνής Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών στη Βιέννη το 1993 για να αναγνωριστούν τα δικαιώματα των γυναικών ως ανθρώπινα δικαιώματα. Μάλιστα, στην Παγκόσμια Διάσκεψη του Πεκίνου το 1995 καθορίστηκαν και οι πολλαπλές διαστάσεις του φαινομένου, όπως είναι η σωματική βία, η ψυχολογική, η πνευματική, η οικονομική, η βία που ασκείται στο χώρο εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η βία περιορίζει ακόμη και σήμερα την ισότιμη συμμετοχή των γυναικών σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Εμποδίζει τη δυνατότητα πρόσβασης σε δημόσια αγαθά και τις θέτει συχνά στο περιθώριο. Πρόκειται για

ένα παγκόσμια δεδομένο φαινόμενο που παρατηρείται διαταξικά, διαστρωματικά, ανεξάρτητα από το επίπεδο ανάπτυξης και τις πολιτιστικές ή θρησκευτικές αντιλήψεις.

Το φαινόμενο αυτό αντικατοπτρίζει την άνιση κατανομή εξουσίας μεταξύ των φύλων, αλλά και τα κοινωνικά στερεότυπα για το ρόλο και τη θέση τους στην κοινωνία. Αυτό άλλωστε επιβεβαιώνεται και από το γεγονός ότι σχεδόν μία στις τέσσερις γυναίκες στην Ευρώπη υφίσταται σωματική βία και περισσότερο από 10% σεξουαλική βία.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, διαπιστώνεται ότι οι κακοποιητικές σχέσεις είναι συνήθως μακροχρόνιες και αυτό σχετίζεται με την κοινωνική ανοχή στο φαινόμενο, αλλά και το στιγματισμό και την ενοχοποίηση του θύματος που αναγκάζουν τις γυναίκες να αποδέχονται και να ανέχονται αυτές τις καταστάσεις.

Οι επιπτώσεις της βίας, ειδικά όταν είναι παρατεταμένη και δεν καταγγέλλεται, αποβαίνουν ολέθριες και για τη σωματική ακεραιότητα και την ψυχική υγεία των θυμάτων και βεβαίως δημιουργούν τον φαύλο κύκλο της βίας. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, η βία κατά των γυναικών είναι μεγάλος κίνδυνος για τη δημόσια υγεία και σοβαρή αιτία θανάτου και αναπηρίας για γυναίκες δεκαέξι έως σαράντα τεσσάρων ετών κυρίως.

Όμως, οι επιπτώσεις της βίας έχουν και οικονομικό χαρακτήρα, μία διάσταση, δηλαδή, που δεν αφορά μόνο το κόστος παροχής υπηρεσιών για την περίθαλψή τους, αλλά και την εξοικονόμηση πόρων που η πρόληψη θα μπορούσε να επιφέρει στους κοινωνικούς προϋπολογισμούς, δηλαδή στα θέματα υγείας, κοινωνικής πρόνοιας, ασφάλισης και στέγασης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόληψη και καταπολέμηση της βίας πρέπει να αποτελεί βασική προτεραιότητα κυρίως της πολιτείας και όχι μόνο. Εμείς ως κυβέρνηση θέσαμε στο επίκεντρο της πολιτικής μας την προτεραιότητα αυτή.

Θεσπίσαμε το ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία που –κατά κοινή ομολογία– αποτελεί ένα μεγάλο βήμα προόδου στην πρόληψη και στην καταστολή. Ωστόσο, απαιτείται σταθερή παρακολούθηση της εφαρμογής του νόμου αυτού και εξαγωγή συμπερασμάτων. Τότε μόνο μπορεί κανείς να μιλά για βελτίωση.

Επίσης, για πρώτη φορά εισαγάγαμε στην ελληνική νομοθεσία διάταξη για την παρενόχληση λόγω φύλου και τη σεξουαλική παρενόχληση στο χώρο εργασίας με το ν. 3488/2006. Μία ακόμα σημαντική μας πρωτοβουλία ήταν η ενσωμάτωση στον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων της αρμοδιότητας των δήμων και κοινοτήτων για παροχή ψυχοκοινωνικής στήριξης θυμάτων μέσα από ειδικές υπηρεσίες. Αυτή η ρύθμιση θα πρέπει να μη μείνει γράμμα κενό, αλλά να υποστηριχθεί στην πράξη μέσα από τη νέα δομή του «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την υποστήριξη ενός ευρέος σχεδίου δράσης για την πρόληψη και αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού απαιτούνται και πόροι. Σε μία δύσκολη οικονομική συγκυρία οι πόροι αυτοί έχουν ήδη προβλεφθεί και εξασφαλιστεί. Αρα, πόροι υπάρχουν και μάλιστα για πρώτη φορά στη χώρα μας με βάση ειδικό σχεδιασμό στο ΕΣΠΑ.

Η Κυβέρνηση έδειξε να το συμμερίζεται και αυτό είναι πολύ θετικό. Αναμένουμε, όμως, στην πράξη και επισημαίνουμε παράλληλα την αστοχία της Κυβέρνησης στη στέρηση των πόρων αυτών από τους δήμους που αποτελούν ένα σημείο πολύ φιλικό και προσίτο του κράτους προς τον πολίτη.

Όμως, η αποτελεσματική αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών απαιτεί και τη στενή συνεργασία και το συντονισμό των δράσεων της πολιτείας με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, με την κοινωνία των πολιτών, με τους κοινωνικούς εταίρους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Αυτό μάλιστα επισημαίνει και η φετινή εκστρατεία της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης με τίτλο: «Οικοδόμηση εταιρικών σχέσεων για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών». Μάλιστα, ο φετινός εορτασμός, όπως αναφέρει και ο ΟΗΕ, υπογραμμίζει και το ρόλο που οι επιχειρήσεις μπορούν να διαδραματίσουν μέσα από αναπτυξιακά προγράμματα, από τη στήριξη των οργανισμών που εργάζονται γι' αυτό το στόχο και μέσα από την εταιρική κοινωνική ευθύνη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντι-

πρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι η βία κατά των γυναικών εντείνεται σε περιόδους κοινωνικοοικονομικών κρίσεων, όπως αυτή που ζούμε. Η φτώχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός, που πλήττουν κυρίως τις γυναίκες και μάλιστα τις ευάλωτες ομάδες γυναικών, ευνοούν φαινόμενα βίας και ταυτόχρονα αποτελούν και τις συνέπειές τους.

Κλείνοντας, προσκαλώ όλους μας, άντρες και γυναίκες, σε μια μαζική κινητοποίηση, σε μία αποστροφή στην αδράνεια όχι μόνο τη σημερινή ημέρα αλλά κάθε μέρα. Γιατί το πρόβλημα ξεκινά από την οικογένεια, επεκτείνεται όμως άμεσα στην κοινωνία και διαβρώνει του θεσμούς της. Είναι ένα ζήτημα που δείχνει το επίπεδο του πολιτισμού μας και άρα είναι ένα πρόβλημα όλων μας. Σύμφωνα δε με τη σημερινή αισιόδοξη δήλωση του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ, οι γυναίκες δεν είναι πια μόνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος και Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων κ. Βέρα Νικολαΐδου.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας η βία κατά των γυναικών είναι πρώτα απ' όλα ταξικό πρόβλημα, σύμφυτο με την εκμεταλλευτική κοινωνία που ζούμε. Προεκτείνεται στις κοινωνικές και διαπροσωπικές σχέσεις των ανθρώπων και θίγει περισσότερο τις γυναίκες, οι οποίες βιώνουν διπλή καταπίεση –ταξική και φυλετική– λόγω της ανισότιμης θέσης τους στην κοινωνία.

Με όποια μορφή και αν παρουσιάζεται η βία κατά των γυναικών –γιατί είναι ταξική, φυλετική, εργασιακή, ενδοοικογενειακή, σωματική, ψυχολογική, λεκτική, ρατσιστική, ακραία, σε εμπόλεμες περιοχές, αλλά και σε αυτές του τρίτου κόσμου– έχει συγκεκριμένες αιτίες πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές.

Δεν υπάρχει πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα για το πώς εκδηλώνεται η βία κατά των γυναικών σε εμπόλεμες ή κατεχόμενες περιοχές από το περιστατικό –που έγιναν γνωστές οι συνθήκες– στις αμερικανοσυνιστωσικές φυλακές Αμπου Γκράιμπ από ένα γράμμα που βγήκε έξω από τις φυλακές της Ιρακινής κρατούμενης Νουρ.

Αυτό δημοσιεύτηκε και στη χώρα μας. Βλέπουμε πραγματικά, πέρα από την περιγραφή του πώς τις βίαζαν οι Αμερικανοί και πώς καταπατούσαν καθημερινά την τιμή και την αξιοπρέπειά τους, ότι έφθασαν στο σημείο να ζητούν από τον έξω κόσμο να μπει μέσα με ό,τι όπλα και να διέδετε για να τις σκοτώσει, γιατί έτσι θα λυτρώνονταν και από τα παιδιά της βίας που κάποια στιγμή θα έφερναν στον κόσμο.

Είναι, λέω, χαρακτηριστικό και πρέπει να μας προβληματίσει γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ και πολλά χρόνια και όχι μόνο την ημέρα που καθιερώθηκε η 25η Νοεμβρίου από τον ΟΗΕ, ακούμε για πολιτικές, για την ανισότητα των δύο φύλων, για βελτίωση των υπηρεσιών υποστήριξης των θυμάτων βίας. Δεν θέλουμε εμείς να μηδενίσουμε ό,τι έχει γίνει, γιατί και ό,τι έγινε, ήταν κάτω από την πίεση του προοδευτικού ριζοσπαστικού γυναικείου κινήματος και του εργατικού κινήματος.

Ακούμε πολιτικές μέτρων πρόληψης, προγραμμάτων, ψηφισμάτων, συμβάσεις. Γίνονται διάφορες διακείμενες σε επίπεδο εθνικό ή πανευρωπαϊκό. Τα πάντα όμως μετριούνται από το αποτέλεσμα και το αποτέλεσμα είναι ότι όχι μόνο δεν έχει αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της βίας απέναντι στις γυναίκες, αλλά υπάρχει και ένταση της βίας.

Εμείς εκτιμούμε ότι αυτό είναι αποτέλεσμα της έξαρσης της κοινωνικής βίας. Ο άνεργος, ο απολυμένος, ο εξαθλιωμένος είναι πολύ εύκολο να έχει βίαιη συμπεριφορά στο σπίτι και να περνά από την ψύχραιμη αντιμετώπιση μιας κατάστασης στη βίαιη.

Υπάρχουν βέβαια, γυναίκες που επιλέγουν την οικογενειακή βία από την κοινωνική. Ο φόβος της φτώχειας, της ανεργίας είναι πιο μεγάλος από το φόβο της βίας του συντρόφου τους. Το τι θα πει ο κόσμος, ίσως είναι ο δεύτερος λόγος της ανοχής αυτού

του προβλήματος.

Μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν υπάρχει σήμερα στη χώρα μας κρατική και εργοδοτική βία, όταν η αντιλαϊκή πολιτική θεωράκιζεται με ενίσχυση των κατασταλτικών μηχανισμών και του θεσμικού πλαισίου, με αντιασφαλιστικά νομοσχέδια, επιχειρησιακές και ατομικές συμβάσεις, μνημόνια, με διεθνές νομισματικό ταμείο και με αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο όνομα της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και των δημοσιονομικών ελλειμμάτων.

Ταυτόχρονα, βέβαια, σαρώνονται εργασιακά, μισθοδοτικά, κοινωνικά δικαιώματα, αρκεί να εξασφαλιστούν τα κέρδη των τραπεζών και των μεγάλων ντόπιων και πολυεθνικών επιχειρηματικών ομίλων.

Μήπως, μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν είναι βία η απόλυση λόγω εγκυμοσύνης ή για συνδικαλιστικούς λόγους; Θα θυμίσω με μία κουβέντα το πρόβλημα, που μας απασχόλησε με την Κούνεβα και τα μεγάλα λόγια του τότε Υπουργού ότι είναι σύμβολο.

Τι έγινε μετά; Ποιος ήλεγξε αυτές τις εταιρείες καθαριότητας στους δημόσιους χώρους; Ποιο είναι το αποτέλεσμα; Δυστυχώς θα έχουμε και άλλα παρόμοια φαινόμενα.

Μήπως δεν υπάρχει τρομοκρατία στους εργασιακούς χώρους; Η υπογραφή συμφωνητικού ότι δεν θα κάνει παιδί για κάποιο χρονικό διάστημα; Τις αναγκάζουν να βάζουν την υπογραφή τους. Δεν είναι βία η μαζικές απολύσεις στον ιδιωτικό αλλά και στον δημόσιο τομέα, ο εξαναγκασμός να δουλεύουν από πέντε μέχρι δεκαεπτά χρόνια περισσότερο, με βάση πάντα οδηγίες και νόμους που εναρμονίζονται στο ελληνικό δίκαιο;

Εκτός και αν δεχθούμε ότι η απόλυση συμβασιούχων δεν είναι απόλυση, αλλά είναι λήξη σύμβασης –λες και μετά πάνε στο Ζάππειο να πιουν καφέ- και ότι το μνημόνιο είναι μια ευτυχία, όπως είπε πριν από μερικές μέρες ο αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Μήπως μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι δεν υπάρχει ψυχολογική, λεκτική βία, όταν μέσα από τα έντυπα και ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας προβάλλεται η βία ή η εκπόρνευση νέων γυναικών σε όλες τις ζώνες των προγραμμάτων τους;

Όσο ισχύει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο νόμος που το 1999 πέρασε και στη δική μας Βουλή και ο οποίος καθιέρωσε την πορνεία σαν επάγγελμα με τη δικαιολογία ότι αυτό ισχύει σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, αυτά θα υπάρχουν. Να σας θυμίσω ότι για δεκαπέντε μέρες εν όψει του Μουντιάλ στη Γερμανία το 2006 υπήρξε μέχρι και άρση της Συνθήκης Σένγκεν. Εμείς δεν συμφωνούμε με τη συνθήκη. Απλώς λέω ότι έγινε για να διευκολυνθούν οι κοπέλες, που τις έκαναν εισαγωγή από τις πρώην ανατολικές χώρες.

Καταργήστε τον, λοιπόν, κυρία Υπουργέ, αν πράγματι θέλετε να συμβάλετε με ένα μικρό πετραδάκι στο θέμα της βίας κατά των γυναικών.

Τηλεγραφικά θα πω, γιατί πιστεύω ότι οι θέσεις μας είναι γνωστές, τι προτείνουμε εμείς για το θέμα της αντιμετώπισης της βίας. Θα αναφέρω προτάσεις, που –αν θέλετε- εστιάζονται στην αντιμετώπιση των άμεσων κοινωνικών προβλημάτων. Βέβαια, δεν παλεύουμε μόνο γι' αυτές τις προτάσεις, μόνο για τις γυναίκες αλλά για όλες και για όλους.

Παλεύουμε για τα δικαιώματα πλήρους και σταθερής δουλειάς, δημόσιας και δωρεάν πρόνοιας, υγείας χωρίς διακρίσεις, για να μπορούν οι εργαζόμενοι, να μπορούν τα λαϊκά στρώματα να αντιμετωπίζουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους. Επίσης, ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου για μέτρα προστασίας από το κράτος.

Πρέπει να μπει φραγμός στην ασυδοσία των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας, που προβάλλουν βία, εκπόρνευση νέων γυναικών σε όλες τις ζώνες και τα προγράμματά τους.

Πρέπει επιτέλους να υπάρξουν προγράμματα υποστήριξης των κακοποιημένων γυναικών. Δεν σας κρύβω ότι χτες από τη σύσκεψη με τους φορείς, που έγινε στην αίθουσα της Γερουσίας, αισθάνθηκα πολύ απογοητευμένη, διότι ουσιαστικά όλοι οι παρευρισκόμενοι αυτό που τόνισαν ήταν ότι και πέρυσι έκαναν

κατάθεση των προτάσεών τους, αλλά αποτέλεσμα δεν έχουν δει.

Απ' ό,τι φαίνεται η Κυβέρνηση στηρίζει την όλη πολιτική της στις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Δεν έχουμε βέβαια, τίποτε προσωπικό με αυτούς που ασχολούνται στις μη κυβερνητικές οργανώσεις, αλλά δεν παύουν να είναι ιδιώτες. Η Κυβέρνηση να κάνει, αυτά που υποτίθεται ότι πρέπει να κάνει. Ξέρουμε πως «αξιοποιούνται» τα κονδύλια των διαφόρων Υπουργείων. Ας τα αναλάβει, λοιπόν, η Κυβέρνηση.

Ένα τέτοιο σοβαρό θέμα δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται με ιδιώτες. Χρειάζονται κρατικά κέντρα φροντίδας, προστασίας των γυναικών, εκστρατεία σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης ακριβώς για να γίνει γνωστό και να καταπολεμηθούν η άγνοια και οι προκαταλήψεις.

Τα νούμερα των σημείων όπου υποτίθεται ότι μπορούν να απευθυνθούν οι γυναίκες, οι οποίες είναι κάτω από επήρεια βίας είναι λίγα και αναποτελεσματικά. Δεν υπάρχουν ουσιαστικά υποδομές. Υπάρχουν στατιστικά στοιχεία. Κάποια στιγμή θα τα καταθέσω.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Πάνω απ' όλα όμως, εάν εμείς οι γυναίκες δεν συνειδητοποιήσουμε τη δύναμή μας και δεν οργανωθούμε για να παλέψουμε μέσα από το λαϊκό κίνημα για τα δικαιώματά μας, όποια μέτρα και αν παρθούν, θα είναι ευχολόγια, διότι μέχρι τώρα δεν ελέγχονται ούτε από Υπουργούς, αλλά ούτε από άλλους θεσμικούς παράγοντες.

Αυτό που χρειάζεται είναι η δημιουργία ενός παλλαϊκού μετώπου, όπου μαζί με τους υπόλοιπους εργαζόμενους θα παλέψουμε, ώστε να επιβάλουμε το δικό μας δίκιο και τη δική μας ηθική.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Νικολαΐδου.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ζητώ συγγνώμη από τις δύο κυρίες, που θα ακολουθήσουν, γιατί συνεδριάζει στις 12:30' η Διάσκεψη και πρέπει να είμαι εκεί.

Ήθελα να έχει και ακόμη μια σημασία η παρέμβασή μου. Το πρόβλημα που συζητούμε σήμερα με αφορμή τη διεθνή ημέρα εναντίον της βίας κατά των γυναικών, που αποφάσισε ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, δεν είναι ζήτημα που ενδιαφέρει, και πρέπει να ενδιαφέρει, μόνο τις γυναίκες.

Με την έννοια αυτή θεωρώ ότι και τα κόμματα θα έπρεπε να ορίσουν ομιλητές και από το λεγόμενο, κάποτε, «ισχυρό» φύλο. Στην υπόθεση της βίας κατά των γυναικών πρέπει να συνοψίζουμε όλες τις μορφές καταπίεσης εναντίον του ημίσεως και πλέον ου πληθυσμού της γης, ιδιαίτερα σε χώρες στις οποίες οι γυναίκες δεν έχουν τη δυνατότητα να αποτελούν -σχεδόν κατά αποκλειστικότητα- και τους αγορητές στα Κοινοβούλια σε αυτή την ημέρα.

Υπάρχουν ολόκληροι ήπειροι, υπάρχουν χώρες, στις οποίες οι γυναίκες δεν έχουν καν το δικαίωμα να εμφανίζονται το πρόσωπό τους στο φως της ημέρας. Αλλά και στις λεγόμενες, όπως η δική μας, χώρες του πολιτισμένου κόσμου, του ανεπτυγμένου κόσμου, υπάρχει η αντίληψη ότι η χειροδικία είναι αυτή και μόνο η μορφή βίας, την οποία πρέπει να καταδικάζουμε. Άλλοτε σοβαρά και άλλοτε υπό μορφή ανεκδότων, αστείων συζητήσεων τελικώς εκεί κατατείνει όλη αυτή η δημόσια συζήτηση.

Θέλω, όμως, να πω και να τονίσω ότι αυτό που λέμε «βία κατά των γυναικών» δεν είναι τίποτα άλλο παρά στοιχείο του εμποικοδομήματος ενός συστήματος που έχει στη βάση του, τις ρίζες του, ως γενεσιουργές αιτίες την κοινωνική, την οικονομική, την πολιτισμική καθυστέρηση και αδικία.

Εάν τα συστήματα εκπαίδευσης, ενημέρωσης, ψυχαγωγίας, επιμόρφωσης του λαού συνεχίσουν όπως έως τώρα, σε ό,τι αφορά την ενημέρωση, την ψυχαγωγία, την επιμόρφωση και όπως απόλυτα μέχρι πριν από κάμποσα χρόνια και δυστυχώς, σε σημαντικό βαθμό ακόμα και τώρα, το εκπαιδευτικό σύστημα να

συμβάλλουν στην προβολή αντιλήψεων, εθισμών, συμφερόντων που συμβάλουν στη διαμόρφωση αυτού του τύπου, όχι μόνο του ανδρός αλλά και της γυναίκας, γιατί η βία κατά των γυναικών ξεκινά -αν δεν ασκείται και αυτοδυνάμως- και από γυναίκες.

Σκεφθείτε πόσα αίμοιρα πλάσματα από τα παλιά χρόνια -εγώ είμαι παλαιότερος από εσάς, κυρίες μου κι αν δεν ήμουν, όφειλα αυτό να πω- πόσα κορίτσια, παιδιά έφθαναν -και φθάνουν ακόμη τώρα από άλλες χώρες, πριν από κάμποσα χρόνια και από την ελληνική περιφέρεια- για να γίνονται αντικείμενα βίας της όποιας κυρίας, της «αφεντικίνας»!

Θέλω, λοιπόν, να κλείσω εδώ, επιμένοντας περισσότερο στην πρόληψη σε βάθος. Όλα αυτά μέχρι σήμερα -νόμοι, επιτροπές και προφήτες- είναι για να δίνουν την ικανοποίηση σε ορισμένες κυρίες και ορισμένους κυρίους ότι ασκούν μία εν ευρυτέρη εννοία φιλανθρωπία κατά αδυνάμων, φτωχών και ασθενών όντων.

Το πρόβλημα είναι μέσα μας, τι μάθαμε στο σχολείο. Εάν στο δημοτικό σχολείο μάθαμε με εκείνα τα βιβλία που έδειχναν στην κουζίνα μία μητέρα έγκυο με ένα μωρό που το κρατάει από το χέρι και τον «κύριο» που διαβάζει στο υποτιθέμενο σαλόνι του σπιτιού του την εφημερίδα του, είναι φυσικό να έχουμε μέσα μας αυτά τα στοιχεία καταφρόνησης της γυναίκας και όχι μόνο της γυναίκας, του οποιουδήποτε αδυνάμου ατόμου.

Αν αυτό το πρόβλημα που συζητούμε σήμερα, δεν το δούμε, κυρίες και κύριοι -ελάχιστοι όσοι κύριοι παρακολουθείτε εδώ- κάτω από αυτήν την έννοια, τι άνθρωπο προετοιμάζουμε ως οικογένεια, ως εκπαιδευτικό σύστημα, ως κοινωνικοί θεσμοί, όλα τα άλλα δεν θα είναι τίποτα άλλο παρά διατάξεις, όπως η διάταξη εκείνη του Συντάγματος, που ψήφισα και εγώ εδώ μέσα το 1975 για την ισότητα των φύλων, αλλά σας βεβαιώ ελάχιστα έχω διαπιστώσει έκτοτε ότι έχουν αλλάξει σ' αυτό το ζήτημα.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε και ζητώ συγγνώμη από τις κυρίες που θα ακολουθήσουν.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες Πρόεδρε, ευχαριστούμε κι εμείς θερμά. Το Πρόεδρείο της Βουλής συμφωνεί μαζί σας ότι η βία κατά των γυναικών είναι δομικό στοιχείο της ανισότητας που υπάρχει σήμερα, της οικονομικής και της κοινωνικής και γι' αυτό σήμερα γίνεται αυτός ο διάλογος, γιατί υπάρχουν χώρες, που υπάρχει δολοφονία γυναικών λόγω φύλου, δυστυχώς τον 21ο αιώνα.

Παρακαλώ πάρα πολύ την Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, την κυρία Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, να λάβει το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Κυρία Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, σήμερα στις σύγχρονες κοινωνίες, ανεπτυγμένες και μη, αποτελεί ειλικρινά οδυνηρή πραγματικότητα η έξαρση της βίας και της εκμετάλλευσης της γυναίκας με εγκληματικές πράξεις σε βάρος της, είτε πρόκειται για την ενδοοικογενειακή βία είτε για την εργασιακή βία είτε γι' αυτήν τη μοντέρνα βία που έχουμε σήμερα, τη βία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης είτε για σεξουαλική εκμετάλλευση. Η βία είναι κατά της γυναίκας και γενικότερα, η βία είναι μια Λερναία Ύδρα και έχει χίλιες μορφές.

Πιθανολογούμε, λοιπόν, ότι η βία αυτή κατά της γυναίκας έχει τη θέση της αιώνες πριν γιατί η θέση ακριβώς της γυναίκας, αγαπητοί συνάδελφοι, ήταν υποβαθμισμένη ανά τους αιώνες. Θεωρείτο, δυστυχώς, άνθρωπος δεύτερης κατηγορίας, αλλά ακόμη και σήμερα -και αυτό είναι οδυνηρό- θεωρείται ότι η γυναίκα βρίσκεται ή πρέπει να βρίσκεται κάτω από την ανδρική κυριαρχία.

Το φαινόμενο αυτό της βίας κατά της γυναίκας δεν γνωρίζει σύνορα, δεν γνωρίζει φυλή, δεν γνωρίζει μορφωτικό επίπεδο και κοινωνική τάξη. Αποτελεί, όμως, την πιο σκληρή προσβολή της ιερότητας του προσώπου της γυναίκας και είναι ο μεθοδικότερος και ο πλέον διαδεδομένος τρόπος στραγγαλισμού και καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στον κόσμο.

Εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες στον κόσμο σήμερα υφίστανται απίστευτους βιασμούς, κακοποιήσεις, βασανιστήρια μέχρι θανάτου, λιθοβολισμούς, ακρωτηριασμούς. Τα θύματα του trafficking, της διακίνησης, δηλαδή, γυναικών, κυρίως, αλλά και παιδιών -και παιδιών!- με σκοπό τη σεξουαλική κυρίως εκμετάλλευση, φθάνουν, όπως έχω βρει σε πολύ πρόσφατες με-

λέτες, τα 1,2 εκατομμύρια ανθρώπους στον κόσμο. Και αυτά, βέβαια, θα τα καταθέσω και στα Πρακτικά της Βουλής.

Τα παγκόσμια έσοδα της σωματεμπορίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σύμφωνα με αυτήν την τελευταία έρευνα, φθάνουν τα 40 δισεκατομμύρια δολάρια, ποσό, δηλαδή, τεράστιο, αν συγκριθεί ακόμη και με αυτό το ποσό που κερδίζεται από τα ναρκωτικά. Και γιατί; Γιατί εδώ έχουμε μικρότερο ρίσκο. Εδώ δεν τιμωρούνται ή τιμωρούνται λιγότερο αυτοί που δημιουργούν όλα αυτά τα εγκλήματα.

Η σεξουαλική δουλεία και βία είναι υπερκερδής επιχείρηση. Θα πω, πραγματικά μετά θλίψης, σήμερα στον κόσμο του 21ου αιώνα αγοράζεται μία σκλάβια έναντι 200 ή 1000 δολαρίων στην Ασία και 2 με 8.000 δολάρια στην Ευρώπη. Και η ως άνω σωματεμπορία έχει απόδοση -λέει- πάνω από το 1.000.000%! Αυτό κι αν είναι φοβερό! Αυτά είναι τα κέρδη και πλέον η γυναίκα έχει γίνει σύμβολο εμπορίας και σύμβολο της καθημερινής αυτής δουλείας.

Οι δραματικές αυτές ιστορίες που ανέφερα, δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξελίσσονται δίπλα μας, στη διπλανή μας πόρτα και θέλω να πιστεύω ότι δεν τις αντιλαμβανόμαστε και όχι ότι δεν θέλουμε να τις αντιληφθούμε.

Αλλά και στη χώρα μας τα πράγματα δεν είναι ιδιαίτερα καλά. Θα αναφερθώ πολύ σύντομα σε μία έκθεση της Διεθνούς Αμνηστίας του 2006, που στην έκθεση αυτή τα ποσοστά των γυναικών και κοριτσιών που εκβιάζονται καθημερινά με σκοπό την εμπορία και τη σεξουαλική τους εκμετάλλευση έχουν δεκαπλασιαστεί.

Πιθανότατα να είναι ακόμη μεγαλύτερος ο αριθμός, γιατί, δυστυχώς, η γυναίκα, παρά το γεγονός...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ δύο λεπτά.

Ζητήσαμε από τη γυναίκα και ως ένα βαθμό το έχουμε καταφέρει, να σπάσει τη σιωπή της. Όμως, δεν το έχει καταφέρει πλήρως. Και εδώ θέλω να ρωτήσω ποιος είναι ο φυσικός αυτοματισμός. Ο φυσικός αυτοματισμός είναι γνωστός. Συνήθως είναι ο σύζυγος, ο σύντροφος ή κάποιος άλλος.

Ο ηθικός αυτοματισμός, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το ίδιο το κράτος, είναι η ίδια η κοινωνία και κυρίως το κράτος, κυρία Υπουργέ, γιατί έχουμε ένα ελλειπές νομοθετικό πλαίσιο, αλλά κυρίως έχουμε ανύπαρκτες κοινωνικές δομές που αδυνατούν να προστατέψουν τη γυναίκα, όταν αυτή το έχει ανάγκη.

Στο θέμα, λοιπόν, όπως αναφέρθηκε και από προηγούμενους συναδέλφους, αναφερόμαστε, δυστυχώς, μία φορά το χρόνο και επετειακά. Αλήθεια, πιστεύουμε ότι έτσι μπορούμε να λύσουμε αυτό το τόσο πολύπλοκο και δύσκολο θέμα;

Θα ήθελα να αναφερθώ σε κάποια στοιχεία, γιατί εμένα μου αρέσουν οι αριθμοί, όσο και να πειράζουν κάποιους συναδέλφους Υπουργούς εδώ πέρα. Είχατε τα τελευταία στοιχεία από το Κέντρο Κοινωνικής Υποστήριξης Γυναικών Βορείου Ελλάδος, τα στοιχεία της τελευταίας δεκαετίας, κυρία Υπουργέ, όπου περίπου χίλιες εκατό γυναίκες «χτύπησαν» μία γραμμή η οποία σήμερα έχει διακοπεί. Και ξέρετε γιατί έχει διακοπεί; Δεν πληρώνεται το τηλέφωνο αυτής της γραμμής. Από τον Αύγουστο δεν λειτουργεί αυτή η γραμμή και καμμία γυναίκα από αυτές που θα έπαιρναν μία βοήθεια, δεν μπορεί να βοηθηθεί από το κέντρο αυτό, το μοναδικό της βορείου Ελλάδος.

Και μετά μιλάμε για υποδομές, κυρία Υπουργέ, και μετά εξαγγέλλουμε προγράμματα κοινωνικής στήριξης κακοποιημένων γυναικών. Το είχε πει ο προκάτοχος σας πέρυσι, ακριβώς την ίδια μέρα -και το έχω σημειώσει, γιατί και πέρυσι ήμουν εισηγήτρια στο κόμμα μου- ότι από σήμερα ξεκινάει το Εθνικό Κέντρο Άμεσης Παρέμβασης στην Κακοποιημένη Γυναίκα.

Δεν ξέρω αν υπάρχει, αλλά εγώ τουλάχιστον, όταν χρειάστηκε να ζητήσω τη βοήθειά του για να βοηθήσω Ελληνίδες γυναίκες και όχι μόνο, αλλά τη γυναίκα, την όποια γυναίκα έχει το πρόβλημα, δεν βρήκα πουθενά αυτό το κέντρο. Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτό το κέντρο, οι γυναίκες ήταν περίπου χίλιες εκατό. Παντρεμένες ήταν σε ένα 70%.

Δυστυχώς, κυρία συνάδελφε, κυρία Ροντούλη, φαίνεται ότι συ-

νεχίζουμε ακόμη να πιστεύουμε στην Ελλάδα ότι ο άντρας είναι ο αφέντης. Το 70% των ζευγαριών κακοποιούν τις γυναίκες τους. Άνεργες είναι στο 60%. Απόφοιτες λυκείου είναι ένα μεγάλο ποσοστό. Το 70%-80% έχει υποστεί βία από το σύζυγο ή το σύντροφο.

Και ποιο είναι το φοβερό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Θα καταθέσω μια έγκριτη εφημερίδα από την οποία είχα αυτά τα τελευταία στοιχεία. Δεκαπέντε χρόνια κατά μέσο όρο ζει η γυναίκα καθημερινά τη βία μέσα στο σπίτι της. Αυτή είναι η σύγχρονη κοινωνία.

Κυρία Υπουργέ, πιστεύω ότι έχουμε έλλειμμα και στον ελληνικό Ποινικό Κώδικα, αφού ο όρος «βία κατά των γυναικών» δεν υπάρχει πουθενά. Όμως, να πω και κάτι άλλο; Γιατί δεν διώκεται ποινικά ο δράστης της ψυχολογικής βίας, της ψυχικής βίας, που για μένα είναι ακόμη χειρότερη από τη σωματική βία, γιατί αναγκάζει αυτές τις γυναίκες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Η ψυχολογική βία αναγκάζει αυτές τις γυναίκες είτε να αυτοκτονήσουν είτε να πέσουν σε βαθιά ψυχικά νοσήματα.

Και αυτό που θα ήθελα να πω, τελειώνοντας, είναι -και θα συμφωνήσω με τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής- ότι το όνομα μόνο του ισχυρού φύλου έχει ο άνδρας, γιατί και βιολογικά έχει τις δυνατότητες η γυναίκα. Έχει μάθει να αγωνίζεται, έχει μάθει να διεκδικεί, έχει μάθει να απαιτεί και οπωσδήποτε δεν θα συνεχίσει να βλέπει δημοσιεύματα του Τύπου, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως το χθεσινό «ΒΗΜΑ» ότι «ο άνδρας σκοτώνει μία γυναίκα την εβδομάδα».

Αυτή είναι η ελληνική πραγματικότητα και αυτά πρέπει να δούμε κατάματα, κυρία Υπουργέ, και όχι μεγάλα λόγια και μεγαλοστομίες και μόνο επετειακές ημέρες.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Παπανδρέου, αλλά επειδή δεν είναι κοινοβουλευτικός έλεγχος πρέπει να τηρήσουμε το χρόνο.

Παρακαλώ την Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ηρώ Διώτη να λάβει το λόγο.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τα στατιστικά στοιχεία για τη βία, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ντροπιαστικά για μια κοινωνία που θέλει να ονομάζεται πολιτισμένη. Το ζήτημα συντηρείται από μια σειρά μύθους, όπως ο μύθος ότι η κακοποιημένη γυναίκα, αλλά και ο θύτης είναι συνήθως χαμηλού μορφωτικού επιπέδου ή χαμηλού οικονομικού status. Τίποτα από αυτά δεν επιβεβαιώνεται από τα στατιστικά στοιχεία.

Παραβιάζουμε ανοιχτές θύρες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πούμε ότι το ζήτημα της βίας αφορά όλες τις τάξεις. Η βία, επίσης, είναι σε μεγάλο βαθμό ενδοοικογενειακή υπόθεση, αφού πόλι σύμφωνα με στατιστικές, το 68% των κακοποιημένων γυναικών είναι έγγαμες. Βέβαια, οι στατιστικές αφορούν μόνο τα περιστατικά που καταγγέλλονται, γιατί μεγάλο μέρος των περιστατικών βίας παραμένει στο σκοτάδι. Τα θύματα διστάζουν να καταγγείλουν, φοβούνται ή αδυνατούν ή τέλος, μένουν με την ελπίδα βελτίωσης των πραγμάτων.

Η βία -αναφέρθηκε και από άλλες συναδέλφισσες- δεν είναι μόνο σωματική, αλλά και ψυχολογική. Η κακοποίηση, δηλαδή, δεν έχει μόνο τη μορφή της σωματικής βίας, αλλά και της ψυχολογικής, με τη συστηματική μείωση και απομόνωση της γυναίκας από το κοινωνικό σύνολο και εκφράζεται με όλες τις συμπεριφορές που αποσκοπούν στην ισοπέδωση της αυτοπεποίθησης του θύματος και τέλος, της σεξουαλικής βίας, που εκφράζεται

ακόμα και με την απρεπή συμπεριφορά έναντι των γυναικών.

Από ό,τι φαίνεται, η κάθε λογής εξουσία, αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, με κάθε τρόπο προσπαθεί να αφήσει τις γυναίκες σε μία μοίρα πιο δύσκολη στην οικογένεια, στην δουλειά, στον ελεύθερο χρόνο που δεν έχουν. Ακόμα και σήμερα, στην «πολιτισμένη δύση» -εντός εισαγωγικών η λέξη- δεν λείπει η καθημερινή βία κατά των γυναικών, οι διακρίσεις λόγω φύλου στη δουλειά, τα μικρότερα μεροκάματα, η επισφάλεια, τα αυξημένα καθήκοντα στο σπίτι, ενώ σε άλλες γωνιές του πλανήτη η πραγματικότητα είναι ακόμα πιο ζοφερή.

Ίσως το μεγαλύτερο πρόβλημα γύρω από το θέμα είναι η σιωπή. Η Ελλάδα, δυστυχώς, συμμετέχει και αυτή στο παιχνίδι της σιωπής όσον αφορά το παιχνίδι της βίας κατά των γυναικών. Το θέμα σπανίως φτάνει στην επιφάνεια και ακόμη πιο σπάνια οργανώνονται σχετικές δράσεις ή εκδηλώσεις ενημέρωσης, ευαισθητοποίησης και δραστηριοποίησης.

Σύμφωνα με στοιχεία του Κέντρου Κοινωνικής Υποστήριξης Γυναικών, το οποίο αποτελεί μία μη κυβερνητική οργάνωση με έδρα τη Θεσσαλονίκη, από το Νοέμβριο του 1998 μέχρι τον περασμένο Οκτώβριο, χίλιες εξήντα μία γυναίκες ζήτησαν τη βοήθεια του κέντρου. Οι γυναίκες που υφίστανται βία και έκαναν χρήση των υπηρεσιών του, ήταν έγγαμες σε ποσοστό 66,9%, άνεργες σε ποσοστό 55,8%, απόφοιτες λυκείου σε ποσοστό 26,5%, ενώ ο μέσος όρος ηλικίας τους ήταν τα 40,3 έτη. Το 79,4% είχε υποστεί βία από το σύζυγο ή το σύντροφό τους.

Λέγεται ότι η άσκηση βίας αποτελεί παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των γυναικών και αναμφισβήτητα είναι. Όμως, είναι και κάτι παραπάνω. Αποτελεί μέρος της δομής των κοινωνιών μας και του συστήματος λειτουργίας τους. Η βία, αλλά και η απειλή βίας αποτελούν σημαντικό παράγοντα κοινωνικού ελέγχου. Είναι εργαλείο ελέγχου. Γι' αυτό και η βία κατά των γυναικών είναι καθημερινό φαινόμενο, που, όμως, παραμένει από τα πιο καλά φυλαγμένα μυστικά. Η ανοχή της βίας και της κακοποίησης από τις κοινωνίες, καθώς και η ντροπή και οι ενοχές των θυμάτων εμποδίζουν τις γυναίκες-θύματα βίας να αναζητήσουν βοήθεια.

Ακόμη, όμως και στο ποσοστό που κάποιες από αυτές τολμούν να κοινοποιήσουν το πρόβλημά τους, βρίσκονται αντιμέτωπες με ένα περιορισμένο δίκτυο κοινωνικών υπηρεσιών, αλλά και με ένα σύνολο κοινωνικών αντιλήψεων και στερεότυπων, που κάθε άλλο παρά βοηθητικά είναι απέναντι στο πρόβλημα. Είναι καιρός και έχουμε αργήσει πολύ να προβληματιστούμε γύρω από την αναγκαιότητα της συνειδητοποίησης της ύπαρξης του προβλήματος της βίας, εξετάζοντάς το πια από τη σκοπιά της ουσιαστικής εμπλοκής της πολιτείας. Η ενδοοικογενειακή κακοποίηση είναι εξαπλωμένη σε όλο τον κόσμο, έχοντας επιπτώσεις στη σωματική και συναισθηματική υγεία των γυναικών, απειλώντας την οικονομική τους ασφάλεια και υπονομεύοντας την αυτοεκτίμησή τους.

Στις χειρότερες περιπτώσεις αποτελεί απειλή για τη ζωή, όταν γυναίκες δολοφονούνται ή αυτοκτονούν από απελπισία.

Η εξάλειψη του φαινομένου είναι όχι μόνο ζήτημα υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και ζήτημα δικαίου και ζήτημα πολιτισμού και είναι ευθύνη και υποχρέωση όλων μας να πολεμήσουμε για την εξάλειψη του, με οποιονδήποτε τρόπο και με οποιοδήποτε κόστος.

Η πάταξη του φαινομένου βέβαια δεν είναι δυνατή με τις υπάρχουσες ποινικές διατάξεις. Στις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ο όρος «βία κατά των γυναικών» καθορίζει κάθε πράξη βίας που κατευθύνεται κατά των γυναικών και που προκαλεί ή μπορεί να προκαλέσει στις γυναίκες ζημιά ή σωματικές, σεξουαλικές ή ψυχολογικές δοκιμασίες, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών απειλών του καταναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, ανεξαρτήτως αν αυτό συμβαίνει στη δημόσια ή ιδιωτική ζωή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό κυρία Πρόεδρε.

Στον ελληνικό Ποινικό Κώδικα όμως, δεν υπάρχει καν ο όρος «βία κατά των γυναικών». Ακόμα και μετά την ψήφιση του νομοσχεδίου για την ενδοοικογενειακή βία, εξακολουθεί να μένει αρ-

ρύθμιστο το πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών.

Η αυστηροποίηση των ποινών χωρίς την ανάπτυξη επιμορφωτικών δικτύων εντός εκπαίδευσης και προστατευτικών δικτύων εντός κοινωφελών δομών, δεν έχει κανένα αποτέλεσμα. Η μονοπώληση της κοινωνικής πρόνοιας για τα θέματα της βίας κατά των γυναικών, από δικαστικούς και εκκλησιαστικούς φορείς αναπαράγει το πρόβλημα, αφού η ελεημοσύνη της εκκλησίας και η καταστολή των δικαστηρίων δεν ταιριάζουν σε ένα τόσο εκτεταμένο κοινωνικό ζήτημα.

Η βία δεν εξαλείφεται με αστυνόμευση. Η εξάλειψη της βίας προϋποθέτει να πάψει να θεωρείται ως κοινωνικά αποδεκτή συμπεριφορά είτε προς τις γυναίκες είτε προς οποιονδήποτε που υποφέρει, λόγω της διαφορετικότητας του κοινωνικού του φύλου.

Τέλος θα ήθελα να πω μια λέξη για το trafficking. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της UNICEF ένα εκατομμύριο παιδιά προωθούνται κάθε χρόνο στην πορνεία. Ο Διεθνής Οργανισμός Μετανάστευσης εκτιμώσε το 2000, δέκα χρόνια πριν, ότι περίπου επτακόσιες χιλιάδες γυναίκες προωθήθηκαν με εξαναγκασμό, εξαπάτηση, εξαγορά στην πορνεία σε παγκόσμια κλίμακα ενώ τουλάχιστον τριακόσιες χιλιάδες γυναίκες από την Ανατολική και Κεντρική Ευρώπη προωθήθηκαν από τα δίκτυα οργανωμένου εγκλήματος στην πορνεία σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης εκ των οποίων ογδόντα πέντε χιλιάδες περίπου, στη χώρα μας. Το 72% των γυναικών που διακινούνται παράνομα, πωλούνται και αγοράζονται τουλάχιστον τρεις φορές.

Η νομοθετική αντιμετώπιση, λοιπόν, του φαινομένου στην Ελλάδα, δεν φαίνεται να αποθαρρύνει τη δράση των κυκλωμάτων και τα παρεχόμενα εχέγγυα είναι ελάχιστα.

Χωρίς να γίνει πραγματική προστασία μαρτύρων για μία περίοδο περίσκεψης, για ανεύρεση εργασίας και τόπου διαμονής μακριά από τους θύτες και χωρίς την ποινικοποίηση της πελατειακής σχέσης δεν θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα και η πολιτεία θα περιοριστεί στο ρόλο των επετειακών εκδηλώσεων για την καταπολέμηση της βίας, μακριά πολύ ακόμα από την πραγματική αντιμετώπιση του φαινομένου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Διώτη.

Εκ μέρους της Κυβέρνησης θα λάβει το λόγο τώρα η Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΔΡΟΥΜΠΛΗΣ: Πόσοι Βουλευτές είμαστε ακόμα, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώνουμε με την αγόρευση της Υφυπουργού τη συζήτηση με θέμα τη βία κατά των γυναικών και συνεχίζουμε με το νομοσχέδιο.

Παρακαλώ, κυρία Υφυπουργέ.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ (Υφυπουργός Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μέρα έχει καθιερωθεί από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών ως η Παγκόσμια Μέρα για την Καταπολέμηση της Βίας Κατά των Γυναικών.

Το μήνυμά της, είναι ότι η βία κατά των γυναικών δεν αποτελεί μόνο μία πράξη απάνθρωπη και ποινικά κολάσιμη στις περισσότερες περιπτώσεις, αλλά συνιστά και εκδήλωση της ιστορικής ανισότητάς στη σχέση μεταξύ των δύο φύλων σε κοινωνικό, οικονομικό, θρησκευτικό και πολιτικό επίπεδο. Δημιουργήθηκε έτσι μέσω της βίας, ένας από τους πιο ισχυρούς μηχανισμούς υποταγής των γυναικών που κατήργησε στην πράξη την ουσιαστική απόλαυση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των βασικών τους ελευθεριών.

Η βία κατά των γυναικών αποτελούσε για πολλά χρόνια ένα αόρατο έγκλημα. Ένα φαινόμενο βίας ανύπαρκτο για πολλές κοινωνίες, ακόμα και στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Σήμερα αποτελεί ένα σημαντικό πολιτικό ζήτημα, αλλά κυρίως ένα κοινωνικό φαινόμενο με συνέπειες και προεκτάσεις στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή των γυναικών.

Οι συνεχείς προσπάθειες από διεθνείς οργανισμούς,

κυβερνητικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις και κοινωνικά κινήματα σε παγκόσμιο επίπεδο κατάφεραν να μετατρέψουν αυτό το πρόβλημα από προσωπικό σε κοινωνικό. Τα συμπεράσματα που προκύπτουν από τις έρευνες που αφορούν κυρίως τη φύση και τις διαφορετικές μορφές βίας που υφίστανται οι γυναίκες, οδήγησαν επιτέλους σε μία παγκόσμια παραδοχή ότι η έμφυλη βία είναι καθολική, είναι συστηματική και αφορά χιλιάδες γυναίκες, ανεξάρτητα από την κοινωνική και επαγγελματική τους θέση και το επίπεδο της κατάρτισης και των γνώσεων τους.

Ωστόσο, από την παγκόσμια κοινότητα πληθαίνουν ευτυχώς οι φωνές που ζητούν να καταπολεμηθεί το φαινόμενο αυτό με συγκεκριμένες πολιτικές και κυρίως να αντιμετωπιστούν τα αίτια που οδηγούν στη γέννηση, στην αναπαραγωγή και στην εξέλιξη αυτού του φαινομένου.

Στο πλαίσιο αυτό οργανώθηκε μόλις χθες, με την ευκαιρία της 25ης Νοεμβρίου η Σύνοδος Κορυφής Γυναικών Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών με πρωτοβουλία της Βελγικής Προεδρίας. Η πρωτοβουλία αυτή είναι εξέχουσας σημασίας, αφού αποτελεί ουσιαστικά την πρώτη ενιαία προσπάθεια των γυναικών Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ενώσουν τις δυνάμεις τους υπογράφοντας την κοινή διακήρυξη, η οποία θέτει τις βάσεις για μία κοινωνική, συλλογική, αποτελεσματική και συνεκτική ευρωπαϊκή στρατηγική για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Η ενιαία αυτή στρατηγική, η οποία αποτυπώνεται στη διακήρυξη αποτελεί ουσιαστικά ένα ευρωπαϊκό οδικό χάρτη με συγκεκριμένες κατευθύνσεις οι οποίες πρέπει να διέπουν τις πολιτικές των κρατών μελών για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Είναι δε ιδιαίτερα ενθαρρυντικό το γεγονός ότι η καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών αποτελεί μία από τις πέντε βασικές προτεραιότητες της στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την ισότητα των φύλων.

Σύμφωνα μάλιστα με μελέτη της ίδιας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το 86% των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεωρεί τη βία κατά των γυναικών ένα σημαντικό κοινωνικό ζήτημα, ενώ το κόστος της εκτιμάται σε 16 εκατομμύρια ευρώ το έτος. Οι ίδιες μελέτες κατέδειξαν ότι για κάθε 1 ευρώ το οποίο επενδύεται στην πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών, η προστιθέμενη αξία, το όφελος δηλαδή που προκύπτει για την κοινωνία, είναι πολλαπλάσιο και ανέρχεται σε 87 ευρώ για κάθε 1 ευρώ που επενδύεται.

Στην κοινή διακήρυξη, την οποία συνυπέγραψε και η χώρα μας αναγνωρίζοντας τη σημασία του φαινομένου της βίας κατά των γυναικών, δεσμευόμαστε να στηρίζουμε για την εφαρμογή της στρατηγικής, στρατηγική, ένα σχέδιο δράσης με κοινές αρχές και βασικά εργαλεία, ώστε να διασφαλιστεί μετρήσιμη και σε συγκεκριμένο χρονικό διάγραμμα ορατή πρόοδος στο θέμα αυτό και να υποστηρίξουμε τις εθνικές κυβερνήσεις και τα εθνικά θεσμικά όργανα στην ενίσχυση και εδραίωση των εξής στοιχείων:

Πρώτα απ' όλα των μεταρρυθμίσεων με στόχο την ανταλλαγή των βέλτιστων πρακτικών, αλλά και τη βελτίωση των νομοθετικών πρωτοβουλιών που καταδείχθηκε απ' όλους τους προηγούμενες ομιλήσαντες, της πρόληψης του φαινομένου με τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων, καθώς και τη συνεργασία με την κοινωνία των πολιτών για το σχεδιασμό και την ανάπτυξη σχεδίων δράσης, της ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης με τη διοργάνωση τακτικών και ευρείας κλίμακας εκστρατειών ενημέρωσης, της παροχής υπηρεσιών προστασίας, φιλοξενίας και συνοδείας και των θυμάτων της βίας, αλλά και των παιδιών που συχνά αποτελούν μάρτυρες πράξεων βίας, της νομικής συνδρομής με τη συστηματική διαχείριση του συστήματος των καταγγελιών, της δημιουργίας των απαραίτητων δομών για την παροχή κατάλληλων χρηστικών και υψηλής ποιότητας μηχανισμών υποστήριξης των θυμάτων της βίας, ενώ η ίδια η διακήρυξη δίνει ακόμα έμφαση στο συντονισμό σε οριζόντιο επίπεδο ανάμεσα στα διάφορα θεσμικά όργανα και τους ευρωπαϊκούς θεσμικούς οργανισμούς που εμπλέκονται στην παροχή βοήθειας και στην υποστήριξη των θυμάτων.

Καθώς, επίσης, και στην ενσωμάτωση στις δημόσιες πολιτικές θεμάτων ισότητας των φύλων, το λεγόμενο «gender mainstreaming», γεγονός που θα συμβάλει ουσιαστικά στην αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών.

Στο πλαίσιο αυτό, υποστηρίχθηκε ακόμα η ανάγκη δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου που θα εξειδικεύεται σε θέματα ισότητας των φύλων με τη ρητή υποχρέωση να συγκεντρώνει συγκριτικά στοιχεία στο θέμα της βίας κατά των γυναικών, στην ανταλλαγή των πληροφοριών και το συντονισμό μεταξύ των κρατών μελών, ώστε να συμβάλει καθοριστικά στην αποτελεσματική εφαρμογή της ευρωπαϊκής στρατηγικής. Γιατί πολύ σωστά καταδείχθηκε ότι τα περισσότερα στατιστικά στοιχεία είναι μη ακριβή κι όπως αντιλαμβάνεστε, χρειαζόμαστε ακριβείς στρατηγικές για να μπορούμε να έχουμε αποτελεσματικές πολιτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική Κυβέρνηση θεωρεί τη βία κατά των γυναικών ως ένα σημαντικό θέμα, καθώς συνιστά κατάφωρη παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων και βασικών ατομικών ελευθεριών.

Για το σκοπό αυτό και σε σύντομο χρονικό διάστημα από την ανάληψη των καθηκόντων της προχώρησε μέσω του θεσμικού της οργάνου, δηλαδή της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων στην εκπόνηση του εθνικού στρατηγικού σχεδίου για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Το εθνικό στρατηγικό σχέδιο αντιμετωπίζει το θέμα της βίας ως οριζόντιο θέμα σε όλο το φάσμα της πολιτικής και κοινωνικής ζωής της χώρας και περιλαμβάνει συγκεκριμένη δέσμη ενεργειών για την καταπολέμηση του φαινομένου.

Επισημαίνεται δε, ότι το εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την καταπολέμηση της βίας για πρώτη φορά διαχωρίζεται από το εθνικό στρατηγικό σχέδιο και την ισότητα γενικά, αναδεικνύοντας μ' αυτόν τον τρόπο τη σημασία την οποία αποδίδει η ελληνική Κυβέρνηση στην αντιμετώπιση αυτού του φαινομένου.

Σχεδιάστηκε δε, με βάση κοινά αποδεκτές μεθόδους και καλές πρακτικές διεθνών οργανισμών και κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που δραστηριοποιούνται στο πεδίο αυτό.

Αφορά συγκεκριμένες πολιτικές, αλλά και οριζόντιες παρεμβάσεις σε όλο το εύρος της δημόσιας πολιτικής, ώστε να αντιμετωπιστούν οι έμφυλες διακρίσεις σε κάθε πεδίο άσκησης πολιτικής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υφυπουργού)

Ειδικότερα, το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο δομείται και λειτουργεί στα ακόλουθα πεδία: Πρώτα απ' όλα στη νομοθεσία. Έτσι, επιδιώκεται η βελτίωση και η ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου για την αντιμετώπιση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών.

Έχει ήδη συσταθεί ειδική νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την επεξεργασία σχεδίου νόμου για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών. Οι νομοθετικές προτάσεις της επιτροπής δίνουν έμφαση σε μέτρα ευαισθητοποίησης και προστασίας των θυμάτων και αναφέρονται σε όλες τις μορφές βίας που μπορούν να υποστούν οι γυναίκες. Δηλαδή, στη συμβατική, στην ψυχολογική, στη λεκτική και την ειδική βία.

Ο νόμος θα στοχεύει στην κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών-θυμάτων, όπως είναι το δικαίωμα στην πληροφόρηση και τη δωρεάν νομική συνδρομή, καθώς επίσης και το δικαίωμα στην απασχόληση και στην κοινωνική ασφάλιση.

Επίσης, η νομοπαρασκευαστική επιτροπή έλαβε υπ' όψιν της τις απόψεις των γυναικείων οργανώσεων, καθώς και τις τελευταίες εξελίξεις σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, αναφορικά με την αντιμετώπιση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών.

Μάλιστα, πρόσφατα με νόμο που ψηφίστηκε από τη Βουλή επικυρώθηκε το Πρωτόκολλο του Παλέρμο για την πρόληψη, την καταστολή και την τιμωρία της διακίνησης προσώπων και ιδιαίτερα γυναικών και παιδιών. Με αυτόν τον νόμο γίνονται σημαντικές βελτιώσεις στο καθεστώς προστασίας των γυναικών θυμάτων εμπορίας, το λεγόμενο «trafficking».

Προτεραιότητα, επίσης, αποτελεί η επικύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη δράση κατά της διακίνησης και εμπορίας ανθρώπων.

Επίσης, η Γενική Γραμματεία Ισότητας των Φύλων συμμετέχει στην ad hoc Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επεξεργάζεται σύμβαση για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας με πρωταρχικό στόχο την κάλυψη όλων των μορφών βίας που παραδοσιακά υφίστανται οι γυναίκες.

Ακόμα, συγκροτήθηκε η δεκαπενταμελής επιστημονική επιτροπή με τη συμμετοχή πανεπιστημιακών και εμπειρογνομώνων σε θέματα έμφυλης βίας, της οποίας το αντικείμενο είναι η επιστημονική παρακολούθηση και η γενική εποπτεία των δράσεων για την πρόληψη και την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών που υλοποιούνται και αναπτύσσονται σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.

Η επιστημονική επιτροπή εκτός από την επιστημονική παρακολούθηση και τη γενική εποπτεία των δράσεων, συνδράμει στην εκπόνηση εκπαιδευτικού υλικού και εργαλείων για την επιμόρφωση των στελεχών των συμβουλευτικών κέντρων της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων στις σύγχρονες προσεγγίσεις των θυμάτων και των θυτών στις περιπτώσεις βίας, ώστε να μπορούν να αντιμετωπίζουν με επάρκεια τα προβλήματα που θα παρουσιαστούν.

Επίσης, αναπτύσσεται το θεσμικό πλαίσιο συνεργασιών. Αναπτύσσεται, δηλαδή, συνεργασία με φορείς της Δημόσιας Διοίκησης, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και της κοινωνίας των πολιτών για θέματα της βίας κατά των γυναικών. Δίνεται μεγάλη έμφαση στις δομές και στην παροχή των υπηρεσιών. Έτσι, προβλέπεται η δημιουργία ή η αναβάθμιση δεκαεσσάρων συμβουλευτικών κέντρων.

Συγκεκριμένα, θα δημιουργηθούν δώδεκα νέα συμβουλευτικά κέντρα, ένα σε κάθε διοικητική περιφέρεια της χώρας -πλην βεβαίως της Αττικής- και θα αναβαθμιστούν τα δύο υφιστάμενα, της Αθήνας και του Πειραιά για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών σε περιφερειακό επίπεδο.

Επίσης, προωθείται και η δημιουργία ξενώνων φιλοξενίας που θα καλύπτουν την ανάγκη παροχής υπηρεσιών άμεσης αρωγής ή φιλοξενίας προς τις γυναίκες-θύματα έμφυλης βίας, ενώ προβλέπεται και η άμεση λειτουργία της τηλεφωνικής γραμμής «SOS» εθνικής εμβέλειας για τη συμβουλευτική υποστήριξη των γυναικών-θυμάτων της βίας σε εικοσιτετράωρη βάση και τριακόσιες εξήντα πέντε μέρες το χρόνο, ώστε να υπάρχει σε όλη τη χώρα ένα ολοκληρωμένο δίκτυο αρωγής των θυμάτων της βίας.

Η χρηματοδότηση όλων αυτών των προγραμμάτων εξασφαλίζεται μέσα από το εθνικό στρατηγικό πλαίσιο αναφοράς και συγκεκριμένα μέσα από το ειδικό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα «Διοικητική Μεταρρύθμιση».

Δίνεται μεγάλη έμφαση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και στην ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, στην ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση των πολιτών σε θέματα έμφυλης βίας, στην παραγωγή και διάχυση έντυπου ηλεκτρονικού οπτικοακουστικού υλικού και τη διεξαγωγή πανελλαδικής ενημερωτικής καμπάνιας σε εθνικό επίπεδο για την υποστήριξη και αρωγή των κακοποιημένων γυναικών, καθώς και στην ανάπτυξη της συνεργασίας με το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, ώστε να αποτρέπεται η διάδοση μηνυμάτων που καλλιεργούν την προσβολή της προσωπικότητας των γυναικών και παράγουν πράξεις βίας κατά των γυναικών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΥΛΥΔΩΡΑΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σύντομο χρόνο που είχα, παρουσίασα ορισμένες μόνο από τις δράσεις του εθνικού σχεδίου για την καταπολέμηση της βίας.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι ως Κυβέρνηση έχουμε θέσει το πλαίσιο εφαρμογής του στρατηγικού σχεδίου για την καταπολέμηση της βίας και έχουν αρχίσει ήδη να εκπονούνται οι περισσότερες από τις δράσεις στις οποίες αναφέρθηκα.

Σίγουρα ο δρόμος που έχουμε να διανύσουμε δεν είναι εύκολος και υπάρχουν πολλά θέματα ακόμα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε. Ωστόσο, είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε και σε εθνικό επίπεδο, αλλά και σε ένα κοινό ευρωπαϊκό πλαίσιο, όπως αυτό εκφράζεται με την κοινή υπουργική δήλωση στη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών.

Η καταπολέμηση της έμφυλης βίας αποτελεί τελικά μια δημόσια πρόκληση που πρέπει να αντιμετωπιστεί δυναμικά ως ένα κοινωνικό πρόβλημα που οφείλουμε να εκριζώσουμε οριστικά. Η μάχη θα είναι διαρκής και να είστε βέβαιοι ότι η βούλησή μας να τη δώσουμε είναι αστείρευτη.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την Υφυπουργό Εσωτερικών και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση με θέμα τη βία κατά των γυναικών και με αφορμή τη διεθνή ημέρα για την πάταξη της βίας κατά των γυναικών.

Στο σημείο αυτό, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Παρασκευής 26 Νοεμβρίου 2010.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 129 παράγραφοι 2 και 3 και 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 231/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Σάββα Εμινίδη προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την αξιοποίηση των παλιών κτηρίων του Νοσοκομείου Καβάλας κ.λπ..

2. Η με αριθμό 225/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννη προς τους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, σχετικά με τις προεκλογικές δαπάνες συνδυασμών και υποψηφίων στις περιφερειακές και δημοτικές εκλογές κ.λπ..

3. Η με αριθμό 228/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Αθανασίου Παφίλη προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, σχετικά με την αντιμετώπιση των προβλημάτων λειτουργίας της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας κ.λπ..

4. Η με αριθμό 224/16/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεωργίου Καρατζαφέρη προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις δηλώσεις του Τούρκου Υπουργού Επικρατείας κ. Μπαγίς, περί συνεκμετάλλευσης του Αιγαίου κ.λπ..

5. Η με αριθμό 223/15/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξη Τσίπρα προς τον Πρωθυπουργό, σχετικά με το νέο μνημόνιο κ.λπ..

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 232/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Φραγκίσκου Παρασύρη προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την πρόσληψη οικογενειακών ιατρών και ιατρών λοιπών ειδικοτήτων στο ΙΚΑ Ηρακλείου κ.λπ..

2. Η με αριθμό 226/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεράσιμου Γιακουμάτου προς την Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την αναστολή πληρωμών των δανείων από τους άνεργους δικαιούχους του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας κ.λπ..

3. Η με αριθμό 236/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπου Χαραλάμπους προς τους Υπουργούς Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την αποζημίωση των πληγέντων από τις καταστροφές στην Κέρκυρα κ.λπ..

4. Η με αριθμό 240/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Βαίτη Αποστολάτου προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη λήψη μέτρων για την ατμοσφαιρική ρύπανση στο λιμάνι του Πειραιά κ.λπ..

5. Η με αριθμό 234/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ευαγγελίας Αμμανατίδου-Πασχαλίδου προς τους Υπουργούς Οικονο-

μικών και Επικρατείας, σχετικά με τις οικονομικές εξελίξεις στην ΑΤΕbank κ.λπ..

6. Η με αριθμό 227/23-11-2010 επίκαιρη ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Κιλιτζίδη προς την Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, σχετικά με τη δασική πολιτική της χώρας κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανερχόμεθα τώρα στη συζήτηση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Το λόγο έχει η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, ειδική αγορήτρια του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Κυρία Παπανδρέου-Παπαδάκη, έχετε το λόγο.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια επετειακή μέρα έστω και στα χαρτιά –αν και είναι καλό είναι να έχουμε επετειακές μέρες- συζητούμε σήμερα το σχέδιο νόμου που έχει σαν στόχο να προσαρμόσει την εθνική μας νομοθεσία στις διατάξεις της κοινοτικής οδηγίας 2006/54/ΕΚ και να δημιουργήσει ένα ενιαίο, σαφές, αλλά κυρίως εναρμονισμένο με την Ευρωπαϊκή Ένωση νομοθετικό πλαίσιο για την εφαρμογή στο δημόσιο, αλλά και ιδιωτικό τομέα της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα παρά τα θετικά, αλλά αργά βήματα –«βήματα χελώνας», θα έλεγα- πρέπει να δεχθούμε ότι σ' αυτόν τον τομέα της ισότητας έχουν επιτευχθεί αρκετά πράγματα. Όμως, είναι υποτιμητικό για τον πολιτισμό μας σήμερα, στον 21ο αιώνα να μιλάμε ακόμα για κοινωνικές και εργασιακές ανισότητες μεταξύ των δύο φύλων, μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Τον Οκτώβριο που μόλις μας πέρασε, η χώρα μας σημείωσε όντως μια άνοδο κατά είκοσι επτά θέσεις στην ετήσια έκθεση του Παγκόσμιου Φόρουμ για την Ισότητα των Φύλων.

Αν και η βελτίωση αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, φαίνεται μεγάλη, δυστυχώς η χώρα μας κατατάσσεται στην πενήνταοστή όγδοη θέση ανάμεσα σε εκατόν τριάντα τέσσερις θέσεις, με χώρες όπως οι Φιλιππίνες, η Σρι Λάνκα, η Μογγολία και το Καζακστάν να έχουν σημειώσει καλύτερες επιδόσεις από εμάς. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, τον πολύ δύσκολο και ανηφορικό δρόμο που έχουμε μπροστά μας.

Οι ανισότητες που υπάρχουν στη χώρα μας επικεντρώνονται κυρίως στους άνισους μισθούς για όμοιας και ίσης αξίας εργασίες, αλλά και στην άνιση εξέλιξη σε υψηλόβαθμες, κυρίως διεθνιστικές θέσεις εργασίας, που θέλω να ελπίζω –και ειλικρινά το εύχομαι από καρδιάς- πως με τη σωστή εφαρμογή και εναρμόνιση της χώρας μας σ' αυτό το σχέδιο νόμου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συζητούμε, τα επόμενα, άμεσα χρόνια να έχουμε σημαντική αλλαγή. Γιατί, κύριε Υπουργέ, το πρόβλημα στη χώρα μας δεν είναι η έλλειψη νόμων, είναι η εφαρμογή των νόμων. Αυτό είναι το μεγάλο μας πρόβλημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανισότητα, παρά τους πολychρονους αγώνες του γυναικείου κινήματος, μεταξύ ανδρών και γυναικών ιδιαίτερα στον εργασιακό χώρο παραμένει και σε θεσμικό πλαίσιο, αλλά και στην πράξη, γιατί είναι βεβαίως και θέμα παιδείας και αλλαγής νοοτροπιών, αλλά και θέμα αλλαγής στερεοτύπων. Ουσιαστικά είναι θέμα παιδείας.

Την ανισότητα σε βάρος των γυναικών την συναντούμε σε όλους τους κοινωνικούς τομείς: Στην οικογένεια, στην εργασία στην πολιτική, στην εκπαίδευση αλλά και στο πρόσφατο νομοσχέδιο που ψηφίστηκε, στον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» το 1/3 των γυναικών, που θεωρείται ποσόστωση –αλλά επί των εκλεγμένων περιφερειακών συμβούλων- είναι γυναίκα. Δηλαδή, αν το αναγάγουμε φτάνουμε στο 1/6. Και τον ψηφίσαμε εμείς αυτόν το νόμο. Και μετά μιλάμε για ισότητα. Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, ισότητα για μένα σημαίνει «50/50».

Όπως αποκαλύφθηκε στην ημερίδα της Βουλής για τα εκατό χρόνια του γυναικείου κινήματος που διοργανώσαμε φέτος από τη Μόνιμη Επιτροπή Ισότητας Νεολαίας και Δικαιωμάτων του Ανθρώπου οι Ελληνίδες γυναίκες πλήττονται ιδιαίτερα από την ανεργία. Μία στις πέντε Ελληνίδες γυναίκες είναι μακροχρόνια άνεργη και αναζητείται δουλειά περισσότερο από δύο χρόνια. Τέσ-

σερις στις δέκα γυναίκες δεν έχουν ενταχθεί ποτέ στην αγορά εργασίας, ενώ το 21% των ανέργων γυναικών στην Ελλάδα είναι νέες γυναίκες, είναι κάτω των τριάντα χρόνων.

Πάρα πολύ μεγάλο –θα έλεγα– και δυσεπίλυτο είναι το πρόβλημα της γυναικείας ανεργίας στη χώρα μας. Και στην παρούσα οικονομική θέση που βρισκόμαστε ειλικρινά καίτοι από τη φύση μου δεν είμαι απαισιόδοξη, όμως εδώ δεν βλέπω φως στο τούνελ, εκτός εάν υπάρχει από πλευρά του Υπουργείου σας, κύριε Υπουργέ, κάποιο ειδικό πρόγραμμα που να αναφέρεται ιδιαίτερα στην ανεργία των γυναικών.

Πέραν τούτων όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, αποκαλύπτεται και η ανεπάρκεια ελέγχων στην αγορά εργασίας όπου καταπατούνται εργασιακά δικαιώματα –εργασιακά δικαιώματα κυρίως των γυναικών– και ασκείται πολλών μορφών βίας, όπως παρενόχληση, σεξουαλική παρενόχληση, προσβολή της προσωπικότητας της γυναίκας, διακρίσεις σε βάρος εγκύων, διακρίσεις για τη μητρότητα, για την οικογενειακή κατάσταση που βρίσκεται η γυναίκα, που αναγκάζονται πολλές φορές να προσφύγουν, είτε σε ημιπασχόληση είτε σε παραίτηση από το χώρο της δουλειάς και τις περισσότερες φορές αναγκάζονται σε συμβιβασμό με μικρότερη αμοιβή από άνδρες συναδέλφους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σκοπός της συγκεκριμένης οδηγίας που αποτελεί κωδικοποίηση και απλούστευση όλων των προηγούμενων είναι να συμβάλει δίκαια και με νομική σαφήνεια στην ίση μεταχείριση, στις ίσες ευκαιρίες ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης και ομολογουμένως καθιστά αυτήν την οδηγία κατανοητή και προσπτή σε όλους. Με τη λογική λοιπόν, αυτή εμείς θα την υπερψηφίσουμε. Πάντοτε όμως, έχουμε με το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, εάν αυτή εφαρμοστεί και πάρει σάρκα και οστά στην πράξη –αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο πάντοτε– και αν υπηρετήσει στην πραγματικότητα την ισότητα της γυναίκας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χάρτης πορείας για την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών 2006-2010 υιοθετήθηκε το Μάρτιο του 2006 και αποτελεί ένα βασικό πλαίσιο πολιτικής, στο οποίο εντάσσονται οι πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την προώθηση της ισότητας των δύο φύλων, καθιερώνοντας μάλιστα έξι τομείς προτεραιότητας. Όπως φάνηκε το πράγμα, όμως, ούτε στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν εφαρμόζονται αυτά που έπρεπε να εφαρμόζονται με αποτέλεσμα το Μάρτιο του 2009 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ξεκινήσει μία εκστρατεία για την αντιμετώπιση των αμοιβών κυρίως ανδρών και γυναικών –ήταν μάλιστα γνωστό και σαν «πακέτο Μαρτίου»– για το γεγονός ότι διαπιστώθηκε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση η απόκλιση στις αμοιβές μεταξύ ανδρών και γυναικών έφτανε στο 17%. Και, βέβαια, δεν τιμά τη χώρα μας η καταδίκη ευρωπαϊκών δικαστηρίων για παραβιάσεις ουσιαστών δικαιωμάτων γυναικών στην εργασία και στην εξέλιξη.

Αναφορικά με τα άρθρα, τα άρθρα 1 και 3 μας βρίσκουν απολύτως σύμφωνους και οι εννοιολογικοί χαρακτηρισμοί που χρησιμοποιούνται, αλλά και οι σκοποί που επιδιώκονται. Πολύ σωστά αναφέρεται στα άρθρα 2 και 3 ότι θα πρέπει να σταματήσουν οι άμεσες και έμμεσες διακρίσεις λόγω φύλου σε συσχετισμό και με την οικογενειακή κατάσταση. Καταδικάζεται η παρενόχληση, η σεξουαλική παρενόχληση, αλλά και η διαφορετικότητα στην αμοιβή. Βεβαίως, σε αυτό συμφωνούμε απολύτως. Στο άρθρο 3, επίσης, πολύ σωστά αναφέρεται πως δεν μπορούν σήμερα να γίνονται εργασιακές διακρίσεις λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας. Ιδίως δε η εγκυμοσύνη ειλικρινά θεωρείτο και πριν από λίγα χρόνια ακόμη, λανθασμένα σαν ασθένεια. Ναι, αυτή η ύψιστη στιγμή στη ζωή της γυναίκας θεωρείτο σαν ασθένεια από την αγορά εργασίας και η μητρότητα σαν πρόσθετο βάρος για το χώρο δουλειάς με το ψευδοδίλημμα στη μάνα «εργασία ή μητρότητα». Τα έχουμε ζητήσει αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι.

Από τη σκληρή αυτή πραγματικότητα δεν εξαιρείται δυστυχώς ούτε το δημόσιο, αφού, σύμφωνα με το Συνήγορο του Πολίτη, η παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων και της εργασιακής ισότητας αφορά κατά 15% τον ιδιωτικό τομέα –ακούστε όμως και ένα νούμερο– και κατά 80% το δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα. Φανταστείτε, λοιπόν, πόσο καταπιέζεται εκεί και πόσο αδικείται η γυναίκα.

Είναι όμως, γεγονός ότι η ανισότητα των φύλων έχει με την πάροδο του χρόνου αμβλυνθεί. Θα έλεγα ότι έχει και εκσυγχρονιστεί, όμως δεν έχει εκλείψει. Πολύ σωστά, λοιπόν, κατά τη γνώμη μας, προσπαθούμε να επιτύχουμε την εναρμόνιση της ελληνικής πραγματικότητας με την κοινοτική οδηγία, όπως αναφέρεται στα άρθρα 4 - 8 όπου θα πρέπει να σταματήσουν οι διακρίσεις στον τομέα των αμοιβών, στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης και στον τομέα της επαγγελματικής ανέλιξης.

Άλλο σπουδαίο ζήτημα αποτελεί και αυτό που ορίζεται στα άρθρα 14 και 16 και έχει να κάνει με την καταγγελία εργασίας ή τη λύση επαγγελματικής στέγης λόγω φύλου ή οικογενειακής κατάστασης, αλλά και την επιστροφή της εργαζόμενης μετά την άδεια μητρότητας χωρίς δυσμενή μεταχείριση και ο εργοδότης, επιτέλους, δεν μπορεί να αρνηθεί την πρόσληψη γυναικών λόγω εγκυμοσύνης ή μητρότητας. Επομένως πολύ σπουδαία ζητήματα μπορεί να λυθούν και να αντιμετωπιστούν αν όντως ο νόμος αυτός εφαρμοστεί στην πράξη.

Και το επαναλαμβάνω αυτό, κύριε Υπουργέ, διότι πάντοτε σε αυτό το βήμα εμείς έχουμε μια θετική τοποθέτηση στα θέματα που προάγουν γενικότερα την κοινωνία μας. Πάντοτε όμως οι προβληματισμοί μας είναι, αν αυτά δούμε να εφαρμόζονται στην πράξη, γιατί δυστυχώς δεν τα βλέπουμε. Λάβετε, λοιπόν, αυστηρά μέτρα για το συγκεκριμένο νόμο.

Θα αναφερθώ στο άρθρο 23, στο οποίο γίνεται αναφορά για αστικές διοικητικές και ποινικές κυρώσεις και γίνονται προσθήκες στο Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας, στον Υπαλληλικό Κώδικα, αλλά και στο άρθρο 337, που όπως ξέρουμε, αναφέρεται στην προσβολή της γενετήσιας ελευθερίας.

Το αδίκημα, όμως, κύριε Υπουργέ, παραμένει πλημμέλημα και δώκεται μόνο κατ' έγκληση. Ουσιαστικά, δηλαδή, σημαίνει ατιμωρησία. Γι' αυτό λέμε πάρτε αυστηρότερα μέτρα, για να τα δούμε να εφαρμόζονται στην πράξη.

Στο άρθρο 25 και 26, γίνεται αναφορά στο Συνήγορο του Πολίτη στον οποίο εμείς σαν θεσμό δεν έχουμε καμμία αντίρρηση και βεβαίως δεν έχουμε καμμία αντίρρηση σαν φορέα παρακολούθησης. Φοβούμεθα, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα επαρκέσει και αυτός ο θεσμός δεν θα καλύψει επ' ουδενί τις ανάγκες της περιφέρειας. Είχα την ευκαιρία σε κάποιες συγκεντρώσεις να ρωτήσω τους ανθρώπους αν ξέρουν το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη. Κάντε, αν θέλετε, μια έρευνα να δείτε πόσο τον ξέρουν και πόσοι θα μπορούν, ας πούμε στην Αμφιλοχία, να απευθυνθούν σε αυτόν τον Συνήγορο του Πολίτη για να τους λύσει άμεσα ένα πρόβλημα ή για να είναι υποστηρικτής τους στο πρόβλημά του.

Δεν είστε, λοιπόν, αντίθετοι, αλλά πολύ φοβούμεθα ότι θα έχουμε πάλι μια επανάληψη της ίδιας ανεπάρκειας, την οποία ζούμε καθημερινά. Εμείς είμαστε θετικοί και θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο, όμως και με τους τελευταίους προβληματισμούς μας και στην αρχή, όπως μίλησα, να είστε σίγουροι ότι θα είμαστε πολύ δίπλα και θα σας ελέγχουμε, γιατί διατηρούμε πάρα πολλές και σοβαρές επιφυλάξεις για το αν και κατά πόσο αυτό θα εφαρμοστεί στην πράξη.

Τώρα, όσον αφορά τις τροπολογίες που φέρατε, εμείς είμαστε κατ' αρχάς θετικοί σχεδόν σε όλες εκτός από μια τροπολογία, κύριε Υπουργέ, που είναι η έκτακτη οικονομική ενίσχυση στους χαμηλοσυνταξιούχους, όχι γιατί δεν θέλουμε, αλλά θέλω να μου εξηγήσετε γιατί εξαιρείτε τον ΟΓΑ. Αυτοί οι άνθρωποι, δηλαδή, του ΟΓΑ δεν είναι χαμηλοσυνταξιούχοι; Δεν έχουν στο ήλιο μοίρα; Ποιος θα τους φροντίσει, κύριε Υπουργέ, τις μέρες των Χριστουγέννων και τις άγιες μέρες που έρχονται, αφού εσείς του εξαιρείτε; Γιατί τους εξαιρείτε; Βεβαίως, επί του θέματος αυτού και λόγω της ιδιαίτερης ευαισθησίας θα αναφερθεί και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, θέλω να πω κατ' αρχάς ότι έρχονται

στην Ολομέλεια συνέχεια -αλλιώς δεν θα το έθιγα- κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή σε ένα αιφνιδιασμό της αντιπολίτευσης και της δημοκρατίας, θα έλεγα, οι διάφορες τροποποιήσεις πάνω στο σχέδιο, που έχουμε συζητήσει στις επιτροπές. Θα μπορούμε να είχε γίνει διαφορετικά, ειδικά δεν θα το έλεγα, διότι έχει μεσολαβήσει αρκετός χρόνος από την τελευταία επιτροπή, όπου προτάθηκαν στο σύνολο αυτές οι αλλαγές και αιφνιδιαζόμαστε γιατί τις παίρνουμε την ώρα που εισερχόμαστε στην Αίθουσα. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να αλλάξει γι' αυτό το λέω. Δεν έχει σχέση με τους παριστάμενους σήμερα Υπουργούς, αλλά έχει σχέση με μια πάγια τακτική.

Θα πω ότι χθες ήταν η Παγκόσμια Μέρα κατά της Βίας ενάντια στις Γυναίκες. Νομίζω ότι μας βάζει σε συνειρμούς και μας βάζει να σκεφτούμε αυτά που συζητάμε σήμερα εδώ. Σήμερα βία ασκείται σε όλους τους τομείς της ζωής, σαν αποτέλεσμα της αχόρταγης δίψας για το κέρδος. Η φτώχεια, η εξαθλίωση, η πείνα, η περιθωριοποίηση στην οποία οδηγούνται οι λαοί και εκτός από τους πολέμους, η σωματική και ψυχική βία με σκοπό την επιβολή και την εξουσία που ασκείται με ιδιαίτερη ένταση στην κοινωνία και ιδιαίτερα στις γυναίκες, που υφίστανται σε μεγαλύτερο βαθμό αυτές τις συνέπειες, παίζουν σημαντικό ρόλο. Θα μπορούσε κανείς να φέρει σαν παράδειγμα κάτι πολύ επίκαιρο, όπως τις εργασιακές σχέσεις και την κοινωνία και τον πολιτισμό του μνημονίου, που βιώνουμε σήμερα και το βιώνουν περισσότερο οι γυναίκες, για να μην ξεχνιόμαστε και να μη λέμε μόνο τα καλά λόγια θεωρητικώς και αορίστως.

Αυτές οι γυναίκες είναι στην πλειοψηφία τους φτωχές, άνεργες ή κακοπληρωμένες χωρίς καμμία κοινωνική προστασία. Είναι θύματα σωματικής βίας, σεξουαλικής κακοποίησης και εμπορίας για σεξουαλική εκμετάλλευση, κοινωνικά αποκλεισμένες που δεν μπορούν να διεκδικήσουν το δικό τους. Μη μου πείτε ότι αυτό είναι το αντίθετο του εξωραϊσμού, ότι μπορεί κανείς να ελεεινολογεί την κατάσταση. Νομίζω ότι είναι μια πραγματικότητα.

Πέρυσι, στις 25 Νοεμβρίου του 2009 εξαγγέλθηκε το Εθνικό Πρόγραμμα κατά της Βίας ενάντια στις Γυναίκες, το οποίο υποσχόταν μεταξύ των άλλων τη δημιουργία δομών στήριξης στις δεκατρείς περιφέρειες της χώρας. Άκουσα την Υπουργό κ. Τζάκρη να το επαναλαμβάνει σήμερα. Ωστόσο, δεν έχει γίνει κάτι συγκεκριμένο, αντίθετα, ενώ δεν υλοποιήθηκε τίποτα από όλα αυτά, ο ένας και μοναδικός ξενώνας κακοποιημένων γυναικών του Δήμου Αθηναίων έκλεισε. Αυτά, για να μη λέμε κάτι που δεν συμβαίνει, αλλά να λέμε την αλήθεια.

Τώρα ετοιμάζετε νέες εξαγγελίες με το Εθνικό Πρόγραμμα για την Ουσιαστική Ισότητα των Φύλων 2010-2013. Είναι ένα μακροσκελές κείμενο που αν υποθεθεί ότι πραγματοποιείται, θα χρειαστεί περισσότερα από δέκα χρόνια. Άρα, υπάρχουν καλά λόγια, δεν εφαρμόζονται όμως στην πράξη και όλα αυτά είναι εντελώς ανεπαρκή. Λοιπόν, όσοι μιλούν για επέτειο και για πανηγύρια νομίζω ότι έχουν δίκιο ή εν πολλοίς έχουν δίκιο.

Όλα αυτά, λοιπόν, εξαγγέλλονται σε μια εποχή πρωτοφανούς οικονομικής κρίσης, τη στιγμή που η ανεργία καλπάζει, οι μισθοί και οι συντάξεις περικόπτονται και μειώνονται κατά πολύ, σχεδόν καταργούνται οι κοινωνικές δαπάνες, αυτιστικά παιδιά πετιούνται στο δρόμο, το μέλλον της «Βοήθειας στο Σπίτι» είναι άδηλο και οι παιδικοί σταθμοί κλείνουν. Ο πρώτος που τα υποδέχεται αυτά δεν είναι συνολικά η κοινωνία, αλλά είναι η γυναίκα. Δεν υπάρχει περίπτωση, λοιπόν, να υλοποιηθούν οι διάφορες εξαγγελίες, των οποίων το κόστος ποτέ δεν αναφέρεται, αλλά ανάγεται γενικώς στο ΕΣΠΑ.

Συνεπώς, η βία κατά των γυναικών θα συνεχίσει εντονότερα λόγω και των προβλημάτων που δημιουργεί η κρίση και δυστυχώς είναι σωστό αυτό που έχει ειπωθεί ότι η ισότητα είναι μια ακριβή υπόθεση και εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, γενικώς είστε τσιγκοήδηδες, δεν κάνετε ως τώρα ένα νόμο αυτούσιο, κυρώνετε συμβάσεις, ενσωματώνετε οδηγίες, αλλά αυτά είναι λόγια και έργα κενά.

Θα πρότεινα ότι θα πρέπει να αναγνωριστούν ως μορφές βίας λόγω φύλου η πορνεία και η εμπορία των ανθρώπων, διότι δεν φτάνει απλώς να λέμε ότι είναι κακό. Για να κατανοηθεί πού βρισκόμαστε σήμερα από πλευράς ισότητας των φύλων θα πρέπει να κάνουμε μια σαφή διάκριση ανάμεσα στις διακρίσεις λόγω

φύλου και στις ανισότητες λόγω φύλου, που δεν είναι το ίδιο. Μπορεί να είναι λεπτές οι διαφορές, αλλά είναι σημαντικές όμως.

Μπορεί οι σεξιστικές διακρίσεις να απαγορεύονται από τη νομοθεσία, όμως οι ανισότητες είναι κάτι πιο σύνθετο, είναι βαθιά ριζωμένες, επιβιώνουν των νομικών ρυθμίσεων και απαιτούν την λήψη όχι μόνο νομοθετικών, αλλά και διοικητικών και οργανωτικών μέτρων, καθώς και την προώθηση των λεγόμενων θετικών μέτρων, θετικών διακρίσεων, όπως λέγεται αλλιώς. Γι' αυτό το πέρασμα από την *de jure* στη *de facto* ισότητα είναι ολόκληρη διαδικασία και απαιτεί συνδυασμένα μέτρα πολιτικής, ένα συνεκτικό εθνικό σχέδιο με στόχους, χρονοδιάγραμμα και διάθεση πόρων, αλλά και πνοή που δεν υπάρχει.

Τώρα, συγκεκριμένα θα ήθελα να πω για το νομοσχέδιο πιο ειδικά, ότι ηχεί ακόμα δυνατά στα αυτιά μας η πολυφωνική διαβεβαίωση του Πρωθυπουργού και των Υπουργών του ΠΑΣΟΚ πριν τις αυτοδιοικητικές εκλογές, ότι δεν θα πειραχθούν οι μισθοί και οι συντάξεις. Δεν είδα να παραιτείται ο Υπουργός Οικονομίας ο κ. Παπακωνσταντίνου. Το έχουν γράψει και πολιτικά και παραπολιτικά οι εφημερίδες. Τα περισσότερα νομοσχέδια που έχει φέρει η Κυβέρνηση από τον περασμένο Οκτώβρη ήταν ψευδεπίγραφα. Νομίζω ότι μέσα σε αυτό το κλίμα και τούτο και θα δείτε παρακάτω είναι το ίδιο.

Στη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων είχαμε τονίσει για άλλη μια φορά ότι η Κυβέρνησή σας είναι πιστή στη γραμμή της ψευδώνυμης και ψευδεπίγραφης πολιτικής πρακτικής και φέρνει ένα νομοσχέδιο με τίτλο *ίσων ευκαιριών*, ενώ στην πραγματικότητα επιδιώκει την εναρμόνιση της χώρας στις κατευθύνσεις της νέας πολιτικής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μνημόνιο συγκεκριμένα, για την ισότητα των φύλων και όπως λέγεται, και στην αιτιολογική έκθεση από εκεί απορρέει τούτο το νομοσχέδιο. Αναφέρεται μέσα σαφώς και στην προηγούμενη συνεδρίαση το είχα πει στον εισηγητή τότε του ΠΑΣΟΚ που είπε ότι όχι δεν είναι από το μνημόνιο. Αναφέρεται, λοιπόν - και αναφέρεται σαφώς - ότι είναι και στο μνημόνιο και μπορεί να το δεί κανείς και στην εισηγητική έκθεση αυτού του νομοσχεδίου.

Έτσι, πάμε να εφαρμόσουμε ένα νεοφιλελεύθερο μοντέλο πολιτικής της απασχόλησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που εκφράστηκε με τη στρατηγική της Λισαβόνας, η οποία κατά γενική ομολογία και αυτών που την υποστήριζαν παλιά έχει αποτύχει. Έρχοστε, λοιπόν, να προωθήσετε αυτά τα πολύ σημαντικά ζητήματα περί ισότητας ευκαιριών και μεταχείρισης εν μέσω της μεγαλύτερης κρίσης που έχει γνωρίσει η χώρα, με το μνημόνιο σε πλήρη εξέλιξη όπου τα πρώτα και μεγαλύτερα θύματα είναι οι γυναίκες.

Θα ήθελα εδώ να παρατηρήσω ότι δεν έχει κατατεθεί ποτέ ένα νομοσχέδιο για τις γυναίκες και για την ισότητα που να αφορά στην ελληνική πραγματικότητα. Αυτό γίνεται ιδιαίτερα βαρύ, αν αναλογιστεί κανείς τι γίνεται στη νέα πραγματικότητα, η οποία διαμορφώνεται από την κρίση και από πολιτικές που με πρόσημο την κρίση αλλάζουν θεσμικά, πρακτικά και με κάθε τρόπο το κοινωνικό status προς το χειρότερο, με πρώτα θύματα γενικά τους αδύναμους και ειδικά τους νέους και τις γυναίκες.

Η ανεργία των γυναικών ήταν 15,5% τον Αύγουστο, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία. Εκτιμήσεις ερευνητών από το ΙΝΕ της ΓΣΕΕ, την ανεβάζουν πάνω από το 20%. Οι μισθοί και τα μεροκάματα των γυναικών συνεχίζουν να υπολείπονται σημαντικά αυτών των ανδρών. Η απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, η κατάργηση ουσιαστικά των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, η προώθηση της κατိσχύσης των επιχειρησιακών συμβάσεων και η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης, είναι ρυθμίσεις που πλήττουν άμεσα και κυρίως τις γυναίκες.

Η μητρότητα θεωρείται από τους εργοδότες έγκλημα και τιμωρείται με απόλυση. Πού είναι η προστασία της μητρότητας; Πού είναι η παρέμβαση των κρατικών φορέων για την προστασία της μητρότητας; Πρόσφατα, το καλοκαίρι, είχαμε ένα τέτοιο περιστατικό, απόλυσης εγκύου στη Σάμο, στο κατάστημα «LIDL». Το φέραμε με ερώτηση στη Βουλή και περιμένουμε την απάντηση. Δεν είναι το μοναδικό, αλλά είναι ενδεικτικό αυτό το γεγονός. Είναι πάρα πολλές οι περιπτώσεις, εν τέλει. Χιλιάδες αιτήσεις για παιδικούς σταθμούς απορρίφθηκαν λόγω έλλειψης προσωπικού μέσα στο 2010 και μέσα στην κρίση.

Οι γυναίκες παραμένουν αντικείμενο έντονης βίας που ασκείται σε όλους τους τομείς σαν αποτέλεσμα της αχόρταγης δίψας για κέρδος. Ποιος δεν θυμάται την Κωνσταντίνα Κούνεβα; Κανείς μέχρι σήμερα δεν βρήκε τους δρόμους αυτής της δολοφονικής, κυριολεκτικά, επίθεσης. Μεγάλος αριθμός γυναικών είναι θύματα σωματικής βίας, σεξουαλικής καταπίεσης και εμπορίας για σεξουαλική εκμετάλλευση.

Πέρυσι το εξαγγείλατε αυτό το πρόγραμμα και νομίζω ότι δεν κάνατε καν τον κόπο να έρθετε σήμερα να πείτε γιατί δεν το κάνατε, γιατί δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν κάνατε κάτι από αυτά. Αυτό νομίζω ότι είναι κάτι σημαντικό και δείχνει την αξιοπιστία των όσων εξαγγέλλονται σήμερα.

Επίσης, είναι προφανές ότι τόσο οι επιδιώξεις των οικονομικών και πολιτικών ελίτ σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, όσο και οι νεοφιλελεύθερης έμπνευσης θεσμικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησής σας, εντάσσουν την ισότητα των φύλων στην εξυπηρέτηση των ορέξεων του κεφαλαίου για φθηνή και χωρίς δικαιώματα εργασία, ιδίως σε ό,τι αφορά τις γυναίκες και ιδίως τις νέες εργαζόμενες. Η τυπική ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας – καλά κάνετε που το κάνετε, να το πω αυτό– ελάχιστα θα βελτιώσει τη θέση της γυναίκας στην αγορά εργασίας.

Με τον όρο «ισες ευκαιρίες στην απασχόληση», εσείς εννοείτε την ισότιμη συμμετοχή των γυναικών στα λεγόμενα προγράμματα ενεργητικών πολιτικών απασχόλησης, που μετατρέπουν την εργασία από δικαίωμα συνταγματικά κατοχυρωμένο σε μέσο απαλλαγής των εργοδοτών από τις κοινωνικοασφαλιστικές υποχρεώσεις. Σήμερα είδαμε στην ειδησεογραφία τι θα γίνει με τις ασφαλιστικές εισφορές. Πάλι δώρα, πάλι προς τα πάνω εκεί που δεν έχουν ανάγκη, πάλι από αυτούς που είναι οι πολλοί και έχουν ανάγκη. Από θεμελιώδη, λοιπόν, υποχρέωση της πολιτείας, σε μέσα αυτοχρηματοδότησης μιας μικρής παρένθεσης στη μακροχρόνια ανεργία. Και υποβάλλουν τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες σε ένα ιδιόμορφο καθεστώς ομηρίας στην εργοδοτική πλευρά για την περαιτέρω συνέχιση της «εργασιακής σχέσης».

Θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στο δεύτερο κεφάλαιο του νομοσχεδίου, στα άρθρα 5 έως 10 με τον τίτλο «ίση μεταχείριση στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης». Ποια επαγγελματική ασφάλιση, κύριοι Υπουργοί; Εμείς ως Αριστερά έχουμε εκφράσει ριζική αντίθεση σ' αυτό το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης, στα επαγγελματικά συστήματα, όπως και το συνδικαλιστικό κίνημα το έχει κάνει.

Πέραν τούτου, όμως, από πού ξεφύτρωσαν αυτά στην ελληνική νομοθεσία; Ψηφίσαντε πρόσφατα ασφαλιστικό νόμο, στον οποίο δεν υπάρχει καν αναφορά. Ούτε γι' αυτό λέτε τίποτα. Η οδηγία 2006/54 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, εφαρμογή της οποίας είναι το παρόν σχέδιο, αποτέλεσε το άλλοθι βάσει του οποίου αυξήθηκαν τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης των γυναικών.

Αποδεικνύει, λοιπόν, ουσιαστικά αυτό το νομοσχέδιο ότι στο όνομα της ισότητας προωθούνται σκληρά μέτρα για την εργασία και την ασφάλιση σε βάρος των γυναικών. Αυτά πρέπει να τα αποσύρετε. Εμείς σε τέτοια άρθρα θα ψηφίσουμε κατά.

Και θα ήθελα να τονίσω και το εξής: Η τυπική ενσωμάτωση οποιασδήποτε οδηγίας, όσο άρτια και εμπεριστατωμένη κι αν είναι, δεν μπορεί από μόνη της να εγγυηθεί την επίτευξη εξασφάλισης της ισότητας των δύο φύλων σε θέματα εργασίας και απασχόλησης. Γι' αυτό πρέπει να εξετάσουμε όχι τόσο την ενσωμάτωση στην οδηγία στην ελληνική νομοθεσία, όσο την εισαγωγή τους στους δικονομικούς κώδικες, στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και στον Κώδικα της Διοικητικής Διαδικασίας, προκειμένου να εξασφαλιστεί –όσο μπορεί να εξασφαλιστεί– η εφαρμογή τους. Διαφορετικά, ή θα έρθουν σε αχρηστία ή θα γίνονται περιορισμένη εφαρμογή τους.

Γενικά, είναι απαραίτητο οι δικονομικοί χαρακτήρα διατάξεις να ενσωματώνονται στους δικονομικούς κώδικες. Αυτό θα μπορούσε να είναι και μια τυπική, που έχει και ουσιαστική πλευρά, υποχρέωσή σας. Δεν το έχετε κάνει αυτό. και νομίζω ότι είναι σοβαρή αδυναμία, την οποία οφείλει κανείς να σας την προσάψει.

Όλα αυτά, λοιπόν, γίνονται, αλλά ωστόσο οι νόμοι που υπάρχουν καταπατούνται ατιμώρητα. Σήμερα, ο ρόλος του Συνηγώ-

ρου του Πολίτη –και καλώς κατά την άποψή μας– γίνεται προσπάθεια να διευρυνθεί και να αποκτήσει και άλλες δικαιοδοσίες στο άρθρο 25, αρκεί να μη μείνει και αυτό πάλι στα χαρτιά και στα λόγια.

Καθώς, όμως, οι διαφορές από την παραβίαση των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης σε θέματα εργασίας υπάγονται στη διαδικασία των εργατικών διαφορών –ένα μεγάλο κομμάτι τουλάχιστον– ενισχυμένος θα πρέπει να είναι και ρόλος του ΣΕΠΕ, ενός ΣΕΠΕ που ακούμε, αλλά δεν βλέπουμε το νομοσχέδιο που θα το αλλάξει. Το έχετε υποσχεθεί. Είναι ο δέκατος τρίτος μήνας κι εγώ τουλάχιστον έχω καταγγείλει και με ανακοίνωση, θα το κάνω και τώρα και θα πω: «θέλετε ή δεν θέλετε να έχετε ελεγκτικούς μηχανισμούς και ασφαλιστικές δικλίδες;». Νομίζουμε ότι δεν θέλετε, διότι υπάρχει λόγος να το κάνετε αυτό. Είναι τα ισχυρά συμφέροντα, που με φορμή την κρίση, εσείς εξυπηρετείτε. Περιμέναμε ότι θα έρθει και το Δεκέμβριο αυτό το νομοσχέδιο. Από ό,τι πληροφορούμαστε, δεν θα έρθει ούτε το Δεκέμβριο. Θα πάει για τον άλλο χρόνο.

Και σας λέω το εξής. Τουλάχιστον είχατε υποσχεθεί κάτι. Μαζί με τις τέσσερις τροπολογίες που έρχονται σήμερα να έρθει και μία τροπολογία που την έχετε υποσχεθεί στους οκτακόσιους εργαζόμενους που ήταν εποχικοί και τους έχουν πετάξει έξω από την Ολυμπιακή. Υπάρχουν κάποιοι που κάθονται και πληρώνονται. Άλλο όνειδος για εσάς. Υπάρχουν, όμως, και κάποιοι οι οποίοι είναι πεταμένοι έξω και είναι να πάρουν κάποια χρήματα που υπάρχουν και δεν βρίσκεται ένα τρένο να φορτώσετε ένα βαγόνι. Νομίζω ότι σ' αυτό πρέπει κάτι να πείτε, κύριοι Υπουργοί.

Να σας πω ακόμη ότι οι θέσεις αυτές γενικά που έχουμε, έχουν ευθεία σχέση και συνάφεια με τις θέσεις και τις απόψεις των γυναικών οργανώσεων –θα σας καταθέσω τέσσερα έγγραφα– και των φορέων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, αλλά και τις απόψεις των συνδικαλιστικών φορέων. Στη συζήτηση στην επιτροπή είχα αναφερθεί στην επιστολή της Εθνικής Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα, σε παλαιότερο ψήφισμα διαμαρτυρίας είκοσι ενός γυναικών οργανώσεων, για θέματα που αφορούν το συζητούμενο νομοσχέδιο και σήμερα έχω στα χέρια μου ένα δελτίο Τύπου της Γραμματείας Ισότητας της ΑΔΕΔΥ, με την οποία ζητά προώθηση της ισότητας στην πράξη με τη λήψη συγκεκριμένων μέτρων. Αν το διαβάσετε –και θα παρακαλέσω, κύριοι του Υπουργείου, να το διαβάσετε– θα δείτε ότι η κριτική που κάνουμε εμείς όχι είναι εναρμονισμένη, αλλά μάλλον είναι ελαφριά. Οι άνθρωποι που ζουν ως εργαζόμενοι, οι γυναίκες που ζουν αυτά σάς λένε αρκετά πράγματα, που νομίζω ότι πρέπει να τα λάβετε υπ' όψιν.

Εκτιμούμε ότι η θέση της γυναίκας στην κοινωνία και η χειραφέτησή της είναι ακόμα ζητούμενο. Ο βαθμός της ισότητας με το άλλο φύλο είναι τόσο σημαντικός και βασικός, που θα έλεγα ότι αποτελεί δείκτη ανάπτυξης και προόδου της κοινωνίας συνολικά. Μόνο που, όπως είναι τα πράγματα, θα πρέπει να μιλήσουμε για ένα δείκτη που δείχνει κατεύθυνση προς τα πίσω. Σε πολλά δεν είναι υπερβολή κανείς να πει ότι χάνονται δικαιώματα και κάπου έχουμε χαρακτηριστικά Μεσαίωνα.

Τελειώνοντας θα πω ότι σ' αυτήν τη λογική και στη λογική ότι δεν φέρατε ποτέ ένα δικό σας νόμο για τις γυναίκες και για όλα αυτά που λέμε περί ισότητας, ό,τι θετικά γράφονται, μένουν γράμματα κενά ενώ φέρντε σε κάθε νομοσχέδιο και έναν αιφνιδιασμό για κατάθεση την τελευταία στιγμή. Αναγνωρίζοντας, όμως, από την άλλη πλευρά ότι είναι θετική η ενσωμάτωση αυτής της οδηγίας, εμείς θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» και θα ψηφίσουμε σε συγκεκριμένα άρθρα θετικά, ενώ σε αρκετά θα ψηφίσουμε αρνητικά.

Και αυτό γιατί πιστεύουμε ότι μπορούσαν να γίνουν πράγματα και δεν τα κάνατε. Την επόμενη φορά που θα πάρω το λόγο, θα αναφερθώ συγκεκριμένα και στις τροπολογίες αλλά και στα άρθρα.

Καταθέτω ωστόσο τα τέσσερα έγγραφα που σας είπα, διότι νομίζω ότι έχουν σημασία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιχαήλ Κριτωτάκης κατέθεσε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυν-

σης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής. Πρώτος θα λάβει το λόγο ο κ. Έκτορας Νασιώκας.

Ορίστε, κύριε Νασιώκα, έχετε το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την οδηγία 2006/54 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί εφαρμογής της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης είναι για τα νομικά μας πράγματα κάτι πολύ σημαντικό.

Η εισηγήτριά μας κάλυψε απολύτως το θέμα. Ελπίζω απλώς πολλά απ' αυτά να μη μείνουν γράμμα κενό, δηλαδή να υπάρχουν στη νομοθεσία μας αλλά να μη γίνονται στην πράξη και στην καθημερινότητα.

Κύριε εισηγητή του ΣΥΡΙΖΑ, είναι βέβαιο ότι πολλά απ' αυτά που περιγράψατε είναι έτσι και ότι πρέπει να κάνουμε μεγαλύτερη προσπάθεια σ' αυτήν τη δύσκολη πραγματικότητα που υπάρχει και που γίνεται και χειρότερη, κύριε Υφυπουργέ. Θα γίνει χειρότερη λόγω των πραγματικών καταστάσεων, των οικονομικών δεδομένων που υπάρχουν και θα υπάρξουν στη χώρα μας το χρόνο που έρχεται, αλλά και τα επόμενα χρόνια.

Ζήτησα το λόγο για να τοποθετηθώ για μια εκ των τροπολογιών. Θέλω να κάνω δυο παρατηρήσεις. Η πρώτη παρατήρηση - και προς την Κυβέρνηση - είναι ότι αυτή η τροπολογία που αφορά την υγεία, με την οποία θα ασχοληθώ, αλλά και γενικότερα οι τροπολογίες όταν δεν έρχονται στην επιτροπή, είναι βέβαιο ότι δεν τυγχάνουν ιδιαίτερης μελέτης και ως εκ τούτου δεν είναι αποτελεσματικές στη διοίκηση και αναγκάζομαστε, λίγο χρόνο μετά, να ξαναψηφίζουμε τροπολογίες επί τροπολογιών. Θα αναφερθώ και σε παραδείγματα.

Αρα, αυτός ο τρόπος νομοθεσίας όχι μόνο πρέπει να περιοριστεί, αλλά εγώ θα έλεγα ότι θα πρέπει να εξαλειφθεί. Δεν πειράζει, κάποια απ' αυτές τις διατάξεις -θα αναφερθώ και στους τρεις τομείς αυτής της τροπολογίας- να ερχόταν ένα μήνα μετά, αρκεί να ερχόταν στην επιτροπή, να ήταν μελετημένη και να είχαν παρέμβει και τα κόμματα και οι φορείς για να καταλήξουμε στο καλύτερο αποτέλεσμα.

Η δεύτερη παρατήρηση είναι σημαντικότερη, γιατί ενώ δεν έγινε αντικείμενο μελέτης σε επιτροπή, δεν παρίστανται και οι αρμόδιοι Υπουργοί που τα εισηγούνται. Άρα και η τωρινή μελέτη και συζήτηση είναι σχεδόν άνευ αντικειμένου. Εγώ θα σας πω συγκεκριμένα πράγματα και βεβαίως ο Υφυπουργός Υγείας θα τα δει στα Πρακτικά.

Θα προσπαθήσω, λοιπόν, να αναφερθώ λεπτομερώς στους τρεις τομείς αυτής της τροπολογίας, στο χρόνο που μου δίνει ο Κανονισμός, προτείνοντας τι πρέπει να αλλάξει ή πώς πρέπει να συμπληρωθεί.

Το πρώτο θέμα που πραγματεύεται είναι αλλαγές αλλαγών στα συμβούλια κρίσης των γιατρών για να κάνουμε τα συμβούλια πιο πρακτικά και πιο αποτελεσματικά. Αυτό γιατί υπάρχουν συμβούλια που ξεκινούν σήμερα και δεν ολοκληρώνονται ποτέ, έξι μήνες, ένα χρόνο, δυο χρόνια. Παραιτούνται οι εισηγητές κ.λπ..

Είναι ένα θέμα που το αντιμετωπίζουμε πολλά χρόνια και υπήρξε κάποια στιγμή και η συσσωρευμένη εμπειρία, η οποία κατέληξε σ' ένα νομοθέτημα το 2003 του Κώστα Στεφανή, του καθηγητού, Υπουργού και Ακαδημαϊκού, το οποίο αντιγράφει ακριβώς τη συσσωρευμένη εμπειρία της ακαδημαϊκής κοινότητας και των πανεπιστημίων. Αυτή ψηφίστηκε και εφαρμόστηκε έτσι που να μην μπορεί με κανέναν τρόπο να διαρκεί ποτέ η κρίση πάνω από τέσσερις μήνες και από είκοσι μέρες. Εφαρμόστηκε δυστυχώς σε λίγες περιπτώσεις γιατί αμέσως άλλαξε η κυβέρνηση. Ήρθε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον πρώτο νόμο που κατήργησε ήταν αυτός.

Θα διαβάσω για τα Πρακτικά το ν. 3204/2003 και την τελευταία παράγραφο που κλείνει με σοφία και με υποχρέωση στον πρόεδρο της ΔΥΠΕ και τον πρόεδρο τώρα -ΥΠΕΣΥΠ τότε- του

νοσοκομείου. «Αν για οποιονδήποτε λόγο απολείπονται αμφότερα τα μέλη που έχουν οριστεί ως εισηγητές, καθώς και στην περίπτωση άλλων μελών ή δεν έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα καμμία από τις εισηγήσεις για οποιονδήποτε λόγο και παρέρχεται τετράμηνο από την παραλαβή του φακέλου, ο πρόεδρος του συμβουλίου, δηλαδή ο πρόεδρος της ΔΥΠΕ, ορίζει ως εισηγητή τον εαυτό του, συγκαλεί το συμβούλιο και μέσα σε είκοσι μέρες κάνει τρεις».

Αυτό ισχύει σ' όλα τα πανεπιστήμια και μ' αυτό τελειώνουμε κάτι το οποίο οδηγεί στο να μην καλύπτεται ποτέ καμμία θέση. Τι θα κάνει αυτό; Θα πιέσει τους εισηγητές και τα συμβούλια να λειτουργήσουν εντός χρόνου γιατί αλλιώς θα χάσουν κάθε δυνατότητά τους να παρέμβουν.

Στο δεύτερο τομέα γίνεται αναφορά στις εφημερίες. Κύριε Υφυπουργέ, πριν λίγους μήνες ψηφίστηκε ένα νομοσχέδιο για τις εφημερίες. Στην πράξη απεδείχθη ότι έχει μεγάλες δυσκολίες εφαρμογής. Αντί, λοιπόν, να έρθει το θέμα να δούμε τις δυσκολίες και να γίνει η τροποποίηση, το μόνο που κάνει για τις εφημερίες με τη σημερινή παρέμβαση είναι να μεταφέρει τα κέντρα υγείας και να τα ταυτίσει ως ζώνη με τα νοσοκομεία στα οποία ανήκουν.

Τι κάνουμε με αυτό; Απλώς κόβουμε, λιγοστεύουμε κάποιες εφημερίες κάποιων κέντρων υγείας. Γιατί, παραδείγματα χάριν, κάποια κέντρα υγείας που ανήκουν στην τρίτη ζώνη, οι εφημερίες στα νοσοκομεία τους δεν θα ελαττωθούν. Τίποτε άλλο.

Μα, το πρόβλημα είναι συνολικότερο, είναι μεγαλύτερο. Άρα το θέμα των εφημεριών των νοσοκομείων μας και εν όψει του δύσκολου προϋπολογισμού του 2011 και της πραγματικής δύσκολης οικονομικής κατάστασης, πρέπει να εξεταστεί πάλι από την αρχή και να εξορθολογιστεί και να πληρώνονται μόνο οι πραγματικές αναγκαίες εφημερίες και τίποτα άλλο.

Ο τρίτος τομέας αναφέρεται στην απαγόρευση καπνίσματος στα αυτοκίνητα από τους οδηγούς, τους συνοδηγούς ή τους επιβάτες, ιδιαίτερα εάν υπάρχουν ανήλικα παιδιά και το πρόστιμο. Δεν γεννάται θέμα ότι αυτή η ρύθμιση είναι θετική και όσον αφορά το ύψος του προστίμου και τον τρόπο αφαίρεσης της άδειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, πολύ λίγο χρόνο θέλω ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, βεβαίως.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Μα, είναι απαγορευμένο το να καπνίζει κανείς στο αυτοκίνητο. Είναι απαγορευμένο να καπνίζουν οι οδηγοί των ταξί. Θα σας δώσω την οδηγία και τη διάταξη που υπάρχει. Υπάρχουν, όμως, ταξιτζήδες που καπνίζουν. Είναι απαγορευμένο να καπνίζουν σε κλειστούς χώρους.

Με ευκαιρία αυτό που έρχεται σήμερα, θα έλεγα κάτι άλλο. Ψηφίστηκε ένας νόμος πριν λίγους μήνες και σήμερα -λίγους μήνες μετά- τα πράγματα όσον αφορά το κάπνισμα στη χώρα μας δεν άλλαξαν καθόλου. Μάλιστα σε μερικές περιπτώσεις, τα πράγματα μπορεί να έγιναν και χειρότερα.

Είμαστε η χώρα που καπνίζουν, όμως, οι περισσότεροι άνθρωποι, γύρω στο 44% με 45% άνδρες και γυναίκες, σίγουρα οι πρώτοι στην Ευρώπη. Είμαστε η χώρα που τα παιδιά μας μπαίνουν στο κάπνισμα όλο και σε μικρότερη ηλικία, μάλιστα και κάτω από την ηλικία των δώδεκα ετών σε μεγάλο ποσοστό.

Είμαστε η χώρα όπου πεθαίνουν από το κάπνισμα περίπου είκοσι τρεις χιλιάδες άνθρωποι το χρόνο, δηλαδή μια μεγάλη πόλη ή πολλές μικρές κομποπόλεις. Είμαστε η χώρα που δεν εφαρμόσαμε ποτέ καμμία νομοθεσία. Αντί γι' αυτό αρχίζει να συζητιέται ότι και τα μέτρα που ψηφίστηκαν θα τα πάρουμε πίσω, θα τα ελαχιστοποιήσουμε, θα τα ελαστικοποιήσουμε. Ας τα εφαρμόσουμε κάποια στιγμή.

Πριν πέντε χρόνια ψήφισε η Τουρκία και εφάρμοσε τα μέτρα. Δεν μιλάω για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πριν τέσσερα χρόνια ψήφισε και εφάρμοσε τα μέτρα η Αλβανία. Το δικό μας νομοσχέδιο λες και έχει κακό ριζικό. Η κυβέρνηση που ψηφίζει ένα νόμο, μετά από λίγο ή πέφτει -όπως για παράδειγμα το 2004, όπου η κυβέρνηση που εξελέγη, το πρώτο που είπε ήταν «δεν εφαρμόζω τα μέτρα»- ή αλλάζει ο Υπουργός.

Παραδείγματος χάριν, πριν από ενάμιση χρόνο η Νέα Δημο-

κρατία ψήφισε κάποια μέτρα του κ. Αβραμόπουλου, μερικά απ' αυτά άρχισαν να εφαρμόζονται, εφαρμόστηκαν έξι μήνες και μετά άλλαξε η Κυβέρνηση και σταμάτησαν να εφαρμόζονται και εκείνα τα μέτρα.

Ψήφισε καινούργιο νομοθετικό πλαίσιο η κ. Ξενογιαννακοπούλου. Τώρα είναι καινούργια πολιτική ηγεσία στο Υπουργείο. Αυτό που διαχέεται είναι ότι θα ελαστικοποιηθεί η εφαρμογή των μέτρων. Σε κάθε περίπτωση, δεν εφαρμόζονται τα μέτρα, τα οποία χρειάζονται συμπλήρωση. Και συμπλήρωση σημαίνει πρόκληση, ενημέρωση και αγωγή υγείας. Δεν φθάνουν μόνο τα κατασταλτικά μέτρα, αλλά χρειάζεται και το ένα και το άλλο.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, του ότι ο Υπουργός προβαίνει σε μια νομοθετική παρέμβαση, μικρή μεν, όπως φαίνεται εδώ, σημαντική όμως για τα παιδιά μας και για τη νοοτροπία των πολιτών, θα ήθελα να πω ότι πιστεύω πως το θέμα του καπνίσματος πρέπει να ξαναέρθει στη Βουλή για συζήτηση, για να οριστικοποιήσουμε κάτι, δηλαδή το ότι είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε κάποια πράγματα που συμβαίνουν στον τόπο μας και καταστρέφουν την υγεία των πολιτών μας. Αν δεν το κάνουμε πραγματικά αυτό αν αυτό δεν γίνει ως εθνική προσπάθεια και πέραν μιας κυβέρνησης και πέραν των κομμάτων και πέραν του Κοινοβουλίου, πιστεύω ότι κάθε φορά θα ερχόμαστε εδώ να περιγράφουμε μια τραγική πρωτιά, που θα διατηρούμε, μοιραίοι, αδύναμοι, άβουλοι και επικίνδυνοι για μας και κυρίως για τη νέα γενιά και για τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νασιώκα.

Το λόγο έχει τώρα η αγορήτρια της Νέας Δημοκρατίας και Βουλευτής Ρεθύμνης κ. Όλγα Κεφαλογιάννη.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι οι τροπολογίες τις οποίες έχετε φέρει με το σημερινό νομοσχέδιο είναι όλες άσχετες με το σχέδιο νόμου που συζητάμε, κάτι το οποίο οφείλουμε να σημειώσουμε, διότι έγινε πολύ μεγάλη συζήτηση και μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα για το ότι τροπολογίες άσχετες με τα θέματα που διαπραγματεύονται τα νομοσχέδια δεν θα έπρεπε να γίνονται δεκτές.

Όσον αφορά, δε, την τροπολογία με την οποία έκλεισε ο κ. Νασιώκας, που αφορά το κάπνισμα μέσα στα αυτοκίνητα, βλέπουμε ότι de facto τελικά ο νόμος που ψηφίσαμε εδώ μέσα έχει τελείως καταστρατηγηθεί και μάλλον ο Υπουργός θα έπρεπε να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στο πώς ένας νόμος του κράτους δεν γίνεται σεβαστός από τους πολίτες και όχι να φέρνει νέους, πολύ αυστηρότερους κανόνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας εξακολουθούν να υφίστανται διακρίσεις ανάμεσα στα δύο φύλα. Ιδιαίτερα στην παρούσα οικονομική συγκυρία, κατά την οποία η ανεργία συνεχώς αυξάνεται, υπάρχει ο κίνδυνος περαιτέρω όξυνσης της ανισότητας ευκαιριών πρόσβασης και στην απασχόληση.

Σ' αυτόν τον κίνδυνο επιχειρεί να απαντήσει το παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο ουσιαστικά αποτελεί συνέχεια του ν. 3488/2006, με τον οποίο το εθνικό μας δίκαιο άρχισε να εναρμονίζεται με τις κείμενες ευρωπαϊκές οδηγίες. Ήταν, θυμίζω, ο νόμος ο οποίος κατέταξε τη χώρα μας στην τρίτη και τη δεύτερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως προς το επίπεδο θεσμών και μηχανισμών επί του συγκεκριμένου θέματος και άνοιξε νέους ορίζοντες για την πρόσβαση της γυναίκας στην απασχόληση.

Σήμερα συνεχίζετε και συμπληρώνετε τη νομοθετική αυτή ρύθμιση επιτρέψτε μου να πω, με μια σχετική καθυστέρηση, καθώς ήδη από το 2008 είχε γίνει η αναγκαία νομοπαρασκευαστική διαδικασία για τη συμπλήρωση του ν. 3488 και η συζήτησή της στη Βουλή δεν έγινε λόγω διενέργειας των εκλογών του 2009.

Παρ' όλα αυτά, έστω και μετά από αδικαιολόγητη καθυστέρηση, πλέον του ενός έτους, ο νόμος αυτός έρχεται στη Βουλή. Σε μια σύνθετη συγκυρία, στην οποία οφείλουμε να λάβουμε δραστικά μέτρα τόνωσης της απασχόλησης σε όλα τα επίπεδα, επιχειρεί να συμβάλει στην ενίσχυση της θέσης των γυναικών και μαζί να οδηγήσει σε αύξηση της τάξης του 15% του ΑΕΠ, όπως αναφέρει πρόσφατη μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Να συμπληρώσω και κάτι ακόμα. Σύμφωνα με το ειδικό Ευρωβαρόμετρο για την ισότητα των φύλων στην Ευρώπη το 2009, το 38% των Ευρωπαίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση των «είκοσι επτά» θεωρεί ότι η οικονομική κρίση θα αυξήσει την ανισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Στην περίπτωση της Ελλάδας την άποψη αυτή στηρίζει το 46%. Αυτό σημαίνει ότι η κοινωνία διακρίνει τον κίνδυνο εν μέσω της κρίσης, με την αγορά εργασίας να γίνεται όλο και πιο δυσπρόσιτη, οι γυναίκες να αρχίσουν να υστερούν ακόμη περισσότερο σε ευκαιρίες απασχόλησης, επαγγελματικής καταξίωσης, ισότιμης αμοιβής. Ήδη το 2009, πάλι σύμφωνα με το ίδιο Ευρωβαρόμετρο, μόλις το 54% των Ελληνίδων θεωρούσε την ισότητα κεκτημένη και εφαρμοσμένη στη ζωή της. Το 50% γνώριζαν τα δικαιώματά τους όσον αφορά τις διακρίσεις, το 44% όσον αφορά την ίση αμοιβή στην εργασία και το 51% όσον αφορά στην προστασία της εγκύου εργαζομένης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προσλαμβάνουσα της κοινωνίας για την επίτευξη της ισότητας και η γνώση των γυναικών για το δικαίωμά τους στην ίση μεταχείριση δεν μπορεί να μας ικανοποιούν. Η αγορά εργασίας πρέπει να αποκτήσει πιο δίκαιες και αξιοκρατικές βάσεις. Αναγνωρίζουμε αυτήν την ανάγκη.

Αντιμετωπίζουμε θετικά το παρόν νομοθετικό εγχείρημα και συμφωνούμε επί της αρχής. Θέλουμε όμως να συνεχιστεί η πορεία που ανοίξαμε ως κυβέρνηση στη νομοθετική διασφάλιση της ισότητας των φύλων, καθιστώντας παράνομες τις διακρίσεις λόγω φύλου όχι μόνο στον δημόσιο, αλλά και για πρώτη φορά στον ιδιωτικό τομέα, καθώς και στα ελεύθερα επαγγέλματα, εισάγοντας το θέμα της σεξουαλικής παρενόχλησης ως διάκριση στην εργασία και αναδιατυπώνοντας τις έννοιες «άμεση» και «έμμεση διάκριση», διευρύνοντας το θέμα της αμοιβής και προβλέποντας ότι πέραν του βασικού μισθού συμπεριλαμβάνεται και κάθε άλλη εργοδοτική παροχή, εισάγοντας συγκεκριμένες κυρώσεις και αναγνωρίζοντας στα σωματεία και στις ενώσεις των εργαζομένων τη δυνατότητα να ασκούν, με τη συναίνεση του θιγόμενου, δικαιώματά του ενώπιον των δικαστηρίων αρχών, και προπαντός ορίζοντας το Συνήγορο του Πολίτη ως αρμόδιο φορέα για την εποπτεία της εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών.

Περνών σύντομα στο ειδικό κομμάτι που αφορά το περιεχόμενο και τη δομή του υπό συζήτηση σχεδίου νόμου.

Στο πρώτο μέρος του περιλαμβάνει υποχρεωτικές διατάξεις της προς ενσωμάτωση οδηγίας.

Στο δεύτερο μέρος του περιλαμβάνει διατάξεις που δίνουν ευχέρεια δράσης στο κράτος-μέλος. Αυτό βέβαια έγινε σε συμμόρφωση με τις κατευθύνσεις της ΚΕΜΕ, χωρίς να σημαίνει ότι η de facto υιοθέτηση και η μηχανιστική εφαρμογή των οδηγιών μπορούν να έχουν το αναμενόμενο αποτέλεσμα όταν απουσιάζει το πολιτικό κριτήριο. Θέλω να πω ότι δεν υπάρχει στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο η συνοχή, η σαφήνεια, η συνεκτικότητα και κυρίως δεν διασφαλίζεται η ευχρηστία ενός νόμου που περνά στα χέρια των δικαστικών αρχών και των ενδιαφερόμενων πλευρών, δηλαδή των εργοδοτών και των εργαζομένων. Γι' αυτό και επισημαίνουμε ότι απαιτείται η έκδοση ερμηνευτικής εγκυκλίου που θα καταστήσει κατανοητό και εύχρηστο το νόμο. Απαιτείται να γίνουν συγκεκριμένες διευθετήσεις σε προβλήματα που έχουμε εντοπίσει σε συγκεκριμένα άρθρα, όπως αυτά έχουν επισημανθεί από τη συνάδελφο εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας. Κι αυτό διότι θεωρούμε ότι προκειμένου να ψηφίσουμε και επί συγκεκριμένων άρθρων θα πρέπει να έχουν διορθωθεί διατάξεις, οι οποίες τώρα είτε προκαλούν σύγχυση είτε δεν είναι ξεκάθαρη η εναρμόνισή τους με τις κοινοτικές οδηγίες. Και σ' αυτό το σημείο θα μου επιτρέψετε να επισημάνω ιδιαίτερα την ανάγκη αναδιατύπωσης των άρθρων των σχετικών με τα επαγγελματικά συστήματα ασφάλισης, τα οποία ως έχουν θέτουν σε κίνδυνο τις μεταβατικές διατάξεις για τα όρια τελευταίας συνταξιοδότησης των γυναικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα του 21ου αιώνα οφείλει να έχει ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο που θα καταργεί τις διακρίσεις, θα εμποδίζει την ανισότητα και θα εγγυάται την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, χωρίς παραγραφές που θα αφήνουν περιθώρια παρεκκλίσεων, χωρίς «παραθυράκια» που θα επιτρέπουν αδικίες, χωρίς ασάφειες που θα προκαλούν σύγ-

χυση. Αυτές είναι οι προϋποθέσεις για μια πιο δίκαιη κοινωνία. Αυτή είναι η αφετηρία για μια πιο ποιοτική δημοκρατία. Αυτός πρέπει να είναι ο στόχος μας. Γι' αυτό και λέμε επί της αρχής «ΝΑΙ», με την επιφύλαξη για τη ψήφιση συγκεκριμένων άρθρων που δεν διασφαλίζουν την ασφάλεια δικαίου που απαιτείται στο συγκεκριμένο τομέα.

Λέμε, λοιπόν, «ΝΑΙ» στην εξαίρεση κάθε διάκρισης, στην ισότιμη πρόσβαση της Ελληνίδας στην απασχόληση, στη δίκαιη μεταχείρισή της ως εργαζόμενης, στην ίση αμοιβή και στις ίσες ευκαιρίες επαγγελματικής ανέλιξής της. Θεωρούμε την ισότητα των φύλων βασική προϋπόθεση για τη δίκαιη και ισόρροπη λειτουργία μιας σύγχρονης αγοράς εργασίας. Αυτή ήταν και παραμένει απαρέγκλιτη αρχή μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο πρώην Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Νομού Αττικής κ. Αθανάσιος Λεβέντης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που καλούμαστε να εξετάσουμε αφορά την εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, πολλά από τα σημεία της οποίας έχουν ήδη νομοθετηθεί με παλαιότερους νόμους.

Σίγουρα είναι ένα νομοσχέδιο που κινείται σε θετική κατεύθυνση και δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση εμείς να είμαστε αρνητικοί. Ασφαλώς το υποστηρίζουμε, την αρχή του. Το θέμα όμως είναι ότι πρέπει να επισημάνουμε ότι είναι ένα είδος μεγάλης ειρωνείας το να έρχεται αυτό το νομοσχέδιο σε μια εποχή οικονομικής κρίσης, αύξησης της ανεργίας, μείωσης μισθών και αμοιβών και περιορισμού ασφαλιστικών δικαιωμάτων.

Έρχεται ένας νόμος για την «Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης», όσον αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, τις συνθήκες και τους όρους εργασίας συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής και τα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης. Και μάλιστα, όταν ξέρουμε τι έχει προηγηθεί, όλο το τελευταίο διάστημα, όσον αφορά τον περιορισμό δικαιωμάτων γυναικών, τα οποία δικαιώματα δεν είχαν βέβαια δοθεί χαριστικά.

Κυρίες Υπουργέ, λέμε και ξαναλέμε για την υπογεννητικότητα που έχουμε στη χώρα μας και πώς θα αντιμετωπιστεί. Όταν όμως δεν δίνουμε τη δυνατότητα στις γυναίκες να μπορέσουν αυτά που δικαιούνται -για να φέρουν στον κόσμο και για να μεγαλώσουν τα παιδιά τους, να υπηρετήσουν τη ζωή και την οικογένειά- είναι φυσικό και επόμενο τα νέα ζευγάρια να το σκέφτονται πολύ και να περιορίζεται έτσι η γεννητικότητα με όλες τις συνέπειες.

Και θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να επισημάνω ένα συγκεκριμένο σημείο από αυτά που προσωπικά έχω ζηήσει στα νοσοκομεία, το νοσηλευτικό προσωπικό, οι νέες κοπέλες, οι αδελφές, που με χίλια βάσανα κάνουν ένα παιδί, δύο παιδιά και τα εγκαταλείπουν γιατί πρέπει να είναι στη βάρδιά τους, μπορεί να δουλέψουν απόγευμα, μπορεί να δουλέψουν νύχτα, κάθονται μακριά, πρέπει να πάρουν δεν ξέρω και εγώ τι μεταφορικά μέσα για να βρεθούν στις 6.00' η ώρα, παραδείγματος χάριν, στη δουλειά τους. Και, βέβαια, περιορίζονται τα δικαιώματά τους. Θα πρέπει να πάρουν τη σύνταξη -ξέρετε εσείς πότε θα πρέπει να την πάρουν- και όσο πάνε τα πράγματα χειρότερεύουν. Και, βέβαια, από εκεί και πέρα λέμε «κάνετε παιδιά». Πώς όμως τα παιδιά αυτά θα ζήσουν, θα μεγαλώσουν, πώς θα μπορέσουν να τα βγάλουν πέρα οι γονείς και ειδικότερα οι μητέρες;

Είναι σίγουρο ότι άλλα μέτρα θα πρέπει να ληφθούν για να επιτευχθεί ο σκοπός που αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση. Και είναι ο σκοπός να συμβάλει στην ασφάλεια δικαίου και τη νομική σαφήνεια κατά την «εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης και των ίσων ευκαιριών ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης», καθιστώντας τη σχετική νομοθεσία κατανητή και προσιτή, τόσο στους νομικούς όσο και στο ευρύ κοινό. Γιατί και αυτό δεν πρέπει να ξεχνάμε. Δεν πρέπει να είναι ένα ακαταλαβίστικο κείμενο η νομοθεσία, όπως γίνεται συχνά-

πυκνά. Πώς είναι δυνατόν να θεωρούμε ότι με ένα πλαίσιο μόνο, που δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένες θετικές πολιτικές και δράσεις, θα επιδιωχθεί -εντός των εισαγωγικών όπως το λέει και η εισηγητική έκθεση- «η συνέργεια όλων των αρμόδιων θεσμικών μηχανισμών της πολιτείας, καθώς και η συνεργασία τους με τους κοινωνικούς εταίρους, τις μη κυβερνητικές οργανώσεις και τις επιχειρήσεις προκειμένου να καταπολεμηθεί στην πράξη το έλλειμμα ισότητας με κριτήριο το φύλο που χαρακτηρίζει την αγορά εργασίας, δυσχεραίνοντας τη συμμετοχή των γυναικών στην απασχόληση και αυξάνοντας αντίστοιχα τα ποσοστά της γυναικείας ανεργίας». Αυτά λέει η εισηγητική έκθεση. Μάλλον, εκτιμάμε ότι θα καταλήξει και αυτό το νομοσχέδιο, νόμος αύριο, σε ένα γενικό πλαίσιο ακόμα.

Σε ό,τι αφορά την πολιτική της ισότητας των φύλων η θέση μας είναι ότι είναι μια οριζόντια πολιτική που διαπερνά όλες τις πολιτικές και τις δράσεις των δημοσίων φορέων. Και θα περιμέναμε να έχουμε μία ολοκληρωμένη προσέγγιση από εσάς που να σχετίζεται με τις πρόσφατες εθνικές προτεραιότητες, τις πρόσφατες εξελίξεις για το σύνολο των θεμάτων πολιτικής και πώς υφίσταται το κριτήριο της ισότητας φύλου. Η οριζόντια διάσταση των πολιτικών ισότητας των φύλων, θα πρέπει κατά τη γνώμη μας να παρουσιάζεται με μορφή ολοκληρωμένη, επιχειρώντας να αναδείξει το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό χαρακτήρα της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών. Αν θέλετε να μιλάμε σε αυτήν την Αίθουσα επί της ουσίας και όχι επί των πλαισίων, σας καλούμε να μας ενημερώσετε πώς έχετε προχωρήσει την προώθηση και ενσωμάτωση της ισότητας των ευκαιριών σε όλο το εύρος των δράσεών σας, σε ό,τι αφορά και το σχεδιασμό των δημοσίων πολιτικών, αλλά και την εφαρμογή τους.

Σήμερα, που οι άνισες συνθήκες ζωής και εργασίας των ανδρών και των γυναικών επιδεινώνονται εξαιτίας της σοβαρής οικονομικής κρίσης, σε παγκόσμιο και εθνικό επίπεδο, πρέπει να μας καταδείξετε με ποιες ενέργειες και δράσεις, με ποια πολιτική πιστεύετε ότι η ισότητα, που επικαλείται το νομοσχέδιο, θα συμβάλει στη διέξοδο από την κρίση, θα δώσει πραγματικά ισότητα δικαιωμάτων, ευκαιριών αλλά και επίσης τη δυνατότητα στην εργασία, που ξέρουμε ότι εδώ η ανεργία στις γυναίκες είναι πολύ υψηλότερη.

Πρόσφατα, εξαγγέλθηκε μια σειρά στόχων πολιτικής και μέτρων από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας Φύλων με τον τίτλο «Εθνικό Πρόγραμμα για την ουσιαστική ισότητα των φύλων 2010-2013». Θα θέλαμε να μας συσχετίσετε, ακριβώς, αυτήν την πολιτική και τα μέτρα που σκέφτεστε να πάρετε, με τους σκοπούς αυτού του νομοσχεδίου, για να μην αποτελεί η ισότητα αντικείμενο αποσπασματικών ρυθμίσεων και εναρμονίσεων, με οδηγίες που κατά τα άλλα από μόνες τους, χωρίς να είναι αρνητικές, δεν κατοχυρώνουν τους σκοπούς τους. Πιο συγκεκριμένα: Πώς έχετε εξοπλίσει τους ελεγκτικούς μηχανισμούς της πολιτείας για την ισότητα των φύλων στην εργασία, παραδείγματος χάριν, όσον αφορά, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας; Πώς έχετε εφοδιάσει οργανισμούς όπως τον ΟΑΕΔ, συμβούλους απασχόλησης, ώστε να μπορούν να εφαρμόσουν πολιτικές ενίσχυσης της γυναικείας απασχόλησης σε συνθήκες έντονης οικονομικής κρίσης; Πώς θα αντιμετωπιστεί η αυξημένη και μεγάλη διάρκεια ανεργίας των γυναικών; Για το συνδυασμό επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής τι μέτρα θα πάρετε, πέραν του κοινωνικού διαλόγου; Για το οικογενειακό δίκαιο, θα γίνουν οι αναγκαίες τροποποιήσεις, όπως η επαναφορά του αμετάβλητου του επω-νίου με σύζυγον; Και πάρα πολλά ακόμα.

Για τα θέματα της βίας, τόσο στην κοινωνία όσο και στην οικογένεια -και έγινε διεξοδική συζήτηση εδώ πέρα σήμερα- που έχουν ενταθεί στις μέρες μας και έχουν θύματα κυρίως γυναίκες, ποια είναι τα συγκεκριμένα μέτρα που θα ληφθούν τόσο για την αντιμετώπιση των φαινομένων όσο και των θυμάτων; Ποια αποτελέσματα έδωσε μέχρι σήμερα ο έλεγχος του κύκλου ισότητας φύλων του Συνηγόρου του Πολίτη, τόσο στη Δημόσια Διοίκηση όσο και στον ιδιωτικό τομέα; Σε ό,τι αφορά το έργο ένταξη ισότητας φύλων στις δημόσιες πολιτικές των ειδικών φορέων και μηχανισμών ελέγχου, Γενική Γραμματεία Ισότητας, ο ΟΑΕΔ, ΣΕΠΕ, Συνήγορος του Πολίτη, με ποιον τρόπο σκέφτεστε ότι μπορεί αυτό να καταγραφεί και να αποτιμηθεί, ώστε να συν-

δεθεί με τους στόχους και τις πολιτικές της ουσιαστικής ισότητας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πώς θα γίνεται ο απαραίτητος έλεγχος και θα αποφεύγεται η επανάληψη των ίδιων αρχών πολιτικής σε ένα γενικό μόνο επίπεδο;

Γνωρίζουμε ότι συστάθηκαν νομοπαρασκευαστικές επιτροπές με πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης και Διαφάνειας για να προτείνουν νομοθετικές παρεμβάσεις. Μπορείτε να μας ενημερώσετε για τις εργασίες και προθέσεις αυτών των επιτροπών;

Τέλος, θα θέλαμε να αναφερθούμε σε ένα θέμα που καταδεικνύει τη διάσταση λόγων και έργων στον τομέα της ισότητας. Οι πρόσφατες εκλογές, κύριε Υπουργέ, για την ανάδειξη των αιρετών της αυτοδιοίκησης καταδεικνύουν τον τρόπο που αντιμετωπίζεται στην πράξη η ισότητα των φύλων. Πείτε μας, πόσες δημαρχίνες εκλέχθηκαν, πόσες περιφερειαρχίνες εκλέχθηκαν; Δυστυχώς, πόσες είναι, δύο, τρεις; Η κατάσταση είναι απογοητευτική. Η μεγάλη απουσία των γυναικών σε αυτές τις εκλογές που κρίνει το μέλλον της αυτοδιοίκησης αποδεικνύει περίτρανα τη μεγάλη απόσταση που χωρίζει τη νομοθεσία για την ισότητα ανδρών-γυναικών από την πράξη και τις διακηρύξεις στην πολιτική και των κομμάτων από τις αποφάσεις τους. Για μια ακόμη φορά η γυναίκα συμμετοχή συνθλίβεται σε σκοπιμότητες, που θεωρούν τη διάσταση του φύλου ως κριτήριο ήσσονος σημασίας για τη δημοκρατική λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της πολιτικής. Ο πλήρης αποκλεισμός των γυναικών από την κορυφή της αυτοδιοικητικής πυραμίδας της χώρας, δεν συνάδει με χώρα-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τους δημοκρατικούς και αυτοδιοικητικούς θεσμούς.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Τέλος, όσον αφορά τις τροπολογίες, κύριε Υπουργέ, που φέρατε. Δυστυχώς συνεχίζετε και εσείς να φέρντε τροπολογίες άσχετες με το νομοσχέδιο. Και έχετε δεσμευθεί και εσείς, η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί, ότι δεν θα γίνεται αυτό. Δεν θα συνεχίζεται αυτό που γινόταν επί Νέας Δημοκρατίας. Διαμαρτυρήθηκε προηγουμένως η κ. Κεφαλογιάννη, αλλά αυτό γινόταν και επί Νέας Δημοκρατίας, όπως και προηγουμένως επί ΠΑΣΟΚ. Διαιωνίζεται αυτή η κατάσταση. Ασφαλώς, δεν μπορούμε να είμαστε αρνητικοί στο να δοθεί μια έκτακτη εισφορά, ή όσον αφορά το εξωδουματικό επίδομα, καθώς και το επίδομα απολύτου αναπηρίας, το δέκατο τρίτο, δέκατο τέταρτο μισθό. Αλλά αυτά είναι κοροϊδία! Πρώτα τα κόψατε και τώρα δίνετε ένα μικρό κομματάκι, έκτακτη οικονομική εισφορά με το τρομακτικό ποσό των 300 ευρώ, το ανώτατο ποσό που δίνετε στους χαμηλοσυνταξιούχους. Νομίζουμε ότι ζούμε στην Ελλάδα και καταλαβαίνουμε τι σημαίνει.

Και ένα τελευταίο για το κάπνισμα στο αυτοκίνητο, που έχει μπει θέμα. Το κάπνισμα πρέπει κάποτε να το συνειδητοποιήσουμε όλοι μας, ότι είναι καταστροφικό για όλους, πρώτα για αυτούς που καπνίζουν, αλλά και για τους άλλους που ζουν γύρω. Και υπάρχουν χιλιάδες θύματα στη χώρα μας κάθε μέρα. Είκοσι χιλιάδες θανάτους έχουμε κάθε χρόνο στην Ελλάδα από το κάπνισμα. Ανάμεσα σε αυτούς κάποιες χιλιάδες, τουλάχιστον 10%, ίσως και παραπάνω, είναι από το παθητικό κάπνισμα. Το παθητικό κάπνισμα το βιώνουμε και μέσα στο σπίτι, το βιώνουμε και στην εργασία. Και τα παιδιά ιδιαίτερα που είναι πάρα πολύ ευαίσθητα πρέπει να τα προστατεύσουμε και στο σπίτι αλλά και στο αυτοκίνητο που είναι ένας απόλυτα κλειστός χώρος. Δεν επιτρέπεται να γίνεται αυτό. Αν λέμε για παιδιά, αν λέμε για οικογένεια, αν λέμε για υγεία, είναι τουλάχιστον το στοιχειώδες. Και, βέβαια, αυτή η καταστρατήρηση που γίνεται τώρα, κύριε Υπουργέ, συστηματικά στους χώρους όπου θα έπρεπε να εφαρμόζεται ο νόμος και να απαγορεύεται το κάπνισμα, πρέπει κάποτε να σταματήσει. Πρέπει να το καταλάβουν όλοι και αυτοί που διαμαρτύρονται, όπως είναι αυτοί που έχουν τα καταστήματα, που αυτοί είναι πρώτοι θύματα. Αν κάναμε έναν έλεγχο το τι θύματα του καπνίσματος υπάρχουν από καρκίνο του πνεύμονα, από εμφράγματα και από άλλες αρρώστιες, από αυτούς που είναι μέσα

σε καφενεία, σε μπαρ κ.λπ., θα ήταν τρομακτικά τα νούμερα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και εκπαιδευτικοί από το Αρσάκειο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθεί από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, αντιπροσωπεία έξι δημοσιογράφων από το Ισραήλ.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα εξάλειψης της βίας εναντίων των γυναικών, θα ήθελα να πω ότι δεν πρόκειται απλά για μία παραβίαση βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά για μία κοινωνική ασθένεια, που δεν γνωρίζω σύννομα και δεν συνδέεται ούτε με την οικονομική επιφάνεια αλλά ούτε με το επίπεδο εκπαίδευσης ή την κοινωνική παιδεία του ανθρώπου. Οι αιτίες της εντοπίζονται στις ανισότητες.

Και έρχομαι τώρα στο σημερινό νομοσχέδιο, με το οποίο επιχειρείται η ορθή εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης. Εντοπίζω αρκετά θετικές διατάξεις, όπως για παράδειγμα, η αντιμετώπιση προβλημάτων ερμηνείας προηγούμενων διατάξεων, η καλύτερη διατύπωση ορισμών για την σεξουαλική παρενόχληση ή την έμμεση διάκριση και βεβαίως η εμπλοκή του Συνηγόρου του Πολίτη, της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, αλλά και η διεύρυνση του κοινωνικού διαλόγου. Όλα αυτά είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Το ερώτημα που τίθεται είναι αν φτάνουν. Όπως επίσης, ερώτημα είναι και το αν όλα αυτά που έκανε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ήταν αρκετά για να αρθούν οι ανισότητες. Θα αναφέρω επιγραμματικά το νόμο για την ποσόστωση της συμμετοχής των γυναικών στα ψηφοδέλτια το νόμο για την ποινικοποίηση της σεξουαλικής παρενόχλησης στην εργασία, το νόμο για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και βέβαια τη θεσμοθέτηση της εθνικής επιτροπής για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών.

Θα αναφέρω επίσης τις δράσεις που υλοποιήθηκαν μέσω του Κοινωνικού Πλαισίου Στήριξης, όπως τα κέντρα συμβουλευτικής υποστήριξης, νομικής, και ψυχοκοινωνικής, την ένταξη θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας σε προγράμματα γυναικείας απασχόλησης κ.λπ., αλλά και την προετοιμασία αντίστοιχων δράσεων του ΕΣΠΑ όπως για παράδειγμα η «Γραμμή SOS», η λειτουργία δομών υποστήριξης μέσω ΟΤΑ, η ίδρυση ξενώνων φιλοξενίας και εκστρατεία ευαισθητοποίησης, ο σχεδιασμός εκστρατείας ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης κ.λπ..

Πρόκειται για ένα πακέτο ώριμων έργων, 17-18 εκατομμυρίων ευρώ το οποίο πρέπει η Κυβέρνηση να προωθήσει το συντομότερο δυνατό. Και μία πληροφορία που βρήκα σε σχετικές ιστοσελίδες: Με την προσπάθεια αυτή που κατέβαλε η δική μας Κυβέρνηση σε έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για το 2007, η Ελλάδα βαθμολογήθηκε δεύτερη στους είκοσι επτά για τα θεσμικά μέτρα που πήρε και τρίτη στους είκοσι επτά για τους μηχανισμούς, που δημιούργησε.

Ρώτησα, προηγουμένως, αν όλα αυτά φτάνουν. Και απαντώ: δεν φτάνουν. Απλά δίνουν την εντύπωση ότι τα προβλήματα επιλύονται, ενώ αυτά, όπως ακούσαμε και από άλλους συναδέλφους, διαιωνίζονται. Δεν υπάρχουν θέματα που αφορούν στη

γυναίκα, που να μην επιδρούν στην οικογένεια και άρα, στην κοινωνία. Πρόκειται για δύο αλληλένδετες έννοιες.

Μαζί με την κοινωνία εξελίσσεται και η οικογένεια. Και σήμερα η οικογένεια είναι ο μόνος θεσμός, που μπορεί να κάνει τους Έλληνες να αισθάνονται περισσότερη ασφάλεια, αλλά και να τους προσφέρει κίνητρο δημιουργικότητας. Αναφέρομαι, όπως καταλαβαίνετε, στη σημερινή οικονομική κατάσταση. Και είναι σαφές το ποιος παίζει τον κεντρικό ρόλο στην οικογένεια. Το ερώτημα είναι, αν οι πολιτικές μας βοηθούν τη γυναίκα να παίξει αυτόν το ρόλο καλύτερα χωρίς να χάνει ευκαιρίες.

Έρχομαι τώρα στο θέμα της απασχόλησης. Άκουσα δε, με πολλή προσοχή τον κ. Λεβέντη να λέει ότι το νομοσχέδιο αποτελεί ειρωνεία, αν αναλογιστούμε την σημερινή μας κατάσταση.

Θα αναφερθώ εδώ σε μια μελέτη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που είδα πρόσφατα, σύμφωνα με την οποία αν αρθούν όλα τα εμπόδια, και εξασφαλιστεί πλήρης πρόσβαση των γυναικών στην απασχόληση, τότε το ΑΕΠ σε ευρωπαϊκό επίπεδο θα ανέβει έως 15%. Ας το κρατήσουμε αυτό στο μυαλό μας.

Πίσω στην Ελλάδα. Ο μισός και πλέον πληθυσμός της χώρας είναι γυναίκες. Όπως ξέρετε, οι δείκτες απασχόλησης είναι αποκαρδιωτικοί. Το ποσοστό ανεργίας στις γυναίκες είναι διπλάσιο από αυτό των ανδρών. Τέσσερις στις δέκα Ελληνίδες δεν έχουν ενταχθεί ποτέ στην αγορά εργασίας. Το 1/5 είναι μακροχρόνια άνεργες και το 1/5 των γυναικών που είναι άνεργες είναι κάτω των τριάντα ετών. Τα στοιχεία αυτά είναι συγκλονιστικά.

Τα εμπόδια που συναντά η πλήρης ένταξη των γυναικών, στην αγορά εργασίας είναι δύο ειδών. Το πρώτο και βασικότερο είναι η σημερινή οικονομική κατάσταση. Και εδώ θέλω να αναφερθώ πάλι σε μια έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που είδα πρόσφατα, την οποία θεωρώ σωστή. Σύμφωνα με την έκθεση αυτή, οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην ανεργία των γυναικών δεν ήταν οι ίδιες σε σχέση με αυτές των ανδρών.

Οι πρώτοι που εθίγησαν από την κρίση ήταν οι άντρες εργαζόμενοι. Γιατί αυτό; Διότι η ανεργία έπληξε κυρίως επαγγέλματα, τα οποία κατά παράδοση, ασκούν άντρες, όπως για παράδειγμα οι κατασκευές, η μεταποίηση κ.ο.κ.. Δεδομένου όμως ότι ποσοστό των γυναικών που απασχολούνται στο δημόσιο τομέα, είναι μεγαλύτερο από αυτό των ανδρών και ότι στον τομέα αυτό όλοι αντιλαμβάνομαστε ότι έπονται ακόμη μεγαλύτερα πλήγματα, γίνεται κατανοητό ότι για τις γυναίκες τα προβλήματα είναι μπροστά.

Η δεύτερη κατηγορία εμποδίων είναι τα παραδοσιακά εμπόδια. Στις ευκαιρίες. Στις αποδοχές οι γυναίκες παραμένουν χαμηλότερα αμειβόμενες σε σχέση με τους άντρες για ίσης αξίας εργασίας. Στην καριέρα, η συμμετοχή των γυναικών σε θέση ευθύνης είναι μικρότερη, και τέλος η έλλειψη δομών φροντίδας.

Κι εδώ, κύριε Υπουργέ, πρέπει να δώσετε πολύ μεγάλη προσοχή. Υπάρχουν οι δομές αυτές. Πρέπει όμως, να ενεργοποιησετε όλους τους μηχανισμούς για την απρόσκοπτη λειτουργία τους. Υπάρχουν και οι μηχανισμοί. Οι περισσότεροι σας προσφέρονται μέσα από τα κοινοτικά προγράμματα.

Θα ήθελα, κλείνοντας, να θέσω τρία ερωτήματα: Πρώτον, αρκούν οι θεσμοί που δημιουργήθηκαν, τα προγράμματα, οι δράσεις, για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα; Δεύτερον, πώς οι επερχόμενες αλλαγές στην αγορά εργασίας θα επηρεάσουν τη γενική απασχόληση; Αυτό θέλει μελέτη. Τρίτον, τι μπορεί να συμβάλει περισσότερο στην αύξηση της γυναικείας απασχόλησης και σε ποιους κλάδους; Το λέω αυτό ενόψει επόμενων νομοθετημάτων που θα φέρει η Κυβέρνησή σας.

Και μια πρόταση που νομίζω, ότι πρέπει κύριε Υπουργέ, να την καταγράψετε. Να μελετηθούν τα αποτελέσματα των πρόσφατων αυτοδιοικητικών εκλογών, να δούμε τι είναι αυτό που απομάκρυνε ειδικά τις γυναίκες από την κάλπη και ακόμα, πώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης συνέβαλαν στην προβολή γυναικών υποψηφίων.

Ο κ. Λεβέντης ανέφερε ότι μόλις δύο με τρεις γυναίκες εξελέγησαν δήμαρχοι. Αυτά πρέπει να τα δούμε, γιατί νομίζω ότι θα φανούν πολύ χρήσιμα για τη διαμόρφωση και την εφαρμογή πολιτικών.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με μία επισημάνση: Ανήκω σε μια παράταξη που έχει πρωτοπορήσει στην ενεργό συμμετοχή των γυναικών στην πολιτική ζωή της χώρας. Και γι' αυτό αισθάνομαι υπερήφανος. Θα σας τις αναφέρω αυτές τις γυναίκες πρωτοπόρους. Η πρώτη γυναίκα Βουλευτής ήταν η Ελένη Σκούρα, η πρώτη γυναίκα Υπουργός ήταν η Λίνα Τσαλδάρη και η πρώτη γυναίκα Πρόεδρος της Βουλής ήταν η Άννα Ψαρούδα-Μπενάκη. Αξίζει σε όλες τιμή!

Σας ευχαριστώ πολύ.
(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μουσουρούλη και να θυμίσουμε ότι η πρώτη γυναίκα Βουλευτής, η Ελένη Σκούρα, ήταν από το Βόλο, από τη Μαγνησία.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας του ΠΑΣΟΚ κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, όσοι δεν έχουν την ίδια κοινωνική ταυτότητα, τη συνηθισμένη «κανονικότητα», την κατεστημένη λειτουργικότητα, είναι θύματα της βίας των κοινωνικών διακρίσεων, του ρατσισμού και του αποκλεισμού. Είναι θύματα μίας σχέσης ισχυρού προς αδύνατο, που συντηρείται, πυροδοτείται και τροφοδοτείται από ένα στρεβλό εκπαιδευτικό σύστημα, που προβάλλει και συντηρεί αυτού του είδους τα πρότυπα, πολλές φορές δυστυχώς από τη λογοτεχνία και από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Είναι, λοιπόν, μία δεινή και οδυνηρή πραγματικότητα θύματα της οποίας είναι και ο άντρας, είναι και η γυναίκα, αλλά κυρίως, κυρία Πρόεδρε, είναι τα παιδιά. Αυτό το φαινόμενο είναι μία πραγματικότητα και διαχέεται σε όλα τα κοινωνικά επίπεδα. Δεν είναι μόνο ζήτημα των φτωχών, αλλά είναι όλων των κοινωνικών τάξεων. Τέτοια φαινόμενα εκπορεύονται και ενδημούν σε όλες τις κοινωνικές τάξεις. Αποτελούν μία πραγματικότητα.

Δεν είμαι υπέρ αυτών των απόψεων, αυτών των επιτελών, που υποκρύπτουν υποκρισία. Αναφερόμαστε σε πραγματικά κοινωνικά προβλήματα, μόνο όταν πρόκειται να αναφερθούμε σε μία επέτειο, ενώ θα πρέπει να είναι στάση ζωής, στάση συμπεριφοράς όλων μας και των ανδρών και των γυναικών σε μία ισορροπία σχέση που εκπορεύεται και προσδιορίζεται, κυρία Πρόεδρε, από τη γλώσσα των υψηλών συλλήψεων και διανοημάτων, την ελληνική γλώσσα. Ο όρος «ανδρόγυνος» καθιερώνει γλωσσικά την ισορροπία, που πρέπει να υπάρχει σε αυτού του είδους τη σχέση.

Κυρία Πρόεδρε, υπάρχει πράγματι αυτό το φαινόμενο. Πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί;

Προσωπικά θεωρώ και είναι προσωπική μου εκτίμηση ότι η γυναίκα με την ανοχή που πολλές φορές επιδεικνύει στο βωμό της διάσωσης του περίφημου θεσμού του γάμου ανέχεται συμπεριφορές που συντηρούν αυτά τα φαινόμενα. Ενώ, εάν εκδίωχνε εκείνη τη στιγμή μία στάση αυτοσεβασμού που θα προσδιοριζόταν από μία απειλή αποχώρησης από το σπίτι, ίσως να ανακαλούσε φαινόμενα βίας που εκδηλώνονται πολλές φορές από τον άνδρα.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι θέμα αυτοσεβασμού που πρέπει να προσδιορίζεται από τη στάση ζωής και της γυναίκας απέναντι στην εκδηλούμενη βία από τη μεριά του άντρα. Μόνο με τέτοιες επιλογές μπορεί, πραγματικά, να αντισταθμιστεί μία τέτοια βία, να εξισορροπηθεί και να εκμηδενιστεί.

Η συνεισφορά της γυναίκας σε ό,τι αφορά, κυρία Πρόεδρε, την οικογένεια, την οικονομία και την κοινωνία δεν είναι ζήτημα μόνο κάποιων αναφορών που προσδιορίζονται σε μία επέτειο αλλά είναι πραγματικότητα για τη δημιουργία μίας ισόρροπης οικογένειας και κοινωνίας.

Κυρία Πρόεδρε, το παιδί θα πρέπει να φεύγει από το σπίτι, πριν φύγει η μητέρα και να έρχεται στο σπίτι, αφού έχει έρθει η μητέρα. Αυτό μπορεί να γίνει, εάν λειτουργήσει αυτό που λέμε κοινωνικό κράτος, εάν κατοχυρώνονται τα κοινωνικά δικαιώματα, ώστε πραγματικά οι υπηρεσίες που θα προσφέρει μία συντεταγμένη πολιτεία που πιστεύει στην κοινωνική δημοκρατία, να είναι υπηρεσίες που θα στηρίζουν το οικογενειακό περιβάλλον και δεν θα δημιουργούν επιπρόσθετα προβλήματα.

Κυρία Πρόεδρε, ο Σάμουελ σε μία ανάλυσή του λέει ότι η συνεισφορά της γυναίκας στο νοικοκυριό, η συμβολή της δηλαδή στην υλοποίηση του νοικοκυριού είναι το 20% του ΑΕΠ. Ας λάβουμε υπ' όψιν μας πόσο σημαντική είναι η προσφορά της μητέ-

ρας, όχι απλώς στην πολυτεκνία, κυρία Πρόεδρε, αλλά σε αυτό που έλεγαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι –και απάντησαν- στην καλλιτεκνία, δηλαδή στην ώριμη ανάπτυξη των παιδιών, στη διάπλαση της προσωπικότητάς τους.

Αυτή είναι μία μεγάλη συμβολή και στο ζήτημα της οικονομίας μίας κοινωνίας αλλά και της κοινωνικής πραγματικότητας που οφείλει να διαμορφώνεται, ώστε πραγματικά να αναπτύσσεται ένα παιδί σε ένα πολύ ήρεμο, ανθρώπινο και ευαίσθητο, κοινωνικό περιβάλλον.

Βεβαίως, έχει ευθύνη η συντεταγμένη πολιτεία. Οφείλει, υλοποιώντας τις επιταγές του Συντάγματος να αποδυναμώνει τις κοινωνικές διακρίσεις, που εκπορεύονται ακόμη και από την υλοποίηση των θεσμών ή να συμπληρώνει τους ελλειμματικούς θεσμούς.

Ο θεσμός, κυρία Πρόεδρε, της προσφυγής στην ποινική διαδικασία της διαμεσολάβησης στον εισαγγελέα αποδεικνύεται αδύναμος να υπηρετήσει την καλλιέργεια ενός καλύτερου κλίματος στην οικογένεια.

Εδώ και δεκαπέντε χρόνια έχω αναφερθεί σε όλους τους Υπουργούς Δημόσιας Τάξης, να στελεχώνουν τα αστυνομικά τμήματα με κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους. Γιατί τα περισσότερα περιστατικά που προσφεύγουν στα αστυνομικά τμήματα, είναι αποτέλεσμα βίας μέσα στο σπίτι. Δεν αντιμετωπίζονται με αστυνομικά μέτρα. Θα πρέπει τα φαινόμενα αυτά να παραπέμπονται σε κοινωνικές υπηρεσίες και σε κοινωνικές δομές. Έτσι, μπορούν πραγματικά να αμβλύνουν αυτού του είδους τις κρίσεις και να διαμορφώσουν ένα καλύτερο περιβάλλον, για να λειτουργήσει η οικογένεια, κυρία Πρόεδρε προς όφελος και της ίδιας και της κοινωνίας ευρύτερα.

Θέλω, επίσης, κυρία Πρόεδρε, να αναφερθώ και στη χρήση της ορολογίας. Ακούω πολλές φορές τον όρο «βοήθεια, προσαρμογή για τη γυναίκα». Ακόμα και η ορολογία συντηρεί αυτά τα πρότυπα του αδύναμου και του ισχυρού. Πρέπει ακόμα και η ορολογία που χρησιμοποιείται και μάλιστα από τα γυναικεία κινήματα, να είναι τέτοια που πραγματικά να ανατρέπει αυτή τη στάση ζωής, η οποία δυστυχώς υπάρχει έμφυτη και «μεταφέρεται» στους αιώνες.

Θέλω να κλείσω, κυρία Πρόεδρε, αναφερόμενος στις δύο τρεις τροπολογίες. Κύριε Υπουργέ, ήμουν από εκείνους τους ανθρώπους που πίστευα, όταν παλεύαμε το ασφαλιστικό νομοσχέδιο, ότι δεν πέθανε η 13η και 14η σύνταξη. Πραγματικά, η δέσμευση εκείνες τις ημέρες του ίδιου του Πρωθυπουργού στο Κοινοβούλιο ήταν ότι η υπόθεση αυτή είναι ένα μεταβατικό στάδιο, όπου να νοικοκυρευτεί αυτό το σπάταλο και αδηφάγο κράτος, το οποίο στο βωμό της σπατάλης αδικεί τους αδικημένους. Θα υπάρξει ένα μεταβατικό στάδιο, έτσι ώστε σιγά-σιγά με νοικοκυρεμένο το κράτος να υπάρξει αποκατάσταση.

Νομίζω ότι αυτά τα μέτρα που ψηφίζουμε σήμερα, δεν λύνουν βεβαίως το πρόβλημα, αλλά δείχνουν ότι υπάρχει βούληση που αντιλαμβάνεται και αφουγκράζεται την αγωνία της κοινωνίας, την αγωνία εκείνων που πραγματικά βιώνουν το μαρτύριο αυτής της κρίσης, η οποία είναι ο πυρήνας της φτώχειας, του κοινωνικού αποκλεισμού και του ρατσισμού.

Νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι τα προωθούμενα οικονομικά μέτρα όσον αφορά τους αναπήρους και τους οικονομικά αδύναμους, είναι σε θετική κατεύθυνση. Απλώς, ίσως από παράλειψη, έχει ξεφύγει το θέμα του δημοσίου. Δηλαδή, οι τυφλοί και οι παραπληγικοί που λαμβάνουν το επίδομα, στο οποίο αναφέρεται η τροπολογία -το επίδομα ανικανότητας- είναι συνταξιούχοι του δημοσίου. Πιστεύω, λοιπόν, ότι αυτό πρέπει να αποκατασταθεί, γιατί νομίζω ότι δεν ήταν μέσα στις επιλογές. Κατά πάσα πιθανότητα σας διέφυγε.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να δείτε την περίπτωση της επέκτασης του ν.3232 και στο NAT, γιατί είναι πέντε, έξι περιπτώσεις τυφλών και παραπληγικών που δεν λαμβάνουν αυτό το επίδομα, το οποίο νομίζω ότι δικαιούνται χωρίς καμμία αντίρρηση.

Βεβαίως, θα ήθελα να σας παρακαλέσω στο οικονομικό κριτήριο, κύριε Υπουργέ, να μην λαμβάνεται υπ' όψιν το ίδιο το επίδομα. Διότι αυτό το επίδομα, κύριε Υπουργέ, καταναλώνεται για τις πολύ μεγάλες ανάγκες που γεννά η ανοιχτή αναπηρία της πα-

ραπληγίας και της τετραπληγίας και στα προβλήματα που δημιουργεί στη ζωή η τυφλότητα.

Και θα κλείσω με το θέμα του καπνίσματος. Συμφωνώ με την αυστηρότητα των διατάξεων που αφορά και τα παιδιά σε χώρους που βρίσκονται τα παιδιά, είτε στο αυτοκίνητο είτε σε χώρους λειτουργίας διαφόρων δράσεων, αλλά και για τους μη καπνιστές.

Ωστόσο, κύριε Υπουργέ, υπάρχει μια πραγματικότητα. Τα καταστήματα βιώνουν μια κρίση, είτε είναι αυτά εστιατόρια είτε είναι καφετέριες. Θα πρέπει να το δείτε λίγο. Ας το δούμε λίγο. Ίσως μπορεί να βρεθεί ένας μέσος τρόπος να αντιμετωπιστεί αυτό το φαινόμενο, αυτό το πρόβλημα, διότι πραγματικά αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης.

Εγώ καταλαβαίνω τη σκοπιμότητα της διάταξης, αλλά εντάξει, ας μην πάμε από το ένα άκρο στο εντελώς αντίθετο, γιατί και αυτό είναι μια μορφή βίας και αισθάνονται αυτοί που τέλος πάντων καπνίζουν ότι υφίστανται ένα διωγμό. Ας υπάρξει, λοιπόν, μία κατανόηση, ας βρεθούν κάποιοι χώροι σε τέτοια καταστήματα, ώστε να υπάρξει μια διέξοδος σε αυτό το πρόβλημα που πραγματικά υπάρχει, είναι υπαρκτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Πα-
ναγιώτη Κουρουμπλή για την αγόρευσή του.

Καλείται ο Βουλευτής Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Αιτωλο-
ακαρνανίας και πρώην Υφυπουργός αρμόδιος για θέματα κοιν-
ωνικής πρόνοιας κ. Μάριος Σαλμάς να λάβει το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ήθελα να πάρω το λόγο σχετικά με τη νομοθετική διάταξη που προστίθεται ως τροπολογία στο παρόν σχέδιο νόμου, που αφορά τα θέματα υγείας. Και μπορεί να μην είναι κανείς από την ηγεσία του Υπουργείου Υγείας στην Αίθουσα, φαντάζομαι, όμως, ότι θα τα διαβάσουν από τα Πρακτικά.

Ήθελα να πω ότι αυτή η Κυβέρνηση, ό,τι και αν νομοθέτησε, αυτά τα λίγα στο χώρο της υγείας, τα περισσότερα τα πήρε πίσω, είτε αυτά ήταν διατάξεις περί προμηθειών, ηλεκτρονικών διαγωνισμών που στη συνέχεια ακυρώθηκαν είτε ήταν διατάξεις για τα «κρυφά φάρμακα», τα οποία στη συνέχεια τα πήρε πίσω και τα άλλαξε, είτε ήταν διατάξεις για τις εφημερίες των γιατρών, όπου, αντί να μειώσουν το κόστος και να εξορθολογίσουν το σύστημα, αύξησαν την αντίστοιχη δαπάνη στον κωδικό του προϋπολογισμού και αποδιοργάνωσαν το σύστημα των υπηρεσιών, κάνοντας γιατρούς να κάνουν πλασματικές εφημερίες και να τις πληρώνονται και γιατρούς που κάνουν πραγματικές εφημερίες να μην τις πληρώνονται.

Το ίδιο, λοιπόν, έγινε και με το κάπνισμα. Δημιουργήθηκε ένας νόμος, χύθηκε πολύ μελάνι, ειπώθηκαν πάρα πολλά στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης για τη μεταρρύθμιση που φέρνει αυτή η Κυβέρνηση, για το κάπνισμα και πριν καλά-καλά σβήσει η μελάνη αυτή -είναι γνωστή ακόμη- δεν εφαρμόζεται πουθενά. Δεν εφαρμόζεται ο νόμος ο οποίος ψηφίστηκε από τη Βουλή, η πλήρης απαγόρευση του καπνίσματος. Και την ώρα που δεν εφαρμόζεται αυτός ο νόμος, διασκεδάζει τις εντυπώσεις και την ανησυχία όσων πιστεύουν στη χώρα μας ότι οι νόμοι εφαρμόζονται και έρχεται να φέρει μια διάταξη ότι απαγορεύει το κάπνισμα σε ιδιωτικό χώρο, στο αυτοκίνητο. Να κρίνουμε τέλος πάντων και να δεχτούμε την ωφέλεια του μέτρου, όταν, όμως, δεν έχει εφαρμοστεί ο νόμος στους χώρους κοινής συνεύρεσης; Άρα, λοιπόν, πρέπει να σταματήσουμε να παίζουμε με αυτά τα θέματα.

Το ίδιο συνέβη, λοιπόν, και στην άλλη διάταξη που φέρνει με τη ρύθμιση για τις κρίσεις των γιατρών. Ήλθε διάταξη πριν τέσσερις μήνες που έλεγε πώς θα κρίνονται οι γιατροί. Είδαμε ότι δεν εφαρμόζεται το μέτρο και ξαναφέρνουμε άλλη διάταξη τώρα για να το διορθώσουμε. Και το πρόβλημα αυτό ήταν; Το λύνει η διάταξη;

Κυρία Πρόεδρε, έπρεπε μια σοβαρή Κυβέρνηση, όταν προσεγγίζει τέτοια θέματα, να αρχίσει από την οργάνωση και χρηματοδότηση του συστήματος υγείας, να πάει στην οργάνωση και λειτουργία των νοσοκομείων, να δει πώς θα επιβραβεύει τον καλό γιατρό, πώς θα δώσει τη δυνατότητα στα νοσοκομεία να παίρνουν τους καλούς γιατρούς, πώς θα δώσει τη δυνατότητα στις διοικήσεις των νοσοκομείων να διώχνουν τους κακούς για-

τρούς του συστήματος, πώς το σύστημα θα παίρνει τους πιο παραγωγικούς για το Εθνικό Σύστημα Υγείας γιατρούς. Όμως, εδώ ερχόμαστε με διατάξεις σε άσχετα νομοσχέδια και όχι στο πλαίσιο μιας συνολικής συγκροτημένης συζήτησης για την πολιτική υγείας, να κάνουμε αποσπασματικές πολιτικές.

Και να ήταν μόνο αυτό; Ήλθε ο Υπουργός Υγείας και με το που ανέλαβε έκανε ένα προεδρικό διάταγμα, το πολυδιαφήμιζε, ξανά χύθηκε μελάνι πολύ, ότι μειώνουμε τις τιμές της κοστολόγησης των πράξεων. Το γύρισε το Συμβούλιο της Επικρατείας πίσω. Και συζητούμε όλα αυτά σήμερα, όταν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τιμώρησαν τη χώρα μας με πρόστιμο που πληρώνουμε κάθε μέρα, γιατί επί των ημερών αυτής της Κυβέρνησης η κατάχρηση που γινόταν τα προηγούμενα χρόνια του άρθρου 7 του ν. 2955, που προμηθεύονταν τα νοσοκομεία στις ανώτατες τιμές με απευθείας αναθέσεις, στις μέρες αυτές αυτής της Κυβέρνησης έγινε κανόνας. Και έγινε προσπάθεια να γίνει κάποια ρύθμιση για το θέμα των προμηθειών των νοσοκομείων, όπου ήταν ανεπιτυχής, γιατί σήμερα πάλι που μιλάμε οι πάρεδροι του Ελεγκτικού Συνεδρίου γυρίζουν πίσω τα εντάλματα που στέλνουν τα νοσοκομεία, διότι η ρύθμιση που έκανε η προκάτοχος του σημερινού Υπουργού Υγείας Υπουργός περί ρύθμισης και νομιμοποίησης των δαπανών που έγιναν στα νοσοκομεία τα προηγούμενα χρόνια μέχρι και σήμερα που μιλάμε, κρίνεται αντι-κοινοτική.

Μέσα σε όλο αυτό το τοπίο η παρούσα Κυβέρνηση δεν έχει σχέδιο οργάνωσης και χρηματοδότησης του συστήματος ούτε έχει σχέδιο για τις προμήθειες. Ζήσαμε πριν λίγες μέρες το τι έγινε στο ΙΣΤΑΜΕ, όπου ο Υπουργός μαζί με το ΙΣΤΑΜΕ έκαναν brain storming, έκαναν φιλοσοφική συζήτηση για το πώς θα μπορούσε να είναι το σύστημα προμηθειών στη χώρα, την ίδια ώρα που ενημέρωναν την τρόικα ότι οι δαπάνες ξέφυγαν, αν την ενημέρωναν ότι ξέφυγαν οι δαπάνες.

Διότι, κύριε Πρόεδρε, έμεινα έκπληκτος, όταν άκουσα τον κ. Ντερούζ να λέει ότι «τα πάει πολύ καλά η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας» και είπα ότι κάτι συμβαίνει. Όταν ακούμε τον Υπουργό Υγείας να δηλώνει ότι οι δαπάνες υγείας φέτος ξέφυγαν στα 3 δι-σεκατομμύρια, αγγίζοντάς τα, όταν πέρσι ήταν 2,9 δισεκατομμύρια, συνεκτιμώντας ότι μισό εκατομμύριο από το στοκ των αποθηκών των νοσοκομείων καταναλώθηκαν το πρώτο εξάμηνο σε εφαρμογή του προγράμματος σταθερότητας και ανάπτυξης, όπως προβλεπόταν, δηλαδή, ξέφυγαν φέτος 600 εκατομμύρια δαπάνες σε σχέση με πέρσι, πώς είναι δυνατόν ο κ. Ντερούζ να λέει στην ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και στην Κυβέρνηση ότι «τα πήγατε καλά»;

Και γι' αυτό έθεσα ευθέως το ερώτημα στον Υπουργό Υγείας, αν έδωσαν σωστά, αξιόπιστα στοιχεία και αν έδωσαν την πραγματική εικόνα του Εθνικού Συστήματος Υγείας όσον αφορά και τις πραγματοποιηθείσες επεμβάσεις και πράξεις στα νοσοκομεία σε σχέση με το κόστος, ώστε να οδηγηθεί η τρόικα να αποφανθεί, όπως απεφάνθη προχθές. Και επειδή, όταν μιλούμε για νούμερα αδικούμε τους ανθρώπους, σας λέω ότι μία κουβέντα «ξέφυγαν οι δαπάνες» του Υπουργού Υγείας αυτόματα σήμαινε «κόβω 150 εκατομμύρια επιδόματα από τους πολύτεκνους και τους τρίτεκνους», ανεξάρτητα αν αυτά είναι στα πίσω γράμματα ή είναι αυτά που δεν δόθηκαν ακόμη και που δεν δόθηκε στην ενημέρωση του Υπουργού στους δημοσιογράφους μετά την ενημέρωση της τρόικα.

Αυτά τα λίγα, κυρία Πρόεδρε, τα είπα για να καταλάβουμε ότι διατάξεις αποσπασματικές, όπως αυτές που έρχονται σήμερα μπορεί να λύνουν κάποια αδιέξοδα στα οποία οδήγησε η αποσπασματική πολιτική της παρούσας Κυβέρνησης, αλλά δεν μπορούν να βγάλουν τη χώρα από τη σημερινή κρίση που βρίσκεται σήμερα, ιδιαίτερα στον ιδιαίτερο αυτό χώρο της υγείας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλμά.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

Κύριε Ροντούλη, έχετε δώδεκα λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ που μου παραχωρήσατε το Βήμα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σχετικά με το νομοσχέδιο που συζητάμε επιτρέψτε μου να κάνω μια «αιρετική» τοποθέτηση. Θεωρώ ότι υπάρχουν δύο κατηγορίες Ελλήνων πολιτών. Η πρώτη κατηγορία είναι οι πολίτες που έχουν ίσα δικαιώματα με τους άλλους, κατά το Σύνταγμα και τους νόμους της χώρας και υπάρχει και μια δεύτερη κατηγορία, οι πολίτες που έχουν λιγότερα δικαιώματα από τους πρώτους, πάλι κατά το Σύνταγμα και τους νόμους της χώρας.

Μα, θα πει κάποιος: Αυτό που λέτε, δεν είναι αντιφατικό; Επίσης, θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί: Μα, δεν έχετε δει το άρθρο 4 του Συντάγματος που προβλέπει ότι οι Έλληνες πολίτες είναι ίσοι έναντι του νόμου, που προβλέπει ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις;

Άρα, γιατί μπορεί να ευσταθεί ο ισχυρισμός, που διετύπωσα πριν από λίγο, ότι με βάση το Σύνταγμα και τους νόμους δημιουργούνται δύο κατηγορίες πολιτών;

Η απάντηση είναι η εξής, αγαπητοί συνάδελφοι: Το άρθρο 4 του Συντάγματος, που μόλις προανέφερα, δεν έχει καθολική ισχύ, δυστυχώς, διότι αν διαβάσει κάποιος προσεκτικότερα το Σύνταγμα, θα πείσει πάνω στο άρθρο 21. Τι λέει το άρθρο 21 του Συντάγματος; Λέει ότι η οικογένεια ως θεμέλιο συντηρήσεως και προαγωγής του έθνους, ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του κράτους. Είπα επ' ακριβώς αυτό που προβλέπει το άρθρο 21.

Τι παρατηρούμε, αγαπητοί συνάδελφοι; Παρατηρούμε ότι από το άρθρο 21 λείπει η λέξη «πατρότητα». Δεν υπάρχει. Και το ερώτημα είναι: Δεν θα έπρεπε και η μητρότητα, αλλά και η πατρότητα, που αποτελούν βασικές συνιστώσες για την ανάπτυξη μιας οικογένειας, να προστατεύονται από το ελληνικό Σύνταγμα; Γιατί υπάρχει αυτή η διάκριση εις βάρος των ανδρών; Δεν αναφέρεται καθόλου η πατρότητα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ: Είμαστε μητριαρχική κοινωνία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Προσέξτε, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό τώρα που λέω δεν έχει μόνο κάποιες θεωρητικές επιπτώσεις στο ζήτημα της ισότητας δικαιωμάτων μεταξύ των δύο φύλων ή στο ζήτημα της ηθικής τάξης των πραγμάτων που πρέπει να αποκατασταθεί. Έχει πραγματικές επιπτώσεις στη ζωή Ελλήνων πολιτών.

Επιτρέψτε μου να σας αναφέρω δύο κραυγαλέα παραδείγματα για να δείτε ότι οι Έλληνες πατεράδες υφίστανται λόγω του φύλου και αυτής της «παραλείψεως» που υπάρχει στο Σύνταγμα, δυσμενείς διακρίσεις εις βάρος τους.

Παράδειγμα πρώτο. Η πολύτεκνη μητέρα, η μητέρα που φέρνει στον κόσμο πάνω από τέσσερα παιδιά δηλαδή, δικαιούται, όταν όλα της τα παιδιά υπερβούν το 23ο έτος της ηλικίας, να λάβει την ισόβια τιμητική σύνταξη των 132 ευρώ. Αυτό είναι το μεγάλο ποσό που θέλετε να το περικόψετε κιόλας τώρα. Το αφήνω, όμως, αυτό. Ο πατέρας-σύζυγος, ο πολύτεκνος, δεν δικαιούται του επιδόματος αυτού. Ερώτημα: Ο πατέρας συνεισφέρει στην ανατροφή των παιδιών; Ναι ή όχι; Τόσα χρόνια δεν υπάρχει ο πολύτεκνος πατέρας; Προσέξτε και τι άλλο γίνεται. Όταν χαθεί, αποβιώσει η πολύτεκνη μάνα, σταματάει εντελώς η παροχή αυτής της ισόβιας τιμητικής σύνταξης και ούτε και τότε περνάει στον πολύτεκνο πατέρα.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, σας ερωτώ: Είναι δυσμενής διάκριση λόγω φύλου εις βάρος των πατεράδων; Ναι ή όχι; Κάθε εχέφρων πολίτης θα πει ότι είναι και είναι μία διάκριση εκπηγάζουσα εκ του Συντάγματος.

Δεύτερο παράδειγμα. Ενθυμήστε ότι στα τέλη του 2007, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας έστειλε στο Δικαστήριο Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με την κατηγορία ότι παραβιάζουμε το άρθρο 141 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης περί ίσης αμοιβής ανδρών και γυναικών. Γιατί; Γιατί οι Ευρωπαίοι είδαν, εξετάζοντας το καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων στην Ελλάδα, ότι άλλα είναι τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των γυναικών και άλλα είναι τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα των ανδρών, τουλάχιστον μέχρι πρότινος. Άρα, υφίσταντο οι άνδρες στο δημόσιο μία δυσμενή μεταχείριση εις βάρος τους λόγω του φύλου τους ναι ή όχι;

Θα σας πω, όμως και κάτι ακόμη, το οποίο είναι τραγικό. Στις περιπτώσεις που έχουμε διαζύγιο, διάσταση ή διαφωνία συζύγων και πρέπει να ρυθμιστεί το ζήτημα της επιμέλειας των τέκνων και οι υποθέσεις αυτές οδηγούνται στα δικαστήρια, ξέρετε ποιο είναι το αποτέλεσμα; Πάνω από το 99% των περιπτώσεων – προσέξτε- η μητέρα-γυναίκα κρίνεται καταλληλότερη του συζύγου. Είναι τόσο εμπεδωμένη δε η αντίληψη αυτή, που όταν κάποιος σύζυγος θέλει να προσφύγει στη δικαιοσύνη για να αναλάβει την επιμέλεια των τέκνων του, οι ίδιοι οι συνήγοροι δικηγόροι του του λένε: «Μην πας, άδικος κόπος, γιατί και τη δίκη θα χάσεις και χρήματα θα χάσεις». Σας ξαναλέω ότι αυτό γίνεται σε ένα ποσοστό 99%. Ξέρετε τι μου θυμίζει αυτό; Εκλογές σε ανελεύθερα καθεστώτα, όπου ο μόνος υποψήφιος, που τελικά εκλέγεται με 99%, είναι ο πρόεδρος του μοναδικού κυβερνώντος κόμματος. Αυτή είναι η αναλογία. Είναι λυπηρό αυτό που συμβαίνει στις αίθουσες των δικαστηρίων διότι εμφανίζεται μία νέα τάξη ανθρώπων στην ελληνική κοινωνία. Είναι τα ορφανά των δικαστηρίων, δηλαδή τα παιδιά που δεν μπορούν να δουν ούτε ένα Σαββατοκύριακο τον πατέρα τους, τη στιγμή που αυτό το αυτό δικαίωμα έχουν ακόμη και οι φυλακισμένοι βαρυποινίτες.

Άρα, δεν θα πρέπει να τα δούμε όλα αυτά που είπα τώρα; Δεν θα πρέπει εμείς ως πολιτικά κόμματα, ως πολιτικές δυνάμεις, στην επόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος –και αυτό είναι πρόταση που κατατίθεται επισήμως στη Βουλή εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αγαπητοί συνάδελφοι – στο άρθρο 21 να προσθέσουμε τη λέξη «πατρότητα» και να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια, ούτως ώστε να αλλάξει και αυτή η εμπεδωμένη πρακτική των ελληνικών δικαστηρίων; Θεωρώ ότι ναι, γιατί αν δεν το κάνουμε, θα διαιωνίζεται ένα καθεστώς δυσμενούς διάκρισης εις βάρος των Ελλήνων πατέρων.

Όσον αφορά την τροπολογία που αφορά αυτή την ελάχιστη εισοδηματική ενίσχυση, το βοήθημα αυτό των 100 έως 300 ευρώ, που δίδεται στους χαμηλοσυνταξιούχους, εγώ δεν θα ασκήσω καμιά κριτική του είδους που άκουσα ότι πρόκειται για ψυχία. Είναι μία εισοδηματική ενίσχυση. Μικρή, ελάχιστη, ψυχίον; Είναι, όμως, μία ενίσχυση.

Θα σταθώ, όμως, σε ένα σημείο, κύριε Υπουργέ, που πρέπει να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν. Εξαιρείται ο συνταξιούχος του ΟΓΑ. Είναι μεγάλη αδικία. Χρησιμοποιείτε την εξής επιχειρηματολογία. Θα σας την πω και θα την αναρέσω ταυτοχρόνως.

Επιχείρημα πρώτο. Λέτε: «Δεν συμπεριλαμβάνω τους συνταξιούχους του ΟΓΑ, γιατί αυτοί την 1η Οκτωβρίου του 2009 πήραν μία αύξηση των 30 ευρώ μηνιαίως στη σύνταξη τους.»

Δεύτερο επιχείρημα: «Δεν τους εντάσσουμε τους συνταξιούχους του ΟΓΑ γιατί δεν έχουν περικοπεί τα δικά τους δώρα, δηλαδή, το δώρο Χριστουγέννων, το δώρο Πάσχα και το επίδομα θέρους».

Ωραία! Για να δούμε τώρα την άλλη «πλευρά του λόφου» για να μην ξεχνιόμαστε.

Ενθυμώστε κύριε Υπουργέ, ότι προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ ήταν ότι θα δίνετε στο συνταξιούχο του ΟΓΑ 550 ευρώ σύνταξη, όχι σε βάθος τετραετίας, όπως λέτε σε άλλες δεσμεύσεις του προγράμματός σας τις οποίες και ανέγνωσα, αλλά εδώ λέτε ότι με το που θα αναλάβανε ο κ. Παπανδρέου θα δίνετε 550 ευρώ το μήνα στο συνταξιούχο του ΟΓΑ. Το υλοποιήσατε; Όχι. Ψηφαλάκια θέλατε να πάρετε από το συνταξιούχο αγρότη και αφού τα πήρατε η αύξηση των 220 ευρώ, για να φθάσουμε στα 550, πήγε περίπατο.

(Στο σημείο αυτό κυτπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε. Ξέρω και την προσωπική σας ευαισθησία για τον αγροτικό κόσμο της χώρας.

Δεύτερο επιχείρημα: Γνωρίζετε πολύ καλά, κύριε Υπουργέ, ότι θεσμοθετημένα και νομοθετημένα υπάρχει μία αύξηση των 20 ευρώ που έπρεπε να δοθεί στο συνταξιούχο του ΟΓΑ από 1ης Ιουλίου του '10. Τη δώσατε αυτήν την αύξηση; Αυτό το εικοσά-ρικο το δώσατε;

Τρίτο επιχείρημα: Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ δεν λαμβάνουν cash. Αυτόν τον παράγοντα τον προσμετράτε;

Τέταρτο επιχείρημα: Ξέρετε πολύ καλά ότι ο συνταξιούχος του ΟΓΑ, ο αγρότης παίρνει σύνταξη, όταν φθάσει στο εξηκοστό πέ-

μπτο έτος της ηλικίας του. Δηλαδή, έχουμε σύνταξη από το εξηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας και μετά. Και δεύτερον, έχουμε και κάτι άλλο: ότι αυτό ισχύει ανεξαρτήτως του χρόνου εργασίας του αγρότη που μπορεί να φθάσει και πάνω από τα σαράντα επτά έτη.

Εάν τα προσμετρήσετε όλα αυτά, θα δείτε ότι τα επιχειρήματα που επικαλείστε είναι έωλα. Πρέπει αμέσως να συμπεριλάβετε τους συνταξιούχους του ΟΓΑ σ' αυτό το πενιχρό επίδομα των 100 έως 300 ευρώ, διαφορετικά να ξέρετε ότι αυτό θα είναι στίγμα για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στον κόσμο της ελληνικής επαρχίας, της ελληνικής περιφέρειας.

Αυτή τη στιγμή διαπράττετε μία μεγάλη αδικία εις βάρος του αγροτικού πληθυσμού της χώρας, έναν εμπαιγμό εις βάρος του αγροτικού πληθυσμού της χώρας κι αυτό θα το πληρώσετε πάρα πολύ ακριβά.

Κάντε τροποποίηση τώρα –έχετε τη δυνατότητα- προκειμένου να συμπεριληφθούν και οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ σ' αυτό το πενιχρό έστω επίδομα. Περιμένουμε από την Κυβέρνηση να το διορθώσει αυτό. Δεν είναι δυνατόν ο κ. Παπανδρέου να υπόσχεται διάφορα. Δεν είναι δυνατόν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να λέει ότι θέλω να επανεύρω τη σύνδεσή μου με τον αγροτικό πληθυσμό της χώρας που χάθηκε επί κυβερνήσεως Σημίτη και με προκλητικό τρόπο να εξαιρείτε τους αγρότες από τη λήψη της εισοδηματικής αυτής ενισχύσεως.

Ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός σας απευθύνει κάλεσμα να τροποποιήσετε την τροπολογία αυτή, προκειμένου να συμπεριλάβετε και τους συνταξιούχους του ΟΓΑ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑΟΣ, κ. Αστέριο Ροντούλη.

Καλείται στο Βήμα ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης.

Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο θέλετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Πολύ λιγότερο χρόνο απ' ό,τι προβλέπει ο Κανονισμός, κυρία Πρόεδρε. Δηλαδή επτά, οκτώ λεπτά φαντάζομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχετε δέκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ο συνάδελφος, κ. Κεγκερόγλου θα κλείσει με τις παρατηρήσεις του από την πλευρά του Υπουργείου Εργασίας.

Εγώ θα ξεκινήσω με δύο πολύ σύντομα σχόλια –επιστημόνους που αφορούν το νομοσχέδιο. Θα πω ότι μ' αυτόν το νόμο γίνονται βήματα στην κατεύθυνση άρσης των ανισοτήτων και της παροχής ίσων ευκαιριών χωρίς διακρίσεις. Ωστόσο όλοι έχουμε αναγνωρίσει και όλοι γνωρίζουμε ότι έχει πολύ μεγάλη σημασία η εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου, όπως και προηγούμενων νόμων κι επομένως, ο έλεγχος για την τήρηση της νομιμότητας σε κάθε περίπτωση. Εδώ βέβαια, θα έχει ιδιαίτερο ρόλο και το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας κι άλλο μηχανισμοί, αλλά και η αντίληψη που έχει ο καθένας μας γι' αυτές τις ίσες ευκαιρίες και την άρση των όποιων αδικιών και ανισοτήτων.

Έγινε αναφορά –κι αυτό είναι το δεύτερο σχόλιο ή αν θέλετε η επισήμανση μου- για τη διαφορά που υπάρχει στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης μεταξύ ανδρών και γυναικών. Υπάρχει σχετική παρατήρηση από την Εθνική Επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπως επίσης κι από την Επιστημονική Επιτροπή.

Πρέπει να διευκρινίσουμε όμως, ότι η ίδια μεταχείριση, οι ίδιοι όροι εφαρμόζονται στην επαγγελματική ασφάλιση. Αυτό είναι κάτι με το οποίο έχει συμμορφωθεί η χώρα μας από το 2002 για τα επαγγελματικά ταμεία. Προέκυψε, όπως ξέρετε πολύ καλά, το θέμα με το δημόσιο για το οποίο καταδικάστηκε η χώρα μας, επειδή θεωρήθηκε ως επαγγελματική ασφάλιση, ασφάλιση του δημοσίου. Και σ' αυτό το σημείο η χώρα μας έχει συμμορφωθεί και με το νέο ασφαλιστικό νόμο προβλέπεται εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Σ' ό,τι αφορά όμως, τα υπόλοιπα ταμεία που είναι ταμεία ΔΕΚΟ και τραπεζών, όπως και το δημόσιο πλέον από την 1/1/2011 αλλάζουν χαρακτηριστικά. Αλλάζει χαρακτηριστικά και

η ασφάλιση το δημόσιο. Δεν μπορεί πλέον να επιχειρηματολογήσει κανένας βάσιμα περί επαγγελματικής ασφάλισης ούτε στο δημόσιο, ούτε στα ειδικά λεγόμενα ταμεία, τα οποία πλέον αποτελούν κομμάτι, τομείς, κλάδους του ΙΚΑ. Πρόκειται, δηλαδή, για ασφάλιση στο γενικό ασφαλιστικό σύστημα κι όχι ειδικά επαγγελματικά ταμεία. Επομένως, κλείνει αυτό το κεφάλαιο που θα μπορούσε να μας ταλαιπωρήσει για πολλά χρόνια, αν δεν είχαμε κάνει αυτές τις αλλαγές.

Έρχομαι τώρα στις τροπολογίες.

Η πρώτη τροπολογία έχει να κάνει με την έκτακτη οικονομική ενίσχυση που παρέχεται σε πεντακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους. Η έκτακτη αυτή οικονομική ενίσχυση θα είναι από 100 έως 300 ευρώ και θα καταβληθεί από τις 22 Δεκεμβρίου μέχρι τέλος Δεκεμβρίου μαζί με την καταβολή της σύνταξης του Ιανουαρίου.

Είναι γεγονός ότι δεν λύνουμε το πρόβλημα των χαμηλοσυνταξιούχων, όμως είναι εκείνοι οι οποίοι υπέστησαν τη μείωση του εισοδήματός τους, είναι εκείνοι οι οποίοι υποφέρουν περισσότερο από άλλες κατηγορίες και είχαν και απώλειες από την περικοπή των δώρων. Ερχόμαστε, λοιπόν, όχι να λύσουμε το πρόβλημα, αλλά να ενισχύσουμε αυτούς που αντιμετωπίζουν τα μεγαλύτερα προβλήματα, μία από τις πιο ευπαθείς οικονομικά ομάδες και να δώσουμε ένα ποσό το οποίο στην ουσία αναπληρώνει τις απώλειες που είχαν από την περικοπή των δώρων. Ουσιαστικά κάποιος που παίρνει λιγότερα από 600 ευρώ το μήνα σύνταξη, δεν θα έχει απώλειες μετά απ' αυτήν την έκτακτη οικονομική ενίσχυση.

Ειπώθηκε ότι θα έπρεπε να ενταχθούν σ' αυτήν τη ρύθμιση και οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ. Έχω κι εγώ την ίδια ευαισθησία με τον κ. Ροντούλη. Οι γονείς μου είναι συνταξιούχοι του ΟΓΑ και θα μπορούσα να είμαι και ιδιαίτερα ευαίσθητος σ' αυτό το θέμα. Όμως, υπάρχουν δύο πράγματα που έχουν να κάνουν όχι μόνο με τη δυνατότητα, αλλά κυρίως με τη διαφορά που υπάρχει ανάμεσα στους συνταξιούχους του ΟΓΑ και στους συνταξιούχους των άλλων ταμείων.

Για τους συνταξιούχους του ΟΓΑ –το είπε και ο κ. Ροντούλης– δεν υπήρξε περικοπή δώρων και είναι και οι μόνοι οι οποίοι είχαν μία αύξηση 30 ευρώ στο τέλος του προηγούμενου χρόνου η οποία δίνεται βεβαίως και τον επόμενο χρόνο. Είναι χαμηλές οι συντάξεις του ΟΓΑ. Παραμένουν χαμηλές οι συντάξεις του ΟΓΑ και θα πρέπει εφόσον υπάρξουν οι κατάλληλες προϋποθέσεις να βελτιωθούν.

Ωστόσο, γι' αυτήν τη χρονική στιγμή, εκείνο που μπορούσαμε να κάνουμε είναι να δώσουμε την έκτακτη οικονομική ενίσχυση σε εκείνους οι οποίοι είχαν πληγεί περισσότερο από τα μέτρα τα τελευταία. Και μ' αυτόν τον τρόπο αποδεικνύουμε τη σταθερή μας βούληση για την ενίσχυση εκείνων των κοινωνικών ομάδων που, όπως είπα, υποφέρουν περισσότερο, με την πρώτη ευκαιρία και το κάνουμε πράξη με τη συγκεκριμένη επιλογή για την καταβολή της έκτακτης οικονομικής ενίσχυσης.

Θα ήθελα να πω ότι πρόκειται συνολικά για τέσσερις πολύ επείγουσες τροπολογίες, οι οποίες θα λύσουν προβλήματα για πολύ μεγάλο αριθμό συμπολιτών μας.

Η δεύτερη, λοιπόν, τροπολογία αφορά την καταβολή του δώρου στο σύνολο για όσους παίρνουν το λεγόμενο «εξωιδρυματικό επίδομα». Είναι οι παραπληγικοί, αλλά και άλλες κατηγορίες συμπολιτών μας που παίρνουν από τα ασφαλιστικά ταμεία ένα ποσό που αγγίζει τα 640 με 650 ευρώ.

Οι συγκεκριμένες, λοιπόν, κατηγορίες θα παίρνουν ολόκληρο το δώρο και ανεξάρτητα από το αν παίρνουν σύνταξη. Γι' αυτό το ποσό θα παίρνουν ολόκληρο το δώρο.

Μετά από τις παρατηρήσεις όλων των Βουλευτών, θα ήθελα να πω ότι δεν ήταν στις προθέσεις μας να εξαιρέσουμε το δημόσιο. Όμως, υπάρχει μια διαφορετική διαδικασία.

Κρίνουμε, λοιπόν, απαραίτητο να συμπληρώσουμε αυτήν τη στιγμή τη συγκεκριμένη ρύθμιση που αφορά την καταβολή του δώρου για όλους όσους παίρνουν τα συγκεκριμένα ειδικά επιδόματα και αν υπάρξει οποιοδήποτε πρόβλημα σε σχέση με το νομοτεχνικό μέρος, θα το αντιμετωπίσουμε.

Προτείνω και καταθέτω τη σχετική συμπλήρωση, η οποία θα περιληφθεί στην τροπολογία που αναφέρεται στην καταβολή των επιδομάτων για τις ειδικές κατηγορίες των βαριά αναπήρων.

Διαβάζω, λοιπόν, τη σχετική συμπλήρωση: Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της τροπολογίας για τα εξωιδρυματικά επιδόματα και τα επιδόματα που δίνονται στους τυφλούς, προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Ειδικά για τους συνταξιούχους του δημοσίου που λαμβάνουν με τη σύνταξή τους το επίδομα ανικανότητας των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 54 του π.δ. 169/2007 (ΦΕΚ 210 Α) τα ποσά της παραγράφου 1 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010 (ΦΕΚ Α67) προσαυξάνονται, το μεν δώρο Χριστουγέννων με ολόκληρο το ποσό του ανωτέρων επιδόματος ανικανότητας, το δε δώρο Πάσχα και το επίδομα αδειάς με το ήμισυ του ποσού αυτού, κατά περίπτωση».

Επίσης, στο τέλος του τελευταίου εδαφίου εισάγεται κείμενο σε συνέχεια ως εξής: «...καθώς και των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου μόνου του ν. 3847/2010, κατά περίπτωση».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Επομένως, αυτό σημαίνει ότι για όσους λαμβάνουν το λεγόμενο «εξωιδρυματικό επίδομα» που αφορά οκτώ κατηγορίες με βαριές αναπηρίες –και όπως είπα, είναι 640 ευρώ περίπου– δεν υπάρχει περικοπή του δώρου.

Το ίδιο εφαρμόζεται και για το δημόσιο, όπου το συγκεκριμένο επίδομα θα καταβάλλεται εξ ολοκλήρου και για τους παραπληγικούς και για άλλες κατηγορίες, αλλά και για τους τυφλούς και ανέρχεται στο ποσό των 406 ευρώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ τη σχετική συμπλήρωση να κατατεθεί και να διανεμηθεί στους συναδέλφους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρομάνης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα συμπλήρωση, η οποία έχει ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τέλος, με την τρίτη τροπολογία ερχόμαστε να λύσουμε μία εκκρεμότητα που αφορά την «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.» και τη λειτουργία της Σχολής των ΚΕΚ ΑΜΕΑ. Υπήρξε μεταφορά της «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.» στο Υπουργείο Εργασίας, χωρίς να έχει προβλεφθεί ο τρόπος με τον οποίο θα πληρώνονται οι εργαζόμενοι στη συγκεκριμένη εταιρεία –πρόκειται για μονομετοχική εταιρεία του δημοσίου- ενώ υπήρξε και πρόβλημα με τη λειτουργία της Σχολής των ΚΕΚ ΑΜΕΑ.

Ερχόμαστε, λοιπόν, να λύσουμε αυτό το πρόβλημα και να ξεκινήσουν τα προγράμματα, έτσι ώστε και να πληρωθούν οι εργαζόμενοι στην «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.», αλλά και να αρχίσουν τα προγράμματα της σχολής, έτσι ώστε να προφτάσουμε μέσα στο σχολικό έτος να έχουμε το πρόγραμμα ολοκληρωμένο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον Υπουργό κ. Γεώργιο Κουτρομάνη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος για μια τροπολογία.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, θέλω να κάνω ορισμένες προσθήκες και τροποποιήσεις στην τροπολογία μας, οι οποίες δεν έχουν καμμία σημασία, απλά διευθετούνται κάποιες πρακτικές επιμέρους λεπτομέρειες.

Στο άρθρο 1, λοιπόν, προστίθεται περίπτωση 6...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Υπουργέ, έχουν διανεμηθεί.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ωραία, κύριε συνάδελφε.

Απλά στις διανεμηθείσες προσθήκες και τροποποιήσεις θα ήθελα στα Κέντρα Υγείας να προστεθεί και αυτό της Ιθάκης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ να κατατεθούν στα Πρακτικά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-τροποποιήσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, πριν αγοράσω σχετικά με την τροπολογία, θα ήθελα να κάνω μια γενικότερη επισήμανση που σχετίζεται με μία τοποθέτηση του συναδέλφου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κ. Σαλμά, σήμερα το πρωί και εδώ, αλλά και στην Επιτροπή Κοινωνικών και Μορφωτικών Υποθέσεων –ήσασαν παρών- οι οποίες συνεδρίασαν από κοινού στην Αίθουσα της Γερουσίας.

Ο κύριος συνάδελφος, λοιπόν, έκανε μια αναφορά στην απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που σχετίζεται με υιοθετηθείσα απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το οποίο καταδικάζει την Ελλάδα, γιατί τα νοσοκομεία της δεν εφαρμόζουν κοινωτική οδηγία που προβλέπει, όσον αφορά στα υλικά και διάφορα άλλα είδη που προμηθεύονται τα νοσοκομεία, πώς πρέπει να αντιμετωπίζεται η προσφορά που προέρχεται από κράτος-μέλος της Ένωσης. Μάλιστα, μίλησε και για καθυστερήσεις κ.λπ..

Εγώ δεν ξέρω τι ακριβώς είπε, εδώ, ο κύριος συνάδελφος. Όμως, τον άκουσα το πρωί στην επιτροπή. Όπως, λοιπόν, έκανα στην επιτροπή, έτσι και εδώ θα ήθελα να επαναλάβω, ότι την Τρίτη μίλησα ο ίδιος με τον Επίτροπο Μπαρνιέ και δέχθηκε ότι στο μέτρο που η σχετική τροπολογία προσαρμογής της Ελλάδας ψηφιστεί από το Κοινοβούλιό μας πριν τα Χριστούγεννα, όπως του είπα, τότε θα μπλοκάρει τη διαδικασία επιβολής του προστίμου.

Είναι μια από τις «βόμβες» που έσκασαν στα χέρια μου, κύριε Πρόεδρε, αλλά είμαι υποχρεωμένος να διαχειριστώ το θέμα. Γι' αυτό, κατέθεσα τη σχετική τροπολογία σήμερα. Πρόκειται για τροπολογία στο σχέδιο νόμου του κ. Ρέππα που θα έρθει στη Βουλή την επόμενη εβδομάδα. Επίσης, έστειλα ήδη στον Επίτροπο Μπαρνιέ μια επιστολή μου, με την οποία τον ενημερώνω, ότι κατέθεσα την τροπολογία. Μόλις, λοιπόν, την άλλη εβδομάδα το συζητήσουμε, θα του τηλεφωνήσω ξανά, γιατί το θέμα «έτρεξε» στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και θα ήθελα να είμαι απολύτως συνεπής σ' αυτά που του είπα, δηλαδή ότι οπωσδήποτε πριν τα Χριστούγεννα η Βουλή θα έχει τηρήσει την υποχρέωσή της.

Όσο ταχύτερα, τόσο καλύτερα, προκειμένου να αποφύγουμε να πληρώνει η Ελλάδα «τσάμπα και βερσεσέ» χρήματα, τα οποία θα μπορούσε να είχε αποφύγει με μια απλή κίνηση της εκτελεστικής και νομοθετικής εξουσίας.

Το δεύτερο που θέλω να πω πριν μιλήσω για την τροπολογία σχετίζεται με μια σημερινή πραγματικά καινοτόμα ενέργεια του Υπουργείου Οικονομικών, του κ. Παπακωνσταντίνου και ειδικότερα του κ. Σαχινίδη.

Εξεδόθη, λοιπόν, επιτέλους μια υπουργική απόφαση κατ' εφαρμογή των νόμων που υπήρχαν από το 1999 και από το 2003. Άκουσον-άκουσον! Έντεκα χρόνια ο ένας και επτά χρόνια ο άλλος! Αυτοί οι νόμοι -τα «προϊόντα» της Βουλής των Ελλήνων- επέβαλαν να πληρώνονται οι προμηθευτές φαρμάκων των νοσοκομείων, ή οι οφειλές του ΟΠΑΔ απέναντι στους ίδιους τους φαρμακοποιούς σε πραγματικούς χρόνους, δηλαδή σε σαράντα πέντε μέρες από τη στιγμή που γεννάται η οφειλή.

Αυτό, όχι μόνο, δεν γινόταν επί τόσα χρόνια, αλλά ο ΟΠΑΔ πλήρωνε μετά από οκτώ μήνες. Αυτή η καθυστέρηση πληρωμής των οφειλών του δημιουργούσε υποχρεώσεις στα φαρμακεία, τα οποία αναγκάζονταν να δανειστούν με επιτόκια που ήταν πάντα πολύ παραπάνω από τις οφειλές που θα είχαν. Και εννοώ τη ζημία. Τώρα υποχρεώνονται να δανείζονται με επιτόκιο 8% και 8,5% και ο ΟΠΑΔ παρά το γεγονός ότι έχει τα χρήματα, να μην μπορεί να πληρώσει.

Η υποχρέωση, λοιπόν, των σαράντα πέντε ημερών θα τηρείται, δεδομένου ότι εξεδόθη επιτέλους αυτή η υπουργική απόφαση. Μάλιστα, θα τηρείται, επειδή και ο ΟΠΑΔ θα τηρεί τη μεθοδολογία που τηρεί το ΙΚΑ. Δηλαδή, πληρώνει έναντι, διενεργούνται οι έλεγχοι και αν προκύψει διαφορά -και αφού ο φαρμακοποιός έχει πληρωθεί έναντι- υπάρχει ένα ποσό που απομένει και μέσα σ' αυτό γίνεται η διευθέτηση.

Έπρεπε να μπει η Ελλάδα σε κρίση, κύριε Πρόεδρε, για να γίνει αυτό το απλό πράγμα. Και γιατί δεν γινόταν; Όχι, επειδή κανένας δεν το σκέφθηκε και επειδή εμείς είμαστε οι εξυπνοί -σε

καμμία περίπτωση!- αλλά επειδή έχουμε ως κοινή παθολογία τη μεταφορά των δαπανών μιας χρήσης στις επόμενες. Στην περίπτωση, δηλαδή, που δεν τα πληρώνεις και καθυστερούσεις, περνούν στον επόμενο χρόνο. Για τις δε προμήθειες, περνούσαν και τρία και τέσσερα και πέντε χρόνια για να πληρωθούν. Και αυτό επιτρεπόταν βάσει της δημιουργικής λογιστικής.

Αυτή η δημιουργική λογιστική, όμως, αύξανε κατ' ουσίαν τις δαπάνες, διότι τελικώς το κέρδος του φαρμακοποιού ήταν υψηλό για να αντιμετωπίσει και τέτοιου είδους καθυστερήσεις και ανωμαλίες από πλευράς του ελληνικού κράτους.

Οι φαρμακοποιοί προς τιμήν τους προσφάτως είχαν πει πριν από λίγες ημέρες που είχαμε συζήτηση, ότι δέχονται να αντισταθμίζουν το κέρδος τους -ανάλογα βέβαια και με τις πωλήσεις τους- με την επιστροφή κάποιου ποσοστού στον ΟΠΑΔ, στο μέτρο, όμως που το δημόσιο πληρώνει εγκαίρως. Αφού, αυτή η έγκαιρη πληρωμή πια αποκαθίσταται -τώρα πληρώνουμε Απρίλιο, Μάιο και θα φτάσουμε μέχρι το Σεπτέμβριο πριν κλείσει το έτος- και αφού από την 1η Ιανουαρίου, όπως λέει η απόφαση του κ. Σαχινίδη, την οποία σας την καταθέτω, όλα θα γίνονται εγκαίρως, αντιλαμβάστε ότι ανοίγει ο δρόμος για τη νομοθέτηση και της επιστροφής -κλιμακωτά- χρημάτων προς τον ΟΠΑΔ από τους φαρμακοποιούς με κριτήριο το τζίρο τους.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ως προς την τροπολογία τώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που μάλιστα νομίζω για πρώτη φορά τουλάχιστον στα δέκα χρόνια που βρίσκομαι εγώ στην Αίθουσα οι κυρίες συνάδελφοι είναι περισσότερες από τους άρρενες συναδέλφους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Δεν έχετε άδικο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Βλέποντας το Σώμα από κάτω και όχι από εδώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σωστά. Το νομοσχέδιο είναι τέτοιο, όμως.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Να εξαιρέσετε τους Υπουργούς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ναι, εξαιρέσαμε και την Έδρα και τα υπουργικά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αντιμέτωπα από τις πρώτες ημέρες που ανέλαβα τα καθήκοντά μου μια αγκύλωση. Ακούστε το αυτό για να δείτε πόσο το μυαλό μας ορισμένες φορές κολάει και κολλάει για χρόνια:

Ο Πρωθυπουργός και η κ. Ξενογιαννακοπούλου έκαναν μια εξαίρεση στον κανόνα της απαγόρευσης των προσλήψεων για τους γιατρούς και τους νοσηλευτές. Σωστό αυτό. Κάποια νοσοκομεία έχουν ανάγκη σε ιατρικό προσωπικό. Και αυτό σωστό, αν και όχι απολύτως. Εν πάση περιπτώσει, όμως, έτσι έχει κριθεί. Γίνονται οι θέσεις, κύριε Πρόεδρε, και πρέπει οι νοσοκομειακοί γιατροί με τις διαδικασίες που ο νόμος προβλέπει να κάνουν αξιολόγηση και από τους υποψηφίους, κάποιον να πάρουν. Σημειώστε, ότι εάν πρόκειται για τη Ζάκυνθο δεν πάει κανένας. Εάν πρόκειται για την Κεφαλονιά, δεν πάει κανένας. Εάν πρόκειται για νησιωτικές περιοχές της χώρας, δεν πάει κανείς. Έχουμε προκηρύξει που περνάνε άπατες. Εάν πρόκειται, βέβαια, για την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, γίνεται συνωστισμός.

Τι γινόταν, λοιπόν; Επειδή όταν έχεις είκοσι ή τριάντα υποψηφιότητες στην Αθήνα ή στη Θεσσαλονίκη, ο γιατρός που πληρώνεται να εισηγηθεί έχει μια πολύ μεγάλη δουλειά να κάνει και έχει και άλλα καθήκοντα και δεν προλαβαίνει, αφήνει να περνάει το τετράμηνο, μέσα στο οποίο ήταν υποχρεωμένος να καταθέσει την εισήγησή του και παρατείνεται η προτεραιότητα, που ο νόμος επέβαλε να καταθέσει την εισήγησή του. Ακούστε: Νέα κλήρωση, νέο τετράμηνο, νέα παραίτηση. Πάνε τα χρόνια. Για σας! Οι ανάγκες εκεί, κατά την κρίση των ιδίων, οι θέσεις εκεί, αλλά να συνδεθεί η ανάγκη με τη δυνατότητα, αδύνατον!

Σε σύσκεψη που κάναμε επανειλημμένες φορές με τους αρμόδιους και τους κοινωνικούς εταίρους, αλλά και μεταξύ μας, ως πολιτική ηγεσία, αποφασίσαμε και εισηγήσαμε στη Βουλή με την τροπολογία, να γίνεται η κλήρωση που εξασφαλίζει αξιοπιστία και να παραμένει ισχυρή μόνο για πέντε ημέρες. Εάν στις

πέντε ημέρες παραιτείται ο εισηγητής-ιατρός, την εισήγηση να κάνει ο διευθυντής της κλινικής και φυσικά, το εκλεκторικό σώμα να συμπληρώνεται από εκλεγμένους γιατρούς. Βρήκαμε έναν κοινό τόπο σε αυτό. Αν υπάρξει ρωγμή αξιοπιστίας, ας διαπιστωθεί με τον καιρό ένας καλύτερος τρόπος. Προς το παρόν, όμως, ας πάρουμε και κανένα γιατρό στα δημόσια νοσοκομεία, για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα εκεί που υπάρχουν. Αυτό είναι το ένα κομμάτι της τροπολογίας.

Το δεύτερο κομμάτι της τροπολογίας αφορά το κάπνισμα, την απαγόρευση του. Στην επιτροπή, κύριε Πρόεδρε, έγινε συζήτηση, διότι ο καθένας από τους συναδέλφους μετέφερε την εμπειρία του από την περιφέρειά του. Και όλοι μαζί οι συνάδελφοι διαπιστώνουν ότι υπάρχουν προβλήματα στον έλεγχο της απαγόρευσης του καπνίσματος, ειδικά στα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος. Το δημόσιο πάει μια χαρά. Μάλιστα, συνάδελφος από την Εθνική Αντιπροσωπεία στον προεκλογικό του αγώνα –γιατί ήταν υποψήφιος– κάπνισε ο ίδιος και φωτογραφήθηκε κιάλας σε ένα κατάστημα υγειονομικού ενδιαφέροντος της περιφέρειάς του.

Εδώ, όμως, στη Βουλή, κύριε Πρόεδρε, και τα πέντε κόμματα τον Αύγουστο ψήφισαν την απόλυτη απαγόρευση. Εγώ δεν είμαι σε θέση να πω με το που αναλαμβάνω το Υπουργείο, εάν η ρύθμιση της Βουλής είναι σωστή ή αν δεν είναι. Εγώ παραλαμβάνω το πραγματικό γεγονός, ότι όλα τα κόμματα ομόφωνα στη Βουλή αποφάσισαν να απαγορευθεί απολύτως το κάπνισμα. Και την πρώτη ημέρα της εφαρμογής αρχίζουν τα προβλήματα.

Μου λέει ο κ. Σαλμάς το πρωί: «Να προχωρήσετε σε απόλυτη εφαρμογή της διάταξης». Ήθελα να του πω: «Στον κ. Κακλαμάνη το είπατε;». Διότι όπου είχαμε δημάρχους που ήταν και υποψήφιοι, βρε αδελφέ, δεν το έβλεπαν και ως πρώτη τους υποχρέωση. Όπου είχαμε δημάρχους που δεν ήταν υποψήφιοι, το έβλεπαν κάποιοι. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργείται και αθέμιτος ανταγωνισμός, αφού ο πελάτης έπαιρνε, ειδικά στα εστιατόρια, τηλέφωνο και ρωτούσε: «Εσείς επιτρέπετε το κάπνισμα εκεί;». Αν η απάντηση ήταν «όχι», ήταν και «όχι» η κράτηση και πήγαινε αλλού, που δεν γινόντουσαν έλεγχοι και μπορούσε να κάνει αυτό που ήθελε να κάνει.

Εμείς τι είπαμε; Είπαμε να συσσωρευτεί μία εμπειρία και να γίνουν οι αξιολογήσεις σε πανελλήνιο επίπεδο. Παρακολούθησα με τα ίδια μου τα μάτια ευτράπελα. Εγώ δεν είμαι απόλυτος. Προσπαθώ να ζυγίζω τα πράγματα. Παρακολούθησα εκδηλώσεις πολιτικών κομμάτων –του δικού μας– στο υψηλότερο επίπεδο, σε κλειστό χώρο που δεν μπορούσες να δεις από το ντουμάνι και να είναι και δέκα Υπουργοί παρόντες. Αυτά τα πράγματα δεν είναι σοβαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ήθελα να υπογραμμίσω αυτό που πρόλαβα να μάθω δυο μήνες που είμαι στο Υπουργείο, ότι σε όλον τον κόσμο θεωρείται πρώτος παράγοντας καρκινογένεσης το κάπνισμα. Δηλαδή, μιλούν για πρόληψη και για έγκυρη διάγνωση ως τρόπο της καλύτερης δυνατής σήμερα συμπεριφοράς απέναντι στους πολίτες, γιατί δεν είναι η καλύτερη δυνατή συμπεριφορά να προστατεύεις τον ασθενή, αλλά η καλύτερη είναι να μην αφήσεις να ασθενήσει ο συνάνθρωπός σου. Η δημόσια υγεία επιβάλλει αυτόν τον κανόνα παγκοσμίως. Πρέπει και εμείς να τον εφαρμόσουμε, αρκεί η επιλογή μας να είναι επιλογή που αντέχεται από την ίδια τη ζωή. Αυτό δεν σημαίνει να παραβιάζουμε τους κανόνες μας, ούτε να παραβιάσουμε ένα καιριο μέτρο και πρώτο στον κατάλογο που αφορά τη δημόσια υγεία. Η εμπειρία συσσωρεύεται.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα εμείς αποφασίσαμε στο Υπουργείο Υγείας να επεκτείνουμε την απαγόρευση και στα αυτοκίνητα που οι επιβαίνοντες καπνίζουν και υπάρχουν μικρά παιδιά. Είναι αποδεδειγμένο, ότι πολλαπλασιάζεται η βλάβη στον κλειστό χώρο, πρόβλημα που δεν λύνει το ανοικτό παράθυρο που ορισμένοι ασυνείδητοι γονείς επικαλούνται, ότι δηλαδή είχαν το παράθυρο ανοικτό. Είναι επιβεβλημένη αυτή η επέκταση της απαγόρευσης που αφορά ιδιωτικό χώρο, όπως είναι ένα αυτοκίνητο, αλλά που επιβάλλεται από την ανάγκη προστασίας των ανηλίκων που είναι μέσα στο αυτοκίνητο. Από και περί, για όλα τα υπόλοιπα υπάρχει η Επιτροπή των Κοινωνικών Υποθέσεων που θα συνεδριάζει αυτές τις ημέρες σχεδόν συνεχώς, όπου μπορεί κάθε

κόμμα να πει τις απόψεις του και να καταθέσει ενδεχόμενες προτάσεις. Αυτό έχει να κάνει με το δεύτερο κομμάτι της τροπολογίας.

Για τρίτο και το τελευταίο δεν χρειάζεται να πω πολλά παρά μόνο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι η Βουλή και πάλι εψήφισε ένα νέο νόμο για τις εφημερίες...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τον εισηγούνται Υπουργοί, όμως, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Λέτε να μην το ξέρω; Ναι, αλλά η πράξη, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, πάντα εμφανίζει τα προβλήματα. Ποτέ η θεωρία δεν ήταν ικανή να αντιμετωπίσει τα θέματα. Η πράξη τα φωτίζει. Εδώ, η πράξη τι εφώτισε; Ότι είχαμε μια αύξηση των δαπανών για τις εφημερίες. Αυτή η αύξηση των δαπανών για τις εφημερίες δεν ήταν προϊόν του νόμου, ήταν προϊόν κακής εφαρμογής του νόμου. Το έχουμε κουβεντιάσει αυτό το θέμα στο Υπουργείο και με τους κοινωνικούς φορείς επανειλημμένα. Δεν έχουμε σκοπό να πάρουμε κάποια αντίθετη πρωτοβουλία με τη νομοθετική ρύθμιση που η Βουλή ψήφισε με εισήγηση της προκατόχου μου της κ. Ξενογιαννακοπούλου. Θα επιμένουμε στη διάταξη αυτή και στην καλύτερη εφαρμογή της.

Στην Κατερίνη, όμως, διαπίστωσα και οι γιατροί μου το έδειξαν, κύριε συνάδελφε, ότι στο Κέντρο Υγείας του Αιγινίτηιου γίνονται τρεις ή τέσσερις εφημερίες ημερησίως που δεν χρειάζεται αυτό το ιατρικό κέντρο τόσες εφημερίες. Αυτές, όμως, τις πληρώνουμε. Γι' αυτό, λοιπόν, με την τροπολογία της τελευταίας στιγμής μεταφέρουμε, όχι για όλες τις περιοχές της χώρας, αλλά για τις περιοχές που υπάρχουν νοσοκομεία –και οι περιοχές αυτές έχουν προβληματικά χαρακτηριστικά– τα Κέντρα Υγείας από τη Γ' ζώνη, ούτως ώστε αυτό να συνεπάγεται με λιγότερες εφημερίες και συνεπώς με λιγότερη πλασματική αξιοποίησή τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέα Λοβέρδο.

Η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κόλλια-Τσαρουχά έχει το λόγο.

Δώδεκα λεπτά είναι δικά σας, κυρία Τσαρουχά.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα κι εγώ να αναφερθώ για την ημέρα και να καλέσω όλες τις γυναίκες να σπάσουν τη σιωπή τους. Καλώ τις γυναίκες να σπάσουν τη σιωπή τους και βέβαια την ελληνική πολιτεία, το ελληνικό κράτος τάχιστα να εφαρμόσει όλους τους νόμους που αναφέρονται στο σεβασμό της γυναικείας παρουσίας στα κοινωνικά πράγματα αυτής της χώρας είτε είναι Ελληνίδες είτε είναι μετανάστριες είτε είναι εργαζόμενες είτε όχι.

Σε ό, τι έχει να κάνει με το νομοσχέδιο, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετώντας τα Πρακτικά, τις παρατηρήσεις και τις επισημάνσεις όλων των συναδέλφων που πήραν μέρος στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, αλλά και τις τοποθετήσεις της σημερινής πολιτικής ηγεσίας που ακολούθησαν κατά τη συζήτηση αυτού του νομοσχεδίου, μπορώ να καταλήξω αβίαστα στο συμπέρασμα ότι όταν κάποιος θέλει, μπορεί να ακούσει. Αν παραδέχσαι ότι δεν κατέχεις το αλήθινο και ακούς, τότε σίγουρα θα μάθεις να συνθέτεις καλύτερα, που είναι και αυτό που επιδιώκουμε. Βέβαια τα αποτελέσματα αυτής της επιλογής θα είναι σε όφελος της κοινωνίας, δηλαδή του κοινωνικού καλού, το οποίο και υπηρετούμε.

Εμείς νομοθετούμε κι έχουμε υποχρέωση να θυμόμαστε ότι σύμφωνα με τον Πλάτωνα μία γνώμη που γίνεται δεκτή από όλους στην πολιτεία γίνεται νόμος και αυτό είναι το συμπέρασμα: όλοι εργάστηκαν για να έχουμε έναν καλό νόμο. Και να μην ξεχνάμε, ότι η αιτιολογημένη διαφωνία συναδέλφων σήμερα είναι βέβαιο ότι θα είναι ένας καλύτερος νόμος αύριο.

Ξεκινώντας από αυτήν την παραδοχή ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, θα ήθελα να συγχαρώ δημόσια τη δουλειά της εισηγήτριάς μας, της κ. Τσουμάνη. Είναι υποχρέωσή μου και καθήκον να εξάρω τη διάθεσή της να συνεργαστεί, να επισημάνει και να προτείνει βελτιώσεις μέσα από

μια ουσιαστική και τεκμηριωμένη προσέγγιση στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, όπως έπραξαν βέβαια και άλλοι συνάδελφοι.

Αυτό είχε συμβεί και το 2006 συζητώντας το σχέδιο νόμου τότε με θέμα την εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση στην απασχόληση, στην επαγγελματική εκπαίδευση και ανέλιξη, συνέχεια του οποίου -ουσιαστικά το ίδιο, εκτός από μερικές μικρές επισημάνσεις και συμπληρώσεις- είναι και το σήμερα συζητούμενο νομοσχέδιο, στο οποίο είχα την τιμή να είμαι τότε εισηγήτρια από τη Νέα Δημοκρατία. Για την ιστορία να αναφέρω ότι ο ν. 3488/2006 εισήγαγε πάρα πολλές καινοτομίες και νέους μηχανισμούς με βάση τους οποίους σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης αξιολογήθηκε θετικά η χώρα μας. Επίσης, για την ιστορία να αναφέρω ότι ο ν. 1414/1984 εισήγαγε, επίσης, πρωτοποριακές ρυθμίσεις, τότε που ψηφίστηκε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ίσως τέτοια θέματα να οδηγούν σε επιλογές σύνθεσης και συνεννόησης. Ίσως η γυναικεία μετριοπάθεια και ο έμφυτος ανθρωπισμός μας τελικά να απαλύνει τα πολιτικά ήθη και να επηρεάζει ευεργετικά τις πολιτικές εξελίξεις και συμπεριφορές.

Εμείς πιστεύουμε, ότι αν αφήσουν την κοινωνία οι γνωστοί κατευθυνόμενοι διαμορφωτές της, γρήγορα θα αντιληφθεί ότι η Νέα Δημοκρατία σήμερα ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη προτάσσει σαν πολιτική της συμπεριφορά τη σύνθεση και τη συνεννόηση. Αν πάλι συνεχίσουν να παραπληροφορούν ή να βάζουν άλλες προτεραιότητες, όπως σήμερα, αυτό θα το αντιληφθεί η κοινωνία, αλλά θα γίνει αργότερα. Όμως να είστε βέβαιοι ότι θα γίνει.

Το σίγουρο είναι ότι οι πολίτες ακούν ξανά τη Νέα Δημοκρατία και τον Πρόεδρό της Αντώνη Σαμαρά, γιατί όλοι μας και πολύ περισσότερο οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ που κατέχουν κυβερνητικές θέσεις, θέλουν να ξεχάσουν τις αντιπολιτευτικές τους συμπεριφορές και κορώνες του «όχι σε όλα», τότε που επικρατούσε η δήθεν εποχή της βαρβαρότητας. Τότε υπήρχαν φωνές ακόμη και Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ που μιλούσαν για εγκράτεια, που έκρουαν τον κώδωνα του κινδύνου γι' αυτά που θα κληθούν να αντιμετωπίσουν, όταν θα έρχονταν στην εξουσία. Και ήλθαν, αλλά κανείς από τη στενή ηγετική ομάδα του ΠΑΣΟΚ δεν άκουγε τότε.

Για εμάς, για τη Νέα Δημοκρατία, το «όχι σε όλα» σήμερα, σημαίνει ότι θα βρούμε μπροστά μας χιλιάδες «όχι» αύριο, όταν θα κληθούμε να υπηρετήσουμε τον τόπο από άλλη θέση ευθύνης. Η σοβαρότητα δεν έβλαψε ποτέ κανέναν μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Σαφέστατα το σημερινό νομοσχέδιο δεν καταργεί ολοκληρωτικά το ν. 3488/2006, όπως είπα και ειδικά μάλιστα όταν για εκείνο το σχέδιο νόμου είχαν και τότε εκφραστεί θετικά Βουλευτές της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και σήμερα Κυβερνήσης, ενώ δημόσια παραδέχονται ότι εκείνος ο νόμος περιέχει πολύ σωστές οδηγίες και διευκρινίσεις. Το ορθό είναι ότι ένα μεγάλο μέρος του νόμου εκείνου ενσωματώνεται στο σήμερα συζητούμενο νομοσχέδιο, προκειμένου να αποκτήσουμε ένα πλήρες ρυθμιστικό πλαίσιο με καινοτόμα νομικά εργαλεία και να μη μας διαφεύγει, ότι ο νόμος εκείνος είχε πολύ βασικές καινοτομίες και μάλιστα ρυθμίστηκαν ζητήματα και πέραν των υποχρεώσεων που είχαμε απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όταν επιδιώκεις συνέργια όλων των αρμοδίων θεσμικών οργάνων της πολιτείας, προκειμένου να αντιμετωπίσεις στην πράξη και όχι με ευχολόγια, το έλλειμμα ισότητας με κριτήρια το φύλο, που χαρακτηρίζει την αγορά εργασίας, που δυσχεραίνει τη συμμετοχή των γυναικών στην απασχόληση, όταν ενθαρρύνεις τις αλλαγές που θεσπίζονται σε ένα πλέγμα διατάξεων που από τη μια προσδιορίζουν την έννοια, την έκταση και το πεδίο εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στο πεδίο της απασχόλησης, της εργασίας και παράλληλα βελτιώνεις την αποτελεσματική εφαρμογή τους, τότε υπάρχει μία και μόνο μία επιλογή: να σταθείς δίπλα τους.

Δεν είναι υποχρεωτικό να διαφωνείς σε όλα. Δεν καλυτερεύει η ποιότητα της δημοκρατίας λέγοντας όχι σε όλα. Πρέπει να τονιστεί, κύριε Πρόεδρε, ότι ένα μεγάλο μέρος εκείνων των διατάξεων περιλαμβάνεται σε αυτό το νομοσχέδιο.

Συνθετικά, λοιπόν, λειτουργώντας θα ήθελα να τονίσω ότι

εμείς το βρίσκουμε θετικό κατ' αρχάς και το στηρίζουμε, αλλά επισημαίνουμε ότι πρέπει όχι μόνο να κωδικοποιήσουμε την συγκεκριμένη οδηγία, αλλά να προχωρήσουμε και πέραν των υποχρεώσεων της και τάχιστα να προχωρήσουμε στην κωδικοποίηση του συνόλου της εθνικής νομοθεσίας για την ισότητα των δύο φύλων. Όπως και μετά την ψήφισή του, να υπάρξει άμεσα και γρήγορα μια ερμηνευτική εγκύκλιος που να άρει όλες αυτές τις δυσκολίες που περιέχει στη σημερινή του μορφή το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο.

Η πρόταση όχι μόνο για την ενσωμάτωση αυτών των κοινοτικών οδηγιών στην ελληνική νομοθεσία, όσο και η εισαγωγή τους στους δικονομικούς κώδικες, στον Κώδικα της Πολιτικής Δικονομίας, στον Κώδικα της Διοικητικής Διαδικασίας προκειμένου να εξασφαλίζεται η εφαρμογή τους, όπως είπε και ο συνάδελφος ο κ. Κριτσωτάκης στην επιτροπή, είναι σωστή. Η ανάγκη ενσωμάτωσης των δικονομικών διατάξεων στους δικονομικούς κανόνες είναι απαραίτητη. Ο συνδυασμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, των νομοθετικών μέτρων είναι απαραίτητος να γίνει με πολιτικές και δράσεις που θα αντιμετωπίσουν τα χάσματα στην πράξη.

Όταν νομοθετούμε, πρέπει να λαμβάνουμε σοβαρά υπ' όψιν μας και το γενικότερο πολιτικό πλαίσιο, στο οποίο καλούμαστε να αποφασίσουμε, γιατί η αλήθεια είναι ότι όλοι οι εργαζόμενοι, άνδρες και γυναίκες, αναγκάζονται να κάνουν υποχωρήσεις για να κάνουν τη δουλειά τους, ή οι άνεργοι συμπολίτες μας αναγκάζονται να δεχτούν μειωμένους μισθούς και ελαστικά ωράρια, προκειμένου να βρουν δουλειά.

Δεν μπορούμε να μιλάμε για εξίσωση ανδρών και γυναικών, όταν καταργούμε βασικές κοινωνικές δομές που στηρίζουν την εργαζόμενη γυναίκα, που έχουν σχέση με την ανατροφή των παιδιών και τη φύλαξή τους. Ωραίες οι αναγνωρίσεις για διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, τι να το κάνεις όμως, όταν δεν διατυπώνονται συγκεκριμένα μέτρα προστασίας της μητρότητας ή καλύτερα βελτίωσης και ελέγχου -ιδίως ελέγχου- και αξιολόγησης της εφαρμογής τους;

Θα είχα μεγάλη δυσκολία να δικαιολογήσω πώς, ενώ προσαρμόζουμε με επιτυχία την ευρωπαϊκή νομοθεσία και είμαστε από τις πρώτες χώρες, όπως ακούστηκε και πήραμε τα εύσημα όπως είπαμε, στην ελληνική αδυνατούμε αυτή να εκφραστεί ως άμεσο αποτέλεσμα, επωφέλης για την κοινωνία των Ελλήνων;

Παγιωμένες, μονόπλευρες προσεγγίσεις, όπως, ότι εμείς είμαστε αντίθετοι στο γεγονός ότι η Ελλάδα ανταποκρίνεται στις κατευθύνσεις της νέας πολιτικής στρατηγικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ισότητα των φύλων, ότι δεν πρέπει να ισχύουν οι δεσμεύσεις εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σχετικά με την εφαρμογή των πολιτικών ενίσχυσης της γυναικείας απασχόλησης που στοχεύουν στην οικονομική ανάπτυξη και την ευημερία και την ανταγωνιστικότητα, εκφράζουν μια πολιτική, μειοψηφική προσέγγιση.

Οι βασικές αρχές της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης για δημοκρατία, ισότητα, ισονομία, ευημερία, αλληλεγγύη, ανεξίτηληθσκία, πολιτισμό παραμένουν ζωντανές. Και βέβαια δεν επαναπροσδιορίζεις το όραμα, αλλά κύρια τις πολιτικές της. Μπορεί να διαφωνεί κάποιος, αλλά η απελευθέρωση δεν λειτουργεί πάντα υπέρ των πολλών. Το να τιμωρείς τα μονοπώλια και τις δεσποζουσες θέσεις στην αγορά δεν είναι σωστό. Επειδή είναι δύσκολο να υλοποιηθεί, δεν σημαίνει ότι είναι και λάθος. Όταν λες από τη μια μεριά ότι είναι η σοσιαλιστική προσέγγιση της εργασίας του συστήματος ανάπτυξης και από την άλλη είναι καθαρά η νεοφιλελεύθερη, την οποία στην αντίληψη που ζούμε σήμερα αντιπολιτευόμαστε, νομίζω ότι χανόμαστε σε σύνδρομο και παραβιάζουμε τους κανόνες της κοινής λογικής.

Μάθαμε τους ορισμούς των πολιτικών συστημάτων στο σχολείο, αλλά οι γενιές μετά την μεταπολίτευση αδυνατούν να κατανοήσουν και απορούν πώς είναι δυνατόν να μιλάμε για σοσιαλισμό με μεζονέτα και πισίνα στα βόρεια προάστια και με τα παιδιά σε πανάκριβα ιδιωτικά σχολεία και να μιλούν για φιλελευθερισμό αυτοί που ζουν στο δυάρι στο Παγκράτι.

Και εμείς που πρεσβεύουμε τον κοινωνικό φιλελευθερισμό πιστεύουμε στις ίσες ευκαιρίες και στην ίση πρόσβαση στην παιδεία, στην υγεία, στην εργασία για όλους είτε γεννήθηκαν κάπου

ψηλά στην Αττική που έχει ακόμη πράσινο, είτε στη Δραπετσώνα είτε στην απομακρυσμένη περιφέρεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως δεν υπάρχει ελεύθερη αγορά με την καλή έννοια, με ισονομία, ίσες ευκαιρίες, δεν υπάρχει σοσιαλισμός που να έγινε δικαιοσύνη για όλους όταν εφαρμόστηκε, δεν υπάρχει κομμουνισμός που να μην είχε δόση καταπίεσης. Το όποιο σύστημα έχει τη σημασία του μέχρι ένα σημείο. Από ένα σημείο και μετά υπάρχει η ατομική ευθύνη μέσα στο σύστημα. Αλλιώς οποιοδήποτε σύστημα μπορεί να εκφυλιστεί. Δεν ψάχνουμε για άλλο σύστημα. Εμείς ψάχνουμε λύσεις σ' αυτό που έχουμε και προσπαθούμε να το κάνουμε σωστό.

Τι να κάνουμε όμως εμείς; Λέμε ναι στη δημοκρατική διεκδίκηση, όχι στις πορείες για το σκονάκι στο πανεπιστήμιο. Οργίζομαι όταν δεν υπάρχει διάκριση μεταξύ ασύδοτου και έντιμου επιχειρηματία. Οργίζομαι που για δεκαετίες συμπεριλαμβανομένης τον τεμπέλη και όχι τον αδύναμο, με αποτέλεσμα ακόμα και ο εργατικός να γίνει γραφικός και τεμπέλης. Αρνούμαι να πιστέψω, όσο κι αν προσπαθούν να μου το επιβάλλουν διά της επικοινωνιακής ισχύος, ότι όλοι το ίδιο είμαστε και ότι όλοι μαζί φάγαμε τα λεφτά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το να συζητάς για ένα σχέδιο νόμου που αφορά την αρχή των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στην απασχόληση, τις συνθήκες και τους όρους εργασίας συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής και τα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης σε μία περίοδο οικονομικής κρίσης, αύξησης της ανεργίας, μείωσης μισθών και αμοιβών, περιορισμού ασφαλιστικών δικαιωμάτων, είναι ίσως οξύμωρο. Θα συμφωνήσω με τον κ. Λεβέντη.

Το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί να βελτιώσει το ήδη υφιστάμενο νομικό πλαίσιο προστασίας, ενώ παράλληλα επιχειρεί να ενισχύσει μηχανισμούς ελέγχου και εποπτείας με σκοπό τη ορθή εφαρμογή των διατάξεων. Και κρατούμε, κυρίες Υπουργέ, ότι το πρώτο εξάμηνο του 2011 θα έχει ολοκληρωθεί όπως δεσμευθήκατε η στελέχωση και η νέα δομή του ΣΕΠΕ προκειμένου να μπορεί να ανταποκριθεί στο ρόλο για τον οποίο έχει συσταθεί. Γιατί όλοι μας θέλουμε μία δημόσια διοίκηση αποτελεσματική και σύγχρονη.

Σε μία περίοδο, λοιπόν, κρίσης αυτοί που δέχονται τις μεγαλύτερες και βαρύτερες επιπτώσεις είναι τα αδύναμα στρώματα από κοινωνική και οικονομική άποψη και ανάμεσα σ' αυτά οι γυναίκες. Οι αρχές, λοιπόν, της ίσης και μη διακριτής μεταχείρισης αποτελούν ακρογωνιαίο λίθο θεμελιωδών δικαιωμάτων και αξιών που στηρίζουν τη σημερινή κοινωνία. Δεν ωφελεί, λοιπόν, σήμερα στην οικονομική κατάσταση, στα αδιέξοδα στα οποία βρισκόμαστε να λέμε μόνο ευχολόγια και μόνο να κάνουμε ευχές για τις διακρίσεις.

Όλοι μας θέλουμε να βοηθήσουμε αυτούς που έχουν πραγματικά την ανάγκη μας, τους χαμηλοσυνταξιούχους, τους οικονομικά ασθενέστερους, τους πολύτεκνους ή τις μονογονεϊκές οικογένειες. Ως πολιτικός όμως διαφωνώ πλήρως με την πολιτική την οποία ακολουθείτε. Το μέλλον θα δείξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της κυβερνητικής παράταξης, και δεν θα είναι καθόλου αισιόδοξο. Και ξέρετε γιατί; Γιατί χαμένα λεφτά, μικρή ζημιά. Χαμένη τιμή, μεγάλη ζημιά. Χαμένο θάρρος, όλα χαμένα. Θεωρώ μεγάλο το βάρος ευθύνης στην πλάτη μου ως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε μεγάλη υποχρέωση ως Νέα Δημοκρατία να μη χαθεί η ελπίδα από τον τόπο.

Σε ό,τι έχει να κάνει με τις δύο τροπολογίες, θα ήθελα να επισημάνω παρά τις επεξηγήσεις που μας έδωσαν οι κύριοι Υπουργοί, τον αποκλεισμό των ασφαλισμένων του ΟΓΑ στην έκτακτη επιχορήγηση, στο έκτακτο αυτό βοήθημα, όσο κι αν δικαιολογήθηκε ο κύριος Υφυπουργός. Επίσης, υπάρχει σημαντική αντίφαση και αντίρρηση για τις διατάξεις για τα επαγγελματικά συστήματα ασφάλισης, που θέτουν σε σοβαρό κίνδυνο τη μεταβατικότητα των ασφαλιστικών νόμων που έχουν ήδη ψηφιστεί για την εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης γυναικών και παρακαλώ να το λάβετε υπ' όψιν σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω

στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» σαράντα δύο μέλη των φίλων του Αρχαιολογικού Μουσείου.

Να είστε καλά. Καλωσορίσατε.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, της Κυβέρνησης δηλαδή, για δώδεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Του ΠΑΣΟΚ, κυρίες Πρόεδρε και όχι της Κυβέρνησης. Έχει διαφορά. Εκφράζουμε το κόμμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Είναι καθαρή τυπολογία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δεν είναι τυπολογία διότι έχω κάνει και Κυβερνητικός Εκπρόσωπος και πρέπει αν σας πω ότι και η εκφορά του λόγου είναι τελείως διαφορετική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Είμαι από αυτούς που πιστεύουν βαθιά στη σημειολογία του λόγου ο οποίος είναι θεός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όπως και να το κάνουμε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μιλάει σε σχέση και με την αίσθηση των Βουλευτών του κόμματος εκφράζοντας βέβαια και τον Πρόεδρο του κόμματος.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό σήμερα ότι συζητούμε ένα σχέδιο νόμου σε υλοποίησης ευρωπαϊκής οδηγίας που κατοχυρώνει την αρχή της μη διάκρισης, της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών. Βέβαια ακούστηκαν πολλά στην Αίθουσα και ενδιαφέροντα. Είναι σαφές ότι δυστυχώς στην Ελλάδα πρέπει να μιλούμε ακόμη για θετικές διακρίσεις υπέρ των γυναικών. Το θεωρώ απαραίτητο. Εύχομαι πολύ σύντομα η κοινωνία μας να ωριμάσει τόσο και να ληφθούν όλα τα αναγκαία μέτρα για να μην έχουμε ανάγκη τις θετικές διακρίσεις και να κατοχυρώνουμε απλώς τη μη διάκριση.

Όλοι γνωρίζουμε ότι η γυναίκα για παράδειγμα στον εργασιακό χώρο –μια και το νομοσχέδιο είναι του Υπουργείου Εργασίας– πρώτη απολύεται και τελευταία προσλαμβάνεται. Δε νομίζω ότι κάνω λάθος, κυρίες Υπουργέ. Δυστυχώς έτσι είναι η κατάσταση, έτσι λειτουργεί ο ιδιωτικός τομέας. Και είναι γνωστές και οι πιέσεις τις οποίες υφίσταται. Δεν είναι μόνο η σεξουαλική παρενόχληση. Είναι και οι πιέσεις που πολλές φορές δέχεται να αλλάξει μορφή εργασιακής σχέσης, να μετατρέψει τη μερική απασχόληση σε ελαστική. Θεωρείται το εύκολο θύμα, ο πιο εύκολος δρόμος.

Δυστυχώς οι συνταγές θέλουν πολύ κόπο για να μπορούν να αντιμετωπίσουν αυτά τα φαινόμενα. Το σημερινό νομοσχέδιο συμβάλλει αναμφίβολα σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Βεβαίως πολλή συζήτηση έγινε και για τα συνταξιοδοτικά. Από το 1983 στην Εθνική Τράπεζα κόψαμε την δεκαπενταετία με ομόφωνη απόφαση της ΟΤΟΕ και εκτιμώ ότι ήταν πάρα πολύ σωστή, διότι κάποια στιγμή όλα αυτά δεν διευκολύνουν μακροπρόθεσμα τη γυναίκα, αλλά συντείνουν στο να υπάρχουν διακρίσεις. Θεωρώ ότι η λύση, λοιπόν, για την κοινωνία μας δεν βρίσκεται στη μη εξίσωση των ορίων ηλικίας, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η πίεση που υπήρξε από το δανειακό σύμβαση της χώρας ανάγκασε όλους μας να ψηφίσουμε λύσεις που ήταν πιο βίαιες απ' ό,τι θα ήταν φυσιολογικά, αν η εξίσωση είχε βάθος χρόνου για να γίνει. Η εξίσωση λίγο-πολύ μας ήταν απαραίτητη.

Εκείνο το οποίο πρέπει να κάνουμε και αυτό πρέπει να δούμε είναι με ποιο τρόπο θα μπορέσουμε να πάρουμε πρακτικά μέτρα που να συμπιλιώσουν την οικογενειακή με την εργασιακή ζωή. Εκτιμώ, ότι εκεί που υπάρχει ανάγκη της βοήθειας είναι στα πρώτα βήματα μίας γυναίκας, στα πρώτα βήματα ενός νέου ζευγαριού, πρώτα-πρώτα για να μπει στην αγορά εργασίας –χρειάζονται θετικές διακρίσεις για να μπει στην αγορά εργασίας– δεύτερον, στο τι θέση θα έχει στην αγορά εργασίας και πώς θα εξελιχθεί σε αυτήν και τρίτον, στο πώς θα τη βοηθήσει να συμπιλιώσει την εργασιακή με την οικογενειακή ζωή: βρεφονηπιακοί σταθμοί, στεγαστικά δάνεια στα νέα ζευγάρια, με ειδικούς όρους κ.λπ..

Γνωρίζω τον προβληματισμό που υπάρχει και είναι θετικός. Με τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης της χώρας –διότι πρέ-

πει να εφαρμόσουμε το μνημόνιο, προκειμένου μετά να μπορέσουμε να φθάσουμε στην επιτυχία για τη χώρα- ίσως να μπορέσει να υπάρξει αυτό που χρειαζόμαστε όλοι, δηλαδή, κατά προτεραιότητα πολλαπλασιασμός των βρεφονηπιακών σταθμών, των κέντρων δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και των παρεμβάσεων που θα διευκολύνουν αυτήν τη συμφιλίωση εργασιακής και οικογενειακής ζωής.

Επομένως, καλά κάνουμε και προχωράμε σ' αυτήν τη ρύθμιση. Καλά κάνουμε και ανοίγουμε τέτοιες κουβέντες.

Θεωρώ ευτυχές το γεγονός ότι έστω και τυχαία, η συζήτηση αυτή έγινε παράλληλα με μία συζήτηση που είχαμε σήμερα για τη μη βία σε βάρος των γυναικών. Όλοι συγκλονιζόμαστε όταν βλέπουμε τι γίνεται σε ορισμένες χώρες με λιθοβολισμούς, αδικαιολόγητες φυλακίσεις για προσωπικές επιλογές γυναικών ή ακόμη και για φαινόμενα σεξουαλικής βίας, όπως αυτό που πληροφορηθήκαμε χθες σε μία χώρα της Λατινικής Αμερικής. Έχουν γίνει και στην Ελλάδα, δυστυχώς, και κυριολεκτικώς μας κάνουν να αγανακτούμε όλοι.

Έρχομαι, τώρα, στις τροπολογίες. Νομίζω ότι η παρέμβαση του Υπουργού Υγείας ήταν ιδιαίτερα πειστική και δεν χρειάζεται να σχολιάσω τίποτα άλλο.

Θέλω να πω ότι ειδικά για το θέμα του καπνίσματος, θέλουμε πολύ κόπο και μεγάλες αλλαγές νοοτροπίας, οι οποίες πρέπει να γίνουν όμως, έστω αργά και βασανιστικά, προκειμένου να φτάσουμε στην εφαρμογή αυτής της απόλυτης απαγόρευσης. Όλοι συμφωνούμε ότι κάποια στιγμή πρέπει να γίνει. Έχουμε όμως να «περπατήσουμε» πολύ, να δουλέψουμε πολύ και να προσπαθήσουμε πολύ μέχρι να φτάσουμε στο στόχο.

Συμφωνούμε απολύτως με τις άλλες παρεμβάσεις που έκανε ο Υπουργός Υγείας. Γίνεται μία πολύ σημαντική δουλειά στο Υπουργείο Υγείας και νομίζω ότι αξίζει το κόπο να τη στηρίξουμε και για την εξυγίανση των οικονομικών, αλλά και για την αναβάθμιση της παρεχόμενης δημόσιας υγείας, της ποιότητας της υγείας στην Ελλάδα.

Όσον αφορά το επίδομα που δίνεται των 100 έως 300 ευρώ, θα συμφωνήσω με την αποστροφή του εκπροσώπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που είπε «Δεν με ενδιαφέρει αν είναι λίγα ή πολλά, είναι μια παροχή».

Θα προσθέσω εδώ από εμάς, ότι δεν είναι τυχαίο αυτή η παροχή, έστω αυτή η μικρή, αλλά θα πω η ισχυρά συμβολική, πως γίνεται σε μια εξαιρετικά δύσκολη εποχή που είμαστε μέχρι το λαιμό πνιγμένοι, οικονομικά εννοώ, που γνωρίζετε ότι μέσα σε δύο, βία τρεις μήνες πρέπει να κερδίσουμε ένα τεράστιο στοίχημα, ένα στοίχημα επιβίωσης της χώρας μας, του λαού μας, της κοινωνίας μας και του επιπέδου της κοινωνίας μας σε τελική ανάλυση.

Την ώρα που δίνουμε, λοιπόν, αυτήν τη μάχη βρέθηκαν 100.000.000. Αυτά τα 100.000.000 που προέκυψαν κατά κύριο λόγο από φορολόγηση κερδών μεγάλων επιχειρήσεων, μεγάλων κερδών –είναι το υπόλοιπο του επιδόματος αλληλεγγύης- εμείς κάνουμε τη πολιτική επιλογή να μην τα βάλουμε στο έλλειμμα, αλλά να τα δώσουμε σε κάποιους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, τρομερή ανάγκη, μεγάλη ανάγκη, είναι φτωχοί, ακριβώς γιατί γνωρίζουμε τα αποτελέσματα που είχε η επιλογή μας, μία σκληρή, δυστυχώς αναγκαία επιλογή, να κόψουμε το δώρο των Χριστουγέννων.

Σ' αυτούς τους ανθρώπους, λοιπόν, λέμε να πάρουν αυτά τα χρήματα. Δεν είναι ελεημοσύνη, δεν είναι φιλανθρωπία. Έχει έναν ισχυρό συμβολισμό, ότι σ' αυτήν τη χώρα όσο πηγαίνουμε καλύτερα, σ' αυτήν την οικονομία, όσο διορθώνουμε τα πράγματα, τόσο πιο αποτελεσματικό θα είμαστε κατά προτεραιότητα προς τις τάξεις εκείνες και τα στρώματα του πληθυσμού που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη.

Αυτό είναι το σήμα που επιχειρούμε να δώσουμε. Αυτός είναι ο ισχυρός συμβολισμός που έχει αυτή η κίνηση. Γνωρίζουμε ότι δεν θα σωθούν. Βεβαίως τα έχουν ανάγκη. Γνωρίζουμε όμως ότι είναι και ένα σήμα που παίρνει η κοινωνία, ότι σ' αυτή την προσπάθεια θα υπάρξουν και αναδιανομές, ότι από το κέρδος αυτής της προσπάθειας που με θυσίες του ελληνικού λαού γίνεται σήμερα θα προκύψει όχι μόνο μία ισχυρή οικονομία, αλλά και μια πιο δίκαιη κοινωνία. Γιατί τότε θα υπάρχει και καλύτερη αναδια-

νομή του εισοδήματος υπέρ των τάξεων και στρωμάτων που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη.

Αυτό επιχειρούμε να κάνουμε και αυτό σηματοδοτεί αυτή η παρέμβασή μας που γίνεται μέσα σ' αυτές τις δυσκολίες. Γι' αυτό και πιστεύουμε ότι πρέπει να ψηφιστεί από όλες τις κατευθύνσεις της Βουλής.

Έρχομαι τέλος στο θέμα του επιδόματος. Είναι πολύ σημαντική η παρέμβαση που έκανε ο κ. Κουτρουμάνης με την προσθήκη των δημοσίων υπαλλήλων. Πράγματι, κύριε Υπουργέ, υπήρχε ένα μεγάλο πρόβλημα. Πρέπει να σας ομολογήσω ότι είχαμε σοβαρότατα παράπονα και διαμαρτυρίες από τυφλούς ανθρώπους και άλλους δημοσίου υπαλλήλους που δεν έπαιρναν τη σχετική παροχή.

Είναι θετικό όμως ότι η Κυβέρνηση αυτή ακούει. Άκουσε αυτές τις φωνές, όπως και τη φωνή των Βουλευτών μας και έγινε η σχετική παρέμβαση από εσάς που έρχεται να αναγνωρίσει το δικαίωμα αυτών των ανθρώπων. Πάλι δεν είναι μεγάλη η παροχή, αλλά δεν έχει σημασία. Οφείλουμε και όταν οφείλουμε, πρέπει να εξα-ντιλούμε τις δυνατότητές μας και να στεκόμαστε στο πλάι τους.

Δεν νομίζω ότι έχουμε κάτι άλλο να προσθέσουμε. Θέλω να σημειώσω με ικανοποίηση τον προβληματισμό που αναπτύχθηκε στη Βουλή και να σημειώσω πως είναι ίσως από τις λίγες φορές που και από ορισμένες δυνάμεις της Αριστεράς, ανεξάρτητα του αν δεν ψηφίζουν στο σύνολο το νομοσχέδιο –και κανείς δεν μπορεί να απαιτήσει κάτι τέτοιο, κανείς δεν νομιμοποιείται να απαιτήσει κάτι τέτοιο- ακούστηκαν θετικές παρατηρήσεις. Μέχρι στιγμής είχαμε συνηθίσει ένα «όχι, όχι, όχι». Σήμερα ακούσαμε και παρεμβάσεις και «ναι» και «παρών» και «θα δούμε» και θετική κριτική, που επιτρέπει αναμφίβολα να εμπλουτίζεται ο διάλογος σ' αυτή την Αίθουσα. Το έχουμε ανάγκη.

Δεν σημαίνει ότι θα συμφωνούμε όλοι σε όλα. Χρειάζεται όμως, αυτός ο διάλογος όταν ο τόπος αντιμετωπίζει το φάσμα της χρεοκοπίας, χρειάζεται όταν η κατάσταση εκτραχύνεται και δυσκολεύει μετά τα όσα συμβαίνουν στην Ιρλανδία και την Πορτογαλία και ίσως αύριο, φοβάμαι, σε κάποια άλλη χώρα, όταν πρέπει να τρέξουμε πολύ γρηγορότερα από ό,τι φανταζόμασταν μέχρι χθες, όταν πρέπει μέσα σε διάστημα δύο-τριών μηνών να κάνουμε αλλαγές που δεν έγιναν στην Ελλάδα μέσα σε τρία χρόνια, δυσκολες, αλλά αναγκαίες δυστυχώς ή ευτυχώς, για τις οποίες ο κόσμος πρέπει να πειστεί.

Εμείς πρέπει να κάνουμε το διάλογο εκείνο για δύο λόγους: Ο πρώτος είναι για να βάλει ο καθένας το δικό του λιθαράκι σ' αυτήν την προσπάθεια, σε μια προσπάθεια που δεν αφορά ούτε εμάς ως παράταξη ούτε την Κυβέρνηση, αλλά αφορά σε τελική ανάλυση το λαό, τους πολίτες και την Ελλάδα. Είναι ένα εξόχως πατριωτικό ζήτημα και νομίζω ότι όλοι θα θέλουν να συμβάλλουν, με τις διαμαρτυρίες τους, με τις ενστάσεις τους, με την κριτική τους, με τις προτάσεις τους.

Δεύτερον, να μπορούμε σε τελική ανάλυση να λύνουμε ζητήματα γιατί οι ιδέες που ακούγονται, όταν εκφράζονται θετικά, διευκολύνουν και για να βρισκόμαστε και εμείς σε καλύτερη διαπραγματευτική θέση απέναντι στους εταίρους μας, διευκολύνουν στο να κατανοούμε και προβλήματα που μπορούν να λυθούν και μέσα σ' αυτό πλαίσιο, διευκολύνουν για να αναλαμβάνουμε δεσμεύσεις και να χαράσσουμε στρατηγική για το μέλλον, που θέλω να πιστεύω ότι, μέσα από αυτήν την προσπάθεια που γίνεται, θα είναι ευνοϊκότερο για όλους. Μ' αυτήν την έννοια ψηφίζουμε το νομοσχέδιο και τις τροπολογίες και θέλω να πιστεύω ότι αυτές θα συναντήσουν την ευρύτερη δυνατή συναίνεση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει ο κ. Κριτωτάκης από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι όλοι συμφωνήσαμε και διαφωνήσαμε σ' ένα πλαίσιο. Να αναγνωρίσω μία μοναδικότητα, μία ιδιαιτερότητα στην τοποθέτηση του κ. Ρο-ντούλη, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, που νομίζω ότι βγαίνει έξω από αυτό το πλαίσιο και βλέπει λίγο τους αδικημένους άντρες και όχι τις γυναίκες. Να τονίσω επίσης ότι αυτή η ιδιαιτερότητα δεν βρήκε

ταίρι ούτε στην αξιολογηση τοποθέτηση της εισηγήτριας του ΛΑΟΣ –μπορεί να έχουμε επιμέρους διαφωνίες- της κ. Παπανδρέου- Παπαδάκη, ευτυχώς.

Δεν αναγνωρίζει ή δεν καταλαβαίνει μάλλον ο κ. Ροντούλης την υπάρχουσα κατάσταση στις κοινωνίες που έχουν τη γυναίκα πολίτη τρίτης κατηγορίας, γιατί δεύτερης κατηγορίας πολίτες είναι οι εργαζόμενοι, οι ευπαθείς ομάδες, οι πολλοί εν πάση περιπτώσει. Τώρα μάλιστα που φαίνεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά και λόγω της κρίσης, θα έπρεπε να είναι πιο διακριτό.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι παρ' ότι συμφωνούμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Θα ήθελα όμως να σας θυμίσω, κύριε συνάδελφε, ότι ο κ. Ροντούλης είναι απών.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Έχετε δίκιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Ευχαριστώ, συνεχίστε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Παρ' όλα αυτά γι' αυτό κρατήθηκε λίγο και το είπα πιο μαζεμένα, επειδή είναι απών.

Θα σας πω ότι παρ' ότι συμφωνήσαμε σε ορισμένα που φέρατε ως προσθήκες και τροπολογίες, δεν συμφωνούμε –το είπα και πριν- στο ότι παγίως έρχονται τροπολογίες και προχειρολογίες, βέβαια και τροπολογίες απαραίτητες την ώρα που ξεκινά, κατά τη διάρκεια και προς το τέλος η κοινοβουλευτική διαδικασία. Αυτό έχει παγιωθεί.

Είναι μία κατάσταση αφόρητη, σε σημείο που μπορεί να μας κάνει να πούμε «να ψηφίσω ή να μην ψηφίσω κάτι με το οποίο συμφωνώ;». Γιατί πώς θα αντιδράσει κανείς, όταν είναι τόσο απαράδεκτο αυτό; Είναι θέμα όχι πια διαδικασίας και δημοκρατίας, είναι και θέμα ποιότητας του παραγόμενου κοινοβουλευτικού και νομοθετικού έργου.

Ο Πρωθυπουργός έχει κάνει διακηρύξεις σ' αυτήν την Αίθουσα, έχουν πει οι πρωθυπουργοί διάφορα, αλλά ανάμεσα στις διακηρύξεις και σ' αυτό που συμβαίνει υπάρχει μια τεράστια απόσταση. Τι γίνεται μ' αυτό;

Επί της ουσίας, το πρώτο που θέλω να πω είναι τα άρθρα. Στο άρθρο 1 προσδιορίζεται ο σκοπός και οι στόχοι που επιδιώκει η Κυβέρνηση με την ενσωμάτωση της συγκεκριμένης οδηγίας. Και επειδή, όπως φαίνεται και στην εισηγητική έκθεση, είναι καθαρά μνημονιακού χαρακτήρα –αυτό επιβεβαιώνεται και από το πρώτο άρθρο- εμείς σ' αυτό θα ψηφίσουμε «ΟΧΙ».

Στο δεύτερο άρθρο έχουμε ξαναπει σχετικά με τους ορισμούς και τους θεωρητικούς προσδιορισμούς ότι φέρνουν και ένα πολιτικό φορτίο. Και θα σας πω ότι αυτό που θέλουμε είναι να περάσει η πρόταση της ΕΔΑ, που λέει συγκεκριμένα επαγγελματική κατάρτιση, κάθε μορφής εκπαίδευση ή κατάρτιση που παρέχει προσόντα για ορισμένο επάγγελμα, εργασία ή απασχόληση ακόμα και αν περιλαμβάνει και γενική εκπαίδευση. Εφόσον αυτό δεν γίνεται αποδεκτό, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» διότι έχει θετικές διατάξεις.

Στο άρθρο 3 θα έχουμε μια αντίστοιχη θέση με το άρθρο 2, εκτός από την παράγραφο 4 που προτείνουμε να αλλάξει και να γίνει ως ακολούθως: «Συνιστά επίσης διάκριση, κατά την έννοια του παρόντος νόμου, οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση γυναικών που έχει άμεση ή έμμεση σχέση με την εγκυμοσύνη ή τη μητρότητα». Αν αλλάξει, θα πούμε «ΝΑΙ», αν όχι, θα πούμε «ΟΧΙ».

Το άρθρο 4 είναι σωστό, κατά την άποψή μας, και θα το ψηφίσουμε. Να πούμε όμως ότι δεν περιμένουμε και ότι θα υλοποιηθεί. Ως διακήρυξη γενικά είναι θετικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Κύριε Κριτσωτάκη, να σας βοηθήσω λίγο και για το χρόνο των έξι λεπτών, που είναι διπλός απ' αυτόν που είχατε. Σε όσα άρθρα είναι «ΝΑΙ» θα τα πείτε κατά τη διάρκεια της ψήφισης. Όπου έχετε αντίρρηση μαζέψτε τα, για να μπορέσουμε να κλείσουμε.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ωραία. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Με διευκολύνετε και με την εμπειρία σας.

Για τα άρθρα 5 έως 10, λοιπόν, έχουμε ήδη αναφέρει παραπάνω κάποια αιτιολογία και δεν θα την επαναλάβω. Ως Αριστερά έχουμε εκφράσει τη ριζική μας αντίθεση στα επαγγελματικά συστήματα κοινωνικής ασφάλισης –εδώ μπορεί να υπάρχουν άλλες εκτιμήσεις- όπως και το συνδικαλιστικό κίνημα. Όμως πέραν τούτου, από πού ξεφύτρωσαν στην ελληνική νομοθεσία όλα αυτά; Ψηφίσατε πρόσφατα ασφαλιστικό νόμο, στον οποίο δεν υπάρχει

καν αναφορά. Κατά τη γνώμη μας πρέπει να τα αποσύρετε και γι' αυτό ψηφίζουμε σ' αυτά τα συγκεκριμένα «ΟΧΙ».

Στο άρθρο 14, συμφωνούμε γενικώς. Θα ψηφίσουμε θετικά, εάν προστεθεί παράγραφος που να καλύπτει και τις διακρίσεις στην επαγγελματική κατάρτιση. Προτείνουμε δηλαδή να προστεθεί «όταν γίνεται ως αντίδραση του εργοδότη ή υπεύθυνου για επαγγελματική κατάρτιση σε διαμαρτυρία, καταγγελία, μαρτυρία ή οποιαδήποτε άλλη ενέργεια προσώπου, εργαζομένου ή επαγγελματικά καταρτιζομένου στο χώρο εργασίας ή επαγγελματικής κατάρτισης ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρχής, η οποία είναι σχετική με την εφαρμογή του παρόντος νόμου». Εφόσον δεν γίνεται αποδεκτή λέμε «ΟΧΙ».

Επίσης θα πούμε «ΟΧΙ» στο άρθρο 18, θα πούμε «ΟΧΙ» στο άρθρο 19. Θα ψηφίσουμε θετικά στα άρθρα 20, 21 και «ΟΧΙ» στο άρθρο 22.

Στα άρθρα 25 έως 29 θα πούμε «ΠΑΡΩΝ».

Πρέπει, κύριε Πρόεδρε, να πω δύο πράγματα και για τις τροπολογίες.

Κατ' αρχάς στην πρώτη τροπολογία, αυτή που αφορά την εξαίρεση από τις ρυθμίσεις του ν. 3845, για το μηχανισμό στήριξης και συγκεκριμένα για την δέκατη τρίτη και δέκατη τέταρτη σύναξη, εμείς ψηφίζουμε θετικά, παρά το ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση το πράγμα έχει και άλλα που θα μπορούσε κανείς να πει. Θα ήθελα να θέσω δύο ζητήματα εδώ, σε σχέση με την έλπιψη συντονισμού που υπάρχει, ή δεν ξέρω τι άλλο θα μπορούσε να είναι. Το πρώτο είναι το εξής. Είπαμε ότι σωστά δίνεται η λύση για το επίδομα απόλυτης αναπηρίας στους τυφλούς συνταξιούχους των οργανισμών της κύριας ασφάλισης. Βλέπω ότι κάνει αποδεκτή αυτήν την τροπολογία ο Υπουργός στην παρέμβαση που έκανε τώρα κι έτσι νομίζω ότι αυτό διορθώνεται. Θα πούμε δηλαδή σ' αυτό «ΝΑΙ». Νομίζω ότι και για το ΝΑΤ το δέχεται. Προτείνουμε να μην υπάρξει όμως καμμία εξαίρεση γενικά στα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Για τη δεύτερη τροπολογία: Βρισκόμαστε πάλι μπροστά σε μια απαράδεκτη τακτική, την οποία πολλές φορές την έχουμε κατηγορήσει. Είναι αυτό που σας έλεγα και πριν, ότι η τροπολογία εισάγεται στην Ολομέλεια χωρίς να έχει προηγηθεί συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής. Αυτό να μην το χαρακτηρίσω. Θα μπορούσε να είχε έρθει σ' αυτές τις συνεδριάσεις που κάναμε. Παρακάμπτεται η επιτροπή της Βουλής. Και να σημειώσουμε ότι το τελικό κείμενο της τροπολογίας, παρά το ότι ζητήθηκε επίμονα από την ΟΕΝΓΕ, δεν της δόθηκε.

Για το άρθρο 1 της τροπολογίας να πούμε ότι το καταψηφίζουμε, γιατί ενώ επικαλείστε αγαθή πρόθεση, στην ουσία η εφαρμογή της θα προκαλέσει επαναφορά στο καθεστώς προ της εφαρμογής του ΕΣΥ, όπου οι διευθυντές είχαν σχεδόν την απόλυτη δικαιοδοσία να προσλαμβάνουν γιατρούς της απολύτου αρεσκείας τους.

Επίσης η εισαγωγή των πανεπιστημιακών από το «παράθυρο» μέσω των ρυθμίσεων της τροπολογίας για μας είναι απορριπτέα.

Για το δεύτερο άρθρο: Πρόκειται για μια ρύθμιση που θα προκαλέσει τεράστια προβλήματα στις εφημερίες στα κέντρα υγείας, πολλά εκ των οποίων θα μείνουν χωρίς εφημερεύοντες γιατρούς την τελευταία εβδομάδα. Η προβληματικότητα αυτής της ρύθμισης προκύπτει και από το συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 3863...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαϊτής Αποστολάτος): Μη μας λέτε αυτά αυτή την ώρα, κύριε Κριτσωτάκη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Το καταψηφίζουμε, λοιπόν, και αυτό.

Και τέλος, να σας πω για το θέμα του καπνίσματος ότι τώρα μας κάνετε να γινόμαστε λίγο προφήτες. Εγώ σας είχα πει όταν το φέρατε ότι κάνατε τρία βασικά λάθη. Το πρώτο είναι ότι ήταν παρόντο και όχι αυτούσιο νομοσχέδιο, με την έννοια ότι δεν του δώσατε την αρμόζουσα σημασία που εσείς επικαλούσασταν. Το δεύτερο είναι ότι η απαγόρευση ήταν μόνο απαγόρευση. Δεν υπήρχε τίποτε άλλο. Και δεν τα λέω τώρα.

Το τρίτο είναι οι παλινωδίες. Είχαμε ρύθμιση της Νέας Δημοκρατίας, ρύθμιση του ΠΑΣΟΚ και προαναγγελία, αν αληθεύει, χαλάρωσης από την πλευρά τώρα του Υπουργείου. Και θα πω το εξής: Το αυτοκίνητο τώρα μας μάρανε; Μας επαληθεύετε γρή-

γορα.

Η πρότασή μας είναι: Αν θέλετε να κάνετε χαλάρωση, να μην την κάνετε έτσι, αλλά να πάμε σ' ένα νομοσχέδιο αυτούσιο, το οποίο θα αποτελέσει αντικείμενο...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Είπα εγώ για χαλάρωση;

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Ακούστε. Γράφει όλος ο Τύπος και δεν διαψεύδονται, ότι θα πάει σε χαλάρωση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Παρακαλώ και τους δύο να μην κάνετε διάλογο. Τελείωσε ο χρόνος σας, κύριε Κριτσωτάκη.

Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Να μην πω τώρα για μια ακόμη τροπολογία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Κλείστε το αμέσως όμως. Είναι παράκληση.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Θα ήθελα να πω για το θέμα της τρίτης τροπολογίας, για την «Επαγγελματική Κατάρτιση ΑΕ», η οποία μέχρι τώρα παρέμενε χωρίς συγκεκριμένη ρύθμιση. Αν και το μετοχικό κεφάλαιο της εταιρείας καλύπτεται από τον ΟΑΕΔ και προεδρεύει στο ΔΣ ο εκάστοτε διοικητής, η εταιρεία λειτουργεί υπό το Υπουργείο Εργασίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Τι προτείνετε πείτε μας.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Λέμε, λοιπόν, ότι θετικό είναι τώρα αυτό που γίνεται, αλλά να παρατηρήσουμε ότι έχει κάνει γύρω βόλτες και έχει αλλάξει Υπουργεία κι αυτές οι παλινωδίες κ.λπ. δημιουργούν προβλήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, και στην τελευταία μία κουβέντα και τελείωσα. Νομίζω ότι αυτή η τροπολογία είναι «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι» και, αφού αλείβει με λάδι, εμείς θα πούμε «ΝΑΙ!», με όλη την κριτική που θα μπορούσε κανείς να πει εάν είχε χρόνο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Ο Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Βασίλειος Κεγκερόγλου έχει το λόγο για εννέα λεπτά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα άλλη μία ουσιαστική νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ για την ουσιαστική εφαρμογή και στον ιδιωτικό και στο δημόσιο τομέα της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης.

Με το νομοσχέδιο που εισηγούμαστε κωδικοποιείται η υφιστάμενη κοινοτική νομοθεσία για την ισότητα των φύλων και εμπλουτίζεται με την πρόσφατη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Δημιουργείται ένα ενιαίο, σαφές, εναρμονισμένο με την κοινοτική οδηγία 2006/54/ΕΚ νομοθετικό πλαίσιο, που μπορεί με τις διατάξεις αυτού του άρθρου να καταστεί και αποτελεσματικό για την εφαρμογή των ίσων ευκαιριών.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να αναφερθώ λίγο στα θέματα που έχουν να κάνουν με τις τροποποιήσεις, τις παρατηρήσεις στη διαδικασία στην επιτροπή, γιατί πραγματικά μου κάνει μεγάλη έκπληξη η αναγόρευση της διαδικασιολογίας ως πολιτικής συζήτησης που υποκαθιστά μάλιστα την πολιτική ουσία.

Θα πρέπει να πω ότι έγινε μια γόνιμη συζήτηση στην επιτροπή. Κατατέθηκαν πολλές απόψεις. Όλες αυτές τις τροποποιήσεις, τις προτάσεις που κατατέθηκαν αναλάβαμε να τις επεξεργαστούμε -γιατί κατατέθηκαν μέχρι και την τελευταία στιγμή- προκειμένου με την έναρξη της διαδικασίας στην Ολομέλεια αυτές να κατατεθούν και να ενσωματωθούν. Και μου κάνει μεγάλη έκπληξη η τοποθέτηση ορισμένων συναδέλφων.

Γιατί μου κάνει μεγάλη έκπληξη; Γιατί ενώ αποδεχόμαστε προτάσεις και τροποποιήσεις που εισηγήθηκαν οι φορείς, αλλά και οι ίδιοι, στη συνέχεια δεν τοποθετούνται επί της ουσίας, αλλά εκ-

φράζουν θα έλεγα -ας μου επιτραπεί η έκφραση- μια πολιτική μίζερια, αναφερόμενοι συνεχώς στη διαδικασία και όχι στην ουσία και δεν τοποθετούνται ευθέως υπέρ ή κατά αυτών των ρυθμίσεων. Αυτό πραγματικά είναι εις βάρος της ποιότητας του νομοθετικού έργου και της πολιτικής δουλειάς που πρέπει να κάνουμε εδώ πέρα. Και αποδείχθηκε. Διότι ο κ. Κριτσωτάκης συγκεκριμένα, τον οποίο εκτιμώ απεριόριστα, τοποθετήθηκε επί της δικιάς του τοποθέτησής, χωρίς να διαβάσει αυτά τα οποία ως νομοτεχνικές βελτιώσεις φέραμε και χωρίς να ακούσει ασφαλώς την τοποθέτηση του Υπουργού. Ναι, αποδεχόμαστε τις τροποποιήσεις που κατατέθηκαν στην επιτροπή και αυτές που αφορούν το άρθρο 116 του Συντάγματος, που το εντάσσουμε στην εισηγητική έκθεση, όπως είχατε πει, κύριε Κριτσωτάκη, και αναδεικνύουμε τα ειδικά θετικά μέτρα για την αντιμετώπιση των προβλημάτων της ίσης αντιμετώπισης ως πολιτικές που πρέπει να έχουν προτεραιότητα σε κάθε πτυχή της πολιτικής δραστηριότητας.

Ενσωματώσαμε τη διάταξη που λέει ότι κάθε κανονιστική ή διοικητική πράξη, κάθε πολιτική, κάθε πρόγραμμα, κάθε δράση θα πρέπει να διέπεται από την αρχή της εφαρμογής της ίσης μεταχείρισης, την εφαρμογή των ίσων ευκαιριών στην εργασία για τους άνδρες και τις γυναίκες.

Αυτά είναι θέματα που εσείς τα προτείνατε, όπως και αυτό που προτάθηκε από την Πλειοψηφία και από το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής και από την Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, με την πιθανολόγηση ή έρευνα. Αντικαταστήσαμε τη λέξη «τεκμαίρεται» με το «πιθανολογείται».

Αντικαταστήσαμε τις λέξεις «να θεμελιώσει ο εργοδότης» με την έννοια και τη φράση «να αποδείξει». Όλα αυτά είναι πραγματικά στην κατεύθυνση, όπως είπα και ο κ. Χρήστος Πρωτόπαπας, ότι ακούμε τις προτάσεις, τις τοποθετήσεις κι ερχόμαστε να διορθώσουμε ζητήματα, που πραγματικά βελτιώνουν την ποιότητα ενός νομοσχεδίου. Με την ουσία, λοιπόν, να ασχοληθούμε. Και με την ουσία πρέπει να ασχολούμαστε και με τις τροπολογίες.

Θα έπρεπε ή δεν θα έπρεπε να φέρουμε σε συζήτηση σε ένα σχετικό νομοσχέδιο εδώ γιατί είναι του ίδιου Υπουργείου, την τροπολογία για να δοθεί το έκτακτο επίδομα στους χαμηλοσυνταξιούχους; Θα έπρεπε ή δεν θα έπρεπε να αποκαταστήσουμε την αδικία για τους ανάπηρους, για τους ανήλικους που αδικήθηκαν με μία προηγούμενη ρύθμισή μας και να κάνουμε και την τροποποίηση μέσα στη Βουλή; Ποια είναι η αξία, άραγε, του διαλόγου μέσα στη Βουλή; Με το να αποκαταστήσουμε και τους συνταξιούχους του δημοσίου σε σχέση με το επίδομα. Θα έπρεπε ή δεν θα έπρεπε μέσα να αναφέρουμε και την τροπολογία που αφορά το ΚΕΚ ΑΜΕΑ -όταν μάλιστα έχει γίνει πολύ συζήτηση μετά από ερωτήσεις συναδέλφων και του Κομμουνιστικού Κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ και όλων των παρατάξεων -για να πληρωθούν οι εργαζόμενοι επιτέλους και να αρχίσουν ξανά η Σχολή των ΑΜΕΑ να δουλεύει; Δεν είναι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης θέμα και λέτε για άσχετες τροπολογίες;

Αλλά νομίζω ότι υπάρχει μία ρετσέτα, υπάρχει εδώ μία κασέτα, την οποία τη βάζουμε κάθε φορά και υποκαθιστούμε την ουσία με τις διαδικασιολογίες. Δεν θα έπρεπε να φέρουμε την τροπολογία για την «Επαγγελματική Κατάρτιση Α.Ε.», η οποία αφορά το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που από το 2007 είχε μείνει ξεκρέμαστη -γιατί οι προηγούμενοι μέσα σε όλα τα άλλα, έκαναν και αυτό, την άφησαν ξεκρέμαστη- και έμειναν απλήρωτοι οι εργαζόμενοι και δεν μπορούμε να απορροφήσουμε 200.000.000 ευρώ από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, που έχει αναλάβει προγράμματα ο συγκεκριμένος φορέας; Έπρεπε να τα κάνουμε!

Άρα, λοιπόν, μη στέκεστε μίζερα σε αυτά τα ζητήματα. Τοποθετείτε επί της ουσίας και ελάτε μαζί να παλέψουμε για να αλλάξουμε όσα κακώς κείμενα σε αυτόν τον τόπο διαπιστώνουμε -και υπάρχουν δυστυχώς πάρα πολλά- προκειμένου να περάσουμε πολλά.

Είπατε για την επαγγελματική κατάρτιση, και μάλιστα για ένα άρθρο ότι δεν το ψηφίζετε γιατί δεν αναφέρεται η επαγγελματική κατάρτιση. Μα, αν δείτε το κείμενο των νομοτεχνικών βελτιώσεων που καταθέσαμε το πρωί, αναφέρεται και ενσωματώνει

τη διαδικασία της επαγγελματικής κατάρτισης ισότιμα, ως να είναι χώρος εργασίας, ως να είναι διαδικασία που να αφορά την εργασία, προκειμένου και εκεί να ισχύουν οι διατάξεις. Άρα, λοιπόν, και στο συγκεκριμένο άρθρο, στο οποίο αναφερθήκατε ισχύει και η επαγγελματική κατάρτιση. Είναι μέσα στις προβλέψεις του νόμου, και πραγματικά θα πρέπει να δείτε, την τοποθέτησή σας μέχρι την ώρα της ψηφοφορίας καλύτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, μίλησε για ελπίδα. Και είμαι υποχρεωμένος, παρ' ότι λείπει, να πω ότι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αφού καταρράκωσε πραγματικά την ελπίδα των πολιτών, αφού οδήγησε τη χώρα στο χείλος της οικονομικής χρεοκοπίας, αφού εξαθλίωσε την κοινωνία, μας παρέδωσε μία κατάσταση για την οποία όχι μόνο δεν κάνει νύξη για τις ευθύνες της, όχι μόνο δεν συμβάλλει με καμμία πολιτική της πράξη στο να αντιμετωπίσουμε αυτή την κατάσταση, αλλά έρχεται εντελώς λαϊκίστικα να μιλήσει για το μνημόνιο και το αντι-μνημόνιο. Και είμαστε υποχρεωμένοι να θυμήσουμε ότι το μνημόνιο ήρθε μετά την κρίση. Η κρίση, τα προβλήματα, το χείλος της χρεοκοπίας προϋπήρξαν του μνημονίου. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατέθεσε ένα σχέδιο για την αντιμετώπιση της κατάστασης και περιλαμβάνει συγκεκριμένες δράσεις σε όλους τους τομείς, όπως και στην εργασία.

Θα πρέπει να πούμε ότι υπάρχει μία πραγματικότητα, η οποία είναι πάρα πολύ δύσκολη για την ελληνική κοινωνία και δη για τους εργαζομένους. Η αύξηση της ανεργίας, η οποία θα πρέπει να σημειώσουμε ότι είναι μεγαλύτερη στις γυναίκες -επιβεβαιώνει αυτό το στοιχείο της μεγαλύτερης αύξησης για τις γυναίκες- την ανάγκη όχι απλά να θεσπίσουμε ένα νομοσχέδιο, αλλά σε όλες τις πολιτικές να παίρνουμε τέτοια θετικά μέτρα που να αντιμετωπίζουν αυτήν την κατάσταση. Θα πρέπει να πω ότι η αύξηση της ανεργίας, η οποία αφορά τον ανδρικό πληθυσμό από τον Αύγουστο του 2009 έως τον Αύγουστο του 2010 ήταν της τάξεως του 2,7%, από 7,2% σε 9,9%. Η αντίστοιχη αύξηση στις γυναίκες ήταν από 11,6% στο 15,5%. Αυτό και μόνο το στοιχείο δικαιολογεί, επιβάλλει αν θέλετε και την ψήφιση του νομοσχεδίου, αλλά επιβεβαιώνει και τις πολιτικές που έχουμε ακολουθήσει. Τις πολιτικές που πρέπει να εφαρμόσουμε και να εντείνουμε από εδώ και πέρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Λίγο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Επιλέξαμε εκτός από τη στήριξη των ανέργων να στηρίξουμε και τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας με ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης, με τα δεκαεπτά προγράμματα που ανακοινώσαμε πριν από ένα μήνα και που είναι σε πολύ καλό δρόμο. Θα πρέπει να σας πω και να ενημερώσω τη Βουλή, και μέσω της Βουλής τους εργαζόμενους και τον επιχειρηματικό κόσμο, ότι το μεγάλο πρόγραμμα για τη διατήρηση των τετρακοσίων χιλιάδων θέσεων εργασίας, έχει την ανταπόκριση την οποία ελπίζαμε, γιατί υπάρχει η ανάγκη να στηριχθούν οι θέσεις εργασίας. Μέχρι στιγμής έχουν υποβληθεί αιτήσεις για εκατόν ογδόντα χιλιάδες θέσεις εργασίας από τις τετρακόσιες που υποβάλλονται. Ημερομηνία λήξης του προγράμματος ως προς τις αιτήσεις είναι ασφαλώς, η 31η Δεκεμβρίου. Υπάρχει όλο το περιθώριο και πιστεύουμε ότι θα χρειαστεί να υπάρξει και νέο πρόγραμμα αυτής της κατεύθυνσης- και αφορά τη στήριξη των υπαρχόντων θέσεων εργασίας, τη διατήρηση των θέσεων εργασίας και δεν έχει να κάνει με επιδόματα προς επιχειρήσεις, τα οποία φεύγουν από εδώ και από εκεί. Διατήρηση της θέσης εργασίας για δεκαοκτώ μήνες. Και είναι η απαραίτητη προϋπόθεση εν προκειμένω, για να ενισχυθεί η επιχείρηση. Ταυτόχρονα, λειτουργούν τα προγράμματα νέων θέσεων και υπάρχει και εκεί μία ανταπόκριση τριάντα χιλιάδων θέσεων εργασίας που έχουν ήδη ενεργοποιηθεί μέσω αυτών των προγραμμάτων.

Να δούμε όμως, μέσα από αυτά τα προγράμματα ποια είναι τα ειδικά θετικά μέτρα. Δύο προγράμματα για τις ευπαθείς ομάδες, τα οποία όχι μόνο αναγνωρίζουν, αλλά στηριζόμενοι στη βάση ότι χρειάζεται η στήριξη των ευπαθών ομάδων ερχόμαστε μέσω του ΟΑΕΔ να δώσουμε τη δυνατότητα ένταξης στην αγορά εργασίας. Και οι γυναίκες έχουν ιδιαίτερη θέση σε αυτά τα προ-

γράμματα. Έχουμε προγράμματα, λοιπόν, τα οποία αμβλύνουν αυτό το ζήτημα. Προσπαθούν να αμβλύνουν αυτό το πρόβλημα της δυσκολίας των μεγαλύτερων αρνητικών επιπτώσεων στις γυναίκες σε σχέση με την αύξηση της ανεργίας. Και τα προγράμματα αυτά είναι στη διάθεση των επιχειρήσεων και των εργαζομένων, προκειμένου να τα αξιοποιήσουν. Αυτό που πρέπει να κάνουμε εμείς είναι, σε εύθετο χρόνο, με την έναρξη υλοποίησής τους, να κάνουμε την αποτίμηση, να κάνουμε τον απολογισμό, να δούμε ποια από αυτά χρειάζονται διαφοροποίηση ή αλλαγή, ποια χρειάζονται συμπλήρωση και να δώσουμε εκείνη την ώθηση που χρειάζεται προκειμένου να συμβάλλουμε αποφασιστικά στην αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος.

Κλείνοντας και λόγω του χρόνου, θα ήθελα να πω ότι πραγματικά η θέσπιση μέσα από το νομοσχέδιο και του κοινωνικού διαλόγου, αλλά και η πρόβλεψη για πάρα πολύ σημαντικά ζητήματα, τα οποία μπορεί να υπήρχαν ως ιδέες ή απόψεις, αλλά δεν ήταν διάταξη νόμου, μπορούν να δώσουν τη δυνατότητα σε μία αποτελεσματική εφαρμογή της ίσης μεταχείρισης.

Ο κοινωνικός διάλογος, ο ρόλος ο οποίος ανατίθεται στην οικονομική και κοινωνική επιτροπή πλέον, μπορούν να συμβάλουν αποφασιστικά στην εμπέδωση της ίσης μεταχείρισης, όχι διοικητικά, αλλά μέσα από την αλλαγή της νοοτροπίας και το στερεότυπο που μέχρι τώρα γνωρίζουμε, για τους επιχειρηματίες, τους χώρους εργασίας, για την ίδια την κοινωνία, για ευαισθητοποίηση, ενημέρωση και πραγματικά αλλαγή της νοοτροπίας που έχει να κάνει με τα ζητήματα της ίσης μεταχείρισης.

Εγώ θα ήθελα ολοκληρώνοντας να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για τις τροποποιήσεις, για τις προτάσεις οι οποίες κατατέθηκαν, που ήταν πάρα πολύ χρήσιμες.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Έχετε μιλήσει για είκοσι επτά λεπτά, δεν προβλέπεται.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Και να πω, κύριε Πρόεδρε και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είμαστε ανοιχτοί σε κάθε πρόταση βελτίωσης, που μπορεί σήμερα να μην έγινε ή να μην ήταν δυνατόν να καταστεί διάταξη νόμου μέσα από αυτήν τη διαδικασία, αλλά εδώ το μέλλον είναι μπροστά μας να δούμε θετικά τη συμβολή όλων σε μία προσπάθεια που γίνεται για τη χώρα και την κοινωνία και να εντάξουμε ό,τι χρειάζεται σε αυτήν την προσπάθεια εφόσον συμφωνούμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Κεγκερόγλου.

Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ευγενία Τσουμάνη-Σπέντζα έχει το λόγο για τρία λεπτά.

Θα ακολουθήσει η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη για δύο λεπτά και θα κλείσουμε με την κ. Ελένη Τσιαούση επίσης για δύο λεπτά.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο για να απαντήσω σε αυτό που είπε ο κ. Κεγκερόγλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Έχετε μιλήσει είκοσι επτά λεπτά, κύριε συνάδελφε. Είχατε δώδεκα λεπτά και έξι λεπτά. Έχετε μιλήσει είκοσι επτά λεπτά. Έχετε ξεπεράσει την τριτολογία, έχετε μιλήσει δηλαδή για πέντε-έξι φορές.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Θα ήθελα μετά το λόγο μόνο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστώ πολύ. Μετά από τις εισηγήτριες, λοιπόν, αν επιμένετε και θεωρείτε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτή την ώρα, γιατί πλέον είμαστε στην ψήφιση.

Ορίστε, κυρία Τσουμάνη, έχετε το λόγο.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σήμερα προωθείται ένα πολύ σημαντικό σχέδιο νόμου που αφορά τις ίσες ευκαιρίες και την ίση μεταχείριση στο χώρο της εργασίας, σε ένα χώρο που παρουσιάζονται τα μεγαλύτερα ελλείμματα μεταξύ ανδρών και γυναικών και οι μεγαλύτερες υστερήσεις.

Και βεβαίως με αυτήν την έννοια είναι σαφές ότι στηρίζουμε

επί της αρχής το νομοσχέδιο αυτό –το είπαμε και από την αρχή– και φυσικά εκτιμώ –άλλωστε είναι και σημειολογική η μέρα, σήμερα, που συζητάμε αυτό το θέμα– ότι κάθε ένας θα πρέπει να κτίζει σε αυτό που έχει ετοιμάσει ο προηγούμενος στα θέματα αυτά που αποτελούν ζητήματα πολύ σημαντικά και κοινωνικής δικαιοσύνης και δημοκρατίας, αλλά και αναπτυξιακά.

Με την έννοια αυτή θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση σε όσα η συνάδελφος εισηγήτρια από την Πλειοψηφία παρατήρησε ως προς το θέμα της καταστροφικής, όπως την απεκάλεσε, πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Εγώ, βεβαίως, αυτό δεν μπορώ να το αποδεχθώ και δεν το λέω μόνο εγώ ότι δεν είναι έτσι. Αυτό το λένε τα νούμερα.

Το λένε τα νούμερα της ανεργίας και της απασχόλησης που υπήρξαν την προηγούμενη περίοδο και αυτά που είναι σήμερα. Το λένε οι υποστηρικτικές και συνοδευτικές πολιτικές επί κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, όταν στο νομοσχέδιο Πετραλιά άρχισαν να προωθούνται μειώσεις δικαιωμάτων και ποιες αντισταθμιστικές πολιτικές δόθηκαν με την επιμήκυνση της γονικής άδειας κ.λπ., πράγμα το οποίο δεν βλέπουμε σήμερα.

Το λένε βεβαίως και οι αξιολογήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Και θα επαναλάβω ότι η χώρα μας αξιολογήθηκε το 2007 σε επίπεδο ενίσχυσης θεσμών και μηχανισμών στη δεύτερη και τρίτη θέση αντίστοιχα, αξιολόγηση την οποία η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν είχε ποτέ.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, κάνατε κάποιο σχολιασμό ως προς το θέμα της αντιμετώπισης από την πλευρά μας. Εγώ θα απαντήσω, τουλάχιστον εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας. Δεν ξέρω αν απευθυνόσασταν και σε εμάς λέγοντας ότι με τρόπο διαδικαστικό και μηχανιστικό αντιμετωπίζουμε τα ζητήματα.

Αυτό δεν είναι ακριβές. Η αντιμετώπιση των ζητημάτων από εμάς γίνεται αποκλειστικώς με πολιτικά κριτήρια. Και βεβαίως θέλω να επισημάνω το πολύ θετικό γεγονός ότι αποδεχθήκατε αρκετές από τις προτάσεις και βελτιώσατε το νομοσχέδιο αυτό, όσον αφορά και το θέμα της πιθανολόγησης διάκρισης στο ζήτημα του βάρους της απόδειξης και το θέμα της εισαγωγής της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου σε όλες τις πολιτικές και δράσεις.

Αυτά είναι σίγουρα θετικά, όπως επίσης και το γεγονός ότι η τροπολογία για τα επιδόματα Χριστουγέννων και Πάσχα επεκτάθηκε και στους τυφλούς που απασχολούνται στο δημόσιο, πράγμα το οποίο ήταν μια παράλειψη και μια κατάφορη αδικία.

Ωστόσο, για λόγους ακριβώς κοινωνικούς, επιμένουμε στο θέμα του συνυπολογισμού, της ανάγκης εξαίρεσης από το συνυπολογισμό στο εισοδηματικό κριτήριο, του επιδόματος ανικανότητας, πράγμα το οποίο έχει αποκλειστικώς προνοιακό χαρακτήρα και δεν υπολογίζεται, όπως ξέρουμε πολύ καλά, και στη φορολόγηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ένα τελευταίο και το πιο σημαντικό είναι το θέμα των ασφαλιστικών διατάξεων, τα άρθρα 5 έως 10 και ειδικότερα το άρθρο 7. Ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Κουτρουμάνης έδωσε μια εξήγηση σε αυτό το πάρα πολύ σημαντικό θέμα που εγείραμε, δηλαδή τον κίνδυνο του να καταργηθούν μεταβατικές διατάξεις. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία. Δεν είναι τυχαίο ότι και η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής το αναγνωρίζουν και το επισημαίνουν.

Καλούμε, λοιπόν, την Κυβέρνηση και την ύστατη στιγμή να το διορθώσει, για να αποφύγουμε το μεγάλο κίνδυνο της ασάφειας του δικαίου και τον κίνδυνο του να έρθουν οι γυναίκες και να υποστούν την άμεση εξίσωση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε πολύ, κυρία Τσουμάνη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Η κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό έχει το λόγο για δυο λεπτά.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, επειδή απουσιάζει ο συνάδελφος κ. Ροντούλης, θα ήθελα απλώς μια παρατήρηση στο συνάδελφο τον κ. Κρι-

τσωτάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Όχι, όχι. Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε. Προχωρήστε σε αυτό που έχετε να πείτε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ο κ. Ροντούλης εξέθεσε τη γνώμη του στο πλαίσιο της ισότητας και την τεκμηρίωσε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Αυτό έγινε κατανοητό. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να γίνει διάλογος.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Δεν μπορώ να δεχθώ όμως την όποια κριτική κάποιου συναδέλφου. Εμείς δεν μπορούμε να σκεφτόμαστε σαν το Συνασπισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Τελείωσε αυτό.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Επομένως, ήταν εκ του περισσού η όλη τοποθέτηση του συναδέλφου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Παρακαλώ προχωρήστε.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ως προς το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, εμείς τοποθετηθήκαμε θετικά επί της αρχής με όλες αυτές τις αμφιβολίες μας, αν θέλετε, αν αυτά τα δούμε όντως να υλοποιούνται στην πράξη. Γιατί τόνισα και θα επαναλάβω και τώρα ότι έχουμε πάρα πολλούς νόμους στην Ελλάδα, αλλά το ζητούμενο είναι το διά ταύτα και η υλοποίηση στην πράξη.

Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ Υγείας, να τοποθετηθώ –αν με ακούτε– ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Παρακαλώ, κυρία Παπαδάκη, απευθύνετε στο Προεδρείο και στο Σώμα. Ο Υπουργός ακούει.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Θα ήθελα να πω, όσον αφορά το θέμα του καπνίσματος, καίτοι είναι ιδιωτικός χώρος το αυτοκίνητο –και σε αυτό βεβαίως θα συμφωνήσουμε– όμως επειδή διασφαλίζει την υγεία των παιδιών, την οποία δυστυχώς εμείς οι γονείς πολλές φορές δεν τη σεβόμαστε, θα συμφωνήσω σε αυτό. Όμως, κύριε Υπουργέ, μιλάμε για το κάπνισμα. Είδικον, μπορεί αυτός ο νόμος να κρατηθεί όταν το Κοινοβούλιο δίνει το χειρότερο παράδειγμα;

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Παπαδάκη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Βέρα Νικολαΐδου για δύο λεπτά.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς ως προς τις γενικές παρατηρήσεις του κ. Κεγκέρογλου, πιστεύω ότι δεν αφορούν εμάς, διότι η δική μας τοποθέτηση ήταν πολιτική και επί της ουσίας και καλό θα ήταν, κύριε Υπουργέ, να λέτε σε ποιους απευθύνεστε γιατί δημιουργούνται εντυπώσεις και, εν πάση περιπτώσει, καλό είναι να τα διευκρινίζετε.

Επειδή δεν είχα τοποθετηθεί στο άρθρο 3 και θεωρούμε ότι απλά είναι ευχολόγια, θα ψηφίσουμε «ΠΑΡΩΝ» στο συγκεκριμένο άρθρο.

Είχα κάνει δυο προτάσεις στο άρθρο 4 για να σβηστεί μια πρόταση, όπως επίσης και μία στο άρθρο 16. Δεν πήρα κάποια απάντηση. Υποθέτω ότι δεν το δέχεται το Υπουργείο, οπότε θα αναγκαστούμε να ψηφίσουμε και εδώ «ΠΑΡΩΝ», ενώ θα ψηφίζαμε «ΝΑΙ».

Στα άρθρα 17, 18, 19, 20 και 21 που τα χαρακτηρίσα ότι είναι σε θετική κατεύθυνση, κάνοντας τις παρατηρήσεις βέβαια ότι στο άρθρο 19 υπάρχει πολύ ευχολόγιο –δεν θέλω να επανέλθω– ψηφίζουμε μεν «ΝΑΙ», με τις παρατηρήσεις που κάναμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε, κυρία Νικολαΐδου.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ελένη Τσιαούση.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Κύριοι Υπουργοί, αγαπητοί συνάδελφοι, φθάνοντας στο τέλος της σημερινής συζήτησης, θα ήθελα μόνο να πω δυο λόγια για να κλείσω τη σημερινή μου εισήγηση.

Σε ό,τι αφορά τα νούμερα που ανέφερε η αγαπητή, κατά τα άλλα, συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας αυτά είναι γνωστά. Τα νούμερα της Νέας Δημοκρατίας σε όλες τις περιπτώσεις του δη-

μόσιου βίου, της διακυβέρνησής της είναι γνωστά και τα έμαθε δυστυχώς και όλη η Ευρώπη. Επίσης είναι γνωστή και η σημαντική κατάσταση, την οποία βιώνουν όλοι οι Έλληνες.

Αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, ήλθε σε μια κρίσιμη καμπή γι' αυτήν την οικονομική κατάσταση της χώρας και την αγορά εργασίας και μέχρι να αποδώσουν οι προσπάθειες της Κυβέρνησής μας για τη δημοσιονομική εξυγίανση, προφανώς, υπάρχουν προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Εδώ είναι, λοιπόν, που κρίνεται αναγκαία η ενίσχυση του θεσμικού οπλοστασίου για την προστασία του εργαζόμενου και ειδικότερα της γυναίκας. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, η γυναίκα είναι που θα χτυπηθεί περισσότερο μέσα σε δύσκολες εργασιακές συνθήκες.

Όμως, για την επιτυχία ενός τέτοιου σημαντικού νομοσχεδίου απαιτείται και η εγρήγορση όλων των ελεγκτικών μηχανισμών, όπως πολύ σωστά επισήμαναν όλοι οι συνάδελφοι, η ενίσχυση του έργου του Συνηγόρου του Πολίτη, αλλά πάνω από όλα και η εγρήγορση της εργαζόμενης γυναίκας που πρέπει να καταγγέλλει όλα τα περιστατικά που τείνουν να την περιθωριοποιήσουν στην αγορά εργασίας και στην κοινωνία, που πρέπει να εμποδίσει την εκμετάλλευσή της μέσω της σεξουαλικής παρενόχλησής της από τον εργοδότη-διευθυντή και αφού διαθέτει το νομοθετικό οπλοστάσιο προστασίας, να παλέψει για να βρει το δίκιό της.

Υπερψηφίζουμε, λοιπόν, το νομοσχέδιο και τις τροπολογίες μαζί με τις πολύ σημαντικές προσθήκες και αλλαγές που έχουν γίνει από τους Υπουργούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ την εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ορίστε, κύριε Κριτσωτάκη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Φαίνεται ότι ασχολήθηκε αρκετά ο κ. Υφυπουργός μαζί μου και το προσωπικό είναι ίσως εξαιτίας του γεγονότος ότι είμαστε από τον ίδιο νομό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Δεν θα ήθελα να πυροδοτήσετε τη συζήτηση. Έχει ολοκληρωθεί.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Όχι να είστε σίγουρος.

Λέξεις αντικαταστήσατε, κύριε Υφυπουργέ, και όχι το πνεύμα. Η τοποθέτησή μας ήταν πολιτική. Δεν μας είπε κάτι συγκεκριμένο ο κ. Υπουργός για τα εξαγγελθέντα και ανεκτέλεστα, που έχουν σχέση με τις περσινές εξαγγελίες στις 25 Νοεμβρίου του 2009 για το εθνικό πρόγραμμα, το οποίο όχι μόνο δεν εξετελέσθη, αλλά ήρθε και πίσω.

Δεύτερον, θέλω να πω ότι για όλες αυτές οι περσινές εξαγγελίες που έγιναν και για το ΕΣΠΑ, τελικά δεν έγινε τίποτα. Αυτή είναι η κριτική μας. Ήταν πολιτική η κριτική. Δεν έχει προσωπικά χαρακτηριστικά.

Δεν έχετε καταθέσει ένα νόμο για την γυναίκα. Σας είπα για το κάπνισμα ότι δεν έχετε κάνει αυτό που θα έπρεπε. Πήγατε βιαστικά και όχι γρήγορα. Επίσης, εισάγετε μια πολύ σοβαρή τροπολογία που αφορά την υγεία και ορίζει θέματα στο ΕΣΥ, τα οποία είναι αρνητικά, την οποία και αν θα την περάσετε από την αρμόδια επιτροπή.

Εγώ είπα ότι ψηφίζουμε. Κατηγορήθηκα σαν να είπα ότι δεν το ψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ. Γίνετε κατανοητός.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης – Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις» και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης: «Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχεί-

ρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης – Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ψήφιση επί των άρθρων.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΤΣΟΥΜΑΝΗ-ΣΠΕΝΤΖΑ: Κατά πλειοψηφία.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Συνεπώς το άρθρο 9

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς η τροπο-

λογία με γενικό αριθμό 240 και ειδικό 27 έγινε δεκτή, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 241 και ειδικό 28, ως έχει, η οποία εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 241 και ειδικό 28 έγινε δεκτή, ως έχει, ομοφώνως και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο του νομοσχεδίου;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης «Εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης – Εναρμόνιση της κείμενης νομοθεσίας με την Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 5ης Ιουλίου 2006 και άλλες συναφείς διατάξεις»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων.

Η ψήφισή του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση. Κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Δευτέρας 25 Οκτωβρίου 2010 και της Δευτέρας 1ης Νοεμβρίου 2010 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Συνεπώς τα Πρακτικά της Δευτέρας 25 Οκτωβρίου 2010 και της Δευτέρας 1ης Νοεμβρίου 2010 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 16.32' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Παρασκευή 26 Νοεμβρίου 2010 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επίκαιρης επερώτησης Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την ανάγκη χάραξης εθνικής στρατηγικής για τη φέτα, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

